

A6230.

Saulo = Dramat,

Kus

Onsa Lutterusse ja muud tei-
sed wannad ning ued kaunid Lau-
lud on ülespandud /

Mis

Seeu.

Üks õige Kristi = Inimene
Keige Pühha = ja muil Päitwil
Juminala Kitusseks / ja omma
Süddame

Õppetusseks / Maenitsusseks / Parra-
damisseks ning Kõmuks

woib

tähhele panna, luggeda ning laulda.

Koloss. rahwa Ram. III. Peatüt.
16. salmis.

Kristusse sanna ellago rohkeste teie-
sees teige tarkussaga; õppetage ja maes-
nitsege teine teist laulude- ja litusse-wai-
molikto lauludega: laulge launiste Is-
sandale ommas süddames.

ENSV TA
Kirjandus- ja kee-
Arhiiviteadusliku

39361

Au olgo Jummalale kõrgeš/
ja Ma peäl rahho / innimes-
tele hea meel!

Laulud

Kristusse Tullemisfest.

1.

Wie soll ich dich empfangen? 26.

Wist: Ma püan teigest hingest 26

Kuis pean wastowõtma Sind / armas
Jesuke? Kuis sinno wasto rõtma / Mo
hingge illoke! Oh! Jesus minno mele
Nuud armust walgusta / Et kolban
sulle jälle / Sind tenin lõpmatta.

2. So kogodus sind kidab / Ning tännab
rõõmsaste / Mo südda lauldes näidab Ka eumast
wapraste. Ma tahhan auustada Sind / armas
Jesuke! So auu lautada / Kui ial moistan se.

3. Keik olled sinna teinud Mo õnneks heldeste /
Kui hing sai hukka läinud Ning ihho kurjaste / Kui
sain so rigist lahni / Kus rõõm on järgeste / Eius
sinno labbi tehti Ning rõõmsaks / Jesuke!

Ma 2

4. Kui

4. Kui surma / pörgo paelust Ma ollin seurd /
Siis peästid lahti armust Meind wägga teotud.
Sa annad taewa warra Ja auu minnule / Keif
rikkus lõppeb ärra / Ei ial lõppe se.

5. Ei ükski taewast tulla Sind woinud sundis
da, Mul lunnastajaks olla So arm sind sundis
ka. Oh arm! et appi tullid Ma ilma rahwale,
Kui patto häddas ollid, Meid peästima hel
deste.

6. Oh teie nurrelised! Kes ristis ollete! Oh
teie häddalised! Se peäle mõtlege. Oh olge se
peäl julged / Kui teil on hädda käes / Ja armo pole
tulge, Ja on üks abbimees.

7. Ei olle tarwis tedda Müüd wäel tombada,
Ja tunneb meie hädda / Ja tulleb melega. Ja
moistab meie wigga / Ja mis meil waewa teeb,
Woib lõppetada sedda / Ni kuida issi teab.

8. Ei olle wägga karta Teil teie patto süüd,
Kül Jesus tahhab matta Meid merre pohja müüd.
Ja toob neil' pattusteie Suurt armo / õnnistust,
Ja kingib neile jälle üht õiget parrandust.

9. Ei woi teid hirmutada Ei ükski waenlane,
Meid Jesus lõppetada Woib ätkist foggone, On
omma aliamille üks rõe funningas, Kes omma
usklikkuile üht riki walumistas.

10. Neil' tulleb kangeks sundjaks / Kes tedda
wihkawad; Neil' agga rõmustajaks, Kes tedda
ustumad. Oh! tulle walgustaja, Mo armas Je
sufe, Meid sata ülles taewa So auu rigisse.

2.

Lob sey dem allmächtigen Gott / 2c.

Wisil: Ma tullen taewast üllewelt, 2c.

Nüüd kirus olgo Jummalal' / Kes armo heit-
nud meie peäl', Ning omma Poia lähätand /
Kes meie õnne walmistand.

2. Se kallis õnnisteggia / Se woib meid pat-
rust peästada / Ning läbbi omma allandust Meil'
fata hinge õnnistust.

3. Oh arm! kes jouab arwada? Oh heldust!
Kes woib moistada Keif head / mis Jummal saats
nud meil? Mis ükski ei woi kita kül.

4. Se Loja / Jummal üllewel Mo lihha wot-
tab ennesel' / Ei naese suggu põlga ta Gest inni-
messeks sündida.

5. Se Jsa fanna iggawest Saab lihha's
puhhasusse sees / Kes on se ots ning algminne,
On meie pärrast waewane.

6. Mis innime on ilma peäl / Et Jummal an-
nab Poia sell'? Mis Jummal innimestest näab /
Et ta ni suurt head neile teeb?

7. Oh! hädda sell' / kes põlgab weel Se armo
wotta ennesel', Ei kule / mis on Poia heäl / Jum-
mala wihha jääb ta peäl.

8. Kuis innime! ei moista sa So kunningast
nüüd auusta? Kes tulleb sul ni allandik, kes on
ni wägga armolik.

9. Oh! wotta temmal' rõmoga So süddant
täanna walmista / Et temma tulleks sinnule, Siis
maiffed temma heldusse.

Aa 3

10. Oh!

10. Oh! ärra ussu tühja nou / Baid anna
Jesussese au / Ja noua ussus pühastust / Se sa-
dab õiget waggalust.

11. Kui sedda teed / siis temma tõest Sind
peastab põrgo hädda seest: Kui ei te / karda kow-
waste / Ja kelab taewa sinnule.

12. Kui esmalt temma tulli meil? / Siis olli
temmal helde meel; Kui teistkord ta saab tullesma /
Siis wottab karjad hukkata.

13. Kes Kristussest siis leitakse / Need lähwad
warsti taewasse / Ning on seäl ingli rõmo sees /
Neil polle enam hädda kões.

14. Au olgo Issa! Jummalal! Ning Poial
õnnisteggial / Ka pühhal' Waimul' ühtlase Müüd
litust / tänno anname.

3.

Freue dich / du Christenheit re.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl re.

Müüd risti-kogodus / Sull' olgo rõmustus /
So peigmees on nüüd wäljas / Ning sõidab
eesli seljas. So süddant temmal' anna / Ning
laua Hosianna!

2. So kuningas on teäl / Ja waelust näikse
seäl / Et se / kes ilma Loja, Siin laenab weikse
poja. So andid temmal' anna / Ning laula Ho-
sianna!

3. Siin on sul abimees / Kes sõddik sinno
eest / Kes õigust sulle annab / Ja sinno pattud
kannab / Gest auu temmal' anna / Ning laula
Hosianna!

4. Kui

4. Kui satud eksima, Ja wottad palluda,
Siis helde süddant näidab, So peäle armo heis-
dab. Sest kirust temmal' anna, Ning laula Hos-
sianna!

5. Kui sinna kurja teed/ Ning patto sise jääd/
Siis on siin sinno sundja, Se süadamette tunds-
ja. Se wotta mele panna, Mina laula Hosian-
na!

6. Oh õnnisteggia! Kes tuled armoga, Sa
põlgad ilma auu/ Ja teed so Jsa nouu. Sind
kiitko noor ning wanna, Ning laulgo Hossianna!

4.

Nun Komm der Heyden Heyland 26.

Münd tulgo õnnisteggia, Kes neitsist piddi süns-
dima/ sest keik ilm suur immet nääd, Et
Zummal sedda sündmist teeb.

2. Ei mehhe suggust olle se/ Waid se on puha
ha Waimo tö, Et Zummal ennast allandand/
Ning neitsi lihast lihha saand.

3. Se neitsi kaima peäle sai, Ja siiski puha
taks neitsiks jäi/ Ja ellas puhta ello töds, Et
Zummal olli temma sees.

4. Ja tulli neitsist ilmale Sest auu-honest au-
saste; Kes Zummal, innimenne ka/ Meid tahhab
põrgust lunnasta.

5. Sest Jsaast tulli temma te/ ja põris ümber
Jsfale, Laks alla põrgo hauasse/ Ja jälle ülles
taewasse.

6. Kes olled Jsa sarnane, oh näida lihhas

woimusse, Et sinna omma wä-ega Woid meie nõdrust kinnita.

7. Müüd annab sinno sündminne Suurt wals gust selle ilmale Ei pummedust siin sallita, Et usko peab nähtama.

8. Au Jummalale Jesule, Au temma äino Poiale, Ning pühha Waimo auuga Müüd kiitsem ilmaotsata.

5.

Mit Ernst / ihr Menschen Kinder zc.

Wisil: Ei lahtu minna sinnust zc.

Süddant, innimenne / Müüd hästi walmista, So jure Jesukenne Siis peab tullesma; Kes antud Jummalast Meil' targaks õppetajaks / Ning ne ello rojaks, Ja aitab wägawast.

2. Oh! wotta parrandada So süddant ausaste, Head kumbed armastada, Keil seada targaste, Ning wihta rummalust, Ja ella allanduskes, Ei mitte hoopimisises, Ning põlga kawwalust.

3. Kes allandust siin nouab, On armas Jummalal' / Kes kõrkust tehha wuab / On temma wihta al / Kes aaga õiglane, Ning teeb, mis tahhab Jummal / Se polle mitte rummal, Sell' tulles Jesuke.

4. Müüd wotta walmistada Mind sulle heldeste, Mo peäle hallastada, Mo kallis Jesuke, Siin armo ojal weel. Oh tulle süddamsse! Siis tahhan minna isse! Sind kiia siin ning seäl.

6.

Ein Advents-P'ed von der Drenfachen Zukunft Christi.

Wifil: Meilt armas Jummal p'ora re.

Sulle nüüd taewast, armas Jesus / jälle,
Peästa meid waewast / wi meid üllewelle,
Iggaw on ota meestel ning ka naestel,
Tulle meil' waestel'!

2. Wannab ja nored, keik sind / Isfand, ootwad
Tullewad taewast, sinno peäle lootwad /
Iimal' te oisa, se teeb paljo kurja /

Ning lähhäb nurja.

3. Miks tullid muiste taewast mahha meile?
Peästma teid, wastab Jesus, tullin teile
Kurrati käest, partust, p'orgo waewast /

Seks tullin taewast.

4. Sepärrast tulle nüüd ning igga tunni
(Ehk walwame, ehk waewab meid se unni)
Süddame sisse, puhtaks te needsammad

Kui sinno ommad.

5. Kui tulleid sa kui õige k'ohhomoistja
Niddama k'ohhut / süddamette tundja,
Lasse meid miina taewa, kela häbhi

So armo lähhi.

6. Kule meid, armas Jummal, kõrgest taewast,
Meid häddast aita, peästa keigest waewast,
Siis sure heäleaga sind südda tännab,

Heal mekel k'idab.

7.

Es sind schon die letzten Zeiten 2c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas 2c.

Subba kâ on wiimsed aiad / Gest mo südda
walmista Ennast / hirmo tähhed näitwad Es
molt hädda tulles. Saewas / tuled merri / Ma
Wotwad ette nuhhelda Meid / kes püüdwad wallas
tusfes Ellada ning rummalasfes.

2. Keif on pea hukka läinud Kristi rahwa seltsi
sees; Ust ning arm on otsa sanud / Kurjast ellab
iggamees. Noa aial olli ka Rahwas nenda ho
leta kui nüüd risti rahwa suggu / Kes ei pea pat
tust luggu.

3. Rummalus ning patto kumbed Wotwad
woimust dälaste / kui sa kurja wasto panned / Siis
sind woõrats perakse. Waggased nüüd naertakse,
Ning kui Jesust põlgatakse. Kes ma ilmal' sadab
abbi / kui sel polle au ehk häbbi.

4. Et soab Jesus pea joudma, Temma sanna
tunnistab / Ommal' rahwal' abbi noudma / Kes ta
pole küssendab. Gest nüüd rõmustellege Keif,
kes waggad ollete. Jesus teile dnne paktub, Et
keif hädda ärralahkub.

5. Wigi puud / kui paktatawad / Lähwad hire
põrwule / Siis keif innimesed moistwad / Et sui
polle kaugele; Waggadust on mitmele kui need
lähhed rohkeste. Kes / mis sünnib / tähhel' panneb,
Mis se tähhandab, kül tunneb.

6. Pimmedusse riik ehk kaswab / Kaswab ka se
walgustus, Rummalus kül pea lõppeb, Woimust
saab

saab se waggadus. Oigele head Jesus teeb/ Kui
ma-ilm nüüd hukka läab/ Sest nüüd olge rõõmsad/
waggod, Jesus tulleb/ olge wapradi!

7. Ärra koorma liigiomisse Ja teitusse murrega
Omna süddant, liigsõmisse Jätta mahha rõõms-
ga/ Et se kōhto-pääw ei sa Sinno peäle tullemas/
Jesu risti kes ei kaanna/ Ei ta selle armo anna.

8. Minna tahhan sinno sanna Kuulda/ armas
Jesuke Põrgul woi must ärra anna/ Waggad aia
ta heldeste/ Et so pühha kōggodus/ Kui so ainus
rõmustus/ Keigest pattust lahti sago/ Ning so rõõ-
mõrifi tulge.

9.

Wacht auf/ ihr Christen alle ze.

Nüüd tōuskem patto waewast/ Ning wōrkem
walwada/ Et Jummalas Põeg taewast Jo
ruttab tullemas/ Ning tahhab kōhhut moista Ning
arwo piddada. Kes ta ees tahhab seista, Se
woiko walwada.

2. Ei woi meid peasta rahha, Ei rikkus/ Kõr-
ge meel/ Keif peab jama mahha/ Kui hing on kele
peal/ Ehk kōl on sinnul warra/ Suur au ning ilo
lo ka/ Se kaub pea ärra/ Kui pead surrema.

3. Sest risti-rahwa saggu/ Kes ilmas ellad
weel/ Ohl, jätke kõrge luggu/ Ning õrste armo
teal Ja hinge kallist wiija, Se teeb teid kangemaks/
Sest noudke warra/ hilja/ Et sate waggamaks.

4. Meil Jummal omma sanna On annud roh-
keste/ Kes wottab tallel' panna Siin sedda jarges-
te/ Se ellab pühhas ellus Ning ussub süddamest/
Se agga surreb wallus/ Kes sin ei holi sest.

5. Ohl

5. Oh! olleks sündimatta, Kes põlgab Jummalat, Sest tedda lõppematta Need pünjad wae-
wawad; Et temma pattus ellab, keik wasto ok-
sa teeb. Ning armo sanna põlgab, Sest wallo
sisse jääb.

6. So õiget usko näida / Te head, kel hädda
läes / süs woid sa abbi leida / Kui seisad koto ees;
Sest Jummal tasub isse, Mis tehtud waestele /
Kes pühha ello sisse jääb, sureb õnaste.

9.

Oft hat das Evangelium 2c.

SE kallis armo õppetust / Mis andis Jēsa hal-
lastus, Et waggaks sama piddime, Sest su-
rest hulgast põlgtakse. So se on wiimse päwa
täht.

2. Ei waeste palwest holita / Head õppetust ei
woeta / Waid ahnus wottab woimuste / Ei karda
nemmad häddage. So se on wiimse päwa täht.

3. Keiksuggust käske reggewad / Se wõrgoga
need puawad Keik warra kofkorisuda, Ja sedda
tewad kartimatta. So se on wiimse päwa täht.

4. Kül kiirwad armo õppetust, Ja süski põlg-
wad waggadust, Waat nenda Jēst; naerawad,
Häid põlwi süski otawad. So se on wiimse pä-
wa täht.

5. Oh! nemmad on kül kawwalad, Neid wae-
sid nemmad nülgiwad / kui peaks Jummal holeta
Siin waeste pärrast ollema. So se on wiimse
päwa täht.

6. Need wotwad kirko warrandust, Sesi polle
neile

neile figgidust Need waesed jãrwad aitmatta, Neile
leiba wotwad armota. Jo se on wiimse pãwa
tãht.

7. Need polle sedda jagganud / Mis pũhha's
asjaks annetud / Ja siiski sedda risuwad ; Kũl
nende omma sõõb se pat. Jo se on wiimse pãwa
tãht.

8. Ei holi nemmad Jummalast / Jlm auu pũs
ab ussinast / Nũud kõrkus wotnud woimusse, Ei
waller hãbbiks perage. Jo se on wiimse pãwa tãht.

9. Keif wenna-arm on lõppenud / Jlm wargas
dega tãiderud, ei olle õigust ennam teal / Oh olleks
rahhal rahwa heal. Jo se on wiimse pãwa tãht.

10. Ma ilm ei wotta maenitsust, Ehk pũhha
sanna õppetust / Ei temma ennam teage Kui sũa/
jta liaste. Jo se on wiimse pãwa tãht.

11. Nend' õllem tõ on prassima, Ja kurjad wiisid
õppima, Kũl sedda moistab kauniste Ni noor kui
wannaa õhtlase. Jo se on wiimse pãwa tãht.

12. Ei tahha pãilisk paistada / Ei ennam sedda
nãhha ka / Mis Ma peal kurri rahwasteeb / See
pãrrast pãilisk kurwaks lããb. Jo se on wiimse
pãwa tãht.

13. Se ku ja tãhhed äggawad / Ja ommal
kõmbel õhtawad, Ei woiksid sada peãstetud, Kui
waggad sawad auustud. Jo se on wiimse pãwa
tãht.

14. Oh! tulle armas Jesuke, Ma tũddineb
neid kandmasike / Kes siin on sinno wastased,
Ning õhtab / et sa oisa teed. Jo se on wiimse
pãwa tãht.

Kristusse Sündimisse

ehl

Joulo Laulud.

10.

Gar lustig jubiliren die lieben zc.

Wisl: Zi lahtu minna sinnust zc.

R Eif Inglid kulutavad Nüüd sure rõmoga/
Et nemmad Jesust näwad Petlemmas
ollera / Sest laulwad ühtlase : Au Jum-
malale olgo / Ma peäle rahho tulgo / Ning
rahwal' melehál!

2. Meil' õnnistusleks antud Se armas Jesuke/
Kes neitsist ilmal' kantud üks õige innime / Sest
rõmus on mo meel. Oh! ärra põlga tedda / Se
lapse woid sa leida Petlemmast lautas seäl.

3. Se kallis laps on pandud Kui waene sõis-
messe / On rasket koormat kannud / Et rikkaks
saaksime. Nüüd hukka se ei sa / Kes tedda tundma
õppib, Siis rummalus ka lõppeb / Sels Jsfand
walgusta!

4. Kui se õn polleks joudnud / Siis olleks häd-
da käes / Sest Jesus armust noudnud Meid peäs-
ta põrgo wäest / Ja taewa arwanud / Et Jum-
mal armo annab / Keit hädä rõmuks kánab / Mis
olleks waewanud.

5. Nüüd wõib se õnnis olla / Kes Jesust ara-
mastab / Seli' tahhab abbiks tulla / Kes ennast par-

vandab. Sest wotkem süddamest Sell' Jesale au
anda/ Ning inglidega kita Se armast Jesulest.

II.

Als Christus geböhren war ze.

Wisil: Nüüd laulgem suust ning süddam.

Süi neitsit omma lapse tõi / Süis ingli wäggi
rõõmsaks sai / Ja laulis sure heäleaga: Au
Jummalale otsata! Suur Jummal innimenne
nüüd / Kes kannab meie patto süüd / Sest olle rõõ
mus pattune.

2. Suur walgus olli inglidel / Sest olli hirm
neil karjastel / Meid rõõmo sanno kuuldi seäl / Et
Kristus sündind ilma peäl. Suur Jummal in
nimenne nüüd / Kes kannab meie patto süüd / Sest
olle rõõmus pattune!

3. Se lapsokenne otsiti / Kes mähkme stäse mähk
hiti / Kes meie õnneks sündinud / Kui Inglis en
ne räkitud. Suur Jummal innimenne nüüd /
Kes kannab meie patto süüd / Sest olle rõõmus pat
tune!

4. Süis last ka nähti sõime sees / Kes leige los
ma abbimees / Se olli lautas pimmedas / kes leige
üllem kuningas. Suur Jummal innimenne
nüüd / Kes kannab meie patto süüd / Sest olle rõõ
mus pattune!

5. Last toidetakse pimaga, Kes toidab leige ilma
ma / Maria tedda immetab / Kes meile taewast
walmistab. Suur Jummal innimenne nüüd /
Kes kannab meie patto süüd / Sest olle rõõmus
pattune!

6. Sesamina sure armo eest Nüüd tännagem
 feik süddamest, Et Jummal omma Voiaga Meid
 tahtnud pattust lunnasta. Suur Jummal inni-
 menne nüüd, Kes kannab meie patto süüd/ Eest
 olle rõmus pattune!

12.

Hab hergliche Lob/ hab ewig Danc 2c.

Wisit: So pole, Jesand, süddamest 2c.

MA tännan keigest süddamest Sind, Jesa/ kõr-
 gest taewast, et sinna peäksid surest wäest
 Meid häddalissi waewast. Ni kaua/ kui ma ial
 teal Käin, ligun/ ellan ilma peäl/ Eui peab auu
 sama.

2. Käl kallist annet andsid sa, Eest on mo süd-
 da rõmus/ So Voia lihha, werri ka On hinge
 roog ja toitust. Üks warra, kelle sarnastke Ei olle
 ilmas maiale. Oh kallist joulo annet!

3. Kuus temma siis siin petakse Ni olwaks rah-
 wa silmas? Käl peaksid feik noppeste Siin redda
 noudma ilmas/ Se peaks õ ja päwa ka Se es-
 simenno ollema, Ning ka se wüinne murre.

4. Kui sinna peaksid rahwale Suurt warra,
 rikkust andma, Ning peaks iggamehhele Käl kul-
 da/ rahha sama; Käl siis feik joostes tullesid/ Ja
 ennestele rommaksid/ Ja tännaksid weel peäle.

5. Nüüd wottad sinna kallimat Ja suremat
 head anda: Se Voega sedda üllemat, Ei Ma ei
 täewas kannu; Ei holi temmast ütfige/ Ja rahwa
 melest rühhine, Ei redda noua takka.

6. Se wottab agga ahnestre Suurt rikkust kot-
 fo

Popanna, Üks teine lähhab julgeste Mu patto tee
peäl káima, Se kolmas muud ei mõtle teal, Kui
tuhia auu hinno peäl, Ei tahha Jესust mitte.

7. Oh teie wägga rummalad, Ja hopis árra-
netud! Et põlgate ni Jummalat, Ja mis on tem-
mast antud; Kui wottaksite põlgada Ma- ilma
temma- himmoga, Siis tulleks Jესus teile.

8. Et agga wastopannete, Kui temma waim
teid sunnib, Ja tedda árrapõlgate, Kui temma
sanna nomib, Siis polle teil muud ühtegi Kui
põrgo- wallo pealegi Seal hädä- tules ota.

9. Oh hoia, armas Jummal' mind So pühha
nimme labbi Se seltsi eest, mis wihtab sind, Et
mull' ei tulle hääbi. Mull' olgo Jესus armsam
minid Mo melest kui teik kuld ja hüüd; Mind ai-
ta järgest laulda.

10. Ma tännan keigest süddamest Sind, Jესu,
kõrgeest taewast! Et sinna peästsid heldusfest Neid
hädäalissi waewast: Ni kaua, kui ma ial teal
Káin, ligun, ellan ilma peäl, Peab sulle au siin
sama.

13.

Vom Himmel hoch, da Kommt ich her 2c.

MA tullen taewast üllewelt, Häid sannumid
toon teile seält, Neid toon ma teile rõmoga,
Neid tahhan minna kulluta.

2. Üks laps on tänna sündinud, Kui ommust
aiast tootud. Se kaunis illus lapsoken' On teie
rõõni ja kallis õn.

3. Se on se Jესand Jესus Krist, Kes tahhab

B b

aita

aita häädalift. Se on se õnnisteggia, Kes teid woib pattust peästada.

4. Keik õnne sate temma kaest, Mis Jummal pakkund iggawest, Et teie woite meiega Nüüd taewas järgest ellada.

5. Nüüd pange märki tähhele, Et sõimes mäht, mest leitakse East alwas lautas maggawa, Kes on maailma toitaja!

6. Sepärrast läkki rõmoga Nüüd Pariastega watama, Mis Jummal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

7. Mo südda parne tähhele, Mis on, mis sõimes nähkaksie? Kes on se kaunis lapsok? Se on se armas Jesufe.

8. Oh olle terwe tullemast! Mind pattust mitte põigamast Sa tulled häädast aitma mind, Kes woib se eest kül kita sind?

9. Oh keige asja teggia! Kui wägga alwaks lähhad sa, Et sinna sõimes maggad seal! Se kowwa weikse põhho peal.

10. Ehk lähhaks ilm weel laiemaks, Ja ennast kullal ehhitaks, Ja olleks süiski kitsok, Ja kitsaks karkis sinnule.

11. So sammel ning so kallis siid On korre hein ning jämme riid; Neis tahhad ennast näis data Kui sure taewa kunninga.

12. Sa teggid se hea melega, Et minna pidbin näggema, Et au ning rikkus ilma sees Ei kolba mitte sinno ees.

13. Oh wotta armas Jesufe So sängiks minno süddame! Oh wotta temmas hingata, Et minna sind ei unusta!

14. Sest hüppan minna süddamest, Ning li-
dan omma Jesukest; Ma laulan sure rõmoga:
Mind Jesus ilka arvõita.

15. Müüd kirus olgo Jummalal, Sell' oino
Poia andial, Sest Inglid towad rõomfaste Meil-
ue aasta sannume.

14.

Vom Himmel kam der Engel 2c.

Wifil: Ma tullen taewast õllewelt 2c.

N Sed Inglid taewast tulleswad, Ning Parias-
tele ütleswad: Et laps on meile südinud,
Ning mähkme sisse mähhitud.

2. Tawiti linnas Petlemmas, Kui Miska
ennekulutas; Se on se Issand Jesuke, Kes meid
ei jätta häddasse.

3. Sest wotke ennast rõmusta, Et Jummal
leppib teiega, On südinud teie lihha sees, On teie
wend ning abbimees.

4. Se pat ei woi teid hirmuta, Sest Jummal
on jo teiega, Kui kurrat mässab põrgo sees, Siis
on teil' Jesus abbimees.

5. Ei se jä mahha ellades, Kes ellab pühha el-
lo sees, Kui maailm kiusab kurjaste, Siis Jesus
aitab heldeste.

6. Müüd on teil' woinus teie kões, Et Jum-
mal teil' on abbimees, Sest kiitke Jesust lõpmatta
Ni süddame kui Pelega.

15.

Lobe Gott ihr Christen allzugleich 2c.

Müüd Jummalale auustust Keil andkem süde
damest,

Damest, Kes meil' teeb lahti taewa ust, Ning annab Poiokest, Ning annab Poiokest.

2. Kes Jssä rüppest tulleb, se Saab waeseks lapses teäl, Waat soimes asset temmale On korre heina peäl, On korre heina peäl.

3. Se Jssand jättab melega Keil' auu järrele, Ning wottab ennast allanda, Kui waene sullane, Kui waene sullane.

4. Maria tedda immetab, Ning toidab piimaga, Kes Ingli meled rõmustab, Se õnnisteggia, Se õnnisteggia.

5. Sesamma pididi tullesma Meil' õigel's kunningaks, Kes rahwast pididi fogguma Keil' ommaks allamaks, Keil' ommaks allamaks.

6. Ja wahhetab nüüd meiega, Ja wottab ennesel' Mei' werd ning lihha pattota, Ja annab õnne meil', Ja annab õnne meil'.

7. Se, kes meid tõstab Jssandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita heldemaks Woiks hella Jesuke, Woiks hella Jesuke?

8. Nüüd Jesus Paradisi ust Teeb lahti wäg, gewast, Ei kela Kerub innimest Nüüd sisseminnemast, Nüüd sisseminnemast.

16.

Christum wir sollen loben schon 26.

Nüüd kiitkem Kristust ussinast, Maria puhha neitsi last, Kus jal päwa paistet näib, Mis keil ma ilma ümberläib.

2. Kes keige ilma lomad teind, On sullaseks nüüd issi läind, Se tahtis pattust lunnasta, Ning omma loma aidata.

3. Se

3. Se Jesa heldus üllewelt, Se sündis neitsis äkkitselt. Üks neitsit kandis sallaja, Mis ilmal oli tundmatta.

4. Se puhta neitsi südda näab, Et Jummal tedda maia's teeb, Kes ial mehhest teadnudke, Se kaima peält nüüd leitakse.

5. Se pühha emma ausaste On konnud sedda ilmale, Kes Kaabrielist tootud, Joannesest on tunnistud.

6. Se maggas kehvast heinte peäl, Ei põlgand sõimet selle meel, Se toideti nüüd pimaga, Kes is si toidab ilma-ma.

7. Sest taewa wäggi rõõmsak's saab, Ning lauides Jummalit auustab, Ja karjas teada antakse Se keigeparras karjane.

8. Nüüd olgo Jesus kidetud, Kes puhtast neitsist sündinud, Ka Jesale ning Waimule Au, Kristus olgo järgeste.

17.

Gelobet seyst du, Jesu Christ, 26.

Nüüd olle, Jesus, kidetud, Et olled neitsist sündinud üks innimenne ilmale, Sest laulwad Inglid rõõmsaste, Kurielison!

2. Se taewa Jesa ainust last Nüüd näikse sõimes halledast, Ning meie wäese lihhasse On tulnud keigeüllem hä. Kurielison!

3. Kes surem on kui ilma-ma, Nüüd näikse riippes maggawa. Se on nüüd laps, kes ilma peäl Keik asjad peab üllewel. Kurielison!

4. Se walgus tulleb ilmale Ning annab ue

paistusse, Se satab pimmedusse seest Meid walse
ge sibse iggawest. Kurielison!

5. Kes Jessa Poeg on üllewelt On meile tulnud
wodrats sealt, Ning lõppetab keik õnnetust, Ja
annab taewa parrandust. Kurielison!

6. Ta tulleb waene ilmale, Ja näitab armo
waestele, Et sannakuulsad rikkaks teeks, Ja püh-
ha Insi sarnatseks. Kurielison!

7. Se teggi ta hea melega Meil' omma helbust
näidata, Ma ilm keik olgo rõmus sest, Ning kiit-
ko tedda süddamest. Kurielison!

18.

In dulci jubilo, nun singet 26.

OH! laulgem süddamest, Ning kiitkem Jesukest,
Kes Maarja rüppes maggab Kui waene laps-
soke, Meid lunnastama hakkab, Ning satab taewas-
wasse. Se on se A ning D, Se on se A ning D.

2. Oh armas Jesuke! Sa olled armoke, Must'
olle rõõm nina abbi, Oh hella lapsoke! So kalli
armo löbbi, Oh taewa illoke! Mind tomba sin-
nule, Mind tomba sinnule.

3. Oh Jessa hallastust! Oh Poia armastust!
Kui tulli keikil minna Sü parrast porgusse, Meid
peastma Jesus sinna Siis tullid ilmale. Meid
sata taewasse, Meid sata taewasse.

4. Meil' taewas Jessa ma, Ning rõõm on ot-
ata, Kus pühhad Inglid laulwad Meid usi luggu-
d, Ja kus need õnsad kuulwad Meid taewa mäns-
isid. Oh ollektime seäl! Oh ollektime seäl!

19.

19.

Freuet euch ihr Christen alle 20.

Rõõmsaks sage risti rahwas, Rõõmsaks, sago
iggamees, Jummal aitab hädda sees. Rõõms-
saks sage, laulge wahwast, Et ta meid ni ou-
ustand, Ja on meie lihhas saand. Rõõmsaks
sagem üllewägga, Kristus kelab meie wigga, Tõst-
kem lauldes omma heale, Ta toob meile armo jälle.

2. Minno südda wata peale, Panne hästi
tähhele, Jesus tulleb sinnule, Tahhab lunnastada
jälle, Maggab lautas sõimes teal Korre õlle, hein-
te peal. Rõõmsaks sagem üllewägga, Kristus
kelab meie wigga, Tõstkem lauldes omma heale,
Ta toob meile armo jälle.

3. Oh! mo kallis lunnastaja, Kuis ma kii-
rwain tännada, Ja so armo litada, Keigeheldem
armastaja, Wotta ommaks suud ia keelt, Jhho,
hinge, mõtted, meelt. Rõõmsaks sagem üllewäg-
ga, Kristus kelab meie wigga, Tõstkem lauldes
omma heale, Ta toob meile armo jälle.

4. Jesus! kule pallumissed, Onnista so koggo-
dust, Kaitse omma pärraudust. Aita omma lu-
liikmissed, Anna keige rahwale Rahho uel' aasta-
le. Rõõmsaks sagem üllewägga, Kristus kelab
meie wigga, Tõstkem lauldes omma heale, Ta
toob meile armo jälle.

20.

Der Tag, der ist so freudenreich, 20.

Se joulo pääw on rõõmsi suur Nuud risti-roh-
wal ilmas, Et Jesus keige armo iuur On-
nähtud meie lihhas. Kui temma sündind Maria
Bb 4 ast,

ast, Kes wallitsetud Jummalast, Et olleks temma emma. Üks imme assi kül on se, Et Jummal tulnud ilmale / Ning neitsi laps on temma.

2. Kui päwa paistus selgeste Woib klesist läbi paista, Ning kahjo ei te temmale: Sel kombel tulleb moista, Et nenda tulnud ilmale Sest kau nist neitsist puhtaste Se Issand JEsus taewast. Kes söime pandud maggama, Se peästab omma werrega Meid pörgo-tulle waewast.

3. Need Pariatsed seal wälja peäl Häid sannus mid on kuulnud, Sest nenda ütles Ingli heäl: Waat! nüüd on Kristus tulnud, Ma ilma kal lis kunnigaas, Herodes wägga ehmatas, Ja hak kas sedda kartma. Woi! mis kurri karwal meel Olli temmal Jesu peäl, Meid lapsi kaskis tappa.

21.

Ein Kindelein so löbelich 20.

Uks laps on neitsist sündinud, Ning õnneks meile antud, Kes taewast meile kinkitud, Ning söime sisse pandud, Kui se ei olleks sündinud, Keif rahwas olleks huffatud, Nüüd on on keifil leida. Oh! armas Issand Jesuke, Kes olled tul nud lihhasse, Se pörgo eest meid hoia.

2. Se läbbi woime süddamest Sel aial rõõms sod olla, Et Kristus taewa rigi seest On wotnud mahha tulla. Üks imme allandus on se, Et Jum mal sündind ilmale, Ja ennast orjaks annud, Ning sanud meie sarnatsel's, Et iggarwest meid rik kaks teeks, Ning meie pattud kannud.

3. Oh! õnnis on, kes süddamest Se armas
peäle

peäle lodab, Se pärrib'ello iggarwest, Mis temma
uskus otab, Sest keik on Kristus tassunud,
Mis meie saime efsinud, Sels tulli temma tae-
wast, Se tulleb inimeks arwata, Et ta meid wots-
nud leppita, Ning peästa patto waewast.

4. Sest, risti-rahwas, tännage Se jure armo
pärrast, Ning süddamest ka palluge: Meid weelgi
peäsko kurjast, Ja hoidko kurja mele eist, Meid
peäsko walle usso feest, Keik pattud andeks and-
ko. Oh Jssä, Poeg ning pühha Waim! Kes
on so laps ning armo taim, Sell' sinno rahho olgo.

22.

Ein Kind geboren zu Bethlehem 2c.

H Kes laps on sündind Betlemmas, Betlemmas,
Kes keik ma ilma rõmustas, Halle, Hal-
leluja!

2. Siin maggab temma soime sees, Soime
sees, Kel lõpmatta on woimus kääs. Halle, Hal-
leluja!

3. Keik kariastele wälja peäl, Wälja peäl Need
Inglid ütliid sedda seäl, Halle, Halleluja!

4. Se armas Jesus surest wäest, Surest wäest
On tanna teile sündind tõest, Halle, Halleluja!

5. Nu olgo taewa Jssale, Jssale, Ja hea meel
keigel rahwale, Halle, Halleluja!

6. Se härg ning esel tundwad ka, Tundwad ka
Kül soimes omma Jssanda, Halle, Halleluja!

7. Need targad tullid kaugelt maalt, Kaugelt
maalt, Edid kulda, wiruf, murrit seält, Halle,
Halleluja!

8. Ea emma olli neitsike, Neitsike, Eoi mehhes ta lost ilmale, Halle Halleluja!

9. Us ei woind tedda rikkuda, Rikkuda, Kes lihhas sündis pattota, Halle Halleluja!

10. Se olli meie sarnane, Sarnane, Ep olnud pattust rojane, Halle Halleluja!

11. Sest fame temma sarnatses, Sarnatses, Ning taewa rigi pärriaks, Halle Halleluja!

12. Se armolik' o aia eest, Aia eest, Au Jummalale igawest, Halle Halleluja!

13. Müüd olgo Jesus kiderud, Kiderud, Kes innimeseseks sündinud, Halle Halleluja!

Ue Aasta Laulud.

23.

Hilf Herr Jesu, laß gelingen etc.

Wisil: Arka alles minno südda etc.

N Jta, Jesus, korda miina Ue aasta armoga, Ue mele anna sinna, Keik lass hästi saggida, Olgo sinno hولة, Mis sa annud minnule, Wotta wanna löppetada, Et ma woiksin ueks sada.

2. U'l aastal armo anna, Et ma pattust pöran müüd, Wotta agga unustada Minno wannad rasked süüd; Minna waene pattune, Ommas m' rres, Jesufe, Sinno armo peale lodan, U's nes si' must obbi otan.

3. Rõmusta mind, Jõsand, jalle, Kule minno
ohka

ohkamist, Anna minno süddamele Kurvastusses hingamist, Waltwan ehk ma maggan ka, Wotta murret piddada, Surm mind argo surretago, Ega ello lõppetago.

4. Aita ommas hallastusses, Et ma kairwalus seta Reiges waimo pühhitsusses Woiksin ikka ellada, Aita wende armasta, Et ma neid ei kurwasta, Ja siin sinno pärrast ollen, Ning ka wiimselt taewa tullen.

5. Anna hästi lõppetada, Kui sa annud algada Sebda aastat, et woin jada Temmas ilma lahjota. Ja sa minno kõrwasse, Kui surm tulleb minnule; Armas JEsus, aita sinna Ilmast rõõmsast ärraminna!

24.

Helst mir Gottes Güte preisen 2c.

Wisl: Ei lahku minna sinust 2c.

Nüüd, Jummal, minna kidan So helbust rõõmsaste, Au sulle anda pilan, Kui ial moistan se, Sel uel aastal ta, Et olled hõle kannud Ning rahho meile annud, Meid aitnud armoga.

2. Meil peab meelde jama So kallis armo tõ, Ja tanno peab sama So pühha nimmele; Sa olled rohkeste Meid tannini keik toitud, Ning terweste ka hoidnud Ja kaitnud armsaste.

3. Sa annad omma sanna Meil' selgest riik' matta, So armo noor ning wanna On näinud lõp matta. Sa olled heldest kääst Keik annid annud wälja, Ning waeno, tõbbe, nälja Ka keelnud meie maast.

4. Sa

4. Sa olled andeks annud Meil' meie efsitust,
Ei olle peale pannud Meil' langet willetsust, Kui
olleks äkline So meel mo wasto olnud, Ots ol-
leks meile tulnud, Ei ehtaks üfsige.

5. So helde Jsa südda On armosinne weel,
Kes wottab pattud jätta Ning lodab sinno peal',
Saab armo sinno kääst, Sell' pattud andeks ans-
nad, Ja ta eest murret kaamad, Ning peastad
hädda seest.

6. Oh! Jsa kallis Toja, Au sulle iggarwest, So
Hoeg se õnne toja Meid peasinud kurjussest. Sind
weelgi pallume: Meil' anna rõõmsa aasta, Ning
wigga eest meid hoia, Ja toida heldeste.

25.

Nun laßt uns gehn und treten zc.

Wifil: Wäid wotkem Jummalale zc.

Oh! pallagem ja laulgem, Ja rõõmo hoale tõsti
kõnem, Et Jummal meid on hoidnud, Meid
ellus armust kaitnud.

2. Kõl aasta aastalt läme, Ja temma armo
nâme, Kõl ellame ja kâime, Uut wanna peale
sâme.

3. Mei monda hädda läbbi Sai Jummalalt
meil' abbi, Kui rist ja murre olli, Waen, sõdda
peale tulli.

4. Kui helde emma issi Siin hoiab lapsokessi,
Et neil ei sünni wigga, Kui tulleb rist ja hädda.

5. Ka nenda wottab heldest Se armas Jum-
mal järeest Meid ormmas fülles kanda, Ja meile
armo anda.

6. Oh!

6. Oh! meie ello kaitstia Ja keige rikkam toits
ja, Ei meie nou kül tea, Kui sinna hoost ei pead.

7. Ma kiban sinno woimust, So armo, sinno
truust; Sa kurja ärrakelad, Meid õnne jures
pead.

8. Oh! Jäsa meie tõtta, Ja palwet wasto
wotta, Meil' ristis rõmo anna, Et woime wasta
topanna.

9. Te, et ka kannatame, Ja sinnult soudo sa
me, Et sinna tullel mele, Ja lodame so peete.

10. Oh! kela waeno heale, Ja anna rahho
jälle, Siis lõp'wad willeksused, Ning sõa ah
hastused.

11. So õnnistus meil' tulgo, Ja meie jures olgo,
Et, kuhho ial läme, So armo walgust näme.

12. Jä waeste laste Jõsaks Ja nende hõl
kandjaks, Ja eksiatte saatjaks, Ja häbdaliste
waatjaks.

13. Keil' haiged wotta aita, Ja terwist neile an
da, Meid kurwaid rõmustada, Meil' murret wah
hendada.

14. Ma pallun weel: oh aita! So waimoga
meid täida, So waim meid ehhitago, Ja pärs
rast taewa saatko.

15. Keil' sedda wotta sinna Meil' keikl', pallun
minna, Müüd uel aastal anda, Ja meil' eest
murret kanda.

26.

Das alte Jahr vergangen ist ꝛc.

Wisil: Ma tullen taewast illewele ꝛc.

SE wanna aast on möda läind, Meil' õlled, Jē
sus,

sus, head teind, Sest tänname sind süddamest, Et olled hoidnud kahjo eest.

2. Sind Jessa, Poega pallume, Oh! kaitse ikka heldeste So pühha risti-koggodust, Ning hoia sedda kurja eest.

3. So sanna jätta meile weel, Sest röömsaks lähhab wagga meel, Keif waltet woödrast öppetust Oh Jessand! kela keigest wäest.

4. Need pattud ärra mälletä, Meid uel aastal walmista, Et pattud mahhajättame, Ning udes ellus ellame.

5. Et pärrast önsast surrence, Ning röömsast üllestoufeme, Siis soga, Jesus! ühtlase So auuriki lähhame.

6. Seal iggawest sind tänname, Ning Ingliwega kidame, Meid uskus Jesus! kinnita, So nimme auuks löpmatta.

27."

Nun treten wir ins neue Jahr 2c.

Wisl: Oh Jesa taewa rigi sees! 2c.

Hut aastat meie hakkame,
Ning sind, oh Jesus! pallume,
Et aitad sedda aastat ka
Meid löppetada kahjota.
Oh! anna rahho, siggidust,
Ning pärrast hinge önnistust.

Lau

Laulud Jesussest.

28.

Meines Lebens beste Freude 2c.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja 2c.

Lo ma muud siin ilmas tahha kui ukspai
nis Jummalat, Jesusst miina takka nouan
Jesusst minno Jesandat. Keik mo him
mo ilma peal, Se on taewas illemel.

2. Teised woivad takkanouda Selle ilma war
randust, Jesus wottab mulle jouda, Kes toob him
ge onnistust. Rahha, rikkus hukka laab, Jesus
agga ifka jaab.

3. Ei ma suremat sa warra Ilmas ial kusfagi,
Kui keik lojus ka-ub arra, Siis jaab Jesus allati.
Jesus on kul diete Armas minno hingele.

4. Olgo kul maailma auu Illus nahha keikile,
Ei se seisa siiski kaua, Lahhad tuhja noppeste, Mis
siin naifse illoga, Se keik ka-ub kuulmarta.

5. Agga mis mull' Jummal annab Ommast
heldest siddamest, Mis mull' Jesus isfi jaggab,
Se teeb rikkaks iggawest. Taewas omma auuga
Restab ilmaortata.

6. Se, mis Jesus kinkib taewast, Ei se ial ri
kuta, Redda temma peastab waewast, Ei se ial
hukka sa. Ukski ennam temmale. Rahjo egga kura
ja te.

7. Mis sest kosso, kaua jada Kurias ilmas elas
ma? Kus on selge murre teada; Parram on seak
lopma

lõpmatta Olla taewas rõõmsaste Jesu parral
kä-ele.

8. Egga mingisuggust aita Ilma surust pidada,
Dumma kõhho üksnes täita Naggusama roa-
ga: J sust agga armasta, Se ei jäta abbita.

9. Oh! siis anna taewas mulle Dumma rõõm-
järeeste, Olgo mi ana ossaks sulle, Minno armast
Jesuke. Oh! mind wotta sinuoga Dinnas tae-
was ellama.

29.

Wer ist wol wie du? Jesu, süsse zc.

Ommal wiisil.

Silbe Jesuke! Sinno suggustle Kusfagi ei
Dulle leida, Pimmedusfes woid sa hoida, Sa-
dad walgusse, Helde Jesuke!

2. Surma hädda seest Ollid sinna tõest Dum-
ma surmaga mind peastnud, Ja mind partust
puhtaks pesnud, Ei ma iale Nüüd ja häddasse.

3. Tubba iggawest Ollid Jesa käest Meile lunn-
nastajaks antud, Ja meil' ärrapeastjaks pandud
Heldest süddamest Tubba iggawest.

4. Kange söddamees! Põrgo haua se-
st Ollid sa meid lunnastanud, Surma, patto kautanud
Dumma werre wäes, Kange söddamees!

5. Surem lunningas! Mitad wäggewast, Sind
keik rahwas auustago, So eest ennast allandago.
Ole lunningaks, Ja muik' õppiaks.

6. Sind ma kummardan, Ning so parralt
jään, Kui so pühha Waini mind aitab, Ning
so armoga mind täidab, Siis ma armastan
Sind, ning kummardan.

7. Wotta

7. Wotta ommaks mind, Siis ma pean sind
Armsamaks kui kuld ja hobbe, Ja saan õnsaks
sinno labbi, Kui ma ussun sind, Wotta ommaks
mind.

8. Sinno allandus, Ning so tassandus Olgo
minno parras illo, Siis jaab pattota mo ello,
Kui so allandus On mo õppetus.

9. Wallitse mo meel, Et ma ilma peal. Sin-
nust kuhhugi ei lahha, Siis ma saan so armo
nähha, Kui on minnul teal Sinno helde meel.

10. Wotta arrata Patto unnest ka Mind, Siis
kurrat ei woi petta, Egga omma tööks wõtta,
Kui sa arwitad, Ning mind arratad.

11. Omma Waimoga Wallitse mind ka, Et
ma walwan, pallun, peastun, Uskus sinno eite
astun, Et mind taidad ja Omma Waimoga.

12. Kallis hoidia! Oh mind rõmusta, Kui
mind rist ja murre kattab, Ja, kui merre laenel,
uattab; Olle minnoga, Armas hoidia!

13. Keige üllem hä! Jkka mulle jä, Siis ma
pühha ello algan, Kurjad himnud arrasalgan,
Kui on minno ka Keigesurem hä.

14. Kui pean walloga Arrasurema, Siis mo
ihho muldas hoia, Hingele so auu anna, Et woin
ellada, Ehk kül surren ma.

30.

Seelen-Bräutigam, Jesu 2c.

Wifil: Helde Jesuke, Sinno suggustle 2c.

Hinge peiole, Helde Jesuke! Minna kidan sin-
no heldust, Mis mind tommab patto ellust
Armsast taggase, Hinge peiole.

E 6

2. Sinno

2. Sinno armo peäl Julge on mo meel, Kui sa heldest mo peäl watab, Ning so armo maitsta ta satad. Julge on mo meel Sinno armo peäl.

3. Jummal olled sa, Jnnimenne ka, Olled wotnud meie lihha Kustutada Jesa wiha Oma werrega, Jummal olled sa.

4. Usso walgusse Hoia heldeste; Omma waimoga mind woia, Ning mo hinge uskus hoia, Siis ei kustuta Usso walgust ka.

5. Siis so sisse jaän, Sinno peäle nään, Sinne armo tahhan kita, Ja sind kites aega wita, Et so sisse jaän, Sinno peäle nään.

6. Wäggero söbdamees Jesse so-u seest! Kurja rehwa wiha kela, Et mind nende nou ei nela. Elle hädda sees Wäggero söbdamees.

7. Rahho sataja, Sure jannoga Jnnimeste onnie noudsid, Hinge heites waljust hüüdsid: Janno tunnen ma! Rahho sataja.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Meid, so ommad, kes sind tundwad, Sinnust risti nimme kandwad, Kennel' armas sa Omma rahhoga.

9. Kes ma ilmale Surreb oiete, Usso-ello tal'a nouab, Käl se pea tunda souab, Et on lahjota Ilmal surrema.

10. Nüüd ma pean sind Armsama's kui mind, Sinnust ma ei tahha jada, Egga teisest rõmust teada, Gest ma pean sind Armsama's kui mind.

11. Kui mind kurwastab Kist ning hirmutab, Tunned sa ka minno hädda, Ning ni halle on so südda, Et ta lõppetab, Mis mind kurwastab.

12. Kui rõõm tulled ta, Saad sa rõõmsa's ka,

ka, Senni kui so jure tullen, Ning so auu rifis
ollen, Seal woin romusta Ennast sinnogo.

13. Siin meil teotust, Seal on auustust, Mis
ma sin weel uskus otan, Seal ma naan ning
latte wottan. Parrast teotust Tulleb auustust.

14. Armas Jesuke! Aita heldeste Boite des
leik arrawoita, Sinno woimust mulle naita, Siis
so woimusse Tunnen, Jesuke!

15. Kaunis dieke, Minno talleke, Nuid ei wot-
ta minna tehha, Mis so film ei tahha nahha,
Armas Jesuke, Kaunis dieke.

32.

Jesu, meiner Seelen Ruh 2c.

Wisil: Nuid tulgo Onnisteggia 2c.

Jesus leige ullem ha, Hingamist toob hingele,
Mis ma ial himmustan, Sedda minna tem-
mast saan.

2. Ilma lapsed, kui sa naad, Noudwad takka
tuhjad haad, Jesus mulle kallim on, Kui se kallim
kuldne kroon.

3. Kui need leigepahhamad Waenlased mind
kuisawad, Jesus peastab porgo laest, Kurratist ja
surma waest.

4. Ollen minna wiggane, Polle abbiks ussige;
Jesus wigga parrandab, Ja mul digeks arstiks
saab.

5. Ollen waene, allasti, Nou ei haffa kuhhugi,
Jesus issi arowitab, Toidust aegsost murretsab.

6. Ollen minna wooral maal Sure raske risti
al, Jesus laitseb mind ka seal, Ja mind peab ul-
lewel.

7. Kui mind rahwas teotab Ja mul häbdi tege
gewad, Jeesus aitab kannata, Et ka sest ei holi
ma.

8. Eh! on meist maggus kü, Eh! ka sukkur
maggus sul, Jeesus on weel maggusam, Jeesus on
weel tullusam.

9. Oh! siis tahhan minna ka Sind ükspäinis
armasta, Sinust, armas Jeesuke, Saab io kü
mo hingele.

10. Jeesust kõrwad kulewad, Jeesust silmad was
tawad, Jeesust mo keel tunnistab, Jeesust käsed
pidawatad.

11. Jeesus on mo toidus teal/ Jeesus on mo lau-
lo heal, Jeesust minna ihaldan, Jeesusest ma
rómo saan.

12. Oh! siis andko wiimselt ka Sinno surm
so werrega, Sinno hawad, Jeesuke, Surmas
rahho minnule.

32.

Jesu, meines Herzens Freud ec.

Omnia Misil.

Jesus minno rõmustus, maggus Jeesus!

Minno hinge õnnistus, maggus Jeesus!

Süddamele kinnitus, maggus Jeesus!

Jeesus maggus Jeesus!

2. Tuhhat kord sind mäletan, lunnastaja!

Ta sind üksi himmustan, Issand Jeesus!

Sind ma ilka ihaldan, lunnastaja!

Jeesus lunnastaja!

3. Sõda mind ja täida mind, taewa toidus!

Südda nõrk, oh jota mind, hinge toidus!

Alle

Ole minno kindel lin, minno rahho!

Jesus minno rahho!

4. Parramat ep olle siud, armas Jesus!

Helbemat ep olle sind, maggus Jesus!

Egga maggusamat sind, maggus Jesus!

Jesus maggus Jesus!

5. Oh! mind többist linnita, minno ranno!

Nödra usks loesuta, maggus Jesus!

Mind, kui surren, rõmusta, rõmustaja!

Jesus rõmustaja!

33.

Jesus ist mein Heyl und Leben zc.

Wtsil: Armas Jesus, sind ma pallum zc.

Jesus on mo ainus ello, Jesus üksi minno rõõm, Jesus on mo surem õn, Ilma temmata on wallo, Keik mo assi hukka saab, Jesus üksi rõmustab.

2. Kui ei olle Jesusst mulle, Siis on rist ja willeksus, Siis on surm ja hukatus, Kessel' temma arm ei tulle, Tebda habda lõppetab: Jesus üksi rõmustab.

3. Kui on Jesus minno mees, Siis ma ellan wiggata, Ning jaän ilma murreta, Temma wõeri on mul alles; Et kül pat mind kurwastab, Jesus üksi rõmustab.

4. Minna lodan sinno peäle, Armas Jssand Jesus tõest, Sinna surris minno eest, Siis muul' tulleb rahho jälle. Kui mind kurrat kurwastab, Jesus üksi rõmustab.

5. Armas Jesus, minno warra Usso läbbi mulle ja, Ei ma sinmust ärralä! Ei ma sinmust lahku

ärä, kui mind karus hirmutab, Jesus üksi rõ-
mustab.

6. Sinno pärrast olen minna, Jesus, minno
pärrandus, Minno on ja rõmustus, Minno om-
ma olled sinna. Surm kui wiimfekt surretab,
Siis mind Jesus rõmustab.

34.

Jesus, meine Freude 26.

Jesus rõmus'aja, Hinge jahhutaja, Jesus
kaunisten! Oh kui wiwid kaua! Hingel' ig-
gaw ioua! Sind ma iggatsen. Jummal Poeg,
mo hinge peig, Ei ma muudki kui sind agga Ma
peäl noua tagga.

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaat-
wad Kei'ist waenlastist; Mässago kül kurrat,
Prassigo kei' kuriad, Jesus on mo eest. Kässago
ja paufugo! Tesho pat ja põrgo tülli, Jesus wote-
tab sülle.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull selga
pöran, Hirm! sind põlgan ma. I'm! mo peale
astu, Lauldes ma so wasto Seisan rahhoga.
Jummal kül on abbiks mul, Ma ja põrgo rah-
hul' jäwad, Eh' kül nurrisewad.

4. Kikkus mingo ärra! Sa mo lust ja warra,
Jesus! rõmoga. Ärra tüh'ad auud! Ärra kur-
jad nouud! Jäge teadmatta. Hädda, rist ei pea
wist, Et ma paljo pean kandma, Jesussest mind
läänma.

5. Kei', mis i'm siin puab, Allufaks ka hüab,
Ei ma puage. Pättud jäge mahha! Minna teid
ei

ei tahho, Minge pörgusse! Kõrkistus ning surus-
tus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran
sulle.

6. Minne kurwastaja! Sest mo rõmustaja,
Jesús, on is siin. Kes siin armastawad Jumma-
lat, need sawad Nõmo kui on piin. Tshaks kül
siin habbi mull; Siski jääb sa keiges roawas,
Jesús, mo rõõm taewas!

35.

Jesu, komm doch selbst zu mir 2c.

Wifil: Nääd tulgo Önnisteggia 2c.

Eht: Südda, mis sa murreted?

Jesús, tulle minnule, Já mo jure järgeste,
Tulle hinge peastia, Keige parram sobber ka.

2. Tuhhat kord sind himmusten, Keik muud
rõmo teotan, Tuhhat kord ma õhkan ka, Jesús!
Jesús! tulle sa.

3. Ei mo südda ollege Ilmas muga rahhule,
Jääb sa agga minnule Se mo rõõm on üksine.

4. Jesús! ilma sinnota Da keik surus asjata,
Ingli au ja illo ka On mo melest kolbmatta.

5. Mis on ial minnule: Annan minna sinnule,
Sinna, moggus Jesule, Ollid minno armoke.

6. Ei ma mule pea ka Süddant lahti teggema,
Tulle omma armoga Minno jure ellama.

7. Sinna, taewa Jesa Poeg, Ollid minno
hinge peig. Sinna helde Jesule Ollid minno
talleke.

8. Oh siis tulle ruttoga, Minno wallo wähen-
da? Minna hüän järgeste: Jesús tulle ruttuste!

9. Oh! ma otan kannates, Ei fa wássi pallus
des; Olle surma hádda sees, Armas Jesus, abhis
mees.

36.

Ach! wenn werd ich schauen dich ze.

Wisil: Jesus minno rómustus ze.

Millal saan ma náhha sind, armas Jesus!
Millal ommats wottad mind, armas Jesus!
Himmoga ma kutsun sind, armas Jesus!
Jesus! armas Jesus!

2. Wiewara sind himmustan, illus Jesus!
Minno hingel hádda on, illus Jesus!
Oh kui laua ihhaldan, illus Jesus!
Jesus! illus Jesus!

3. Keif on ilmas waewane, kallis Jesus!
Mis ei olle taewane, kallis Jesus!
Ja sa mall', ma sinnule, kallis Jesus!
Jesus! kallis Jesus!

4. Kes so heldust málletab, maggus Jesus!
Tedda murre's rómustab, maggus Jesus!
Ja keif hádda löppetab, maggus Jesus!
Jesus! maggus Jesus!

5. Tulle malle, pallun sind, oh tru Jesus!
Peásta patto loormast mind, oh tru Jesus!
Sinna olled tuggew lin, oh tru Jesus!
Jesus! oh tru Jesus!

6. Náita ennast minnule, helde Jesus!
Himno on mo hingele, helde Jesus!
Sind ma otan járgeste, helde Jesus!
Jesus! helde Jesus!

37

Mein Herzens Jēu, meine Lust ꝛc.

Wissil: Oh riist rah das Karmada ꝛc.

Chk: Au, Titus olgo iggawest ꝛc.

MD armas Jesus, minno rōdm! Oh minno
kallis warra! So armo minna iggatsen,
Sind minna nouan takka. Au olgo sulle sarges-
te, Et olled upris armsaste Mind peastnud hādo
dast dra.

2. Mo südda iēka himmoga On sind, mo Jes-
sus, ootnud, On hüppand, kargand rōmoga, Ja
sinno jure tōtnud, Kui sinno peale uskus ndān,
Et sinno sannast arratān, Mis fa meil tahhad
anda.

3. Sa olled walgus minnule, Sa näitad mule
le selgest So immelikko paistusse, Sa jahhutad
mind heldest; Oh! sinno armo walgega Mind
wotta täiest walgusta, Ja peasta pimmedussest.

4. Sa olled õnnistusse te, Mis pealt ma tae-
wa leian, Sa satad mind ka diete, Kui ma sind
abbiks huan. Ei minna ilma sinnota, Ei ial om-
ma waewaga Se taewa rīfi pūa.

5. Sa olled tōe õppia, Keit sinnota on walle,
Mind tōe pole iuhhata, Ja sata õige tele, Kui sin-
na mind siin karristad, Ja Jesa tundma õppes-
tab, Siis tulleb tarkus mulle.

6. Sa olled minno ello teal, Teed rōmo kuro-
wastusfes, Sa annad ello siin ja seal, Ja aitad
ahhastusfes. So Waim mind saatko jargeste,
Ning andko wägge minnule, Siis peasen hullas-
tussest.

7. Sa olled taerwahitudnud 'a Meil' leiwaks
 Jesa karest Meid hõbdaisi aitama, Meid peaste
 ma patto wäest. Kui saab mo südda pinatud,
 Ning surest ristist surmatud; Siis sa mind, Jes
 sand, aitad.

8. Kui on mul õige janno kä, Kui on mo hing
 gel hädda; Siis Jesus sinna mulle jä, Siis kos
 sutakse sedda. Sind rutsud südda minnule, Ja
 nuttab tulla sinnule, Et mu? ei sünni wigga.

9. Sa olled kalliks ehteks ka Mo hingel, armas
 Jesus! Ma olen hirmus pattoga, Mind ehitab
 so õigus. Se on so melest illusam, Ja mulle pal
 jo tullusam, Kui keif ma ilma lõrkus.

10. Sa olled mulle tuggew lin, Kus ma woin
 julgest jada, So tibadega kattab mind, Ei kar
 da minna hädda, Ei karada minna willetsust, Ei
 põrgoliste küsatusi, Sest mul on warri teada.

11. Sa olled minno kariane, Mo hinge armas
 taia, Sa sadad mind ni truiste, Mind rõmuse
 tab so sanna. Oh! wotta mind so holele, So
 lammas, armas Jesus! Sa olled õige kaitseja.

12. Sa olled peigmees minnule, Sind pean
 armsaks minna. Oh! wotta mind ka sinnule,
 Mo kuningaks ia sinna. Sa andsid ennast ohw
 ri's seal Kui tallekenne risti peäl; Mis woind sa
 ennast tehha?

13. Sa olled kange sõbdamees, Sa aitad woi
 must sada, Kui lihha, werri küsates Mind tah
 hab hukka sata. Kui sa mull' olled kaitseaks, Ning
 sures häddas hoidiaks; Ei woi siis kurrat petta.

14. Sa olled selgeks tähheks ka, Mis paistab
 pime

piramedusfes. Sa õppetad mind rõmoga Mo
sures rummatuõses. Kui rist meil' teeb suurt õp-
pardust, Siis annad sinna kannatust, Ja peäs-
tad willeksusest.

15. Kui sa mo peäle hallastad, Ja mulle sob-
rafs tulleb, Mind wenna lombel armastad, Ja
arstiks, tsitjakõ õlled; Siis patto hawo parran-
dad, Ja keiges waewas kinnitad, Kes sinno peäle
lõdab.

16. So järrel' üksnes, Jesuke! Mo süddames
on himmo; Se keige armsam lillike On minuul'
sinno minni. Kui maggus on so mallestus, Kui
helde sinno rõmustus Siis, kui mul raske ashi.

17. Kui mul on risti hädä kääs, Siis mõtlen
sinno peäle, Kui õllen rõmus süddames, Siis tulle-
led sinna mele. Kui walwan, maggan, rägin ka,
Siis õlled sinna minnoga, Et tõstan, rõmsast
heale.

18. Kuis pean ennä kütma sind, Mo kallis
Jesukenne? So taewa warra täidab mind, Se
on se iggawenne. Mis ial tahhan, õlled sa. Au-
õlgs sulle lõpmatta! Sa õlled armokenne.

38.

O Jesu! süß, wer dein gedenckt ꝛc.

Wsil: Oh! Jesus Kristus tulle sa ꝛc.

GH Jesus! sinno mallestus, Se annad mulle
rõmustust, Kui paljo rõmsam on se mees,
Kus sinna ellad süddames.

2. Mo ello Jesus, minno õn, Sult saan ma
mis

mis ma iggatsen, Ei olle sinno suggustke Siin
maas ning taervas üfšige.

3. So arm on kallis, Jesuke! Sa olled mulle
armoke, Kes moistab sedda arvata, Ehk sedda
üllesrätida?

4. Sult, Jesus, tulled hallastus, Ja kurvas
dele rõmustus, üks armas assi minnule On sinno
helbus viete.

5. Kes parraminne kossutab, Ning murvelikkub
tahhutab? Jo ennam temmast ossa saan, Jo en-
nam Jesust himmustan.

6. Kui kaunifenne olled sa, Mo armas Jesus,
mulle ka. Ei olle messi maggusam, Ei muud mo-
melest illusam.

7. Sind Jesus! püan teigest väest, Sind ig-
gatsen ma süddamest, Ei sedda moista üfšige, Kui
hea sa olled hingese.

8. Kes sind, oh Jesus! armastab, Mis se siin
riffust himmustab? Se ennesel' peab surrema,
Kes sulle tahhab ellada.

9. Kes sind, oh Jesus! ihaldab, Se tõest sino
nult abbi saab, Kui temma pallub ussinast Sind
silma wrega halledast.

10. Kus lohta minna ial lään, Seal minna
sedda tõesti tään, Et Jesus on mo sellimees, Ma
lannan tedda süddames.

11. Mis minna otsin, leian ma, Mis minna tah-
han, saab muulka, Siis armastades nõdraks
lään, Ja otse rammotumaks jaän.

12. Kelt sinna saab ni armastud, Ei se sa ial
kurwastud, Ei lõppe arm sell ellades, Se ellab
ikka rõmo seis.

13. Sa

13. Sa olled neitsist sündinud, Ja taewast meile
 Pinkitud, Sind kideakse auuga, Mo Jesus, sure
 rõmoga!

14. Ei olle se sull' teadmatta, Et minna muud
 ei himmusta, Sind ükski, Jesus! otan ma, Ma
 ilma õnnisteggia!

15. So walgus näikse selgeste, Se paistab
 selgest minnule, Kui sa mind, Jesus! rõmustad,
 Siis keik mo murret lõppetad.

16. So surust taewas kulumata, Sind Ingli
 waggi auustab, Sind, Jesus! kidad ilma, ma,
 Et leppitand meid Jhsaga.

17. Sa olled rahho satasa, Se kalli anni jag
 gaia, Se hoiab meelt ja süddant ka, Et ellan il
 makartmatta.

18. Ja kui on ello lõpminne, Siis wi mind,
 Jesus! taewasse! Seal on mul rõmo lõpmatta,
 Ja rahho ilmaotsata.

19. Oh! Jesus, kule minno healt, Oh! Jesus,
 kule üllerwelt, Oh! Jesus, minna pallun sind, Oh
 Jesus! Jesus! aita mind.

39.

O Jesu Christ, mein schönstes Licht 2c.

Wifil: Ma huan, Jesus! appi sind 2c.

Oh! minno armas Jesuke, Kes armastab mind
 heldest, Sa olled minno armoke, Ma kidan
 sedda julgust. Oh aita, et ma süddamest Sind arm
 mastan ning kidan, Appi huan, Ning kui so päri
 tis laps So pole üksnes hoiän.

2. So arm, mo kallid Jesuken', Mo süddamesse
 tule

tulgo. Siis minna sedda wallitsen, Se mulle wara
rafs o'go. Te tuhjaks keik, ning kela se, Mis mind
woib lahjutada Sinnust ärra, Et woiks mo meel
ning tö So armo sisse jada.

3. So arm on maggus, Jesuke, Sa tunnistab
meil' sedda, Kui se mo sees, ei ühtegi Woi sata
mulle hädda. Oh! ärra lasse möttelda Mind,
nähha, tunda, kuulda, Armastada Muud kui so
kallist arm', Mis sa woid kawatada.

4. So kallis armo tulloke Mo hinge sisse jago,
Mo kúlma süddant järgeste Ning hästi sojenda-
go. Oh! anna armo, korwaste Se warrandusse
hoida, Abbi leida, Kui põrgo wanlased Mind
piudwad ärrawoita.

5. Sa olled, armas JEsus Krist, Mo sü rest
surma lainud, Ning olled hädd, waewa, rist'
Mo hinge kassuks näinud. E teoti ning waes
wati; Oh! te, et sinno hartad Mulle sawad
Abbi's keik hädda sees, Mo süddant jahhuta-
wad.

6. So werri polle többine, Waid kallis, hea
ning puhhas; Mo südda agga kiwwine Ja kor-
wa kui üks korwas. Oh! las so werre wägges
wast Mo korwa patto kehha Pehmeks tehha, Et
woin mo süddames So armo wägge nähha.

7. Oh! enna tarkust minnule So werre waewa
moista, Mis sinna wotsid, Jesuke! Mo patto pär-
rast nähha; Oh! aita, et keik patto több Ma kah-
hetsen ning muttan, Sulle töttan, Ning selgest
süddamest So pole ilka ohlan.

8. Te, et ma kui üks lapsoke So järrel wöttan
läia Ni kaua, kui ma Jesuke! So armo woifsin
leida;

leida; So kallis arm ning heldus siis Mo süddant walmistago, Sojendago, Ning sinno heldus ni Mo süddamesse jägo.

9. Oh! tommia mind so järrele, Mo armas Jesukenne, Sa olled kallis minnule, Mo dige armokenne, Mul anna rõõmsad sannumed Kuulda so Waimo läbbi, Kes keif häbbi Woib arrakana da, Ning keelda patto többi.

10. Jesus, mo rõõm, mo warrandus, Mo taewa ello toja, Ma ollen sinno pärrandus, Sa minno wäggero toja, Kaif sinnota on selge piin; Siin on üks waene ello, Paljo wallo, Ei kolb ühtegi, Mis sinno käest ei tulle.

11. So käest saab minno hingele Rõõm, rahho, hingaminne; Oh! olle, armas Jesuke, Mull' ikka armolinne, Mo tulle kiir! te sojaks mind, Te terweks puu hawad, Need mull' saato wad Wallo niag willetsust, Et minno filmad nutwad.

12. So arm, mo õnnisteggia! On ennam kui keif ariad, Se on mo täht, mo päilil ka, Üks hallil kust sa jotad, Mo maggus wiin, mo taewa leib; Kui kohto ette tullen, So ees ollen, Siis se mo pulma kuub, Mo kooda kus sees ellan.

13. Oh armoke! kui taggand, Mis kasso, et ma ellan? Kui sa so armo wähhendad, Siis waene, willets ollen. Oh! anna, et ma korwaste Sind woiksin takka nouda, Ja sind leida, Ning kui sind leidnud saan, Ei ial ka-utada.

14. Sa olled armastanud mind, So järrele mind lomband, Ning enne kui ma noudsin sind, Mind sinno ommaks arwand. Oh! lass. so armo, Jesuke!
Mind

Mind ilka juhharada, Hästi sata, Et ilka woiks
mo pool So armo wäggi seista.

15. So arm se woiko ehita Mo ello, mis sees
ellan, Kui sattuksin ma ekkida, Te, et so jure tullen.
So arm hea nouu andko mull', Mis hea on, jär-
gest nouda, Et woin jouda, Kui ma saan ekkind,
So pole warsti pöörda.

16. Arm olgo mo rõõm kurbdusses, Ja nõda
ruskes mo wäggi, Kui surma tund on minno ees,
Se olgo abbi mäggi; So helde arm siis, Jesuke!
Mind woiko hästi hoida, Rõmustada, Et woik-
in keelmatta So rigi sisse sada.

40.

Jch hab ihn dennoch lieb 2c.

Wifil: Oh wagga Jummal, Kes 2c.

SA oled wiimseksti Mull' armas minno melest,
Oh Jesus! minno rõõm, Mind hoiad omi
mas süles, Et ma kül sagedast Teen patto tahts
matta, Ei need mind ommeti Sust ärralahhuta.

2. Oh! olleks minnule Se joudo agga olla,
Teeks Jummal ükskord ka Mull' sebdä wägge tula,
Ei ellades mo hing Teeks patto melega, Ei
wotta's ialgi So armust lahkuda.

3. Kül minna tahhaksin So sanna ilka hoi-
da, So kasso täitmist ei Woi ennesest weel leida.
Se waim ning lihha sin Kül wasto tiusawad,
Ning selle nõdruskes Kül kangeit woitlewad.

4. Kui armas Jummal mull' Täit joudo agga
annab, Siis sind ni armastan, Kui ial mo meel
moistab, Oh Jesus, armas wend! Siis an-
nan

Maria Puhhastamisese Päwal

Sest rahhul ollen, Kui Jummal mulle too.
Se surm on mulle unneks saand.

2. Keil teeb mo õnnisteggia, Kes minnust nau-
tud, Ka rüppes lantud ussoga, Ning tutwa-
tehtud, Sest temma on mo abbimees, Kui mu
on surma hädda kaes.

3. Sa olled Jesust ilmale Meil' lakkitanud, Ja
olled keige rahwale Suurt armo arnud, Ja luts-
nud omma sannaga Keil rahwast sure wäega.

4. Se õnnis walgus tulleb ka Pagganil' peist-
ma, Ja neid, kes alles ussota, So jure saotn'
Ea sinno omma rahwal' ka On õige õnnistegg.

44.

Wie wird doch so gering die Reinigung zc.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes zc.

Mu ilm ei holi sest, Et süddant puhhastasse
Meist patto lombedest, Mis tennast ar-
mastasse. Ea arwad ennast kül So puhhta olles
wad, Kui silmakirjal's sul' Mu, Jummal, anna-
wad.

2. Kui Jesu lauale Saab korra pärrast käi-
dud, Ei lesta kawa se, Eh' kül hea nou on petud.
Ihm ei sa parremaks, Teeb patto ueste, Ja saab
kül kurjemaks, Ni ellab järgeste.

3. Ea siiski kütleb weel: Nõud puhhas min-
na ollen, Mul julgus on se peal, Et Jesu lauast
tullen; Ei wotta õppetust Se rummal, wollato,
Waid tidab rummalust, Oh Jummal perrago!

4. Kes omma süddame Siin tahhab puh-
hastada Ning Ma peal allate Meelt, mõtted
uendada,

Maria Kulutamise Päeval.

Se woitlek kowwaste, Et pat on oisata,
ennal järgeste Siin tulleb parrata.

Keil karius süddamest Kui hakkilast teeb
mies, Dal to ning sannad sest Kui kired tousroad
ullest, Kes nüüd ei puhhasta Siin omma süs-
dame, Ei pattust lahti sa, Ei rahho tunnege.

6. Kui ial tahhad sa, (Eht olleb waene, rum-
maal) Siis patto peale ka Sull' woimust annab
Kummal; Et agga patto tood Me-ilm ei surreta,
Ei ristist holige, Sest parremaks ei sa.

7. E. Jესand falli ka, Kui wottad ennast petta
Kowwalussega: Keil tulleb mahha jät-
Ma ial kolbmatta, Sest süddant puhtaks te
Nüüd Jესu werrega, Siis on so ello hä.

8. Et sedda, Jესus, sa Mull' teada annud ol-
led, Siis te, et wihtan ma Keil kowwalusse
kumbed, Ja süddant puhhastan Siin ilmas
järgeste Sels, kuni puhtaks saan So labbi
täieste.

Maria Kulutamise

eht

Paast-Maria Päeval.

45.

ЗЕХ ХРИСТЪ, ДЕР ЕДИНЪ БОГЪТЪ СОНЪ 26.

Kristus! lunnastaja, Sa õige walgus-
tus, Sa kallis õane toia Ning hinne rõ-
mustus; Se loido täht sa õked, Ning
Jēsast meile tulled Kui õige abbimees.

2. Meil'

2. Meil' tõest innimeseks Soid seie ilm
emma neitsikeseks Jai siiski puhtaste, E
ma kautanud, Ja tarva lah'i saatnud, Et
ello nüüd.

3. Oh Jssand! aita sinna, Et sinno tundmises
Keif woime targa's miina, Ning biges armo
tõõs, Et usso sisse jame, Ja sinnu' armo same,
Kui taewa pärrtad.

4. Sa keige asja Loja, Best Jssast tulleb sa
Kui wäggeto wallitseja, So wäggi orsata; W
tomma sinno pole, Meelt wotta omma hoi
se ei eest sust.

5. Meid surma helbest! Jssand, Meid ar
arrata, Siin ma peäl kurja süddant So wäega
surreta, Uut ello anna jälle, Et süddame ning
mele So pole tõõtame.

Jesusse Kristusse
Kannatamisest ning Sur
mast.

46.

Jesus, meines Lebens Leben re.

Jesus, surma ärrawoitja, Jesus, sa tood
ello mull', Minno kallis hinga hoidia, Ena
nast annan omma's sull', Kes sa wallust
waewa näinud, Ja mo eest ka surma
lainud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa
aitad mind.

Jesuse Kristuse

1. Mina oled näha sanud. Naero, sülg,
Siddumissi kannatanud, Haro ja
härwitust, Et mind waest sa woiksid peäs-
2. Watto köiest taewa tõsta. Tuhha korda
annan sind, Jesus, et sa aitad mind.

3. Kull sa lastsid ennast peästa, Arnotumaks
waewata, Et sa woiksid pattud maksta, Ja mind
teha wiggata, Sinno lastsid minno õnneks En-
nast teha õnnelumaks. Tuhhatkorda tannan
sind, Jesus, et sa aitad mind.

4. Wallatumad teotaid, Wiiksid sind ka otsas
Sinno pea ehitasid Ribbowitsa kroniga,
and woiksid rõmustada, Ja au kroni mulle
sata. Tuhhatkorda tannan sind, Jesus, et sa ai-
tab mind.

5. Kull sind peästi minno pärrast, Et ma wale-
lust peäksin, Raabati so peale kurjast, Et ma raho-
hul olleksin; Rõmota sa ristis ponud, Gest sa
mulle rõmo tonud. Tuhhatkorda tannan sind,
Jesus, et sa aitad mind.

6. Hädda sisse ennast andsid, Kannatlikkult
kannatand, Hirmsa surma wallo kandsid, Mine
no wõlla leppitand; Et mind woiksid lahti teha,
Tahsid sinna waewa näha. Tuhhatkorda
tannan sind, Jesus, et sa aitad mind.

7. Sinno allandus ja häbbi On mo uhkust
tasunud, Sinno kurwa surma labbi Saan ma
firmas rõmustud. Teotust sa kannatanud, Au-
fest minna ollen sanud. Tuhhatkorda tannan
sind, Jesus, et sa aitad mind.

8. Näid so hädda meles kannan, Jesus lei-
gest

gest sübdamest, Sulle ilka tänno annan Howa,
wallo, surmaeest, Et sa mo eest wärrisenud, Tuh-
hat'ordse waewa näinud, Ja ni kallisi peästinud
mind; Jggawest ma kidan sind.

47.

Da JEsus an dem Creutze kund ic.

Ali Jესust risti naelati, Ning meie pe
waewati, Siis rätkis seitse sanna; N-ib
leb ilka mälleta Ja hästi mele panna.

2. Se esimenne olli se, Mis Jესus re
sale: Si tea isfi nemmad, (Oh! anna m
nendele) Mis nemmad mulle tewad.

3. Mis teiseks kuuldi temma suust, se satis rõõwa
lil' rõmustust, Kui Jესus ütles waewas: Sa pe
ad tõest ollema Mo jures tänna taewas.

4. Se kolmas õõlbi emmale Ja armsamale
Jungriile, Kui hakkas poega näitma, Joannes!
waat / so emma se, Sa pead tedda toitma.

5. Se neljas sanna tunnistas, Mis waewa Jē
sus kannatas: Mul on suur janno hädda. Ta
püab meie õnnistust, Kui naelad waewsid tedda.

6. Ka wiet sanna mälleta, Mis Jესus sure hea
lega On häddas kissendanud: Oh Jummal!
Jummal! mis sa mind nõõd olled mahha
jätnud?

7. Weel tulleb panna tähhele Se kues sanna
diete: Nõõd ollen minna täinud Keif, mis
mull' tulli kannata, Ka armo teile näitnud.

8. Nüüd kuulge seitsemest sanna weel, Mis Jē

sus hüdis risti peäl, Kui surm io tulli ette: Ma
annan omma hingekest, oh Josa! sinno läta
te.

9. Kes Jesu surma auustab, Meid seitse sanna
mälletab, Kõl Jummal tedda hoiab, Et temma
ma peäl armo saab, Ning taewast rõmo leiab.

48.

Christus, der uns selig mache 26.

Kristus, kes meid õnneks teed, Olled wägga
põetust, Sa kui warras wangiks saad Kura
Joggodussest. Sinno peäle tõsteti Walter
kaebamisi, Kõl sind naerti, teoti, Ni kui ütleb
Kirri.

2. Homset warra wõdi ka Sind kui rõwõk
jälle Pilatusel, wallega kaebati so peäle; Wale
le's moisteis temma se, Satis wirimatta Siis
sind Herodessele, Gest et ollid süta.

3. Enne lounat pekketi Piitsaga so kehha, Kibe
bowitsa pisteti Kroni wissil pähha, Naero kumbel
mängiti Kuningaks sind tehha, Kandma piddid
peälegi Kasket risti hädda.

4. Louna aial aeti Sind se risti peäle, Sinno
werd ka wallati, Siis sa tõsisid heale. Sind need
waatjad naersid ka; Kõwel risti waewas Wota
tis weel sind pillada, Kunni pääts laks mustaks.

5. Päärast lounat hüüdisid sa: Jummal! mi's
sa iättad Mind nüüd ilma abhita? Keit mo rõmo
wõttad. Suhho nemmad wallasid. Udiast ja
sappi, Surmas immed sundisid, Kallud latsid
lõhki.

6. Shtal,

6. Ohtul, kui jo rõdoli luud Ollid karki mur-
tud, Oodaga on pistetud Kõlge, siis on jooksnud
Selge weesi werrega, Siis on toel's sanud, Mis
se kirri wannast ka Meile kulutanud.

7. Kui se pääw sai lõppenud, Wagga Joses
tulli, Jesu ihho pallunud Risti pu peält lah i. Ei.
Piatus keelnud se, Tebda hauda pandi, Wagga
nid ka peälegi Haua hoidjaks anti.

8. Aita, armas Jესule! Omma surma läbbi
Et sind kuuldes jättame Mahha patto habi
Sinno surma, surma süüd. Oypeta meid moisi
Siis, ehk waesed, woime nüüd Sulle tänno and

49.

Herzliebster JESU, was hast du ze.

Wisul: Meile, armas Jummal, põra ze.

Mis olled sinna, armas Jესus! teinud,
Et sinna olled surma sisse läinud?
Mis sa se sä, se pat, se tö, need sannad,
Et risti kassinad?

2. Üks kibbowidisa ksoon se pandi pähha,
Piitsaga lödi sinno pühha kehha,
Ning sappi, adikast sull' jua anti,
Sind risti pandi.

3. Mis on sul, Jესand, süüd, mis olled efs' nud?
Sind minno pattud ommad nenda peksnud.
Se pandi, Jესand, mis nsa teinud wõlga,
Nüüd sinno selga.

4. Se on kül inime, se mis lambad teinud,
On Jummal nende hoidia kätte näinud,

Mis orri teinud, Jssand issi kannab,
Neil' armo annab;

5. Se lähhab surma, kes head teed on käinud,
Se ellab, kes on kurja ilka teinud,
Ei aeta siin kurja mitte tagga,
Waid sedda wagga.

6. Head polle jallust sabil minnust leida,
Ei woiud ma ende wäest hea tee peäl kääia,
Se eest ma pidbin kandma põrgo waewa;
Sa annab taewa.

Oh kallist armo! mis sa meile näitsid,
inna meie tö eest hinge heitsid,
...a ollin rõmus ilmas, mis on kurri,
Ja sul on murre.

8. So armo näitse, Jssand, ilmas laial,
Ma pean kiitma sedda iggal ajal,
Kuis woin ma kül so suurt au kulumada,
Ning teada anda?

9. Ei woi mo meel, oh Jssand! mitte moista,
Kui sureks tulleb sinno armo tõsta,
Kuis ma woin maksta leil, mis sinnust tehtud,
Ja waewa nähtud.

10. Weel süski on, mis, Jssand, kidad sinna,
Kui lihha himmud ärrasurman minna,
Et nemmad uest mulle ei te wigga,
Ei põrgo sülla.

11. Waid et ei olle se leil minno wäes,
Eest se on üksi, Jssand! sinno käes;
Siis anna kurja himmo wasto abbi
So waimo labbi.

12. So heldust tahhan minna mees kanda,
Ja

Ja sulle üksi minno süddant anda,
 Ei tahha minna muud kui sedda teha,
 Mis sa woid nähha.

13. Kei tahhan minna sinnust wastowõtta,
 Ei riäti waewas sind ka mehhaäta,
 Ei pea sinnust surm ning hädda sama
 Mind lahutada.

14. Et kü, oh Jesus! tulled alwa's panna,
 Mis sinno melheal's ma tahhan anda,
 Se wotta süski wasto armo läbbi,
 Et nään so a'

15. Kui minno hing siit ilmast ärratõttab,
 Ja sinno arm mind taewa sisse wõttab,
 Siis Jesand! tahhan minna wägga kõrgest
 Sind kica järgest.

50.

O! wir armen Sünder 26.

Mutta, innimenne, Kasket patto süüd, Waat,
 mis waewalinne Sinna olled nüüd, Olled
 pattus sadud, Ja nüüd iggawest Surma hukka
 moistud, Et ei peäse sest. Kürieleison, Kriste-
 eleison, Kürieleison!

2. Surmast ei wöind meie Ennast adata, Jes-
 sus tulli seie, Wõttis lunnasta, Nisti külges wae-
 wa Kandis libbedast, Satis jälle taewa, Peästis
 kõrgs wäest. Kürieleison, Kriste-eleison, Kürieleis-
 on!

3. Kui ei olleks tulnud Kristus ilmale, Lunnas-
 tajaks olnud Meile waestele, Egga meel läinud
 Surma meie eest, Kurrat olleks woinud kõrgs ig-
 samest. Kürieleison, Kriste-eleison, Kürieleison!

4. Sedä

4. Sedda kallist abbi Naitis Jummal niid
 Omma Poria labbi, Tassus meie siid. Et keib
 woime idda Porgust rahhule, Jessa sure sada No-
 mo taewasse. Kurielison, Kriste-eleison, Kuriel-
 leison!

5. Kõõmsad woime olla Patto wasto niid,
 Ja kui tahtwad tulla Porgust kurratid, Jesus on
 meid peastnud Omma werrega, Taewa sisse tost-
 nud, Seal meil issa ma. Kurielison, Kriste-
 leison, Kurielison!

6. Gest niid olgo taewas Tanno Jhsale, Kes
 d sure waemas Li nud heideste, Kitus olgo
 gest Jesussele ka, Puhha Waim / sind korgest
 Riitko ilma ma. Kurielison, Kriste-eleison, Ku-
 rielison!

51.

O Haupt voll Blut und Wunden! 2c.

Wifil: Ma pilan kergeest hingest 2c.

H Jesus! sinno wallo, So raske kannatus,
 Se satad mulle ello, Se on mo romustus,
 So reiad, wormed, hawad, So libbo-witsa kroon
 Mul õnnistusfeks sawad, Siis, kui mul hadda
 on.

2. So suhho blast lödi, Sa leige-wäggeram!
 Sind hirmsast arranaerti, Sa leige-illusam!
 Need Inglid kummardawad Sind sure auuga,
 Niid reised teotarwad Sind kuria lombega.

3. So armsad filmikessed, Seal sisse sülliti,
 So kaunid pallekessed, Neid waeruks katteti.
 Sa

Sa olled keigeausam; Müüd olled auuto; Sa olled keigekangem, Müüd olled rammoto.

4. Mis ial sinna teggid, Kui sind ni waewati? Mis sinna kurja näggid, Se on mo patto si. Oh heida arms peäle! Ning ärra nuhte se, Oh jätta wiha jälle, Et nään so heldusse.

5. Oh minno kallis hoibja! Mo hinga karsane, Sa keigeparras kaitaja, Mis teed sa minnule? Müüd olled õppetamud So pühha sannaga, Müüd armsast juhhatamud So waimo anniga.

6. So libbe surma habda, Se annad mull', Ei unnusta ma sedda, Ma ellan jälle si. Oh! kule minno heäle, Ma pallun heldeste, Müüd lodan sinno peäle, Ei sirnust taggane.

7. So pühhas kannatuses Siin ennast rõmustan, Kui keiges willestusses Se järgest mälletan. Kui saab so surma labbi Head asket minnule, Siis kaub minnust habbi Ning lahkun rõõmsaste.

8. Oh armas lunnastaja! Sind tännan südamest: Sa olled leppitaja Müüd peastid surma kääst. Oh! lasse mind so peäle Müüd lota kindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren sinnule.

9. Kui ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind, Kui iaab keik rikkus tahha, Siis iggatsen ma sind. Kui wottab lohki minna Mo südda walloga, Siis kosjuta mind sinna So kalli werrega.

10. Müüd wotta rõmustada, Kui hing on keele peal, Ning õhkamised kuulda, Kui kaub minno heal. Kui sinno peäle lodan Ning usjan koro waste

waste, Siis surmas ello otan, Ning sullen
faste.

52.

Hilf Gott, daß mirs gelinge 2c.

Wisil: Oh mötle, mis ma teinud 2c.

O Jummal! tulle sinna Nüüd abbiks armos
ga Et mull' woi's korda miinna Nüüd laul
es kuluta So armsa Poia õppetust Ning kange
ma wallo, Oh anna siggidust!

1. Keil piddi toel's sama, Mis Jummal too
ad, Ei piddand walle's sama, Mis kirri kuluta
and: Et Kristus piddi tullema Keil innimesi
peästma, Ning surma minnema.

2. Sest nenda tulli tänna Se Issand ilmale,
Ning kulis Issa sanna Ja teggi immetõõd, Ning
pärast anti surmasse Se Jüngri Juba labbi,
Se süta tallele.

3. Kui Pasa-talle sõitwad Neid Jüngriid Jesu
ga, Ja wottis pärast leiwa, Ning murdis, tän
nas ka, Se jures andis leikile Edest omma ihho
sua, Mis anti surmasse.

4. Ka winas temma jodab Neid omma werre
ga; Kes temma peale lodab, Woib usko linnita,
Kui temma sedda leiba sõõb, Ning uskus jood sest
winast, Se surma siis ei nä.

5. Se Issand isfi peenud Ka jalgo Jüngriid,
Keil armo näita lastnud Ni teine teisele, Sest
tähest peab tuntama, Et, kes on temma Jünger,
Ei olle armota.

6. Se kawwal Judas tulli Siis Jesust taba
bama

bama, Kui temma aedas olli, Ning lõppes pallu-
mast. Suur waggi tulli temmaga, Siis widi
Jesust kohto, Et pidbi surrema.

8. Se armas Jesukenne Siis risti naelati, Se
wagga tallekenne Siis ärratappeti. Keil teggi
temma meie eest, Et meie peab sama Nüüd armo
Jssa kääst.

9. Se kallis Jesus annab Nüüd hinge Jssa-
le; Keil meie pattud kannab, Ja hauda wiaks
Se toussis jälle ellusse, Kui kolmas päaw sei-
nud, Laks wimaks Jssale.

10. Ja kästis armo sonna Neid Jüngriid
luta, Ning sedda teada anda Nüüd ülle ilma m.
Et keil, kes ial ussumad Ning wastowotrad risti-
mist, Need taewa lähäwad.

11. Lukas on kirjotanud Ja ütleb selgeste: Et
Jesus taewa lainud Se Jssa auusse, Jaab siiski
ikka allati Ka Ma peal' meie jure. Se ilma otsani.

12. Siis Waimo läkkitati Jesusse Jüngriile,
Neid kaunist juhhatati Se tõe teele, Sesamma
aitko heldeste, Et dige usso läbbi Keil same tae-
wasse.

O Mensch! wollest bedencken 20.

Mötle, mis ma teinud, Oh inimenne,
sull'! Ma ollen kannatanud, Suur hädda
olli mul; Sind ollen pattust peästnud, Ning õn-
nistust sull' saatnud, Keil sedda pakkun sull'.

2. Sind ollen lunnastanud Mo kalli werrega,
Ei olle kulda annud Ei hõbbedat, et sa Mull' om-
maks

ma's pidbid sama, Miks sa siis wottad nouda,
Mis hukka satab sind?

3. Kes riikust ennam piab Kui minno wörran-
dust, Mis iggaweste kestab Ning satab önnis-
tust, Se pühmed kolko aiab, Ning hingel' lahjo
satab, Mis pahha tö on se?

4. Neid lillikesi wäljal Kul hästi ehhitab Se
ormolinne Jummal; Kas sa siis ihhaldad, Et
saatsid ehhitatud Sega, mis sulle saatnud Mo-
oda, piin ning surm?

5. Neil lindudel on pessob Ning ka neil rebbas-
, Miks liad murred pead, Et saatsid emesel'
iht asset, kus sa ellad, Miks ennast nenda wae-
wad? Mo waesus aitab sind.

6. Mo pärrast on se taewas, Se Ma nifams-
moti, Mo rahwas olli waewas, Neid kurjast sum-
niti; Egipsti maalt neid saatsin, Ning sedda maad
neil' andsin, Mis olin tootand.

7. Siis ärge murretsege, Mo Jungrid! ü'len-
ma, Woid kindlase nüüd lootke, Teid tahhan
aidata, Et teie sate süa, Ning ka et sate jua, Ja
ihho kattada.

8. Sepärrast olge rõõmsad Ja rahhul minno
sees, Oh! ärge olge kurwad, Ma ollen abbinnees.
Teid tahhan ikka toita, Ning hinge hästi hoida,
Et hukka se ei sa.

9. Au, auustus ning tänno Sull' surel' Jum-
malal' Nüüd iggaweste olgo, Te sa, et sinno al-
So rigi sisse jame, So tahtraist ikka teme, Ning
önsast surreme.

54.

O Lamm Gottes! unschuldig etc.

Du süta tal! oh Jesus!
 Sind visti külges surmasti,
 Suur olli sinna kannatus,
 Ehk sind küll kurjast põlgeti.
 Keif pattud sinna kandsid,
 Sind ennast praßjaks andsid;
 Meil' anna arms oh Jesus!
 Meil' anna (armo) (rahho) oh Jesus!

55.

O Welt! sieh hier dein Leben etc.

Wisil: Nääd hingwad inimessed etc.

Du! wata inimene, So armas Jesukenne,
 Se on sin visti peal, Se auu Jofund kõr-
 ges, Se teotati järgest, Poob Ma ja taeva wah-
 hel seal.

2. Oh tulle! wata pea, Küll temma pühha
 kehha On rop ja toerrine. Üks ohlamine ilka,
 Et temmal raske wigga, Ta süddamest lääd
 taewasse.

3. Kes on siis nenda efs nud Ja hirmsaste sind
 pek nud? Mo helde Jesuke! Sa polle kurja tei-
 nud, Ei kurja tee peal kairnud, Sa polle mitte
 pattune.

4. Oh! minna teggin sedda, Mo pattud peksid
 sedda, Kes olli pattota; Mo rased efsitussed,
 Mo hirmsad kõwverussed Ja peale tullid orfata.

Ee

5. Mind

5. Mind piddi käsist, iallust Ni seutama põrgus, Kui tehti sinnule. Need piisad, koid, paelad, Need riipsud, wormed, hawad, Need piddid sama minnule.

6. Mull' appi sinna tullid, Ja omma selga panid Mo sured parte süüd. Sind tehti mo eest wandeks, Se tulli mulle õnneks, So wallo kos sutab mind nüüd.

7. Sa mulle armo näitad, Käemehhiks ennast dad Mo sure wõlla eest; Sa naero-kromi kands, Ja ennast surma andsid, Ei pannud wasto nates.

8. Ni minno waese pärrast, Mind peästa ära häddast, Sind hirmsast waewati, Surm, pat ja k'it mo wigga, Mis surretab mind ikka, Reid sinno hauda maeti.

9. Oh sinna helde Jesus! K'ül se on minno k'ohhus Sind wägga täanada, Ja k'eigest ommast j'ouust, Suust, süddamest ja nouust So heldust illesräkida.

10. Et mingisuggust agga Mul volle hinge taga Sull'jälle taskuda: Ei pea, k'unni ellan Ja sin Maailmas ollen, So arm mo melest minnema.

11. Ma tahhan iggas paikas Ni k'obdo kui ka wäljas Se peale mõttelda. Kui suur on sinno waggus, So heldus, arm ja truus, So kibbe surm woib õppeta.

12. Kui hirmsast Jummal nuhtleb, Kui temma wooraf's tulleb, Ning rängast k'arristab: Kui raske temma wiha, Kes ei woi k'urja näha, So kannatus mind õppetab.

13. Ning

13. Ning kuida sünnib mulle Siin teigest melest
 alla Hea, helde, tassane; Ei mitte wihhastada,
 Waid meel armastada, Kis kurja tewad min-
 nule.

14. Kui däläd kelekandjad, Ja auu, teotojad
 Mind wägga waewawad, Ei tahha wastopon-
 na, Keif üllekohhut kanda, Mis nemmad mulle
 teggewad.

15. So risti tehhan kanda, Ja mi te woimust
 anda Sell kurja lihale; Keif head ma tahhe
 tehha, Sepärrast waewa nähha, Mis on so p
 ha tahtminne.

16. So libbe surreminne, So halle õhkamin-
 ne, so silma-pisrabad, So kange werre higgsi,
 Kui saan ma surma liggi, Mull' taewast lahti teg-
 gewad.

56.

Die Seele Christi heil'ge mich 2c.

Wistl: Oh Jesus Kristus! mille sa 2c.

Shing, oh Jesus! tehko mind Nüüd puha
 haks, minna pallun sind, So waimoga mind
 ühhenda, So ihhoga mind parranda.

2. Se wessi, mis so külje seest On sool'snud keif
 ma-ilmal eest, Mind pesko, puhhastago ka, So
 werrega mind jahhuta.

3. So higgsi aitko helbeste, Et minna ei se koh-
 tusse, So risti-surm, waew, kannatus, Se olgo
 minno finnitus.

4. Oh! kule, Jesus abbimees, Mind peida issi
 enneses, So harwad mulle lahti te, Kui kurrat
 kiusab kurjaste.

5. Mo wiimsel tunnil kutsu mind, Et saaksin
rõõmsast nõhha sind Ning lita pühha feltsiga,
Gull' tanno anda lõpmatta.

57.

Ein Lämmlein geht und trägt die zc.

1. Kes tallekenne leppitas Ma ilma efsitusest, Ja
vu peäl sures kautas Paatuste kõwverue-
s. Ja lais ni haige, wiigane, Ja tappeti ni õalas-
ep õnuud rõõms ial, Sai naertud, arrateotud, Ja
is haddas surmatud, Ja kandis keik heal meel.

2. Se tal on minno armas wend Ja hinge
lunnastaja, Se Jõsa tedda lakkitand Mo leppi-
tajaks sama. Oh minne (ütles) armas Poeg
Ja leppita neid arra keik, Kes pidbid põrgo sama.
Kül need on wangis kängeste, Sa woid neid peäs-
ta heldeste, So werd peab wallatama.

3. Heal meel, Jõsa, tahhan ma, Poeg ütles,
tedda tehha, Mis ial peäle panned sa, Se waewa-
tahhan nõhha. Oh arm! oh immelinne arm!
Mind armastad, kes ollen põrm, Se armust
meile tullis; Se lähhab armust su rema, Ja hau-
da maetakse ka, Kes Jummalata Poeg olli.

4. Arm waewas tedda risti peäl, Kus tedda
üksepandi, Ja tappeti kui talle seäl, Kui tedda
linni naelti. Ja südda õhkas walloga, Ja werri-
jooksis otsata, Ja wallati ni rõhkest. Oh armas
tal! mis pean ma Gull' se eest jälle teggema, Et
teggid head ni heldest?

5. Ei woi si ilmas ellades Mo melest arraminna

na

na, Sind pean armsaks süddames, Miad armas-
tasid sinna. Mo süddamesse walgus iacob, Kui
temma surres lohki iacob, Se on null' omma tea-
da, So omma's tehhen minna ka, (Ni laua kui
siin ellan ma.) Ning iggawest ka jada.

6. So heldust tahhan ülepõinis Siin ilka ku-
lutada, Ja, ni kui sudan igganes, Sull' ohwirik's
ennast anda. End tahhan wägga tämaba, Ja
sinno nimme lauloga Mo ello aial lita. Mis
head sa teggid minnule, Se tahhan auuks sin-
le, Kui kohhus, malletada.

7. Mo südda, laialt lauta, Ja aia ennast le
Et siiremat saad warra sa, Kui on Ma, taewa
merri. Mis on keik hõbbe, kallis kuld? Ei olle
muud kui tuht ja muud, Mul parramat on teada:
Se parram tulles Jeesusfest Ja temma kallist ha-
wadest, Se woib so warra's jada.

8. Se on null' teigetullusam Siin ilmas iggal
aial; Se on null' teigemaggusam Ni koddo kui
ka maial; Se hoiab mind ka warjule, Kui tulles
peäle waentlane. Se on mo rõõm, mo lõnne; Mo
maggus roog, kui isfotan, Mo hallikas, kui jans-
notan, Mo armas laulokenne.

9. Mul polle surma kartada, Null' elluks on so
werri; Kui juhtun willeksusse ma, Siis on se
minno warri, Kui peäle tulles kiusatus, Suur
raske murre, kurwastus, Siis temmast armo o-
ion: Et saaksin temmast kinnitub, Ja hädas,
ristis rõmustub, Kui temma peäle lodan.

10. Kui tulles mulle rahhoga Siit taewa risti
minna, Siis tahhaksin so werrega ka ehitatud

olla; Se olgo pea kroniks mull' So Jēsa ees,
 et woiksta sull' So mele pārralisseks Kui prudiks
 sulle tootud, Ja illufaste ehitud Jāda so pārr
 randusseks.

Kristuse Matmisest.

58.

Nun ist es alles wohlgemacht 2c.

Wisl: So holeks annan ennašt ma 2c.

Sei on nüüd hästi sündinud, Et Jēsus
 Nüüd on lõppetud, Siäl hüab, pead
 ka nõrgutab, Ja surma saab, Meid ello
 pole arwoitab.

2. Üks hirmus assi! Jēsus se Au Jēssand sur
 reb tēste, Se ello würst: Ma wārriseb, Ja lõhki
 laab; Se pattune sell' surma teeb.

3. Päiwo paistes hopis musta's loob, Tel
 templis katleb, pao teeb: Need hauad lahti aia
 wad, Ja nahtawad Pühhade ihhud tousetwad.

4. Keil loom se panned tahhese; Te sedda ka oh
 innime! Paas kargab lõhki, mõlle sa; Ni peab ka
 So südda lõhki minnema.

5. Ep olle muud kui sinno si, Et Jēsus riēzi
 aeti, Kus hinge heitis kisseendes, Ja patto eest
 Ka pārrast maggab haua sees.

6. Siis kai nüüd temma järrele, Ja wotta
 surra pattule, Kui sa ei surre temmaga Siis ar
 mota Kul pead pōrgo minnema.

7. Oh

7. Oh Jeesa! sinno armas Poeg Mo patto pärrast teggi keel, Ja surri wallo, naeroga, Siis kannata, Ja minno peale hallasta.

8. Ma temmaga lään hauale, Ja pannen teada tähhele: Pat peab sama hullatud, Ja ma etud, Et saaksin õnlast surmatud.

9. Oh tappa issi ormmas wäes Se wesi sernet minno sees Ja sedda wanna innimest, Oh Jeesus Krist! Ja te mind ennast taewalisi.

10. Ei tahha ennam ormma süüd Kui raskeet koma kanda nüüd, Kui temma kawa waewas mir So werre hind Mo lunnastussels peasiko mi.

11. Ma surren tänna pattule, Ja ellan in sinnule, So surm on ello teninud Ja kinkinud, Ja taewa ukse arwanud.

12. Oh Jeesus Kristus, atwita! Et woiksin hästi woitelda So sanna möda: kinnita Mind, et ma ka Woin so au-kroni pärrida.

13. Siis tahhan minna iggarwest Sind pärrast sedda woitlemist Seal keigest jowust täntada, Ja lõpmatta So au ka taewas kuluuta.

59.

O Traurigkeit! o Hertzleid! 10.

SH leinagem! Ning kaebagem! Suurt murret tullib kanda, Jeesust Jeesa ainust last Tuaks hguda wenna.

2. Oh ahhastust! Ning kurtwastust! Nüüd surnud Jummal ärra, Saatnud meile keikile Sega kaewa warra.

3. Oh pattune! Waat sinno tö On temmal

Ee 4

surma

surma teinud, Et sa ollid kuryaste ülle kielbo kais-
nub.

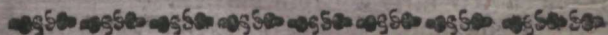
4. So kosta On werriga Sin' issi arropes-
nub, Ja sind prudiks helweste Patto muddast
kõsinub.

5. Oh pallekest! Oh kaunistest! Kui wäga lō-
bi sedda! Keil, mis ellab ilma peal, Nuttab-
fanno hädä.

6. Oh watage! Kui ärdaste Niid surreb-
faltenne, Ei woi sedda nuttota Nähha innis-
ne.

Suurt õnnistust Ning rõmustust Woib
ainanne leida, Kes se hauda-pannemist Meles-
tahhab hoida.

8. Niid pallun ma Sind nuttoga: Mo ar-
mas Jesus, aita, Et sind woiksin surmani, Jesand!
ihaldada.

Jesuse Kristus se Ülestoustmisest.

60.

Jesus Kristus, unser Heyland, 1c.

Jesus Kristus, dane andja / Meie patto
kandja On surnust touznud, Keil pattud
wangi wotnud. Kurielison.

2. Kel on ilmafuta lihha, Kandis Jēsa wihha,
Meid

Meid leppitanud, Ja meie armo saatnud. Kuris-
leison.

3. Vae, surm, kurrat temma päes, Edo tem-
ma wäes, Kes pallub tedda, Selt pörab temma
hädä. Kurisleison.

61.

Christ lag in Todes-Banden 2c.

Xristus on meie patto eest Kõl surma wangil-
sanud, Ja üllestoumud surma päest, N
meie ello tonud; Siis pram nüüd rõmoga
Summalat keik tänuama Ning laulma: H
luja! Halleluja!

2. Ei olnud ilmas üffigi, Kes joudis surma
woita, Keik teggi meie patto sü, Ei olnud wagga
leida, Sest tulli surm ni kermeste Ning meletawd
fai temmale, Tapiddas mid keik wangis. Hallel-
luja!

3. Siis tulli Jofand Jesus tšest, Ning heitis
meie peäle Suurt armo, praestis inimest, Ning
wottis surmalt jälle Keik temma sure woinusse,
Et paljas warri temmale Jai, astel laddus ärra.
Halleluja!

4. Kui ello woitles surmaga, Se olli imne
sõdda, Siis piddi karkiminn ma Se fange sur-
ma odä, Se kirri sõdda kulusab: Surm surma
ärrakautab, Surm on nüüd naeruks sanud.
Halleluja!

5. Siin on nüüd armus lüpsatud Se pas-
tallekenne, Kui Summal issi rakinud, Se helde
Jesukenne, Ust temma werri tähhandab, Ust sur-
ma

ma sega hirmutab, Ei tapja meise putu. Halleluja!

6. Müüd piddagem keik rõõmsaste Suurt kallist Vasa-pühha, Et Kristus on ni armsaste Meist kaännud Jēsa wiha; Se wotko omma armoga Ka meie süddant walgusta, Et patto õ meist lõpseb. Halleluja!

8. Oh! saatkem ärra süddamest Keik wanad tiggodussed, Ka heitkem ärra ennestest Keik riad himmustused, Siis tahab Kristus issi Meid sõta omma armoga, Ei falli uul muud Halleluja!

62.

Wach auf, mein Herz, die Nacht ist zc.

Wifil: Müüd risti-rahwas laulage zc.

Müüd südda, olle üllewel. S on jo möda lainud, Mo wotmul olgo walmis meel, Wäaw on jo selgeks tousnud, So kallist õnnisteggiat Müüd kulled hauast tullewad, Ja wotta rõõmsast wasto.

2. Uut ello wotta algada, Ja patto hauast touse, So usso jooksmist lõppeta, Ja wata taewa pole, Ja otssi, mis on üllewel, Kus Jesus on, ja ella teal Kui risti inimenne.

3. Siis unnusta, mis tahha idäb, Mis üllewel on, otssi, Seal usso film so Jesus näab, Se peale julgest trotsi, Maria woid sa rõmoga Siis jaksge alla tallada, Ja taewast tallanouda.

4. On raske murre kaela peäl, Kül Jesus enne aitnud, Siis laulgo rõõmsast sinno heäl, Et tem-

ma

ma liggi tulnud, Ja sinna issi murreta, Last' tedda
murret viidada, Eft temma tousnud ülles.

5. Sa pead nende naestega, Mis läksid Jesust
t'oidma, Se hana jure minnema, Ping tedda tal-
lanoudma, Käl sinna siis naad dikte, Et temma
tousnud toeste, Ja tulnud hauast wäha.

6. Jo woimust sanud kangeste Se louker Juda
so-ust, Kui tappeti kui talleke Ja satis meile bi-
gust, Sai waenlastega woitelnud, Neid jalge ol-
la tallanud, Eoi rahho, ello jälle.

7. Mo südda, olle üllewel, Ja patine patto wo-
Et woimus sanud Jesusfel, Ja jälgi möda,
Ja wotta uest ellada Ja patto himmo surreta,
temma joudo annab.

8. Siis ärra karda kurratit, Ei surma, pörge
wihha; So Jesus ellab, üksigi Ei woi sull' kurla
tehha, Ei sätta omma armoga Neid nöbraid mit-
te aitmatta Kui kange ärrawoitja.

9. Oh armas Island, Jesus Krist! Sa tousid
surmast ülles, Neid peästa surmast, kurratist,
Neid hoia ommas sülles: Oh ai'a omma waimoga
Neid keik uut ello algada, Mis sinna meile soatsid.

10. So nimmi olgo libetud Neist, mis sa ärra-
woitnud, Kes siin on hästi woitelnud Ja sinno
lapsed olnud. Oh! anna meile joudo ka, Et woimust
sane löpmatta So pühha werre läbbi.

63.

Erstanden ist der heil'ge Christ 10.

Nüüd Kristus surmast tousnud on, Halles
Halleluja! Eft keigel' rahwal' tulles on.
Halle Halleluja!

2. Kii

2. Kui olleks temna surma jaand. Halle-Halle-
le'uja! Siis maailm. olleks pukka laand. Halle-
Halleluja!

3. Et temna tounud wäggewast, Halle-
Halleluja! Sesi liikem Jesust ussinast. Halle-
Halleluja!

4. Kolm naest, need lakkid ruituste, Halle-
Halleluja! Kii warra hoomselt hauale. Halle-
Halleluja!

5. Need lakkid Jesust otssina, Halle-Halleluja!
Olli tounud römoga. Halle-Halle'uja!

6. Kaks Ingli nemmad leidsid sedle, Halle-
Halleluja! Need römustassid naeste meelt. Halle-
Halleluja!

Ingel:

7. Oh naesed! ärge kohuge; Halle-Halleluja!
Ep ole siin, mis otste. Halle-Halleluja!

Maria:

8. Oh Ingel! armas Inglike, Halle-Halleluja!
Kus on mo-arms Jesuse? Halle-Halleluja!

Ingel:

9. Ta on so tounud hana seest, Halle-Halle-
luja! Niid tannapäwa surest wäest. Halle-
Halleluja!

Maria:

10. Oh ndita meile Jesusest, Halle-Halleluja!
Kes illestounud hana seest. Halle-Halleluja!

Ingel:

11. Kii roote paika latsuda, Halle-Halleluja!
Kus tedda pandi hingama. Halle-Halleluja!

Maria:

Maria:

12. Ei olle siin mo Jesuke; Halle-Halleluja!
Kui olle's siin, rõõm olle's fest. Halle-Halleluja!

Ingel:

13. Waat riet, misga mahhit'i Halle-Halleluja!
Kui tedda mahh:maeti. Halle-Halleluja!

Maria:

14. Kõl olleme jo sedda näind. Halle-Hallelu-
ja! Oh ütle, kuhhõ temma läind? Halle-Hal-
leluja!

Ingel:

15. Kalilea:male minge siit, Halle-Hallelu-
ja! Sedl on se Issand Jesus nüüd. Halle-Hal-
leluja!

Maria:

16. Ma idnnan heldest satamast. Halle-Hal-
leluja! Ma lähhan siina ussinast. Halle-Hal-
leluja!

Ingel:

17. Oh! rägige se Peetrus'el, Halle-Halleluja!
Ja muile temma Jüngerdel. Halle-Halleluja!

Maria rahwa wasto:

18. Nüüd lautge rõõmsast süddamest: Halle-
Halleluja! Et Jesus tounnud surma läest. Halle-
Halleluja!

Beit Kogodus:

19. Gest rõõm meil peab ollema, Halle-Hal-
leluja! Et meil on õnnisteggia. Halle-Halleluja!

64.

Christ ist erstanden von der Marter zc.

Nüüd Kristus allestouusnud Ning surmast de-
rapeas

rapeasnuð, Gest róm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rómusta. Kúrieiison.

2. Kúi olleð surma járnud, Gím olleð hukka láinud, Et temma úllestoufenud, Siis olgo Jesus líbetud. Kúrieiison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Gest róm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rómusta. Kúrieiison.

65.

Ihr Christen, seht, daß ihr auslegt 2c.

Wifil: Oh risti-rahwas! Kannata 2c.

Nüüd wotke wálla pühkida, Oh risti-innimeses sed! Keil happotaignat murrega Ja patto elstusseb, Et need ei ennam leieta, Siis uel's taigna's sage. Ja Jummalá mele párrast.

2. Se peale waatke ú'sine, Ja is'siennast kátske, Míl kómbel teie ellate Ja, mis on kóhhus, tete, Gest píssut happotaignat teal, Kúi sedda ráigib kirri seál, Keil taignat happu's aiab.

3. Pat otse nendasammote Sind ilka ennam kúnsab, Kúi annab wóimust temmale Ja tedda tühjaks pead. Jesus se ohwer-talleke, Se annab puhta súddame Nüüd ommal' risti-rahwal'.

4. Kes tahhab Pühha píddada, Se ennast patust póorgo, Ja wotko kúrja wihkada, Head teud jálle tehko. Et Kristus omma werrega Wóik's tedda wáttust puhhasta, Sel's ohwori-talle's anti.

5. Ei súnni kúrjus, kárwalus, Peab sama Kristus sóbud, Ei happotaigna himmustus, Peab sama Pühha

Pühha petud; Waid noua biget kassinust. Tõd,
armo, biget waggadust kui hapnematta taignat.

6. Oh Jeesus! eige õhwer, tal Meil' ommad annid
jagga, Et nouame so armo al Head süddant, rah-
ho tagga. So pühha kanna kassigo, Ja hästi
puhtaks pühkigo Keil patto happotaignat.

65.

Auf! auf! mein Herz, mit 2c.

Oh! tõskem omma heale, Ja laulgem rõõmsa
te, Et tulleb murre peale Meil' rõõmus
nime, Seal Jeesust pandi ka, Kus same mag-
ma, Kui hinge heidame Ja ilmast lahkume.

2. Kui tedda risti pödi, Sai rõõmo waenlastel':
Et ta kül hauda tobi, Ja touxis jälle seält, Ning
wottis ärra ka Süis sure wäega Keil pörgo war-
ravad Ja surma wõimussed.

3. Kui olli ülestoumnud Ja surmast peäsenud,
Et temma au sai nähtud Ja keikil' kulumud; Sai
hirmo kurratil' Ja keikil' waenlastel', Et nende
wihha nüüd Ei suda ühtegi.

4. Sest rõõmsaks läab mo südda, Kui sedda
mälletan, Ei karda minna hädda, Kui Kristust
armastan. Mis temmast sadeti, Se mulle kin-
titi; Mis olli temmale, Se saab müüd minnule.

5. Ei pörgo kinnitussed Mind ennam hirmuta,
Ei patto kiusamisessed Mult mingisuggust sa. Surm-
tühjaks warjul's jäi, Kui surma-rohto sai, Surm-
on mull' kahjota, Sest sedda põlgan ma.

6. Ei ma maailma hinnust Müüd holi midda-
gi, Et minna temma rõõmust Ei püa ühtegi, Ta
warras,

warra, rikkus ja, Ei mind siin rõmusest, Jäin
hullamõistetud Ja ärrarõidetud.

7. Mull' peaks on Jesus issi, Ja wain mind
walgustab, Kes omma hullimissi Kui issa armastab.
Ei jätta, Jummal, mind, Kui ma ei jätta
sind. Oh Jesus! Kus ja laad, Seal minno oma
maks jaad.

8. Ja laanud ülles taewa, Ma lähhan järrele,
Et karda ristiroewa Siin ilmas ühtegi. Ja
Ibe laiteminne Mind hoiab warjule, Mind häda
kinnitab Ja wigga lõppetab.

9. Ja satub selle teie, Mis taewa juhhatab,
Sest kulen rõõmsa heale, Mis nenda õppetab:
Kes ilmas murretseb, Se taewas rõõmu näeb, Kes
sin laad surema, Saab taewas ellada.

67.

Jesus Christus, wahr'r Gottes Sohn etc.

Wifil: Oh Jese taewa rigi sees etc.

SE Jummalaga Poega Jesus tõesti On surnud
meie patto eest, Ning omma toerre walla-
hüd, Sest olleme teie peastetud, Ning sanud waba-
baks surma wäest, Ka patto, põrgo hana läest.

1. Et Kristust surmast ärratud, Sest olleme
teie tunnastud, Surm, kurrat, pat ning patto
siid Keie ärrarõidetud on nüüd, Sest kulleb meie
õnnistus, Ning taewa rigi päärandus.

2. Sest usume nüüd kindlasti, Et Jummal
tahhab armsaste Meie iggal ajal aidata, Kes wote-
wad uskus palluda: Halleluja, Halleluja, Nüüd
kiitsem istsa Jummalaga.

68.

O Tod! wo ist dein Stachel nun 2c.

Wifil: Au, Eius olgo iggawest 2c.

SUrm! kus nüüd sinno odda sai? Kus pör
haua woimus? Kui Kristus meile õnneti
Eh! on ta wihha hirmus. Nüüd olgo Jumma
tännatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Me
woimust ermust andis.

2. Jo wanna us siis wärga Jesuse wasto
sis, Ja tulli kawwalusega, Kui Jesus siiski i
tis. Et temma kando nõlati, Ei us saand wo
must õmmeti, Pead rõhutatati katki.

3. Siis tedda nähti tousewad, Ja wiwad waen
last wangiks, Ja rikkwad pörgo wärrawad, Ja
sawad hinged sagiks, Ei woinud teelda üffige Siis
woimust samast temmale, kui kangel' ärrawoitjal'.

4. Sell' pörgul' Jesus katkuk's sai, Sell' surmal'
surma-rohhuks, Ja inimestel' õrne toi, Keil mete
wäeste rõmuks. Kül kurrat tahhab mässada, Ei
woi ta muud kui kaebada, Jo heidetud ta ärra.

5. Se issand ikka woimust saab, Ja on nüüd
õllendatud, Ja parram lässi surustab, Kui saab
ta wasto pandud. Pat, kurrat ning ka pörgo
haud, Nii? tehü tühjaks nende nou, Ei mafsä
nende wihho.

6. Kül Jesust ärratappeti, Ja ellab siiski jälle,
Et Pead elluks tõsteti, Saab ello liikmette'e,
Kes temma sanna uflma läab, Kus se kül sur-
mass', hauass' jääb? Se ellab kui ta surr' b.

7. Kes Kristussega touseb teal, Ja ikka patt'ust

põrab, Ei temma nä teist surma seal, Se surm
neid kurje nelab, Sest selle wäggi kaudi, Ja ello
jälle sadeti, Mis hullaminnematta.

8. Se on üks rikkas pärrandus, Mis antakse
in waewas, Rõõm, rahho õigus, õnnistus Siin
was ning ka taewas. Siin otame nüüd kannas
Et Jesu ihho sarnatseks Saaks meie nõbder
no.

9. Sell' wannal' lendwa maule On naer ja
õbi sanud, Siis häwõtati koggone, Kui Kris-
üllestousnud. Pea woitis ärra, lusiikmed On
õitnud ka, et waenlased Ei woi meil' kurja teho
na.

10. Surm! kus nüüd sinno odda sai? Kus põr-
go haua woimus? Kui Kristus meile õnnets sai,
Eh' on ta wihha hirmus. Nüüd olgo Jummal
tännatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Meil'
woimust armust andis.

69.

Lasset uns den Herren preisen etc.

Wotta Issandat nüüd kita / Puhha Jesu kog-
godus, Wotta temmal' auu näita, Sest
nüüd lõppib willetsus. Nüüd on peäsnud sur-
ma käest Dige Simson üllewelt, Lou-loer Juda
soust seält, Temma woib ka ommast wäest
Wihha, waeno lõppetä, Kristi rahwas rõ-
musta.

2. Kristus sinna olled woitnud Surma, põr-
go wärrawid, Sa kes haudas surnud olnud, Sur-
retanud kurratid. Temma riik on otsa sanud, Jes-
sus sedda lõppetab, Pelialit hullatab, Ring on
tedda

tedda kautanub, Nüüb on rahho waenota, Risti-rahwas römusta.

3. Sind, mo Jesus! surma pandi, Sa jäid siiski ellama, Käl so ihho hauda kanti, Omma jäi rikk'matta, Kui need kirowid löhti lälksid, Si sa tuisid julgeste, Ja töid ello meitele, Surm saki ärrawotsid, Kinksid meile taewast ka, Ku rahwas römusta.

4. Surm! kus on nüüb sinno odda? Kus pörge woimus jäi? Kurratiga läks ta sõita, ma noled ärratoi. Kristus eelli surma-rohi, Surmal, pörge-hauale, Pattul' ning ma-ilma, Meile agga parrandussiks Omma woitlemissesega, Risti-rahwas römusta.

5. Jesus tuisis tö-est jälle Hauast ülles ellama, Ei ta ihho piddand selle Haudas ärramäddama; Meid kül armas Jummal pea jälle üllesärratab, Meie wigga parrandab, Kui ei ükski abbi tea, Kes kül jouab tännada, Risti-rahwas römusta.

6. Tedda listi häddast wälja, Ehhitati auwga, Kes woib temma ello aega, Temma igga arwata? Tedda wägga alwaks tehti, Siiski nurga-kirowiks sai, Meile temma woimus jäi, Kui meid patust kinnipeti, Sedda teggi Jummal ka, Risti-rahwas römusta.

7. Käl sa rasket risti kandsid, Armas Jesus! häbbiga, Paljo hawo sulle andsid Juda-rahwas wihhaga. Ommei sind auustakse Sinno sures selgussis, Sa ei sure ellades, Ja sind ikka tides talse Taewas sure healega, Risti-rahwas römusta.

8. Kallid annid meile sawad Sinno üllestoussis

miesest, Kes neid uskus wastomotwad, Peäs-
 wad ärra kofto käst, Oh uks kallis hinge warra,
 Rahho ello, onnietus, Woiuus, arm ja romus-
 us, Et kül ilm neid pölgab ärra Sure rummalus-
 ga, Kristi-rahwas romusta.

9. Oh! kui ihhalbab mo südda Sedda kallist
 ho teal, Sinna pakkud keikil' sedda, Range
 imson, taewas seal. Oh! küs jagga sedda mul-
 dummast kallist armo käest, Dummast heldest süda-
 sest, Et ma annan tänno sulle, Siis sull' au-
 tiosata, Kristi-rahwas romusta.

10. Armas Jesus! anna moista Muul', mis
 hingel' kurja teeb, Anna pattust illestousta, Et
 mo südda romo näab. Tulle pea minno sisse,
 Wõda ärra patto toob, Zlma, surma, kurratit,
 Et sa saaksid woiuust isse, Keik mo murret lauta,
 Kristi-rahwas romusta.

11. Kül ma tean, et mo ihho Pannaks mulda
 maggama, Agga temma põrm ja pihho Touseb
 uest ellama, Kui sel surel kofto aial Jesus hauad
 lahti teeb, Ja keik surnud wälja toob, Siis ep
 olle abbi maial, Kui ei Jummal arowita, Kristi-
 rahwas romusta.

12. Siis keik minno ihho liitmeed, Mis siin
 muldas maddarwad, Ja on ilmas häbdalised,
 Sures auus ellawad, Kristus teeb neid pattust
 selget's Paistma sure romoga, Ni kui pääro ja tähe-
 hed ka, Dmma ihho arrolisfel's. Pühha Ingli-
 feltliga, Kristi-rahwas romusta.

Kristusse Zachwaminnemisfest.

70.

Christ fuhr gen Himmel.

Kristus se läks taewa, Kus ep olle taewa, Seält pühha Waimo läkkirä Kes risti-rahwast römustab. Kirieleison.

2. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Sest ta meis peab olla, Meid tahhab Kristus römüs. Kirieleison.

71.

Nun freut euch, Gottes Kinder all, u.

Wisl: Ma tullen taewast illewele u.

Nüüd, waggad, römustellege, Et Kristus läknud taewasse, Sest laulgo römüsast meie keel: Nüüd olgo tänno Kristussel.

2. Keis Inglise taewa waiega Nüüd kiitwad tedda ofata, Ning laulwad wägga römüsaste: Au olgo ifka temnale.

3. Et Jesus innimesseks saand Ning kalliste meid lunnastand, Sest, Inglise, römüsad ollere, Et au saab innimestele.

4. Se Jesand asset walmistab, Et meis hing ta sihna saab, Sest meie tedda kidade, Ning ifka tänno anname.

5. Nüüd Jēsa lapsed ossene, Ja temmo jure lähāme, Gest on nüüd rōmus Ingli meel Ning pidab Jēsa üllewel.

6. Eo olle karta midbagit, Ei patto egga kurra, Keil puhhas meie naerame, Et Kristus lainud isale.

7. Ea puhha Waimo läkkitab, Kes ristirahs rōmustab, Ning jahhutab neid süddamest, hoiab kurja waimo eest.

Ea koggodust nüüd ehhitab, Et õnne usko saab, Se meie süddant kindlaks teeb, Ja s meie jure jääb.

8. Se waim nüüd usko kinnitab Ning kanna õnna õppetab, Ea meie süddant walgustab Ning listi al meid toetab.

9. Voeg Jēsaft antab ilmale, Ei tunta Voega diete, Kui puhha Waim ei arwita, Kes on se bige õppia.

10. Ni mitmesuggust annet seält Toob puhha Waim meil' üllewelt, Et taewa lainud Jēse, Kes peästab kurjast heldeste.

11. Sepärrast kiitkem süddamest Keil omma armast Jēsest, Kui puhhad Ingliid laulawad Ning tedda taewas tännawad.

12. Oh! Jēsand Jummal iggawest, Keil rahs was peab süddamest Sind iggal aial tännama, So suurt au ülesrākima.

13. Oh! Jēsus õnnisteggia, Ea kallis armsandia, Sind tännab sinno rahwa heäl, Ni taewas, kui siin ilma peäl.

14. Ea

15. Sa pühha Waim, meid puhhastad, Ning
hädhas meid ka rõmustad, Sind meie ilka lida-
me, Ning keige hea eest tänname.

72.

O Jesu Christ, der du mir bist zc.

Wifil: Oh armo juur! Mo pat zc.

Oh Jesuke! Mull' armoke Woid ülle keige o
Oh! anna mind, Kui nouan sind, So sel-
sele tulla.

2. Mind tomma ka, Siis jooksen ma, Ja i-
dan sind kermest, Et tdest taan, Ja ustus na-
Et sa mind peastnud wandest.

3. Mind tomma ka, Siis tõttan ma So püh-
ha harwadele, Ma waene põrm, Seal kallis arms
On walmistud mull' jälle.

4. Mind tomma ka, Siis jouan ma So arms
sa süddamele, Ei tahha muud, Kuid annan suud
Sull' omma armokele.

5. Oh söda mind, Ma pallun sind, Ja ennesel'
mind tomma! Mind kosfuta So anniga, Ja
armasta so omma.

6. Oh Jesuke! Mull' armoke Woid ülle kei-
ge: olla; Oh! anna mind, Kui nouan sind, So
selgussele tulla.

73.

Zeuch uns nach dir zc.

Wifil: Oh armo juur! Mo pat on zc.

Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, ihhaldas
des

des Siis tulleme Ra sinnule, Kus olled rõmuse-
tades.

2. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, sa
woid tehha, Et polle teal Me:1 tarwis weel Ni
itto waewa nahha.

3. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, et
D teme, Meid sinnota Pat pettab ka, Et kur-
ggatseme.

4. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, sata
a, Siis peaseme, Ei tunnege Teps meie em-
waewa.

Oh Jesuke! So järrele Meid tomma wäga-
aste, Meid puhhaks te, Et ellame Kui õnsad
jameste.

74.

Feb sey dir, Jesu, grosser Held 20.

Wisil: Nõõd palstab meile Panniste 20.

Oh Jesus! Kange sõddames, Sind kidan om-
mas süddames, Et olled taewa länud, Ning
istnud, kui said woinusse, So Jessa parral' kaele,
Ja arowalikkus teinud, Et ka Nenda Keikil
teada woinud sada, et on tões Surm ja ello sin-
no koes.

2. Keik Inglid sind seäl teniwad, Ka suurt au-
sulle teggewad Keik õnsad innimesed, Et õnnis-
tust tõid ueste, Ja arga said ka taewase, Ja peasis-
sid häddalised. Tulge, Laulge, Rõõmsaks sage,
auwetage Kristust julgest, Kes on taewa länud
kõrgest.

3. Sa olled Pea, meiege So õnnad süümed
olled

õlleme, Sa ello meie annad. Sa pörad ärra õnnestust, Ja ramma, joudo, õnnistust Neil' ust-
likkuile jaggad. Käna, Sata Minno mele se
eest jälle sind ka kiitma, Ja sind se eest auustama.

4. Oh! wotta, armas Jesus, ka Meid sinno
pole tommata, So riki takkanouda, Meid teigest
pattust puhhastata, Ja pühhitsusseks kinnita
tühjast ärrajouda, Kõrkust, Uhkust, Mahhajar-
sulle tõtta, meel kanda, Mis sa wottad
panna.

5. Oh! olle meie kaitstia, Ja meie, Jesus wõ-
ka, Et lodame so peäle; Siin polle muud kui
sus, Seal on suur rõõm ja õnnistus, Oh ku-
heäle! Pettus, Kurjus, Kist ja hädda iggap-
murret terad Waewades keil waggad hinged.

6. Oh Jesus! kes sa meie heaks So werri läbbi
meie Peaks Se pühha siise lainud, Keil meie hädda
lõppeta, Ja wotta meid siit ülles ka, Ted ollid lah-
ti teinud. Se eest Tõest Kidetakse, auustakse
sinno nimme, Wi meid agga pea siina.

75.

Auf diesen Tag bedencken wir zc.

Wifil: Au, Kieus olgo iggawest zc.

SEl päwal meie mõtleme, Et Kristus taewa
lainud, Ja tedda järgest pallume, Kes sedda
head meil' teinud, Et tahhaks olla abimees, Meid
kaiõsta keige hädda sees, Kes ellame siin wcewas.

2. Müüd tänno olgo Jummalal, Kes teinud
meile lahti Se taewa ust, mis patto al Neil' enne
kinnipeti; Kes sedda ussub süddamest, Sesamma
wotko teigest wäest Jesusse sanna kanda.

3. Kes ommad himmud armastab Ning wot-
 tab sedda tehha, Misga ta Jesust wihhastab, Ei
 se sa taewast nähha, Waid se, kes ussub, wottab
 ka, Kui usk on õige, ellada, Ni kuida Jummal
 hhab.

4. Siis meie taewa lähhame, Kui Jõsa ihhal-
 re, Ning laia tee peält lahkume, Ja waggaid
 astame, Need uskwad häddas kindlaste
 armastawad järgeste Siks, kummi kokko-
 d.

Se pääro siis lähhab rõõmsamaks, Kui
 ni tehha wottab Meid omma Poia sarnaks
 küüd südda siina watab; Kõl seal on rõ-
 hkeste Se Jõsa jures järgeste, Meid auko-
 maal siina.

6. Nüüd Jesus olgo kudetud, Kes meie eest on
 surnud, Ning surnust üllesärrotud, Meil' Jõsa
 armo saatnud, Ei meie nüüd ei hukka sa, Ei igga-
 weste surre ka, Waid ello sisse same.

76.

Auf Christi Himmelfahrt allein 2c.

Wifil: Au, Titus olgo iggawest 2c.

SD taevaminnemise peäl, Oh Kristus! min-
 na lodan, Et sinno seltsi nouan teal, Sega
 teit wallo woidan. Kõl õigel aial järrele Ka liik-
 med tommad taewasse, Sest pea on taewas isse.

2. Et ülles taewa lainud sa, Se sured annid
 satab, Mo südda kusti maiast ka Kui taewast rah-
 ho otab; Sest, kuhho laind mo worrandus, Ka
 sibe

siina lääb mo himmustus / Sind, Jesus! wägga nouan.

3. Se arm, oh Issand! sago mull' So taewa-
minnemisfest, Et diges uskus jouan sull', Keil pat-
tud jättan noppest, Et wimal's woin, kui tahhad
sa, Siit ilmast römüs lahkuda; Mo palwed, Iss-
sand, lule!

— — — — —

Pühhaß Waimust

ehl

Nellipühhi Laulud.

77.

Komm O Ote Schöpfer, heiliger Geist zc.

Dh Zummal Loja, pühha Waim! Mo süd-
da on ni wägga tuim, Oh! täida sedda
armoga, Ning leigest pattust puhhasta.

2. Sind römustajal's hütal'se, Sind meile toe-
wast antal'se. Mo süddant, Issand, sojenda So
talli armo tullega.

3. Sa annad andid rahwale, Sind Issa sör-
mek's petal'se, Sa jaggad ülle ilma-ma Ta sanna
tutwa telega.

4. Te targal's meie moistusse, Lass paista
omma walgusse, Keil waesed, nödrad kiinita,
Ning pea ülles armoga.

5. Oh! oia kurja waimo siit; Ja hingel' anna
rah-

rahho nüüd, Et nenda kätme järrelge, Kui sinna
 itad öiete.

6. Meid Jēsa tundma õpeta, Ning temma
 Poega Jēsusi ka, Et ussume keel süddamest, Et
 lahhad wälja mollemist.

7. Mu olgo keigest süddamest, Ning tänno ilka
 amest Nüüd Jēsale ning Poiale, Ka selle püh-
 Waimule.

78.

O heil'ger Geist! Lehr bey uns ein 2c.

Il: Nüüd palstab meile kauniste 10.

1. pühha Waim! meil' tulle sa Nüüd südda-
 messe ellama, Oh tulle, walgustaja! So
 paistus paistko wäggewast, Meid tehko targaks
 nobbedast, Oh öige rõmustaja! Kui sa Nenda
 Wile tulled, palwet kuled, siis saab meile Ma peäl
 taewa ello jälle.

2. Sa kinkid tarkust waggaille, Ja arwab nen-
 de mois:usse, Kes sind siin armastawad. Oh!
 anna selget õppetust Ja õiget tõe tunnistust Neil,
 kes sind kummardawad. Tõtta! Wõtta! Mis
 on mulle, olgo sulle ommaks anniks, Meel ja
 mõtte siins auuks.

3. Sa targa nouu andia! Meid õiget teed siin
 juhata Ja päästa eelstusfest, Et meie sust ei taga-
 gane, Ja süddamest sind tenime Siin sures willet-
 susfes. Joua, Noua Ennesele ommaks jälle, kes
 siin lootwad, Sinno rõmustamist ootwad.

4. Kui kurratiga tapleme Ja kiusatusses woitle-
 me, Siis wotta kinnitada. Ei putu meisse waen-
 lane,

lane, Kui sa meid hoiad warjute, Ja tahhad rah-
mustada. Anna Nenda Meile rohkest omme.
Käest omä rõno, Se meil' mures warrafs olge.

5. Sa leigeparras abbimees, Kui on sinä meie
süddames So kallis pühha fanna, Siis sust ei
ükski lahuta, Se on meil' tarwis lõpmatta, E
tarlust meile anna. Tulle Mulle Süddam
ja mind pesse pattust puhtaks, Siis saab Kri-
mulle tutwaks.

6. Oh! õppeta meid heldeste Ka armo t
wennale, Sa armo tullokenne! Keif wihha,
no lõppeta, Siis woime armus ellada. Sa
rahholiane; Et sa Jkka Woiksid jada meile
leiges waewas On meil rõno, rahho taewas.

7. Meid omma wäega linnita, Ja anna p
hast ellada, Keif pattud seisko tahha. Oh! õp-
peta meid kassnust, Keif kurja lihta himmustus
Meist hopis jägo mahha. Aia, Sata Minno
mele õige tele taewa ülles; Siina ilka jään so
sülless.

79.

Komm, o komm, du Geist des Lebens &c.

Wifil: Jummal Ma ning taewa Lõja &c.

Oh! sa ello Waim, meil' tulle, Wäggero
Jummal iggowest, Omma wäega meile õlle
Peastial's surma woimussest, Tulleb sinnust wale-
gustus, Lõppeb ärra pimmedus.

2. Anna meie süddamesse Targal kombel ella-
da, Kinnita meid wäggerwaste Sinno tahtmist
teggema. Kes sind tunneb diete, Sedda petta
ülfige.

3. Dr

3. Oypeta meid eestusses Digid jälgi otsima,
 selle meid, kes rummalusses, Tõe tee peal kõndida.
 Anna et saaks parrandud, Mis on enne eestud.

4. Tunnista meil'issi sedda, Meid so lapsed olles
 woad, Juhhata, kui juhtub hädada, Issa peale wa
 rma. Kui nou pudub teile, Siis hea nou on
 male.

Reiges waimo ahastusses Ohka sinna meie
 ; Meie palwes, ohlamisses Seisa issi meie eest,
 saaks lotus linnitub, Palwe wasto woetud.

Kui on rõmo lastinaste Sure raske mure
 Abbi tulleb waewalt kätte, Aeg on iggaw
 ates; Meie hinged rõmusta, Kannatust meid
 ta.

7. Tahhab meid ka kurrat neelda, Olle wäga
 gew abbinnes, Wotta temma wihha teelda. Eka
 issi meie sees; Kui ta wägga hirmutab, Siiski
 meile woimus saab.

8. Kui uul tahhab nõdraks sada, Pea sedda
 üllewel, Siis ei woi ka woimust jada Selle kur
 ja waenlasei. Käl ma olen julge teäl Sinno püh
 ha sanna pedi.

9. Saab siit ilmast arwaisuda, Tulleb wiimne
 tunnik, Siis mo hinge woeta nouda Damma rõmo
 rigisse, Seal on hinge rõmustus, Keigelallim
 parrandus.

80.

Waim, Heiliger Geist, Herr Gott 20.

GD pühha Waim! nüüd Tulle sa, Ja taida or
 mo tullega So rahwa süddame ja meele, Et
 armo näitwad diele; Oh Issand! oimma san
 naga

naga Meid ussule keif koggud sa, Ja rehwaft keis
gest ilma-maast, Gest lidame sind süddame,
Halleluja, Hallelula!

2. Oh pühha walgus! Awwita, Et meie woime
öppida Keif tundma diget Jummalat, Kui sinna
kirjas tunnistas. Oh! kela kurja teggemast
muud kui Jesust öppimast, Meid diges uskus ki
laks te, Et temma peale lobame. Halleluja, H
luja!

3. Sa pühha armo Tulloke, Meid usso le
kindlaks te, Et pühhaste sind-tenime, Ei risti
taggane. Oh! aita omma armoga Keif
nödrust kinnita! Et meie hästi woitleme, Ja
ei lahku ialge. Halleluja, Halleluja!

8r.

Komm, komm, o Himmels-Taube 2c.

Wifil: Ei lahku minna sinnuft 2c.

Oh! taewa tuikenne, Sa kallis pühha Waim,
Sa armo tullokenne, Sa bige rõmo taim,
Oh! tulle minnule Siin minno jure sama, Et on
hea asse teada Mo südda sinnule.

2. Mo Jesus ehitanud Jo sedba ussoga, Ta
sedba puhhastanud Jo omma werrega, Ja sedba
walmistand Siin honeks Jummalale S. W. keis
gelörgemale, Ja armust kinnitand.

3. Oh! tulle jahhutajaks Kui willo wihmoke, Ja
heldeks önnistajaks So wagga rahwale, Ja wote
ta kosjuta Kes nödrad, woimatunud, Kes wäe-
timad ja haiged, So armo anniga.

4. Sa

4. Sa olled argadele Eestseisja, abbimees, Ning
 aeste! kartlikkuile Üks toigja waesus's, Neid
 haigib parrandab, Neid eksi'aid sa satad, Neid
 murrelikkuid peastad, Kes sõgge, juhhatad.

5. Keif inimeste meled, Kus tahhad, kånad sa,
 Keif karia nou ja mõtetid Teed sinna tühja's ka,
 ik lõrkust sinna naad, Kes lõrkid, mahhatou
 , Et iggamees siis arwab: Ennä! mis Jummal
 D.

6. Kui kurbdus tulleb peale, Kes waetwast
 sinud, Siis teed sa rõmo jälle, Et sawad kõi
 ad, Kõl sinna üllendad; Kes agga surus
 b Ja ennast targaks panneb, Siis jälle allano
 D.

7. Kui sinno waggadele On wiimne hädda kões,
 Ja üllekohtustele On woimus kiusates: Siis sin
 na arwitad, Teed tühja's kiusatused, Ja kurb
 jad innimesed Kõl kangest hirmutad.

8. Kui Waras teeb waewa So Israelile,
 Siis naad sa nende hädda, Kõl nou on sinnule,
 Sa Mosest lakkitad, Kui sunniti neid tole. Mis
 raskem pandi peale! Neid jälle rõmustad.

9. Ma ussun kowwast sedda Kui mul on willet
 fust, Et kånad ärra hädda Ja keif muud õnnetust,
 Kui ilmas nähha saab, Et nou on kassinaste, Siis
 ilka wäggetaste So heldus kinnitab.

10. Oh helde rõmustaja! Oh tulle üllereält
 Kui õige jahutaja, Siis murre lõppeb tealt, Mo
 wigga tead sa, Et meile liggi olled, Ja süddames
 se talled; Oh tulle mulle ka!

82.

O du allersüßte Freude 2c.

Wifil: Sion Raebab sures häddas 2c.

Pühha Waim, sa ainus abbi, Meie walgus
 Olled sa, Kes sa häddas armo läbbi Meie
 Jatta katsmatta; Keige asia teggia, Alma u
 piddasa, Heida armo minno peale, Kule mi
 laulo heale.

2. Keigekallim hinge warra, Minno Jes
 olled sa, Kes sind ial pölgab ärra, Peab h
 minnema; Jesand iulle armoga Minno sise
 ma, Et ma pat o mahhajattan, Siino sa
 wastowotat.

3. Sinna tulleb taewast mahha Ning teod meie
 le onnisust, Wo tad ärra, mis on pahha, Ja keil
 hinge tiggedust: Jesast ning la Jesussest Gotad
 armo iggawest. Anna mulle sinno õune, Täida
 fega minno hinge.

4. Sa keil tarkust ärratead, Moistad keil,
 mis sallaja, Sinna merre liwa loed, Keil woid
 sinna arwata; Sinna tunned tõeste, Et ma ol
 len pattune, Anna sedda tarkust mulle, Et ma ar
 mas ollen sulle.

5. Jella olled sinna pühha. Si woi roppust sal
 lida, Patto peal läib sinno wiha, Puhtas hinges
 ellad sa; Aita Jesand heldeste, Wotta mind nüüd
 diete Keigest pettust puhtaks tehha, Et ma Jum
 makat saan sihha.

6. Sinna taewa tuikenne Olled wägga tassas
 se, Heide, piikameelinne, Head sa teed la kuras
 le;

le; Uita mind siis nenda ka Omma waenlast ar-
asta, Siis ei woi neid wihhastada, Kabda wote-
ad armastada.

7. Jesand, minna pallun sedda, Kule sinna
armoga, Anna, et mind üksi hädäda Sinnust ei
woi lahuta; Wotta mind so holele, Minna
han koggone Ennast sinno ommaks anda, Sin-
armo mees kanda.

Ei ma tahha sedda nähha Keif, mis sa ei are-
se: Sedda tahhan minna tehha, Mis on sin-
sahminne; Kela mind ka wäggewast Kur ati-
t teggemast, Et ma temma teggo jaitan, Ja
üksi kuulma töttan.

Wotta issi rammo anda, Kui pat wottab
sata Mind, et sudan wastopanna, Patto ar-
asurmada; Lihha himmo kaura, Pattud mo sees
löppe a, Et ma woiksin ues sada, Jummalat ni
romustada.

10. Wotta mind, oh Jesand! peasta, Kui ma
jubtun eessina, Mind ka jälle ülestösta, Kui ma
sattun langema; Kui mo surma tund on käes, O-
le sinna abbimees, Wotta pärrast sedda waewa
Mind so jure üles taewa.

83.

Nun bitten wir den heiligen Geist 2c.

Sind pühha Waino pallume, Oh! anna us-
ko kindlaste, Kui surma tulleb, wotta Hel-
deste me d hoida, Et siis waewa järrel' Woime
romo le da. Kurielison.

2. Sa walgus, paista selgeste, Et Jesust
Kris-

Põhhaft Waimust.

Kristust tunneme, Ning et meie woime Lota tei
ma peäle, Kes meid on saatnud Dige is'amak
Kürieleison.

3. Sa magus arm, so armoga M id aita are
mus ellada, Et armastame Teine teist nüüd süd
damest, Ning ühhel meel Ellame siin teig'it wä'f
Kürieleison.

4. Sa rõnustoja hädda sees, Oh! olle surm
abbimees, Et ei lähä arraks Meled süres käh
Kui tõstab waenlane Süüd meie süddames,
Vieleison.

84.

Wott Vater, sende deinen Geist zc.

Wifil! Reik tulge minno jure nüüd zc.

SD waimo, Jfsa, läh' ta! Et Poeg sind käh
nud palluda, Siis anna taewast tedda. Kui
õppetas, ni pallume, Ja smno pole õhkame, Oh!
arra põ'ga sedda.

2. Ei ükski woinud tenida Ehl omma nouga
parrida Se Waimo ennesele: Se on üks seige
armo hä, Mis surma lähbi heideste On Kristus
saatnud meile.

3. Se peäle Zummal hallastas, Et juht'sime
Adamas Ni sure hädda sisse: Se lähbi, Zum
mal parrago! Et ollime ni armoro, Sai turrat
woimust isse.

4. Nüüd agga, Jfsand, teame! Ja uskus me
les peame, Mis Kristusfest meil' todi, Et tumma
omma surmoga Meil' annab taewast parrida, Kui
tedda ristil' podi.

Pühhas Waimust.

5. Meil' usko armust antakse, Ja pühhas Waimust seatakse, Ei meie tõ se olle. Kui pea, Jesu id, sinnota Mo õige usk, woib lõppeda, Kui sa appi tulle.

6. Kui kurjad usko liusawad, Ja kurjast wakkannewad, Woib pühha Waim meid hoida; kurrat pörgolisteega Meid wottab kangest hirta, Ei woi ta ärrawoita.

7. Kui pühha Waim meid arowitab Ja nõbbes meid kosfutab, Siis saab külm woimust meis. Ehk mässago külm kurratid, Ei suba nemmad il. Ei sa ka woimust neile.

8. Ja pörgo paelad katkestab, Ja meie südbantustab, Kui murre tulleb peäle: Kui juhtub rist õnnetus, Siis on ta meie rõmustus, Ja kuleb palwe heale.

9. Rist tehko külm meil' kibbedat, Se pühha Waim teeb magusat, On walauus pimmedu'sses; Et kogaodus woib rõmoga Siin ilmas rahhul elalaba Ni sures willetsus'ses.

10. Meid temma tõ'si armastab, Kes Jummalat kui Jõhandat Siin leigest melest lakkwad. Ta wallitseb neid kassinaid, Meid tassasid ja maddalaid, Ja neid, kes pattust pöörwad.

11. Ei lahku temma ialge, Jaab meie jure truiste ka wiimises surma waewas. Kui keik maailm siin hukka laab, Siis temma meile ossaks jaab, Ja annab rõmo taewas.

12. Oh Jesu, helde jaggaia! Oh! kule palwot armoga, Ka seõda andi anna: So waimo meile lakkika, Siin temma läbbi juhata, Ja taewasse meid laina.

Laulud

Kolm-ainust Jummalast.

85.

Allein ODe in der Höh' sey Ehr ic.

NU, kitus olgo iggawest Sell' aino Jummalale, Et temma surest heldu'sest Marowitanud jälle. Meist melehea Jummalal, Suur rahho-pötko on taewa al, wa:n on otsa sanud.

2. Sind, Jssä, meie pidame Ning palli. Sult abbi, Kes pead ülles targaste Kie omma saina läbbi; So wäggi se on otsata, Mis tahhad, peab fündima, Sa olled kaunis Jssand.

3. Oh! Jesus õnnisteggia, Kes Jssast tulled taewast, Meid tahhüd sinna leppita Ja peästa ärra waewast. Ma pallun keigest sübdamest Sind, kallist wagga tallekest, Oh! anna meile armo.

4. Oh pühha Waim! sa abbitnees Sa rõmuskata taewast, Meid hoia kurja waimo eest, Et Jesus peästis waewast. Meid omma lalli surmaga, Sepärrast seisab lõpmatta Se peäle meie lotus.

86.

Gott der Vater wohn uns bey ic.

SUmmal Jssä, meile id, Meid peästa kurlasti ärra, Keigest pattust lahti te, Meid aita õnlast surra. Kurratist meid peästa sa, Lass meid

peale lota, Ning sinnust abbi ota, Kei^o sinno
 st wotta. Easf meid ossa sinno sees, So om
 aks ennast anda, Ning kuria wosto panna,
 So sanna meles kanda. Amen, Amen, se on ja,
 iud laulgem keil Halleluja!

2. Jesus Kristus, meile ja, Meid 2c.

3. Pühha Waim, ka meile ja, Meid 2c.

87.

Syrie, ach Vater allerhöchster Gott 2c.

Kurie, Oh! Jummal Jäsa korges wäes, So
 kasko wö'gab iggawees, Oh! ärra nuhete
 edust, Mis siin teeb pallo elsiust. Oh heida
 armo!

2. Kriste, Te, walgus, wärraw olled sa, Sa
 olled tödde, ello ka, Et Jäsa sanna iggawees,
 Kes römustad meid süddamest, Oh heida armo!

3. Kurie, Oh pühha Waim! meid hädda seest
 Müüd armust peästa iggawees; Meid ärra jätta
 aitmatta, Kes so peal' lootwad ussoga, Oh heida
 armo!

88.

Nun mach uns heilig, Herr Gott 2c.

W:il: Oh Jesus Kristus! tulle sa 2c.

Müüd te mind pühha's armoga, Ning minno
 südda puhhast. Oh! Jummal Jäsa, kaitse
 se mind, Et süddamest ma liden sind.

2. Oh! Jesus õnnisteggia, Mind peästsid om
 ma werriga, Ma pallun sind, ni, heldeste, So
 rahho anna minnule.

3. Oh!

fäl kiitwad, Ja temma palle selguskes Ja sures
 auus näwad; Need Jesandast on pandub teal
 Need lapsi hoidma ilma peal, Ja wäggewaste
 kaitem.

2. Mis arm ja helbus on kül se, Mis Jumma
 mal teeb meil' waestel', Et Ingliid hoidjaks antakse
 Ja kaitstaks neil' lastel', Kes puhtast melest ussu-
 wad, Gest woikun kita Jummalat Niud Ingli-
 dega ia was.

3. Oh! sage Ingli sarnatses Ni kumbest kui ka
 melest Siin ilmas armo rigi sees, Kui ellate siin
 alles. Meist Inglist sedda tehakse, Mis Jum-
 mal tahhab üksine, Ni taewas kui siin ma peal.

4. Oh! raiu ärra wäggewast Keit Purja ussinas-
 te, Mis kelab nenda ellamest, Kui Inglist elatata-
 se. Keit ilma ma au wölgage, Ja Jummalat
 siin tenige Heal meel' kui need Ingliid.

5. Kes omma lullikmettele Siin melewolba an-
 nab, Ei se sa mitte taewasse, Kus kolm'ord pühha-
 jaulab Keit Ingli-hull' ja foggodus, Kes römoga
 teeb auustust Sell' surel' Jummalale.

6. Mind, armas Jesus, walmista, Et woiksin
 ilka kita Sind, Jessa, pühha Waimoga, Ja sulle
 ka au näita kui pühha Ingli sarnane, Et saan sa
 auu rigisse, Oh! anna armust, Amen.

!92!

O Gott, der du aus Herzens Grund ic.

Wißt: Keit kallts hinge önnistus ic.

Gh Jummal! kes sa helbussest Armastad in-
 nimesse, Teed head ka teigest süddamest, Kui
 Jessa

Jesaja hoiab lapsi. Sind meie wägga tänname,
Et iggapääd meil' ueste Sa lassed armo pais-
ta.

2. Keik ennama sind kibame, Et olled Inglise
kessi So auuks lonud targaste, Et hoidwad in-
nimesst, Et meie jalg sin jalge, Kui omma tee peal
kõnnime, Ei kirowi wasto putu.

3. Mis meie waesed olleme, Et sinna Jesaja taes
was. Meid malletad ni truiste Siin meie surest
waewas, Et sinna armust murisesed, Kui agga
kaiame õiged reed, Meid Inglise hoidjaks meile.

4. Se arm on suur ja tõeste, Oh Jesond! arwa-
matta, Ei sünni se, et peame Sull' sama tännama-
ka; Sepärrast meie tänname, Ja julgest üllestä-
gime So sure helde armo.

5. Meid Inglise on jo wäggerwad, Ja meie kõra
was seiswad, Ja kir' kud, kolid wannemad kui kants-
ged mehhed kaitswad, Ei jänud alles rikk' matta, Ei
kaddund ärra kuulmatta Sel kangel kurjal aial.

6. Oh! anna meid sin lõpmatta Sind süddas-
mest ka karta! Et meie omma pattoga Ei Inglise
ärra-aia, Et armastame pühhitsust, Ja armo,
puhust, allandust, Et karmwalust ei olle.

7. Meid lasse sinno immed ka, Mis silmabega
näme, Mis näitab meil' keik ilma-ma, Ja sinno
fannast teame, So armo, wägge, tarkust ka So au-
uks üllestuluta, Ni kuida Inglise tewad.

8. Sa olled ka meid tännini Ni monnes häda-
das hoidnud, Ja armust päwast päwani Inglise
lõbbi kaitstud; Siis anna neid ka ebdasi Siin
keikis paikus allati Mei' ümber leri tehha.

9. So pühha risti koggodus Ka nende hõlet's ol-

go, Ja igga male õnnistus Ja rahho lārgest tulgo,
Et nemmad ka keit õnnetust Ja pōrgoliste kawo-
walust Meist keitist ärrakeelwad.

10. Meid anna wi msels kängest wādest Meid
kurrati kāest peāsta, Ja meie waeste hingekest
Abromi sülle sata, Kus taewa wōggi rōmustab
Ja pūhha! pūhha! pūhha! saab Seal lõpmata
ia ka laulub.

Pūhhaft Jummalala Sannast.

93.

Liebker Jesu, wir sind hier zc.

Ammas Jesus! armwita Sinno sinna hōs-
ti kuulda, Meest ja mõtted walmista,
Palwet armust wastawotta. Sinno
Waim meid walgustago, Ma peält taewa juh-
hatago.

2. Meil on selge rummalus, Kui so pūhha
Waim ei õppe, Süddames on pimmedus, Ei se
ennefest k'ia lõppe. Meie kühhogi ei kolba, Kui sa
issi meid ei sata.

3. Oh! sa walgus walgussest, Kes meil Jes-
sast taewast antud, Te, ma pallun süddamest,
Süddant, Suud ja kōrwad lahti. Palwet, laulub
Jesus! sinna Lasse hästi lōrda miina.

94.

Ein Gott Lob! es ist vollbracht zc.

Sümmal olgo tännatub, Keit on hästi lōrda
lāi

lainud, Palwed, lausud, oppetus; Jummal on
 keik hästi teinud. Wortem sedda mele panha,
 Se eest temmale au anda.

2. Läkki koi rahhoga, Jummal on meid õn-
 nistanud, Ellagem siis nenda ka, Kuida temma
 oppetanud. Pühha Waim meid juhhatago Ja
 meid ennam.walmistago.

3. Läh'me essil tulleme, On ning rahho meile
 olgo; Andko jätke leiwale, Jummal keikis appi
 tulgo, Aitko õnsast arrasurra, Ja meid wiimjelt
 taewa tulla.

95.

Her Jesu Christ dich zu uns wend 2c.

H Jesus Kristus! tulle sa, So Waimo meile
 lälkita, Kes meid woiks aita armoga/ Ning
 tõe tele juhata.

2. Te lahti suud sind tännada, Ja meie südbant
 walmista; Se õige usfo anna ka, So nimme
 tundma oppeta.

3. Siis laulame kui Inglid, ka: Oh pühha!
 pühha! olled sa, Ning pallest pallesse seal ka
 Sind nãme õnsa rõmoga.

4. Au selle taewa Jesale, Au temma aino
 Poiale, Au pühha! Wa mul' iggawest, Ning
 tãnno andkem keigest wãest.

96.

O Mensch! wie ist dein Herz bestellt 2c.

Wisil: Need wallatumad kielwad 2c.

A innimenne! usinast Oh wata warra, hilia,
 Mis kaswab sinno sübdamest, Kas õhha
 tad

Kad, woi wilja? Sest wiljast semet tunnukse Mis sinno sisse hahse, Teeb waenlane, woi Jummal?

2. Ous sinno südda korwa te, Kus Päiad läbbikawad / Ja ühhe raia sarnane, Kus lin nud semet sõwad, Siis sinna ärra mõlege, Et on üks tühhi assi se, Ja ärra naeruks panne.

3. Ous seme ärratallatud, Ja ärra õdud lindust / Siis ust on ärrakaddunud, Ja polie hingel toidust, Kui temma langend kõrwale, Ei tunne südda ühtege, Siis ello te on kinni.

4. Ous südda pac sarnane, Pat sedda korwa maks teinud, Ei kawatse seme sagguge, Siis temma hukka läinud, Ei polle marga parte, Ei sa seält wägge seemnel: Seal koskuda ja bitsta.

5. Ous südda pattustpõõrmatta, Ja polle kate ki murtud, Siis on se ilma sagguga, Ei olle patto runnud; Kui murrestes sa allandad, Ja pallud uskust Jummalat, Siis temma koskub jälle.

6. Kui õhahad on süddames Ja selle ello murre Et pead luggu rikkusfest, Et nälgä sa ei surre, Siis temma semet lämmatab, Et temma hopis hukka saab, Sest õige kahjo sünnib.

7. Ni luggu on, kui neutakse Maailma himmo agga, Muud middagi ka hoitakse Kui wara ra, wilja tagga; Siis kaub ärra iggawest Se ello sanna süddamest, Ei kaäna ial wilja.

8. Ka, Jummal olgo tännatud! On head maad ilma nähha, Mis dieti on harritud Ja Jummalale teada, Seal seme, kedda Jummal loob, Kõl saddockordse wilja toob; Se on üks õige südda.

9. Kel kõrwad on, se kuulgo nüüd, Ja ärgo ennast

ennast peiko, Waid tunnistago omma süüd
Ja tänna pattust pöörigo; Aeg ärralgääd, surm
jouab ka, Sa iggawest pead surrema, Kui on
so südda kurri.

10. Oh Jesus! anna minnule Oh! karkipet'stub
süddant, Et sinno sanna seemnele Woik's olla seal
sees ässent, Et ka saak's walmsis wiisale, Mis tae-
wa kaib mo järrele, Ja kannab tuhhatkordsed.

97.

O Herr Gott, dein göttlich Wort 26.

S D sanna se On seggane Meil' Jummal, kaua
olnud, Senni kui se Meil' heldeste On jälle
teada tulnud, Kui keldide Aposslide Head kirjad
sedda näitwad; Ma tannan sest Sind südda-
mest, Need hinge nalga täitwad.

2. Mi selgeste Ta walgusse Müüd meie silmad
näwad, Oh hallasta, Mo Jummal! sa Ka nene-
de peal, kes salgwad Sind, lotes weel Se tuhja
päel' Mis innimesed seädwad, So sannaga Reid
walgusta, Et hukkatusfest peäswad.

3. So pärralt ke On diete, Se peab esmalt
uskma, Ning armo tö Ja lotusse Siin Jesu ar-
must wotma, Ja liggimest Ka süddamest Heal
melel armastama, Ning süddant ka Kü! kassima,
Mis ükski loom woi anda;

4. Kuid loia sa! So armoga Meil' sedda pead
andma, Kes lodab müüd, Sel polle süüd, Ei woi
sell' kahjo tulla, Ehk tahhaksid Keil' waenlased Reid
ning so sanna rikk'da, Ei maksa need Sull' mid-
dagi, Se nou peab trüjaks sama.

5. Oh! pärranda Se hädda ka, Et need ka pat-
rust

tust pöörwad. So sanna te Et tahhoge. Waid wäl
 let öppetawad; Need laidawad Ning põlgawad,
 Mis nemmad polle kuulnud, So sanna ka Neil
 teadmatta, Eks kurrat sedda teinud?

6. Müll' tössi se On foggone. Mis Paulus ül-
 lespannud, Keit hakko laab Mis sim sim naab,
 So sanno, Jummal, jänud On terret's weel, Et
 kü se peäl Need kurrad nurrifewad, Kui tigge weel
 On nende meel Kü omma nuhtlust sawad.

7. Et Jummal teit Mo Issa weel, Sest surm
 müll' kassuks tulleb, So werrega Meid peästid sa,
 Sest südda rõmo tunneb. Ma tännan sind, Oh!
 wotta mind Ni armsast õnnistada, Kui öppetad
 Ning tootad, Se peäle tahhan lota.

8. Sest lodan ma, Et Issand sa Ei jätta hõd-
 das m. hha, Kes usso sees Ning süddames So
 sanna noudwad takka, Meid rõmustad Ning õn-
 nistad, Et nemmad ei sa hukka; Ma pallun sind,
 Oh! aita mind, Et rõõmsaste woin surra.

Jummalale Kümnest Käsfust.

98.

Mensch, wilt du leben seliglich ec.

Kalli Jummalaga pñad sa, Oh innimenne!
 ellada, Meid kümme lasko pead sa, Mis
 Jummal andis, pidama Kurielison.

7. So ainus Jummal ollen ma, Muid ärra
 wotta

wotta piddada, Mo peale loda üksine, Muu' ar-
na ennast loogone. Kurielison.

3. Mo nimme pea auu sees, Mind passu, kui
sul hädä läes, Se pühkopäwa pühhiise, Ei so
sees tehha woin mo tö. Kurielison.

4. So issa wotta auusta, Ka emma kowas
lusseta, Ning ärra eila wihha sees, Ja olle kassin
naese-mees. Kurielison.

5. Muind' omma ärra werrasta, Mis wolle,
ärra tunnista, Ning ärra pua woora naest, Eht
woora perret, wissa, wist. Kurielison.

99.

Dis sind die heiligen Zehn Gebot 10.

Need kumme lasto moiskem nuud, Need näite
wad meile patto siud, Need sanud Moses
Jummalast, Ning toi neid meile ülleroest. Kurielison.

2. So Jummal ükses ollen ma, Muud ärra
wotta auusta, Mo peale loda süddamest, Ning
armasta mind leigest wäest. Kurielison.

3. Oh! ärra wotta nimmeta Mo lastist nimme
astata, Waid hua appi süddamest, Ning lida
mind ka iggawest. Kurielison.

4. Sa pead omma perrega Sel pühkopäwal
hingsama, Last seista argipäwa tööd, Ei Jum-
mal sinno sees tees hääd. Kurielison.

5. So issa ilka auusta. Ning emma ärra une-
nusta, Kui jouad neile tehha hääd, Eüs sinna
kawa ellus' idäd. Kurielison.

6. Ei pea tapma, wihhama, Ei maksma kurla

Kurjaga, Waid olle kaunis tassane, Te head so
wihhameestele. Kurielison.

7. Ja puhtaks abbiello sees, Teist ärra püa süda
dames, Keil roppust wotta wihkuda, Ja ille
puhtast ellada. Kurielison.

8. Muind' onuna ärra warrasta, Liig kae so jä
go noudmatta, So ommast aita liggimest, Ning
jagga waestet' ommast kaeft. Kurielison.

9. Ka ärra rägi karwalast, Ja karda wasset
ütlemast, Kes süta, sell' eest kosta sa, Mis dige,
fedda tunnista. Kurielison.

10. Sul ärgo olgo himmustust Gesti, mi' on
teise pärrandus, Te liggimesel' nenda hääd, Kui
isfe-ennesele teeb. Kurielison.

11. Muid naesi ärra himmusta, Ning wobra
oria kinnita, Et nemmad jäwad paigale, Ning
teggerwad tööd ausaste. Kurielison.

12. Teist kaskust meie oppime, Et pat meid
rikk'nud kurjaste, Ja kunda Jummal tahhab ka,
Et ello peab petama. Kurielison.

13. Meid armust Jefust arwita, Sa olled õn
nisteggia, Meil polle abbi ommast tööst, Se sa
tab pörgo iggawest. Kurielison.

Pühhasi Kristi Usust.

100.

Wir glauben all' an einen Gott 26.

Mie usume Keil aino Jummal Ma
ning taewa Eo'a sise, Kes i sa keme
bel armoga Meid keil lapsiks hüab
isfe.

isse. Emma tahhab ilka toita, Jhho, hinge hästi hoida, Kurja tahhab ilka keelba, Kui meid kurrat puab neelba, Sa kannab murret meie eest Kui wäggew Jummal iggawest.

2. Meie ussume Jeesusse Kristusse Jummalana ning innimesse, Kes õnnistust toob keikile, Jessa aino Poia sisse, Kes Mariast lapsokenne Sündind tõssin'innimenne, Uetus pühhasi Waimust sabud, Meie heaks maailma tulaud, On surnud ristil sambas tõest, Ning tounud ülles õnnast wäest.

3. Meie ussume Pühha Waimo sisse, Kes Jessa ning se Poiaga U's Jummal on, ja wottab isse Keik kurwad ma peal rõmusta, Annab andi ilma peale, Kristi rahwal' ühhe mele, Süüd sin' andeks annetakse, Jhho mulda maetakse, Se peab toudma mulla seest, Ning ello sama iggawest.

101.

Gott Vater, der du alle Dinge ic.

Wifil: Kes Jummalas ni laoseb tehha ic.

Oh Jummal Jessa! ilma Eoja, Ja keige asia reggia, Sa keige rahwa õnne toja, Sind keik se ilma-ma; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jessa! iggawest.

2. Jo iggawest ja enne ilma So Poeg on sinust sündinud, Kui lõppetastid wanna aega, On temma taewast lakkitud, Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jessa! iggawest.

3. Sa olled Poeg. s wallitsenud Meid enne il-

na vüenist. Ja emmal's lapil's wastowotnud,
Kui teggid kindla leppimist; Sind auustatse süda-
damest, Oh Jummal Jõsa! iggawest.

4. Kui pärawast walgus waljatulleb, Ja wess
touseb hallikast, Ni sinna meie walgus olled, Keil
head sa jangad saggedast; Sind auustatse süda-
damest. Oh Jummal Jõsa! iggawest.

5. Sa lasjed omma pärawa tousesta Ni kumjale
kui waggale. So heldust annad sinna paista, Ei
nuhtle ial äkkiste; Sind auustatse süddamest, Oh
Jummal Jõsa! iggawest.

6. Sa olled armust taewa lonud Meil'so ma-
ilma algmisest, Meid sanna läbbi liggi tonud, Et
õnsak's same iggawest; Sind auustatse süddamest,
Oh Jummal Jõsa! iggawest.

7. Et, kes on ilma-arrwamatta, Ja kenne wäge-
gi mootmatta; Ea surus ilma-mõtlematta, Ei
samma ilma-noudmatta; Sind auustatse südda-
mest, Oh Jummal Jõsa! iggawest.

7. Ma, taewas on täis sinno awu, Keil lojule-
sed sind palluwad, Keil kiitwad sinno targa nouu,
Kes ial ma peäl ellawad; Sind auustatse südda-
mest, Oh Jummal Jõsa! iggawest.

9. Sind auustab keil Ingli-wäggi, Ja laulu-
wad pühha! pühha! ka, Kes algmisest suurt im-
met teggi, Ka sedda kiitwad lõpmatta; Sind auus-
tatse süddamest, Oh Jummal Jõsa! iggawest.

10. Keil pühhad õnsad taewalised Sind ki-
itwad sure healega, Ma peäl keil risti-inimised
Sind kummardawad auuga. Sind auustatse
süddamest, Oh Jummal Jõsa! iggawest.

11. So nimmi sago pühha's petud, So riit
 m'il' tulgo ilma peäl, Mis tahhad sago nenda teh-
 tud, Kui tehha's taewas üllewel, Meil' jagga leiba
 heldest läest, Ning jagga ennast iggarwest.

12. Meil' wotta süüd ni ande's anda, Kui meie
 ande's anname, Meid ärra liusatusse sata, Et ke-
 gest kurjast peaseme; Sull' olgo teigest süddamest
 Au, litus, tanno iggarwest.

102.

Verfuchet euch doch selbst 2c.

Wohl: Oh! woltem Jummalar Suust 2c.

Oh! wölke latsuda Ja süddant läbbiwata,
 Kas õige uel teil on, Kas Kristus sedit on lei-
 da; Arm, helbus, allandus, Piltmeel ja lannas-
 tus, Ja melesi tasfane, On temma õppetus.

2. Uel selge walgus on, Ja hingest leietafse,
 Ja paistab õmmeti Kui loit ni wallusaste, Teeb
 Jesu sarnatfeks, Se ndilse selgeste, Uut süddant
 meile teeb, Kui uest sümmime.

3. Uel tõest Kristusfest Saab ello ennesele Ja
 jaggab lähemal' Head heldest melest jälle; Et
 temma Kristusfes Süis armust rikkaks saab, Gest
 lidad ilka su, Ja Jesust tunnistab.

4. Uel lobab kindlaste, Mis Jummal toota-
 nud, Mis temma rätinud Ja sannas linnitanud,
 Se lotus liikmatta Jaab selisma kowwaste, Et
 häddas, ristis ka Ei liugu kuhhoge.

5. Kel uel on, lül se woib Ka wenda armastada,
 Et sedda Jummalast Peab rohkest tasfutama, Tä

Kuida Jummal teeb Ni hea! Kui kurjale, Ni tems
ma üddamast Teeb neile leiskile.

6. Se armas Jummal on Ka omma Poia
annud, Kui meie alles weel Ja peäle wihha kannu-
nud, Kai sedda öiete So meel tulletad, Siis wihs-
ha mahhataab, Siis tõst armastad.

7. Kui Jummal teggi meil, Ni tehkem wene-
ra! jälle, Kes sulle kurja teeb, Oh! te head sinna
selle. Kui kegi wõnnub sind, Siis tedda õnnista,
Se tassutak'e keik Se taewa auuga.

8. Kui Jummal pannub sind Uht rasket risti
kandma, Ust sedda kergeks teeb, Ja kannatust
woib anda, Et sa ei narrise, Waid pallud Jumma-
lat, Kui temma pea siis So hädda lõppetab.

9. Ust annab õppetust, Seft muido õlled ruma-
mal Kui suur so wigga on, Kui hea ja helde Juma-
mal; Se satab palwele, Ja otab Kristusseft
Head tehha ioudo siin, Ja mitte ennefest.

10. Ust õppis üksine Sind Jesu peäle waatma,
Ja Waim üksipäinis sind Head teggema woib se-
ta, Et kangekaelust ning Liigiulgust surretad, Et
Jummal kannust ei Sa ial wihhastud.

11. Siis wotta katsuma, Kas Kristus so sees
ellab, Se on, mis parrast ust Ni kangeft murret
peab, Se annab õigust sull, Woib pattust puh-
hasta, Teeb rõmo, ioudo ka Head teud teggema.

12. Oh Jofand! wotta siis Mo usko kaswae-
tada, Ei olle ellades Ma siis heast teust ilma, Kus
õige walgus on, Seal temma paistab ka, Et
Jummal minno sees Woiks järgest ellada.

Jofa

Jessa meie Palwest.

103.

Jst es nicht ein Werck der Gnaden 2c.

Wifil : Arta alles, minno sädä 2c.

Ses se olle arm ja helbus Jummalaga kōn-
nelda, Et sel partus. I on julgus Temma
ette astuda, Et ta wottab armasta,
Partud andels anda ka, Ja, kui igganes on wala,
Julgeme siis palwel tulla.

2. Mõtle ikka, pea meles, Mis suur woimus
palwele, Ons sul rist ja hädda alles, Eoda agga
kõrwaste; Olgo sinno palwe heäl Kui siin maas
so kambreis teäl, Temma woib, et ussu sinna,
Siiski ülles taewa miinna.

3. Sinna risti-innimenne, Wotta lārgest pak-
luda; Palwed, oh! mts immelinne, Woiwad tae-
wast arwada; Tahhab kurrat māsada, Ja sind
kuriast kiusada, Jhho, hinge pōrgo sata, Sind ta
peab rahhul jātma.

4. Jesus pallus sagedaste, Wottab meid ka
dypeta; Et kui Jessa ussinaste Wottame siin pal-
luda, Siis ta näitab selgeste, Kui suur tullo pal-
wele, Et se labbi waggadele Taewa te on lahti
jälle.

5. Kui ei pea woimust sama Pahharettil' kius-
fates, Kui ei pea ukkutama Waenlane sind wihi-
hastes; Olgo siis se üllem tō, Et sa tōttab pal-
wele, Jummal woib kui arrakeelda, Et sind kur-
rat ei woi welda.

6. Kui sind ristis waewatakse, Wotta warssi
oh'ada; Kui sind wägga hirmutakse, Oh! siis mele
tulleka, Et on Jummal üllewel, Kes woib pedsta
haddast teal, Wata agga temma pedle, Temma
aitab murre's jälle.

7. Temma annab, mis on waja Omma waes-
te lastele; Jhho, hinge, ello-maia Hoiab temma
haldeste, Keit' mis padub sinnule, Sedda kaeba
temmale, Mis sull' ial murret satab, Sedda tem-
na arraroottab.

8. Urea mõtle lakkspiddi, Jummal aitab tões-
te, Tulle agga temma liggi, Pallu, ohla allate,
Kui ta Poia lakkitand, Kes meid porgust lunnas-
tand, Et's ta peals murret kandma Temmaga
keit' meile anda?

9. Jeesus, kui ta wahhest oli Omma Josa pala-
lumast, Selgus temma ümber tulli, Josa tedda
auustas; Sinna usklik pallusa, Pallu tedda Josa
ka, Et's sa siis ka tedda tea, Et so walgus tou-
sed pea?

10. Kui sa unnest ülestärkad, Selget päwa
walget nääd, Mis sa parramat siis märkad, Mis
sa muud kui tedda teed, Et sa warssi palwega Wote-
kad Loja leppita. Pallu päwa Loja miinas, Pal-
lu tedda päwa toustes.

11. Kuida woid sa leiba wotta, Mis sull' Jumi-
mal rohkest läest Onnistab, Kui sa ei totta Tedda
tannama se eest? Koggematta se ei sa, Laewast jag-
gatakse ka Sa ei pea unnustama Koga wottes
tannamatta.

12. Kui sa õhtomahhahheidad Unne-wodi mag-
gama/

gama, Paltus pinnmedusses seisad, Tahhad rah-
hul hingada, Paltu sinna kangeste, Et sind Jum-
mal roarijule Wortaks Ingli labbi hojda, Et sind
kurrat ei saaks neelda.

13. Kui sa nenda inimenne Paltveest ennast
walmistad, Ning sa olled waewalinne, Paltud
omma Jummalat; Omma süddant korowaste
Danne sinna tähhele, Et sind kurri ilm ei nela Egga
pallumast sind kela.

14. Kristus tõstis silmad häles Taewa pole
palludes, Lemma olli Jesaja süüles, Siina miina
iggatses. Kui sa lahhad paltuma, Kirra ilma ar-
mast, Salga temma himmo ärra, Süddant
taewa pole põra.

15. Agga wiimselt wotta hojda, Et need wõd-
rad mõtted ka Ei so süddant ärrakõna, Siis ei jä
sa abbita. Et kõi sa ei kõnnele, Ohka agga jär-
geste, Tühjad kõnneid jätta mahha, Ei neid armas
Jummal tahha.

16. Kui sa ustus Jefust pead, Tebda tõesti ar-
mastad, Siis sa sead, kui issi tead, Mis sa ial
himmustad. Jummal annab helveste, Mis on
tarwis sinule, Eoda, argo olgo murret, Senni
kui sa õnsast furred.

[304]

Vacet unser im Himmelreich etc.

GH Jesaja taewa rigi fees! Sa ladsid meid kõi
süddameest Kui wennaksed sind paltuda, Ning
haddas appi kutsuda. Oh! aita, et ei õlfi keel,
Waid paltveest peaks hing ning meel.

Ab s

3. 6

2. So nimmi sago pühhi stud, So sanna selgest õppetud, Et meie pühhasst ellame So nimme auuks järgeste, Et Pauls walleõppetud, Ja lõpaks rahwa rummalus.

3. So riik se tulgo sinno kdest Meil nüüd ning parrast iggarwest, So Waino omma anniga Lass meie jures ellada; Keil põrgo wiha lämmata, So koggodust nüüd õnnista.

4. So tahminne siin ilma peal Sündks kui taewas üllerwel, Et sega rahhul olleme, Mis meie õnnib ialge, Keil kurja tahmist tallita, Mis puab õnnust lahkuda.

5. Peatoidust onna heldeste, Ning mis muud tarwis ihhule, Meid hoia tõbbe, tulle eest, Ning peasta nälga, waeno kdest, Et meie rahhul ellame, Ning sinno sanna kuleme.

6. Meil anna andeks meie süüd, Et need ei ial waewa meid, Siis omma wihameeestele Heal meel andeks anname, Ning te meid walms kartma ka Sind süddamest hea melega.

7. Meid ärra jätta abbita, Kui kurrat hakkab liusama, Kui kurri rahwas ukkutab, Ning meie lihha kihutab, Siis anna woimust korwaste, Et usso labbi woidame.

8. Meid peasta keigest kurjast ka, Et kurri aeg on ellada Meid hoia kurja surma eest, Ning peasta wiimse hädda seest. Oh! wotta meie hingekest So auu riki iggarwest.

9. Nüüd üttelgem keil ussoga: Amen, oh Jeesus! arwita, Et meie riidlast ussume, Et meie palwet kuulakse, So sanna peale julgeste Nüüd Amen meie laulame.

Pühhaſt Riſtmisſeſt

105,

Chriſt uoſer Herr zum Jordan kam 20.

Lli Jeſus ſure armoga Jordani jöbele tulli,
Et temma pididi tegg ma, Mis Jeſa
ſeädmud olli, Siis püdis ta Joannesſeſt,
Et pididi riſt'ma tedda, Ja ſeädis pühha peſe-
miſt, Mis parrandab keil hädda Jeſuſſe werre
läbbi.

2. Siis pangem ſedda tähhele, Mis ſe on: rah-
waſt riſt'ma, Seſt Jummal käſſib korwasie, Et
peame keil uſtma. Siin peab weſſi ollema, Ei
ſiiſki pallas weſſi, Waid teal on temma janna ka
Ja pühha Waimo käſſi, Se on ſe riſti iſſi.

3. Käl ſedda näiſid ſe'geſte Need tähhed ning
ſe ſanna, Mis Jeſa räkis heldeſte, Ja käſſie
mele panna, Et ütles: minno Poeg on ſe, Mul
on hea meel ta peäle: Siis kartke tee da öite, Ja
kuulge temma heale, Ning wotke temma ſanna.

4. Ka Jummal Poeg on iſſi teal, Kes öie in-
nimenne, Ning pühha Waim on temma peäl kui
wagga tuiſenne; Seſt tulleb meile uſkuda, Et
kui me. riſtitakſe, Kolmasainus Jummal riſtib ka,
Ja nenda walmiſtakſe Meid temma ello honeks.

5. Apoſtilid Jeſus oppetas: E minge ilma ſiſſe,
Ning tehke Rungriks riſtides Keil looud inimeneſ-
ſi: Kes uſſub ning ſaab riſtitud, Se peab önsakſ
ſama, Ja ſe on ueſt ſündinud, Ei pea ſurma ſama,
Waid pärib taewa riſi.

6. Su

6. Se, kes ei wotta uskuda, Waid põlgab dra
ra sõdda, Se ab pa to pärrast lõpmatta Kul tunda
ma põrgo hädä, Ei omma õigus omwita, Se
lahhab pea tühja, Se pat se wottab rikkuda Keil,
mis wõel hea on nähha; Ei ommast läest sa abbi.

7. Silm näeb Kul wet sin ollewa, Kui rahwast
ristitakse, Ning wainus näitse ussoga, Ei süda
dant puhhastakse, Kul ello wõega tõeste Jeesuse
wõre läbbi, Ni pärrandakse rõhkeste Keil meie
hinge tõbbi, Mis pärritud ja tehtud.

Pühhasi Öhto-sõma-aiast.

106.

JESUS Christus, unser Heyland 10.

Jesus Kristus, Lunnastaja, Issa wihta
leppitaja, Wõttis kalli surmaga Meid
keil põrgo pinast peastada.

2. Omma surma mällestusseks, Meie hinge õn-
nistusseks Jaggas ihho leiwaga, Omma kallist
werd meil wõnaga.

3. Kes sell' laual' tahhab miina, Togo õiget us-
ko siina, Se kes kurjast siina läab, Temma ello
sest seal surma sõbb.

4. Kida wõaga omma Eosa, Kes on annud
omma Poia, Ei ta sinno asemel Hinge heitnud
risti samba peäl.

5. Sinna pead uskma sebbä, Se roog kolhab
neil,

nei', kel hädä On ning raste hinge loorm, Ja
 suur ahhastus kui bige surm.

6. Sedda õnne Issalt taewas Püab sübba
 sures waewas; Kes on ilma ussota Virgo tulgo
 mitte seie ka.

7. Jesus ütleb: tulge waesed, Botke armo,
 mehhed, naesed, Arst ei kosba terwile, Temma nou
 neist naeruks pannakse.

8. Kui sa isfi woiksid sada Taewa, miks ma
 näggin waewa? Egga se roog kosba sull', Kui sa
 ommast wdest saad abbi kül.

9. Kui sa ussub kindlast sedda, Ning ei satga
 omma hädda, Siis sa oled walmistud, Ning so
 hing saab hästi jahhutud.

10. Omma usko üllesnäita, Teiste peale armo
 heida, Et ta sinnust abbi näab, Kuida Jummal
 sulle armust teeb,

107.

Soet sey gelobet und gebenedeyes 26.

SEs omma ihhoga meid tänna söstnud, Oma
 ma werrega meid jootnud, Sell' sammal'
 tänno ning ka litus olgo, Se meil' hinge õnneks
 tulgo. Kurieleison. So pühha ihho läbbi, oh
 Jesule! Mis Mariast sind'nad tõeste, Meid so
 pühha werrega Keiges häddas arowita. Kuria
 el ison.

2. So pühha ihho mei' eest surma pandi, Eest
 se ello meile anti, Suremat armo ta ei woind meil'
 näita, Se ei sunni melest heita. Kurieleison. So
 arm oh Issand! aias sinno peal, Et so werri
 teggi

teggi immet meil' Ning sa ma'sid meie süüd, Eest
on Jummal helde nüüd. Kurielison.

3. Oh Jummal! omma orno wäggi anna
Kuulda sinno kallist sanna, Et wenna-arm meil
isfekestis ollet's, Ning se roog meil' ellu's tullet's.
Kurielison. Jesand, aita omma waimoga Sina
no me'e pärrast ellada, Et so risti-koggodus Rah-
ho saak's ja õnniscust. Kurielison.

108.

Jch komm fest als ein armer Gast x.

Wñil: Väüd risti-rahwas laulage 2c.

MA tullen, armos Jummal, nüüd, Et sa mind
kuskud wõdrak's So lauale, kus kallist hüüd
Mull' walmistasid warrak's. Kui nälg on minno
hingele, Kui janno minno waimule, Et hädda
tulleb peäle.

2. Sa olled hinge hoidia, Sa korwast mure-
ret pead, Sa olled temma toitia Ni kui sa isst
tead. Sa olled leiwak's, kaewuk's ka, Kes sõdab,
jobab armoga Neid, kes sind himmustawad.

3. Siis wotta, õige karjane, Mo hinge jah-
hutada. Ja sata taewa warrale, Ja sedda kossu-
rada; Sa armo laua walmistad, Sa teikile se
ehhitad, Kes sinno peäle loowad.

2. Kui tollet nne otsin sind Mo hinge karjast
tagga: So ello: Manna sõd. b mind, Kui nälg
mind waewab wägga. So kallist werri jobab ka,
Ei üksige woi lahuta Mind stano armust ärra.

5. Kui pödrak' surest pullawast Waa himmo
peäle

peale tulleb, Et temma külmasse hallikasse Siis
 janno ärra-aiab: Ni järgeste ma himmustan,
 Et minna pattust lahti saan Ja rõõmsaks sinno
 labbi.

6. Keif enamiste ihaldan, Ja pallun agga
 sedda, Et keif mo pattud lahersen, Sest need
 mull' tevad hädä: Mull' õiget usko anna ka,
 Mind õigussega ehita, Et südda rahhul olleks.

7. Mo süddant wotta tommata Sest ilmaff
 taewa pole, Et ei ma ilma armasta, So arm mull'
 tulgo mele, Et armastan ka liggimest, Ja wiha
 lõppeb süddamest Ni kallist roga wortes.

8. Mo sees ei olle midagi Kui agga patto
 wigga, So jure polle ihtegei Kui agga puhtust
 keida, Mo sees on selge hullatus, So jures selge
 õnnistus So pühhadega taewas.

9. Mo sees uut süddant walmista So pühha
 Waimo labbi, Niud jägo minnust mahha ka
 Keif kurri to ja habbi. Mo meelt ja mõtet juh-
 hata, Mo kurjad himnaud kauta, Mis enne ar-
 mastasin.

10. Siis tulle armsast minnule, Mo kallis
 hinge warra, Ma annan suud niud minnule, Oh!
 ärra põlga ärra Mo süddant, kallis peiole Et ris-
 ti peal ni kalliste Mind olled emmaks soatnud.

11. Ma tannan wägga heldeste Sind, kallis
 Sannastaja, Ja armastan sind diete, Ja otan
 sedda aega. Et sinna ello-jaggaja Seal keige õnna
 rahwaga Mind taewa laual' kutsud.

CXI. Paul Tatweti Lailo-Kantatust.

Zch dancke dem Herren von ganzem ze.

Wiff: Minne hing anussab wägga ze.

Minna tabhan Jehowa kita keigest süddam
mest Nende bigede nou-piddamisses ja
loggobusses.

2. Sureb on Jehowa teud, Arrawallisetud
keif nende hea tahtmisse järrel.

3. Au ja litus on temma teud, Ja temma digus
lestab iggaweste.

4. Temma on omma immeteggude mällestusse
seadnud; Armolinne ja süddamest hallastaja on
Jehowa.

5. Roga on temma annud neile, kes tedda karta
wad; Temma seadus on ifka temma meles.

6. Omnad wäggerwad teud on ta teada annud
omma rahwale, Et ta neile pididi andma paggas
natte pärrandust.

7. Temma kätte tööd on tööde ja lohhus;
Töössed on keif temma seadmisses.

8. Need on kinnitud ifka ja iggaweste, Ja teh-
tud töes ja digusses.

9. Temma on omma rahwale arralumnastamist
lätkitanud, Temma on omma seadust kasknud ig-
gawesses; pühha on temma nimmi ja tulleb karta.

10. Karlusse alginne on Jehowa kartus;
Aks hea moistus neile keikile, kes tedda tewad,
selle litus lestab iggaweste.

11. Kitus ja au olgo Jummalale, Issale ning selle Poiale, Ning selle pühale Waimule.

12. Nnda kui olli algmisses müüd ning ikka, Ja iggaweste iggawessels aiaks, Amen.

IIO.

Schmücke dich, o liebe Seele 26.

Minno südda / rõmustelle, Jätta patto konna bed' äle, Tõta ärra p'innedussesi, Minne mäl'a rummalussesi, Sesi sind laual' kutsutakse, Onnisust sull' pakkutakse, Jesus, Ma ja taewa Loja, Tahhab so sees a'set tehha.

2. Minne jowa ussinaste, Walmista müüd tassinaste Süddant hinge kossiale, Sinno helde Jesussele, Urgo jägo tul'ema ta, Ohra, pallun i' wimotta: Tulle, tulle Jesusenne! Ja mo omma's, armolenne!

3. Kallisi asia ostetakse, Ja suurt rahha kullutakse; Sinna helde armastaja Jaggad omma and'ind üma; Sesi et se on arwamatta, Mis sa kindid tassumatta, Keit' ma' ilma kuld ja wawa Ei woi sedda maksta ärra.

4. Oh! mis himmo tulleb peäle, Kui so helbus tulleb mele, Jesus, kallis hallastala! Innimeste leppitaja! Omma ihhoga mind sõdad, Omma werrega mind jodad; Jummal tulleb minno sisse, Ellab minno waimus isse.

5. Warristes ma mõilen sedda (Ei'le rõmus on mo südda) Se on ärramõlematta, Se on ärrarõlmatta. Kuis woib innimepne teada, Eh'

ka sedda ärranouda, Mis on lerge Jummalale,
Selle leigewäggewale?

6. Jhho, werri annetasse; Leibas, winas woetasse; Mitto tuhhat sedda sõwad, Mitto tuhhat sedda jowad, Ommeti on kullumatta, Taggatakse löppematta. Kel on tarkust sedda moista, Kui ei Waimo walgus paista?

7. Jesus! minno õige ello, Jesus! minno rõõm ja illo, Jesus! leigesurem warra, Ärra taggane must ärra. Põlsweli ma langen mahha, Jhha! ban ja pallun sedda: Lasse sedda kallist roga Mind mo heaks, so auuks wõtta.

8. Armust tullid taewast issi Lunnastama inimesi; Omma hinge ärra-andsid, Kaske risti meel kandsid, Wallasid ka omma werre Jma patto pärrast ärra; Et mind jodab õnnistusfeks, Sinno armo mällestusfeks.

9. Jesus! kallid hinge toitia, Jesus! patto ärrawoitja, Te, et ei sa hullatusfeks Ma so laua õksalissfeks. Sinno arm mo meles olgo, Ja mo süddamesse tulgo, Et ma nenda, kui siin waewas, Jaän ka sinno ommaks taewas.

III.

O Jesu, meine Bonne 2c.

Wisil: Nüüd wõrkem Jummalale 2c.

O Jesus! rõõmo saatja, Mo hinge walgustaja! Ei ülski ilmas jowa Kõl sinno helcust kita.

2. Must' kallid annid andsid, Ning maggusaste toitsid, Mind taewast linnitasid, Ja hinge rõmustasid.

3. Mind

3. Mind többist parrandosid, Mind waest sa
awowitasid, Mind nähast söötsid, jootsid, Ja isst
ennast andsid.

4. Sest süddamest sind tannan, Ja se eest P^{is}
tust annan, Et sinnust waewa nähti, Kui sulle
hawa tehti.

5. Sa risti kannatasid, Mind sega rõmuste
sid, Sul hädda, murre olli, Mis sulle pattust uulli.

6. Mind wägga armastasid, Mo peale armo
heitsid; So hädda, surm ja wallo On minno
rõõm ja ello.

7. Nüüd wottab minno sübba So kallist ar
mo tundma; Se kallis hinge warra, Se wõtab
pattud ärra.

8. Las mind so wägge kita, Ning se mo meles
olla, Et isst hole kandsid, Ja taewa roga andsid.

9. Ja minno süddamesse, So werr-ga mind
pesse So Waim mind puhhastago, Need pae
tud lõppetago.

10. Nüüd ollet pattust lahti, Et neid null' ans
bek's anti, Mo sees nüüd Jeesus ellab, Ja õige ello
annab.

11. Oh! anna, kummi ellan Ja siin ma:ilmas ollen,
Sind kindlast armastada, Ja sinnust ossa sada.

12. Et patto eest woin hoida, Ja kindlast palwe: s
jada, So risti wastowõtta, Ja lihha himmo jätta.

13. Mis ial wõttant ette, Siis olgo se mo mõtte,
Mis annid minna sanud, Et ja mind keesutanud.

14. Nüüd polle wigga mülle, Kui surren, sur
ren sulle, Ja peasen surma waewast, Ning nään
sind, Jeesus! taewas.

Pattustpöörmissfest.

112.

Liebster Jesu, Trost der Herzen 2c.

Ammas Jesus, rönastaja, Innimeete
Lunnastaja, Keil ma ilma ainus on!
Kui ma allati ja ikka Omma hirmusa
patto w'gga Minno mele tulletan, Ei siis minna
na nouw woi leida, Ei ma so eest woi sin seista.

2. Pattuse's mo'lmal' sündsin, Ning ka mon
da kurtia tegg'in, Minno hing on roppusi rats, Keil
head minna kaur'ain, Kur'a jake wallitsefin,
Nouw mind seub pörgo kois. Wäwa päwast
patto hawad Dälama's mo mele lah'wad.

3. Isand! Kuhu pean taänma, Kus so wiht
ha eest pean jama? Seest ei olle rahho mul; Ma
ilm iluber, Pea peäl taewas Hirmutawad mind
sin waewas, Kurrat teeb mull' h'dda kül, Ja
mis m'nd weel ennam waewab, Keil se loom mo
peale kaebab.

4. Oh! sa wägga patto-kandja, Omma ello
arra-andja, Jesus tulle appi müüd! Olle mulle
Lunnastajaks, Omma Isia leppitajaks, Kauta
mo sureb süüd; Ehtsid sa mind lunnastada,
Anna ka sest ossa sada.

5. Kaskeest ollen patto teingd, Ennesele nuht
lust saatnud, Sedda kurwast tunnistan; Agga
minna tullen töttes / Ja so pole kummardades, Eap
se

se kombel ihhaldan: Olle jalle armolinne, Paalun minna häddalinne.

6. Kui need inglid rõõmsaks sawad, Pottused kui imberpöörwad, Kes on ärrae'sinud, Jesus! mind nüüd ärra põlga, Waid mind armust waks towotta, Et ma ande's p'ellu'u; Mis ma patto teinud sulle, Tahh n parrandada jalle.

7. Murre waim nüüd tagganego, Argo ennarn kurwastago, Jesus ellab minno sees, Temmata ma ollen laddund, Temma läbbi uest sündind, Temmas ellan iggarwest, Temmaga ma muldas maggan, Ja seal taewas õnsast hingan.

113.

Herr, ich habe mißgehandelt etc.

Wifil: Jesus, summa ärrawoitija etc.

1. Esand! Kurja ollen teinud, Oh! mind kooras maab raske pat, Sedda teed ma polle kairnud, Mis sa mulle juhhatad, Ja nüüd tahhaksin kül minna Hirno pärrast warjul' minna. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma i'ka tännan sind.

2. Uzga kuhho woiksin louda Sinno selge silma cest? Eh' saaks üle merre souda, Hauda peirta hädda sees; Eh' mul osle's tule tirowad, Siiski, Zsband, sa mind leiad. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma i'ka tännan sind.

3. Zlma's tulleb tunnistada, Et ma kurri korbage Sinno lapsel's nimmetada, Wotta mind so armule, Ärra lasse patto lihha Süttitada sinno wihha. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma i'ka tännan sind.

4. Oh! úls innimenne jóval's Merre líwa lug-
geda, Ei ta síski ilmas sudal's Keit' mo pattud
arwada, Egga se woi ial sada Keit' mo wigga
himm: ada. Jesus! Jesus! aita mind, Síis ma
íll'a tannan sind.

5. Mi mo sílmað wólke nutta Woiðo wágga
árdaste, Oh! et peas woiðsin tatta Wet w. el íll'
ta rohlestre, E. ma woiðsin omma hábbi Nuttas
ðr mo sílma labbi. Jesus! Jesus! aita mind,
Síis ma íll'a tannan sind.

6. Oh! et lang' ís nutto soial's Láhhálfid mo
p'farad, Ja mo sílmist werri woal's, Et so nuts
mast löppewad; Oh! et need fui laened merrest
Tortel'sid mo sílmilestest. Jesus! Jesus! aita
mind, Síis ma íll'a tannan sind.

7. Alga Kristus, sinno harwad, Ja úls werre
tíggole Minno pattud parrandawad, Kustutas
wad fogg' e; Sest ma sinno jure tullen/ Et so
ba ús wgr. ul ollen. Jesus! Jesus! aita mind,
Síis ma íll'a tannan sind.

8. Sí no selga koormat löidan, Wiska pat-
tud merrestre, Ennast puhastada heidan, Þesse
lumme s'arwale, Sinno puhha Waim mind
saa'lo, Et ma ial sust ei lahtu. Jesus! Jesus!
aita mind, Síis ma íll'a tannan sind.

114.

Straf mich nicht in deinem Zorn &c.

Ósland, emma wihha sees Árra sa mind
Ónuhle, Sest so Þveg on wabhemees, Árr
mo saa'rud mulle, Múl on núúð Þalio síúð,
Síiski armo anna, Árra wihha láhna.

2. Kes

2. Kes sind surmas kulutab, Kes so armo kie
 dab, Ning so nimme auustab, Sulle tanno ane
 nab? Hoia sa, Vallun ma, Porgo wallo tunds
 mast, Aita surra onfast.

3. Jesalikko armoga Minno peale wata, Mins
 na ollen romota, Romo mulle sata, Kannata
 Minnoga, Te, et hinge hawad Jalle terweks sa
 wad.

4. Waat, mis nõdder ollen ma, Wägga
 nõrgaks lainud Keil lu-kondid walloga, Et ma
 patto teinud, Nuttoga Pannen ma Uiuma mo
 sänge, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Roggoniste wäs
 sind, Hingel iggaw odata, Ohkades ma tüddind.
 Kauaks sa Aitmatta Jaitad hingekesse Sure
 murre sisse?

6. Tagganeege waenlased! Sest mind Jum
 mal kuleb, Tagganeege wastased? Kes teist en
 nam holib? Sinno ees Usso sees, Jummal, min
 na seisan, Armo rohkest leian.

7. Au nüüd olgo Jummalal, Jesal' ning fell'
 Poial, Waimul, usso andial, Selle pühhitsejal,
 Kitada, Tännada Tahhan temma nimme, Kes
 teeb sure imme.

ms.

Ich armer Mensch, ich armer &c.

Wisil: Kes Jummalat ni laaseb tehha &c.

MA waene muld, Kes patto teinud, Siin se
 san, Jummal, sinno ees, Ma ollen karja
 tee

tee peäl käänu, Oh! ärra nuhele wiikka sees. Oh
hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

2. Mis hädda tulles minno peäle, Et ollen
hirmuast e' sinud, Oh! saaksin minna armo jälle,
Ma waene laps, kes patto teind. Oh hallasta!
oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

3. Oh kule! armas Josa, taewast, Kui rodgga
minna kispandan, Ja aita mind sest patto waes
wast, Et andeks andmist himmastan. Oh hale
lasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

4. E's signa kule minno heale? Kui kaua ilma
ihaldan? E's sinna heida armo peäle, Kui oh
kan, o llun, igg usen? Oh hallasta! oh hallasta!
Oh! Mo hallastaja armoga.

5. Kui hi mus suur on minno hädda, Ei woi
mu ükski parata, Sa üks kelad ärra sedda, Et
arm woiw sidda wähhenda. Oh hallasta! oh
hallasta! Mo hallastaja armoga.

6. Mo kurja tööd, ja patto möda Must ärra
wotta ta' suda, Oh! anna omma heidust teada,
Ja te mind omma's lapses ka. Oh hallasta!
oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

7. Et vägi agga ihhi saana, Et kulen waene
eksa, Ne' pattud mulle andeks anna, Siis ollen
so sees putoja. Oh hallasta! oh hallasta! Mo
hallastaja armoga!

8. Sest minna ussun, et mo paksoed Ei id
niid wasto wölmatta, Sest minno mötted
roonit' läh' wöed, Ei need mind ennem kurwas
ta. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja
armoga.

S. y mir doch gnädig, o mein Gott etc.

Wifil: Tõõd põlgan minna rõõmsaste etc.

MD Jummal, hallasta mo peäl, Kes rõõga helde oled Mo patto hädda katta weel, Mis süddant, meelt ja mõtted Ni rikkunud, Et kurwastud Ja sures häddas ollen, Kui patto wal- lo tunnen.

2. Oh! puhhasta, oh! peese mind Mo patto rojast heidest, So harwades ma otsin sind, Mo Jeesus, aita noppest, Süs rõõmsaks saan, Ma tunnistan, Et patto teind mo südda, Oh! peese, Jeesus, sedda.

3. Se rõõlg muss' polle teadmatta, Mis sulle maksma pean Oh! anna andeks, kannata Weel minnoga, ma tean, Et sured süüd, Mis tunnen nüüd, So wasts ollen teinud, Mis sinno Pæg on maksnud.

4. Sa oled õige, tõssisid Ja head on sinno te- ud, Mis meie muud kui sullased, Käl palio üles Põhhut? Sa rõ'ata Ning pattota, Meid oled pühhaks lonud, Pat on meil' rojusi tonud.

5. Waat, minna ollen nenda ka Kui k' il' muud innimesed, Ma polle sündind pattota, Waid kui keit häddalised. Mo sündminne On pattune, Mind hammud rojastanud, Misga mind emma sanud.

6. Tõõ, Jummal, sinna armastad, Mis so'la- jas on näha, So sannaga mind õppetad, Se woib mind targaks tehha, Mis ellades Siin ilma

seejt Ei targad olle leidnud, Et ennast targaks pan-
nud.

7. Isoppiga nüüd rippu'a Mo peäle, et saan
puhtaks, Mind lumme-walget's lopputa, Et ma
ei lähä uhkaks Ni süddames Kui kumbedes,
Waid sind ülspäinis nouan, Ja sinno pole jouan.

8 So rahhoga mind rõmusta, Se on lu'on
til' maggus, Sest minna ollin rammota, Et kon-
tist üddi kaddus. Oh! kauta Mo patto ka Ja
temna hirmsa häbbi, Ja parranda mo tööbi.

9. Mull' Jummal! puhhast süddant so, Sest
sedda mo hing puab, Mo patto wallul' otsa to,
Mis mo peäl kuria huab; Mind uenda So wale-
moga, Kes tõsine, mind täida, Ning abbi mulle
naila.

10. Oh! ärra nuhtle wiikka sees Mind sinno
Boia parrast, Mo Jesa, wäggeto abbinces!
Had jagga Waimo werrast. Mind iahtuta
So abbiga, Et woin so päle lota, So Waimust
romo ota.

11. Neid pattusid siis tahhan ka So nouud õpe
pe ada; Kui enne so nou tunnen ma, Siis woin
neid iuhhatada. Mind aita nüüd, Keil rasked süüd
Mull', Jummal, andeks anna, Ning murret mo
est kanna.

12. Sull' peab parrast minno keel Ning südda
tanno andma, Mull' tulgo sinno kaeft se meel,
Et minna woiksin laulda Nüüd rõõmsaste Ning
järgeste, Mis sinno auuks tulleb, Ning südda sine
nust õppeb.

13. Sest ennam sa ei tahhagi Neid õhori ja
neid

neid andid, Mis ihho polest anneri; Baid sedda
 rōmuls pannid: Kui kurwasēud Ning ahhas. ud
 On meie waim ning jūdda, Kūl ohwriks tahhad
 sedda.

14. Sioni üllepiddaja, Oh! aita omma raha
 wast, Ja nende mürid ehita K. il' ellawatteft krow
 wast; Ni kindlaks jääb Ein, kunni saab Jerusalem
 seält mahha Sell' kassuks, kes on wagga.

15. Siis ohwri-pühha wortwad sull' Keit wag-
 gad pühhitseba, Mis on so mele pärrast kōl, Ning
 ei ja ial ossa: Seäl pühhaste Ning rōmsaste
 Sind, Issand, pühhad kōitwad, Ning sulle suurt
 au näitwad,

[17.]

Erbarm dich mein, o Herre Gott &c.

Mo peäle heida armo nüüd, Mo Jummal. fest
 so arm on suur, Muut wotta ärra patto
 süüd, Et minno sees on patto juur, Ma ollen el-
 sind wasto sind, Se wastwad mind mo süddames,
 Sa nomid wägga digest mind, Ei püssi kurri sin-
 no ees.

2. Ma tullin pattus ismale, Mo emma sat
 mind patto sees, Eet pead sinna armsaste, So
 tarkust näitad sa mo ees, Mind Issoppiga puhhas-
 ta, Ja pesse lumme-karwale, Lass mulle rōmo kus-
 lita, Siis rōmo saab mo hingele.

3. Mo pattud ärra ette to. Baid unnusta, mis
 elsitud, Mo fisse puhhast süddant lo, Siis ollen
 nest sündinud, So pallest ärra põlga mind, So
 Waino

Waimo anna minnule, Mind õnsa's te, ma pak-
kun sind So Waim mind aiko rõmule.

4. Ma tahhan, Jesend, pattused Ke! õige
tele juhata, Et mahhajaõwad kursod teed, Mind
wõt'a armust wadata, Oh Jummal! armo an-
dia, Ning werre süüst ka peasta mind, Siis näit-
se õigust armoga, Sepärast minna sidan sind.

5. Meid ohwrid sa ei armasta, Meid anda meel-
mul õllet's kül, Kes omma pattud pästwega Siin
lahhetseb, on armast sull', Meid ohwrid toon ma
sinnule! Oh! jona armust tehha h ad Se õige
riõnrahwale, Siis sinna õigust ohwriks naad.

118.

So wahr ich lebe, spricht dein ze.

Wisi! Oh Josa! tacwa rigi fecs ze.

Mei kui ma ellen tõeste, Meil' ü leb Jummal
h. tõeste: Ei õlle minnul rõmo fest, Et hul-
ka lahhab iggarcest Se waene willeis pattune,
Waid et n ist pattust pörab se.

2. Se sanna ussu pattune! Ning ärra mõtte
kaste, Sest saad sa armo rõmo kül, Mis Jumi-
mel tootnud sull' Ning kinnitanud wanbega;
Õnnis, kui pak ud jät' ad sa.

3. Oh! ärra õlle hõle a, Kül aeg wõel, ärra
mõle sa: Ma tahhan rõõmsast ellada, Ning pärs-
rast, kui saand wõnnak's ma, Siis tahhan patto
wõhlada, Kül Jummal wõttab haßasta.

4. Kül Jummal tahhab tõttada Sind pattust
wõstowõttada, Kes agga patto sisse jääb, Ning
illa

ikka wasto ossa teeb, Ei heida armo hinge peal,
 Se peab wallo tundma seal.

5. Arm Jummalast on tootud, Et Kr'is'us sa
 eest surmatud, Ei temma siiski kinnita, Et pead
 homseks ellama, Et tulleb surm, on teada kü,
 Waid tea ma ta se aeg on sull'.

6. Et ellad tänna, põra wael, Eft home teine
 järg on teal, Kes tänna terwe punnane, Kui home
 me äkkist surreb se, Kui olled pattustöödormatta,
 Siis pead põrgus põllema.

7. Mind aita, helde Jesuke! Et sulle jouas
 peage, Ning enne põran kermeste, Kui surm mind
 kiskub äkkiste, Et tänna, iggal aial ka, Ma woi
 sin õnast lahtuda.

119.

Ach O'et und Herr! wie groß ic.

Oh! armo juur, Mo pat on suur, Mis mi
 na wõtnud teha; Ei olle teal Ma-ilm
 peal Mo hingel abbi näha.

2. Et olle's mul Hea warri kü Ma-ilm
 sada, Ei siiski ma Ja haddata, Et patto palk
 on teada.

3. Gest sinnule Ma pattune, Mo armas Ja
 sand, tõttan, Ja pallun sind, Oh! kule mind, Ei
 sures waewas ollen.

4. Kui tahhad sa Mind nuhhelda, Sege ma
 rahkul ollen; Et nuhtle teal, Ja aita seal, Kui
 ma so jure tullen.

5. Ka kannatust Ja parrandust, Oh Jesand!
 anna mulle, Ja arowita, Et laimatta Ja waggast
 ellan sulle.

6. Et

6. Te minnoga, Kui tunnend sa, Keil heaks ma
sinnust wottan, Mind walmista, Et löpmattia
So pole üksnes hoian.

7. Kui linno wiis, Et temma siis Käl ennast
warjul hoiab, Kui tuist on ees Ning hädda läes,
Ka omma asfet leiab:

8. Nisammote Ma pottune So hawa siise
tullen, Kui surm ja pat Mind waerawad, So
jures, Jesus, ollen.

9. Ma ollen seäl, Eh! hingel teäl On ihhust
ärraminna; Siis taewas mull' Saab rõmo kül,
Kui minna lahhan siina.

10. Au Jesale, Ning Poiale, Ka pühhal' Wai-
mul' olgo; Nuud süddamest Ja iggawest Meist
keikist Amen tulgo.

120.

O Vater der Barmherzigkeit: 2c.

Wifil: Oh Jummal! wata heldeste 2c.

Oh! helde armo Jessa, sind Ma waene pallun
wadga, Oh! ärra põlga sinna mind, Et tun-
nen omma wigga, Ma ollen palio patto teind
Ning elstusse tee peäl känd, Keil sedda ande's
anna.

2. So sure wäe läbbi must Keil pattud wöt-
ta ärra, Mind lasse sada tarkust sult, Ja an-
na taewa warra, Head tahemist, wogge, püh-
ha nou, Et keikist tulleks julle au, Mis minna
wottan ette.

3. Oh! Jesus õnnisteggia, So olled ärramal's-
nud Mo pattud omma wicrega, Ning a. mo mul-

le saatnud, Oh Tarveti Poeg, hallasta! Oh helde
Jummal, atowita! Mo nutto, palwe ku'e.

4. So werre harwad, surma ning piin Mo hinga
kassuks tulgo, Ning mis sa kannatanud siin
Mo õnnistusieks olgo, Oh! omma Jessa pallu sa
Mo eest, et temma armota Mind waest ei moista
hukka.

5. Oh pühha Waim! kes rõmustad, Sa õige
juhataja, Kui pat ning himmud kiusawad,
Siis wäggewast mind aita, Et himmud ei sa
woimustke, Waid et ma rahha ahnusse, Au, lih-
ha himmo wihtlan.

6. Kui surma tund on pea lä, Siis woitela
da mind aita, Et kurrati ning temma wä Ma
woiksin ärrawoita, Et haigus, häda, kurwas-
tus, Se surma waew ning ahbastus Mind saat-
wad taewa pole.

121.

3. Err Jesu Christ, du höchstes Gut 2c.

Oh Jesus! üllem õbbimees, Sa armo hallik
taewas, Et wata, kuidas minno sees Mo
hing on sures waewas, Et patto süüd mind wae-
warwad, Ning mind ni wägga kiusawad Sest,
mis ma ollen teinud.

2. Sesamma sure hädda sees, Oh Jessand! ap-
pi tot'a, Ning olle õige abbimees, Mo süddamest
heid wõtta, Et patto sisse ma ei lä, Ning surma
hukkatus ei nä, Ja iggawest ei kau.

3. Kui minna hakkas mõtlema, Mis ial ollen
teinud, Siis tahhab südda katkeda, Sest ollen
arraks

arras lainud, Mo nou ei haffa kuhhugi, Waib
hulla saatsin wimari, So sanna kui ey oll'ks.

4. Sanna sanna tuunis ad, S' andeks an
netakse, Mis partud südda kahheiseb, Ning et neid
unnusta'se, So armo neile too ad, Kes kurwast
melest palluwad, Ning u'wad sinno si'se.

5. Et minna ommast melest nauib, Kui sinna
tead sebda, Ka leian paljo rasket siuid, Need te
wad mulle hädä! Sest tahhassin so werrega
Mind lasta partust puhhast, Kui Tawed ning
Manasse.

6. Sest tangen minna põlsweli, Oh Jesand!
sinno ette, Sind pallun minna allati: Et rõnusta
ta mo mo te. Oh! anna andeks helbeste, Mis
minna oll' n kurjaste Mo ello aial teinud.

7. Oh Jesand Jummal! hallasta Ning anna
andeks mulle, Mo kurba süddant rõnusta, Suid
tanno aman sulle, Ja tahhan hea melega So
nimme auuks ellat a Ning sinno sanna kuulda.

8. So Waimoga mind k'nuita, Mind air'o
sinno harwad, Ja peese mind so higgiga, Kui
lõprowad ello päwad, Mina korrista mind onsa'te
Siit kurjast ilmast, Jesule: Wi taewa seitsi,
Amen.

122.

Ach! was sind wir ohne Jesu zc.

Wißl: Jummal ma ning taewa Lõja zc.

Oh! kui waesed, waewalised Olleme Je us
seta, Nõdrad ka ning häddalised, Armas
Jesús, hallasta! Meie waeste peäle wata, Armust
meile abbi lata.

2. Sina

2. Sinnota, oh Jesand Jesus! Pimmedusses olleme, Usfist tulli mile kurjus, Patto waewa tunneme, Süddamesse ussi wiha Ellab, wotab tab wallo tehha.

3. Sinno a, oh kallis Jesus! Pörgo, kurrat hirmutab, Müul on waia usso julgust, Hukkaius mind ahwardab, Süddamest pat hirmsast iimub, Seäl se pörgo tulli ralsub.

4. Sinnota, oh armas Jesus! Meie ei sa eddase, Ma:lm puab leikis paifus Eksitada kurjaste, Puhho ahwardab ning pillab, Puhho karwas laste libbab.

5. Helde Jesus! sa tead ammo, Et siin nöbrad olleme, Kammoro on meie rammo Meie ellus järgeste, Saggidaste kominisame, Eksitusse sisse same.

6. Kinnita meid, armas Jesus! Aita, kui on hädda päes, Te meid targaks, sinno walgus D'go wäggero süddames; Anna mulle sinno armo, Süs mo süha tunneb rõmo.

7. Kiffu ärra, wäggero Jesus! Kurja waimo tiggidust; Et so pruut woi's olla rõmus, Põra temma wiggadust, Kui sa tahhad rõmustada, Et woi üfeki kurwasada.

8. Toeta meid, maggiis Jesus! Sada tele heldeste, Et siin kaima ommas ellus Sinno tee peäl kermeste, Patto himmust tagganeme, Ja, mis hea on, iggaheme.

6. Sinno wäe Waim, oh Jesus! Andko meile wägge ka, Et so meie pärrast meie järgest woiime ellada, Walmista meid, armas Jesand, Kolbarwaks te meie süddant.

10. Siis saab tánuo, Jssand Jesus, Gulle
 suust ning súddarneft, Siis ka meie wosime kitust
 Gulle anda leigest wäest. Siis sind Jesusst auus-
 tafse, Keikis paitus lidetasse.

123.

Wo soll ich fliehen hin? 16.

GH! Kuhho lähän ma Mo patto loormaga?
 Kus pean armo leidma? Kes saab muil' ab-
 biks soudma? Et keil ilm appi tulleks, Mul siiski
 hädda ollefs.

2. Oh armas Jesuke! Ma tullen sinnule, Mo
 peale armo heida, So helde súddant näita, Mind
 wotta armust wasta, So werrega mind lasta.

3. Ma waene pattune! So peale julgeste Ma
 tahhan pattud heita, Et woiksin armo leida,
 Siis sinno puhhad harwad Keil õnnel's mulle sa-
 road.

4. So puhha werrega Mind pattust puhhas-
 ta, Mo kárba súddant aita, So armo mulle näi-
 ta, Keil pattud linnikatta, Ning merre pohja
 matta.

5. Sa olled minno õn, Mo armas Jesuken!
 Et sa mind pattust peastnud, Ja olled neid ka
 süstnud So omma hawa sisse, Seal matsid sa neid
 isse.

6. Ehl suur mo patto tõ, Siis saan nelst wal-
 tale, Kui ma so werre wottan, Se peale lindlast
 lodan, Kes sinno jure jouab, Kõl häddast abbi-
 leiab.

7. Mul

7. Mul paljo waia käl, Mis si'ſti tartois
mull' Mo önnel's keif on todud, So werre labbi
ſatud; Segä ma rovidan ärra Keif paito, pör-
go k'arra.

8. Ehl' kurrat wäega Mind takhab hirmuta,
Mul polle siſti-hädda, Sa, J'esus! woitsid' ted-
da, Ja sinno pühha werri lööb ma'ha teinma
leri.

9. So werri töeste Teeb sure imme-to, Et ſelle
wäe labbi Keif rahwas leiab abbi, Et peäctab
ſurma k'äest Ja paito pörgo w'äest.

10. Ma lodan, J'asand, ſest So peäle ſüt das
meſt, Et ma woi hukka mi'ña, Et jurnud oll' d'ſin-
na, Ning minno pattud k'annud, So riki mulle
annud.

11. Mo ſüddant jubhata So pühha waimoga,
Et kurja mahhajan Ning sinno jure toitan, Et
wola so jure jada Ning taewa riki ſada.

124.

Ich armer Mensch, ich komm allhier 2c.

Wiſel: Oh Adam! ſinno eſſeus 2c.

SH minna waene pattune! Kui raſke on mo
jüdda, Mo armas Jummol! ſinnule P'an
hunnistama ſedda; Need pattud mull' On raſked
käl, Mis minna ollen teinud, U'is kurri te Da
kurjaste Maast maddalast käl k'ai' ud.

2. Kes woid keif illesarna'a, Mis ſinno waes

K! 2

10

to tehtud? Ei wei ma siiski sallata, Et se keik sinust nähtud; Mind arovitas Ja lunnastas So armas Poeg, oh Jummal! Ning ommeti Meid petteti, Et ollen hirmus rummal.

3. Kes sudab üllekrakida, Mis head sa mulle teinud? Kui kohhus olli tännada, Se melest är raldainud; So warraga Mind rohkest ka Siin issa kumbel toitsid Kui omma last, Ja helledast So armo süüles hoidsid.

4. Sa ootsid tännä päwani, Et pit'bin patoust pöörma, Ja läksid aastast aastani, Kui wiibsin, kannatama; Ei nuhelnud, Kui teninud Ma kurri innimenne, Sa hallastad Ja parrandad, Et olled armolinne.

5. So sanna on mind sagedest Mo pat'o pärest nomind, So puhha Waim on wäggewast Mind sinno järe kutsnud, So armo l'ed Mull' teggid hääd, So pole kästsid jout a, Ka suntsid sa Mind ristiga Sind jälle ta'lanouda.

6. Et sinna kül ni heldeste Mull' olled armo annud, Ma ollen siiski öclaste So sanna wasto pannud, Mo rummalus ja wallatus On ülle käste lainud, Et olle sa Siin hirmoga Mull' siiski otsa teinud.

7. Kül sinna woinud peage Mo ello lõppetada, Mind kurja sullast äkkiste Siit ärrakautada, Kül kangelst sa Woinud nuhhelda Ja kohhe ärraheita, Niid otad weel So Jessa meel, Et tahhad armo näita.

8. Kui sedda mötlen järgeste, Siis tulles murete peäle, Et minna nenda hulluste Teind patouff
uest

uest jälle. Kuli pörgusse Ma tõeste Nüüd piddin
hukka sama, Seal, kardan ma, Et walloga Mull'
praas tasfutama.

9. Ei sünni mulle Kuriale So lapsel's nimmeta-
da, So lange hukkamoi's minne Woil's mulle o-
saks jada, Ni libbe surm On patto loorm, Se on
mull' ammo teada, Kui arwata's, Mis eksitaks,
Ei woi ma õnsa's sada.

10. Oh helde Jummal! hallasta, Ja näita ar-
mo mille, Et sure allandussega So jure tullen
jälle, Mind truiste Ja armaste Sest raskest
murrest praista, Kui sinna ka Ei kosuta, Kes siis
woib so ees seista?

11. Oh! anna jälle rõmoga So Jäsa süddant
näha, Need pattud hopis lõppeta, Et head ma
woil'sin rehha, Keil minno tõ Ja tahtminne So
mele parrast tulgo, Kui surren teal, Mull' taewas
seal Hea asse hingel' olgo.

125.

Treuer Gott, ich muß dir Klagen zc.

Wisil: Sion Raebab sures häddas zc.

Oh! tru Jummal, sulle Raeban, Et on hädda
süddamel, Kuriaoste ma ennast waetwan, Kui
sul teada ennesel, Mis suur nõdrust tunnen ma,
Ei woi üllesträfida, Kui se kawwal waim mind
kuisab, Kisuda mo usko puab.

2. Jummal, sinna isfi tead, Et mul polle en-
nesest ühtegi, waid sinna jaggad Keil head ommast
heldest läest, Mis on ial minnus hä, Se on sin-

No armo tö, Sinna usso mulle annab Ning la
leikile, kui arwab.

3. Minno heält, oh Jummal! lule, Gest so
pole kis endan, Totta sinna appi mulle, Muudo
minna hulla saan, Kurrati tööd rikku sa, Minno
usko sinna, Et ma siano peale lodan, Südda-
mes la Kristust hoian.

4. Jeesus, les leil armo annab, Sa ei lülka
emmesest Tebda, les so risei kannab, Waid sa kose-
lad temma eest. Ehl se us on pissoke Kui sinna-
pi terrake, Dammeti saad sinna nahha, Et woib su-
ted asiad tehha.

5. Malle armo amina sinna, Et kurb ollen kog-
gonist; Aita mind, et woidan minna, Kui on pal-
jo woitsemist; Minno usko sinna, Waimoga
mind ehita, Et woin waenlast mahhalida, Ning
so abbi eest sind lita.

6. Pahha Waim! sa rõmustata, Jessa, Poia
sarnane Jummal, öige juhataja Oled sinna wag-
gale; Uil, mis tunnen süddames, Tulleb üksnes
sinno läest; Oile ilka weel mo abbi, Hoia mind
so wai labbi.

7. Sinna kallis õppetaja Oled armo pal-
nud, Wotta head tööd lõppetada, Mis sa oled
halkaud; Nõdra usko lastwata, Et täit woimust
saaksa ma, Kanni Jessa riki tullen, Ahhes puhha-
dega ollen.

9. Jummal leige üllem Jummal! Jessa, Poeg,
Wien oled sa; Minna waene ollen rummal,
Wotta sa mind aldata, Kui se kurrat kuriaste
Düab, et ma laksite P. an mõtlema so armust, Lahti
jama siano rõmust.

9. Kissa mind nüüd temma wobgust, Mis ta panned sallaja Minno bahjuks; temma lörcust, Arnas Jummal, kauta. Kikke ärra tiggedusti, Kurja waino karwalust, Tulled patto wasto panna, Jlla mulle woinust anna.

10. Prästa, Jesand, wösinaste Omma last, Kes waewa näab, Nita tedda wäggewaste, Kunni hädda möda läab, Kwi üt last mind tallota, Ei woi kurrat kitelda Siis, et mind on hulla saatnud, Kes so peäle lotes waatnud.

11. Abbimees sa olled mulle, Jesand, wäggers luitsia, Jhho, hingse annan sulle, Jummal, ärra wiwita Omma abbi: prästa mind Kurratist, siis tännan find, Häbbiks sago temma isse, Jägo ilta pörge siisse.

12. Et suur on so wäggi, sedda Tahhan kita järgeste, Et mo ahvastust ning hädda Olled pöörnud heldeste. Ei ükspäimis ilma peäl, Waid ta pärrast taewas seäl Tahhan, tanno kulutada, Jggawest sind auustada.

126.

Nlein zu dir, Jesu Christe.

SO peäle üksnes, Jesuke! Siin Ma peäl minna lodan, Sa olled rõmuks minnule, Kust maiaft rõmo otan? Ei olnud enne keddagit, Ei olle weelgi ükski nüüd, Kes mind woiks häddast peästada, Siid pallun ma, Mo lotus, Jhesus! arowita.

2. Mo pat on suur ning raske lül, Mo südda nuttas sedda, Oh! anna sedda andeks muul, Et

Kl 4

peäst

peästnud mind so hädda, So Issa seadis taewa
 se's, Et sinna olled wõhheemes, Gest patto süüst
 saan lahti ma, Te tõeks sa, Mis sinna wõtnud
 toota.

3. Oh! anna armust minnule Head usko ning
 head tehha, Et ma so armo kindlaste Mo südda-
 mes woin nõhha, Ning iärgest armastada sind,
 Ja liggimest kui ennast mind, Mo wiimsel otsal
 awwita So wäega Kurra it minnyt aiada.

4. Au olgo Issal' ullwel, Kes palio head meil'
 onnab, Ning temma Poial' Jesusse, Kes mei'
 eest murree kannab, Ka pühhal' Waimul' olgo
 au. Kele tullab abbi, on sa nou, Mind aitto Issa
 sa helde meel Siin ilma peäl, Ning iggawest seäl
 ullwel.

127.

Zwo tiefer Noth schrey ich zu dir 26.

SO pole, Issand, süddamest Ma tõstan om-
 ma heäle, Mind peästa patto hädda seest,
 Ja hallasta mo peäle! Eest, kui sa tohhad ar-
 wata Keil wõllab, mis mul' teadmatta, Kes süs
 so ees woib seista?

2. So ees ei ma^{sa} muud kui arm Need pats-
 tud andeks anda/ Keil meie tõ on tühhi põrm,
 Kes woib so wihha kanda? So ees woi üskki su-
 rusta, Waid peame keil hirmuma/ Ning ellama
 so armust.

3. Sepärrast sinno peäle müüd, Mo Zummal!
 minna lo^{an}, Mo süddames müüd ühregit Kui
 et süst abbi otan, Mis sinno sanna tootab Ning
 minne

minno hinge rõmustab, Se peal' ma ollet juge.

4. Eht sinna laua wimit. d Mo häddas apostulla, Weel ussun ma sind Jummalat / Ja rahhan julge olla, Kui teib se usklik Israel, Kes sunnib Waimust illeweel, Ning Jummalat weel otab.

5. Eht suur on meie sü ning pat, Mis sinno wasto tehtud, Meid süski sinna armastad, Ning saab so abbi nähtud. Sa olled õige karjane, Kes kannast ning ka teust hä, Meid peästa teikist pattust.

128.

Waschet euch, ihr Völk der Sünden 2c.

Wisil: Sion kaebab suurs häddas 2c.

Sei kuriad innimesed, Teie rasked pattused, Kirge jolge kangeläesed, Puhhastage süda sind, Jätke mahha kurja tööd, Saotke ärra pattutud teit, Kui teid pean armastama Ja teid pattust lahti peästma.

2. Wotke õiget teed siin minna, Wotke õiget õppetust, Tehke head ja minge sinna, Kus ep olle hukkatust. Teie aeg on sühhike, Surm küll tulleb peage, Wotke ni, kui tahhan, tehha, Andke wenna' armo nähha.

3. Tulge siis mo jure iälle Murretesedes, usku des, Wotke peäle ue mele, Ued kõmbed ellates. Teie patto ehitust, Kus teit' tulleb kurwastust, Peab andek's annetama, Meid ei tahha mäletada.

4. Kui on teie patto harwad Ni kui werri sunnased, Süski nemmad walgek's sarwad Walge

willa lastvafels, Kúl ma þea þuhhastan, Ja kúl
lund neid selletan, Jésus! se on síana sanna;
Matte pattusþ þöðrta anna!

129.

Uch! was hab ich ausgerichtet ic.

Wisl: Sion Raebab sures háddas ic.

MDi! mis minna ollen teinud, Et ma ollen
ekfinud, Zummal isst on mind náinud,
Sest ma kúpsel's láhhán niúð; Minna wágga
hábbendan, Kohkun ning la ehmatan, Et ma sind/
oh Zummal! játnud, Ding ni julgest þörgo tób-
nub.

2. Bárristes, mo Zummal, Raeban, Et ma
s'nud wallato, Þatto þárrést ennast wáerwan,
Sinna wágga olled so; Minno lihha tiggelus,
Se on biget waggabust Þólsnub, ning so wasto
pennud, Ja so wihha lastwatarud.

3. Eune mul ei olnud hábbi Sinno wasto ek-
sida, Se lák's minno hinga lábbi, Kúi jáin ilma
pattota; Niúð et sebba Raebetsen, Ding mo pat-
tud mállatan, Ei ma kústi rómo leia, Ei ma hin-
ge' ástet fea.

4. Nitto aastat ollen láinud Húskust þeást mo
pattó teed, Taerwa ekust móða láinud Kúi neid
kanged þatúsd; Ei ma tunnud ekades Þatto
foorma súddames; Uesin ollin þörgo soubma, Oh!
kust þean armo leidma?

5. Taerwa pole þean waatma, Agga minna
hábbendan, Kús mind síana túlled saatma? Þat-

to parrast ehmatan; Minna ellen wõdart, et sa
Mind mo raste: pattoga Kohhe põrgo siise lükkad,
Jhho, hinge hopis hukkad.

6. Kaddõgo se maius ärra, Mis neid pattud
armastab, Sago hukka silme-terro, Mis se tuhja
iggatses; Olgo wantud koggonesi Parto himmud
igaawest, Ja se mõtte patto peale Olgo ärrantud
jälle!

7. Wa! oh kui'a olled sinna Kaskem loorm
kui kiwiring! Sinno raskust tunnen minna,
Sestke kurb on minno hing: Mind mo Jummal
hirmuta'd, Ning mo üddant karmastab, Kust ma
pean ahbi leidma? Kes mind aikab lasto taitma?

8. Jssand! keit on sinno wõies, Sinna aiuus
abbinices, Minno hõõda ou so kää, Sa woib
peasta surma fest, Sinno peale lodan ma, Ei
woi ennast a'data, Wotta mind nüüd uks tehha,
Et jaan sinno rõmo nähha.

9. Minna wihtan meelt ja mõtte, Mis sest
pattust tullowad, Minna langen sinno ette, Pal-
lur'a sind, mo Jummalat: Ärra minne lohõusse,
Taita armo minnule, Kui sa tahhad lohbut mois-
ta, Kes siis sinno tes woib seista?

10. Sest et Jesus risti kannud, Armas Jum-
mal, hallasta! Et ta ennast surma annud, Peas-
ta mind nüüd armoga, Sest ma usfun lindiaste,
Et so Poeg ka minnule Sinno armo jälle saat-
nud, Ning mo pattud mahhamatnud.

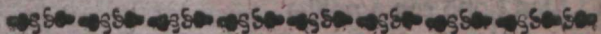
11. Sinna olled meile pakkund Wandudes so
heldusse, Omma Poia läbbi hakkand Pattust
peastma armfaste: Oh so wandmist mäleta!
Wot-

Wotta wasto römoga, Kes nüüd sinno jure tõe
wad, Ning need pattud mahhajätwad.

12. Jesand! kule nüüd mo heäle, Pallun min-
na eläa, Kes so pole pörab jälle, Wotta taewast
wadata; Minno hing on waewatud, Minno
südda rudjutud, Urra pölga, Jesand! sebba, Par-
randa mo patto häbba.

13. Lasse omma Ingliseessi Minno pärrast rö-
musta, Uita mind, oh Jesand! issi Keikist pat-
tuit parranda, Et ei holi kōrkussest, Kurja waimo
perussest, Te, et sind, oh Jummal! ihlan, Ning,
mis aiälil on, wihlan.

14. Kui sa mind nüüd jälle aitad Sinno püh-
ha Waimo wäest, Et ei te, mis sinna laidad, Et
ma peäsen pörgo teest: Siis ma tahhan sinnoga
Ennast uest kihlada, Ning so nimme siin ning taes
was Rita, et mind peäjääd waewast.

Laulud Ötgekösamisest.

130.

Es ist das Heyl uns kommen her 2c

Eil pallis hinge önnistus Saab selgest
armust selle, Kes tunneb omma rum-
malust, Ning lodab Jesu peäle; Ust
aitab meid siin üksine, Ei maksa meie omma tō,
Sest Jesus on keik maksnud.

2. Kui innimestest üksige Ei joudnud lasto täis-
ta,

ta, Siis olli Jummal wihhane, Meid tahtis
põrgo heita, Sest temma käst on waimoliit,
Waid innimenne lihhalit, Sest ollime leit hul-
tas.

3. Et rahwas puab ommast wäist Se kässõ
tahtmist tehha, Sest tewad nemmad rummalast,
Ei olnud õigust nähha; Käst on ükspainis tun-
nistus, Kust tunnuk's mie ekstus, Mis lihha meel
ei moistnud.

4. Ei meie emnast õiete Woiud pattude eest hois-
da, Ehk mie sedda püüdsime, Ei olnud õigust leis-
da, Sest karowal tõ leit hukka lääb, Kui pattule
weel wo mus jääb, Mis emma ihhust hakkab.

5. Ei piddand siiski täitmatta Se kässõ sanna
jama, Sek's piddi Kristus tullesma, Ning inni-
messet's sama, Se täitis käsko täieste, Ja satis
õigust leitkile, Meid peastis Jõsa wihhast.

6. Et Kristus nenda täieste On käsko iesti täit-
nud, Siis tulles õigus rahwale, Kui kirri sedda
näitnud Et Kristus omma werrega Meid peab
digeß's teggema, Kes meie eest on makkunud.

7. Sest loban minna koggone So peäle, ar-
mas Jesus, So sanna ei woi walleta, Ma ussun
sinno helbust, Kes ussub ning saab ristitud, Et
taewa õn on walmistud, Et temma ei sa hukka.

8. Kes ussub teigest siddamest, Se peab õns-
saks sama, Sest usko tunnuk's arms toõst, Ei pea
tõra jama: Se ust ei lahku Jummalast, Se arm-
se aitab liggimest, Kui Waimust sündind olled.

9. Käst näitab ülles ekstust, Et südda murret
kannab, Waid puhha armsõppetus Siis jälle
rõms

rõmo annab, Et kannatame wailersust, Best last
 ti anna rõmustust, Ei woi meid wõrgaks tehha.

10. Kus õige ust on ialse, Seäl noutakse head
 tehha, S: ust ei loiba kuhhoge, Kus head ep õlle
 nähha: Ust siiski õrji õnsaks teeb, Heast teusi lä,
 hem abbi näab, Best tunnuk's õiget usko.

11. Se õige lotus kannatab, Ning wottab
 kindlaks jada; M: aial Jummal arwotab, Ei
 õlle meile teada, Kõl temma teab selgeste, Mis õi-
 ge abbi tunnik'e, Se peäle julgest lota.

12. Kui Jummal abbi wõitab, Siis sinna
 ärra parda, So süddant temma kunnitab, Ei lah-
 ku si onust ärra, Za sama ussu ennam weel, Ehk
 arg on sinno waene meel, Ni wõigista keit hirmo.

13. Tu kitus sago süddamest Nuud meie Jume-
 malale, Et temma põrgo wõimussest Meid sun-
 nastand jalle; Oh Issand! lass' meid armoga
 So nimme puhhaks piddada, So riik nuud tulo
 go meile.

14. Siin sünblo sinno tahtminne Kui temma
 sünnid taewas, Oh! anna leiba keikile, Kes pal-
 suwad sind waewas: Keit pattud anna andeks
 ka, Meid kiusatuses arwotta, Ning peasta kuro
 jast, Amen.

131.

Nun freut euch, lieben Christen zc.

Nuud, ristirehwas, lastlage, Ning õlge wõg-
 ga rõõmsad, Za rõmoga keit tennage, Ning
 kiitma õlge wõprad, Mis Jummal meile teinud
 hadd

hädab Ning temma sure armo tööb, Mis temma kallist saatnud.

2. Ma olin kurratide kades Ning läksin surmas hukka, Pat tööb ja päwad minno sees Null' teggi sure waewa, Mo hädda kaswis orfata, Mo ello olli kolbmatta, Se pat mind olli rikkund.

3. Ei olnud minno teggudest Eht ainust mitte waggera, Mo meel ei holind õigussest, Ma noudu sin kurja tagga; Se hädda pärrast tahtsin ma So kallspidbi mõttelda, Mind kisi põrgo hauda.

4. Siis watis Summal haledast Mo lange hädda, waewa, Mind tahtis sata wäggewast Sest põrgo waewast taewa; Siis olli nõhha Jõsa meel, Ei olnud kuulda nalja seal; Üks hea nou olli temmal.

5. Se Jõsa ütles: nüüd on aeg, Ma pean armo heitma, Oh! minne, minno armas Poega, Nüüd waestel' abbi näitma. Meid patto häddast arowita, Se hirmsa surma surreta, Ja sata neile ello.

6. Poeg tuli Jõsa rüppe seest Mo sure mahha taewast, Sai mulle wennaks iggawest, Mind aitma leigest waewast, Eht olli salla temma au, Ei olnud fiiskl' tühi nou, Ja tahtis põrgo woita.

7. Mo pole hoia kindlaste, Siis pead woimust sama, Ma woitlen so eest kängeste E pead waggeraks jäma, Ma ollen sinno, sinna la Mo omma pead ollema, Ei lahweta meid kurrat.

8. Mo werd nüüd sawad wallama Ning minnult ello wotma, So heaks ma tahhan kannata, Se peale pead lootma. Mo ello nelab surma nüüd,

niid, Ma süta kannan sinno süid, Se läbbi
saad sa õnsaks.

9. Mo Jesa jure taewasse On mul siit i'mast
minna, So test seal pallun rohkest, Ja satat
Waino teina, Kes sind so hõddas rõmustab, Ja
mind ka tändana õppetab Ning tõe sisse sa'ab.

10. Mis tehtud, ia mis õppetud On ennemuis-
te minnust, Se peab sama armastud, Ja niid
ka tehtud sinnist. Kuit tühjad lüssud põlga sa,
Need woowad hinge rikkuda, Se ütlen sulle wiim-
sels.

132.

Durch Adams Fall ist gantz verderbt ic.

Adam! sinno eksi'us On meie ello ri kund,
Et pat on mei: parrandus, Ja keige peale t
kund, Se tissi tõ On keikil: Suurt wiha peale
tõstnud, Waid Jummal se On armsaste M. id jai-
le arrapeainud.

2. Et Ewat nenda petteri Ning patto sisse lan-
gis, E. Eolat mahhacieti, Sest pidwas surm meid
wangis, Et woinud ka M. id aidata Ei ükski lodud
assi, Sest kandis niid Kuit patto süid Se ar-
mas Jesus iski.

3. Ja õsego need woowad süid Meid wæsid teo-
tanud, Ni on ka woowas õigus niid Meid jalle
lepoinud; Sest, nendage Kuit keikile On Adam
surma tonud, Ni Jesuke On armsaste Uut ello
meile saatnud.

4. Se arm on meile nõibetud, Et Poeg on
meile antud, Kes wõennaks meile sundnud, Ning

risti peäle pandud, Kui diete Nüüd ussume Se
 Poia nimme sisse, Kül õnnistust Ja rõmustust
 Meil' annab Jesus iese.

5. Meil' Jesus walguis, wärraw, te, On rõõme
 sa taewa pole, Da Issa nou ja tõsine, Se kann
 nab m.i' rest hõle, Kes annetud Ja se-ätud Meid
 wäggewaste hoidma, Kes süddamest Head otub
 fest, Se peab armo leidma.

6. Kül se on a mas Jummalal, Kes temma
 peäle lodab, Waid se on sure wiha al, Kes m. is
 alt abbi otub; Selt kurratil Da ossa kül, Kes
 Jesust mahharätt. b, Ja ennamist Siin innimest
 Kui Jesust oppi wõttab.

7. Kes Jesust Kristust armastab Ja temma
 peäle lodab, Eh! temma hädda kannatab, Kes
 temmast abbi otub; Ei ja-ta Se abbi'a, Kül
 Jummal wottab nähha, Kui willetsus Ning kiu
 satus Sell' puab otta tehha.

8. Oh! ärra wotta iggawest, Oh Jesond!
 minnult ärra So sanna minno süddamest, Se on
 mo ainus warra, Mis rõmustab Ja rõsustab
 Mo süddant patto wasto, Ei kurratke Woi kalge
 Siis tehha mulle hirno.

9. So pühha sanna juhhatob Mo sallad die
 ge tele; Se koido-stäht se selletob Ning walguis-
 rob mo mele, Et unnen ma Ning moietan ka
 Meid kaunid andid ärra, Kui ussoga Sind pale
 luba Siin wottab minno südda.

Pühhasi Kristi-Ellust.

133.

Was frag ich nach der Welt 2c.

Wifil: Oh! wagga Jummal, Kes 2c.

Silmast holi ma, Ei holi temma warrast,
Mo Jesus, üksine Mull' olled mele pär-
rast; Sind minna tahhan teal üspäis-
nis himmusta, Sa olled minno rõõm, Ei ilmast
holi ma.

2. Ilm on kui kerge suits, Mis äkkist ärrala-
ub, Kui warjo näitminne / Mis pea ärralahhad;
Mo Jesus agga jääb, Ilm lõpped kuulmatta,
Mo Jesus wäggero on, Ei ilmast holi ma.

3. Ilm agga rummalast Suure au sin takka
aiab, Ei tedda mõtlege, Et keil au ärralamb;
Ei minno südda sin Muud auge armasta, Kui
Jesust üksine: Ei ilmast holi ma.

4. Ilm puab warrandusi Ja rikkust kolkopans-
na, Ei agga woiksid täis Keil aidad, Eirstud sa-
da; Kül ma tean parramat, Mis ilmal' tead-
matta: Mo warra Jesus on, Ei ilmast holi ma.

5. Ilm se peal' kurri on, Kui tedda laidetasse,
Ja temma auu ka Siin wäbha rikkutasse, Ma
tahhan Jesu rist' Ja habbi kannata, Kui ta mind
auustab, Ei ilmast holi ma.

6. Ilm agga rõõmsaste Siin himmo järrel-
ellab, Ja taewa rõõmustust Kül se test ärraan-
nab; Se kiirde temma teed, Kes se woib armast-
ta,

ta, Muu Jummal armas on, Ei ilmast holi ma.

7. Ei ilmast holi ma, Jm lähäb pea hukka,
Ei temma surus rooi Meid surmast ärrapeästä:
Ea himmo, rikkus, au Eädb ärra kuulmatta, Kui
Jesus agga jädb, Ei ilmast holi ma.

8. Ei ilmast holi ma, Mo Jesus on mo ello,
Mo warra, rikkus, au, Mo keigesurem illo, Mis
ial ihaldan, Mo room, mo saetwas la, Siis
üülen minna weel: Ei ilmast holi ma.

134.

Von Gott will ich nicht lassen etc.

S lahku minna sinnust Mo aino Jummalast,
Seft sa ei lahku minnust, Ea sabad wägge-
waast Mind tele särgeste; Ea watad minno peä-
le, Ja kuled minno heale, Ea aitad helveste.

2. Kui löppeb ärra minnult Keit ilma abbi
teal; Siis saan ma abbi sinust, Sul on üts
helde meel; Ea aitad hädda seest, Ea peästad
pattro häbbist, Ning aitad kurasst többest, Ea
hoiad surma eest.

3. So peäle minna lodan, Kui hädda, waero
on läes, Ma sinnust abbi otan, Mo Jummal!
abbimees; So hõlet's annan ma, Ma annan
keit so kätte, Mis minna wottan ette, Mo ihho
hingega.

4. Ei sinna salli hädda, Mis mulle lahjo teeb,
Ma ussun kindlast sedda, Et sinno arm mind
näab; So Poia andsid sa, Mo ihho, hinge toi-

dad, Keil minno pattud woidab, Gest tahhan tännada.

5. Se eest sind liban minna Müüd suust ning süddamest, Kes on ni tru kui sinna? Sa aitad igi gameest; Üks õnnis aeg on se, Mil ma so peäle mötlen Ning patio wasto woitlen, Mu tö on ühhine.

6. Kui ma ilm hukka lähhäb Ning temma kōrus kus ta, Kui au ning rikkus lõppeb, Mis nouu waewaga: Siis on meil walmis weel Üks parram asse saba, Mis meil on korwast teada Jeesusse jures seal.

7. Kui Jummal hinge hoiab Abrami rūppe sees, Kul ihho hädda woidab, Gest meie abbimees On armas Jeseke, Kes õnne meile annab Ja armust murret kannab, Et same taewasse.

8. Ehk minna siin naan waewa Ning hädda ilma peäl, Saan minna siiski taewa Kui Jese armo heäl Mind kutsub heldeste, Ja pääsib rõmō miina, Mind taewa tulla siina, Kus ta on järe geste.

9. Se isä taewa Lōja Keil hea on meile teind, Ja annud omma Poia, Kes mei' eest surma läind; Se Waim se nouab ta Siin mei' eest murret kannab, Ning taewa riki anda, Gest wotkem tännada.

135.

JEsu, hilf siegen, du Stärke ic.

JEsus, oh aita! et woimust woin saba, Katsi
S kui pimmedus lippub mo peäl, Nouab mind
 petta

petta ja kahis null' tehha, Usjata polle se pörge
selts teäl, Kurrat mind karwalast kiusata nouab,
Sõhuda, rikkuda, kurwasta puab.

2. Jeesus, oh aita! ma ollen so omma, Aita
kui kurrat, mo lihha, ma ilm Wäggise sunbida
nouwad so loma, Karwalast aukutab pettise
film, Mässago tiggedus seest ning ka wäljast, Jee-
susse abbi ei jätta mind näljast.

3. Jeesus, oh aita! seest iggamees ka bab: Jee-
sand, mo wigga on il'la mo ees, Aita kui süddant
se raske sü waewab, Noolest mis teinud ma rum-
malast peast. Anna null' maitsta, et ma'anud
sa sedda, Nenda ka tunda mo süddame hädda.

4. Jeesus, oh aita! kui mässama töttwad Kaba-
bedus, korkus ja liig, arm mo sees, Kui mind
muud himmud ka kiusata wöttwad, Süddame
kurjus on selgest mo ees. Olgo siis minnule enne
sest häbbi, Surma mo lihha so harwade läbbi.

5. Jeesus, oh aita! ja tallita lihha, Et Waim
woiks kossuda hästi mo sees, Kes muud ei noua
kui sedda, mis pühha, Pölgab mis ma peäl, mis
ma sees, mis wees. Aita mind tungida Jum-
mala sisse, Jhho, ning hinge siis terweks teed
isse.

6. Jeesus, oh aita! et ennast sull' annou, Et ma
ei tahha muud mitte kui sa, Käl ma siis rahho
mo hinge sees tunnen, Kui keil, mis tahhad, ma
ihhaldan ka, Las mind sekk surra, mis pean mo
ommal's, Käl sa siis arwob mind ennese lomak's.

7. Jeesus, oh aita! et keikis, mis tulleb, Wois
must woin sada mo waenlaste peäl, Kui minnust
lahhuta nende nou' mõtleb Sind, kedda armsa-

ma's peab mo meel. Aita mind nõdra so wäes
siis woita, Süddames lasse so arms mu'll kaita.

8. Jeesus, oh aita! kes muido woib seista
Kawwala waenlase püüdmissse ees? Kes woib kül
temmast siin peimatta jada, Kui ennast näitab kui
walgusse sees? Tagganed sinna, siis eesin kül pea,
Kui se us puab mind rummalaks tehha.

9. Jeesus, oh aita! et minna ei ldkhã Nõrgaks,
kui walle-meel ligub mo sees, Tahhab ka kõrwe-
rat õigeks siin tehha, Olgo mul woimus so Jum-
mala wäes, Geisa mo poolt, oh mo õppia, Jum-
mal! Et ma woin moista, mis õige, mis rum-
mal.

10. Jeesus, oh aita! et pallun ning wõlwan,
Kaitaja, ei uinu, ei magga ka sa: Ohla mo sees,
kui ma wainus siin õhlan, Lasse so palwe mind
leppitada; Et mind kül pimmedus wässita nouab,
Siiski so abbi mind ärrata jouab.

11. Jeesus, oh aita! kui rammoto õllen, Kui
ma muud mitte kwi waesust ei nä, Et ma ka kõl-
wato palwele tullen, Mis ma pean palluma, issi
ei tea; Jssand, siis süddames minnoga õhla, Mind
sa, kes süddamed tunned, ei põlga.

12. Jeesus, oh aita! et woiteldest wõidan, Kun-
ni mind ehhitab woimusse kroon, Siis ma sind
kummardan / tannan ja lidan, Allati litusse lau-
lustid toon; Jssand, so nimme seal laultakse heldest,
Kussa so wõggi on nähtud ni rohkest.

13. Jeesus, oh aita! et kuleme pea Sionit hüüde
wad: meil woimus on kääs, Babilon rakkus kül
tdannini wägga, Otsa nüüd sanud on wärrisedes;
Jssand,

Jesand, oh! leppita sõddimist roahhest, Anna so
Sionil' roimusse heldest.

14. Jesus, oh aita! et walmistan ennast Pule
mile, mis se tal piddama läab, Ehita Sionit
kalkist ning kennast, Te et ta Pabeli hukkatust
näab: Zubba ta karriseb, langema tõttab, Wak
mista, Sion! so Jesus sind aitab.

136.

Was mein Gott will, das gescheh ic.'

SEif sündlo nenda ikka mull', Kui Jummal
tahhab taewast, Ta tahtminne on õige käl,
Meid peastab keigest waewast, Kui ussume Ning
lodame Siin temma peale kindlast, Siis arwi-
tab Ning finnitab, Ei karrista meid liast.

2. Mo finnitus, rõõm, lotus ka On Jesand
Jummal issi, Sest tahhan kannatussega Heal
melel kanda risti, Mis tootab, Kül taide saab,
Keif juuste karwad arwab, Mind kaitseb kül, Kui
hädä mul, Ja ikka appi tõttab.

3. Separrast tahhan julgeste Siit ilmast ärra-
houbä, Kui wottab Jesus heldeste Mind ennesele
noubä: Mo hingekest Nüüd iggawest Ma annan
temma holeks, Sest surma nüüd Ning patto süüd
Ea woiitud minno õnneks.

4. Mo armas õnnisteggia, Mind tiwa alla
wõtta, Kui kurrat tulleb kiusama, Siis mulle ap-
pi tõtta, Ma pallun sind, Oh! aita mind, Mo
Jummal, keiges waewas, Ilm otša näab, So
sanna jääb, Mo ello olgo taewas!

Wer nur den lieben GOTT läßt walten 2c.

MES Jummalat ni lassib tehha, Kui temma tunneb üllewel, Ei Jummal temmast ärra lähha, Et temmal kül on hädda teal; Siis sinna uelko tunnis ad, Kui häddas ussub Jummalat.

2. Mis meil sest surest murrest abbi? Mis kass so annab kurvastus? Sa lääd kül wannaks murre labbi. Ei löppe siina willtsus; Kui siina liast murreseb, Siis ennam waewa kawatad.

3. Keit olgo ni, kui Jummal rahhab, Kes keis ge asia teggia; Kui temma siina ossa jaggab, Ni peab rahhul oilema. Kül Jummal teab selgeste, Mis tarwis tulleb keikile.

4. Et Jummal, kes meid kurvastanud, Wo b pea jalle rõnusta: Kui murre tund on möda län id, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis so meel ei möllege, Sead't tulleb abbi sinnuie.

5. Kui siina sattud wille susse, Siis ärra mötle siina weel, Et se saab tobhe taewa sisse, Kel kawnis põlwo on ilma peal; Mis meie õnnel's arwame, Lääb häddaks, waerdaks peage.

6. Kül Jummalal' on kerge assi, Ning temma teeb ka sagedast, Et se, kel häsi kainud pääsi, Saab waeseks, sandiks ussinast. Sesamma Jummal arwi'ab, Et waene pea rikkaks saab.

7. Siis wotta wiimselt se hea nouu: Et tööd ja pallu Jummalat, Ka anna lauldes temmal' auu, Kui siina kurtia kannatad. Kes Jummalast ei taggana, Ei Jummal sedda unnusta.

138.

Liebster Jesu, du wirst kommen 2c.

Wifil: Südda, mis sa murretsed 2c.

Wit sa helbe Jesus tulleb, Waggabele römüß
olled, Kennel ial waewa on, Jesus sind, Je-
sus sind ma himmüstan.

2. Lasse mind so ommaß jaba, Omma wai-
moga mind sata, Et ma sinno siise hân, Jesus
sind, Jesus sind ma himmüstan.

3. Sinno tied mind juhata, Jesus, neid mind
oppeta, Et ma uelüs küssendan: Jesus sind, Je-
sus sind ma himmüstan.

4. Tulle, Jesus, minno illo, Alita mind, fest
mul on wallo, Et ma pattust lahti saan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmüstan.

5. Minno waim sind pilab kögga, Sinnota
on waew ja hädda, Gess so jure rutiustan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmüstan.

6. Panne agga sinno illo Südtamesse, sa mo-
ello! Et so sarnatseß ma saan, Jesus sind, Jesus
sind ma himmüstan.

7. Kallio Jesus, römüstaja! Mo sees paista,
ello saatia! Keit siin euhjaks tunnistan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmüstan.

8. Armoga mind walmista Sinno omma lop-
seß la, Süddames sind ihaldan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmüstan.

9. Reigearmsam olled sa, Minno hinge hoia
la, Woi ma sind siis lautan, Jesus sind, Jesus
sind ma himmüstan.

10. Sinna olled armsam muss', Sinno meel on helde kü, Pea mind, et nähha saan Sind, mo Jesus! Jesus, sind ma himmustan.

139.

Jch ruf zu dir, Herr Jesu Christ ec.

Ma hüan, Jesus, appi sind, Mo õhkamisõd kule, So armoga nõud aita mind, Et kassiti ei mõtle / Et sulle ellan pühaste, Muss' õiget usko anna Kristi lända, Et head teen wennale, Ning pean sinno sanna.

2. Ma pallun weel, mo Jummal! sind, Oh! wotta sebba tehha, Et kurtad ei woi naerda mind, Et saan so abbi nähha, Keikennamist, kui surm on kä, Lass mind sult armo ota, So peäl' lota, Ei kolba minno tõ, Ei se woi julgust sata.

3. Te, et ma wihamestele Woin tõest andeks anda, Ja, et ma ellan ueste, Ei wotta wiha lända, So sanna on mo rõmustus, Segamo hinge tõida, Et woin woita, Kui tulleb willeisus, Mis surrust mind wõib põõrda.

4. Te, et ei rõõm, ei kartus mind Siin lahhus ta so sannast, Waid et ma kindlast ussun sind, Keik on so kões so wannast, Sa annad woimust ma'sota, Ei suda ulski tehhes, Waewa nähhes, So armo pärrida, Mis peastab surma häbdast.

5. Ma pean järgest woitlema, Mind nõdra, Jesus! aita, So armo pole hoian ma, Muss' anna woimust woita, Kui kiusatus mind wintsutab, Siis kela sinna ärra Patts k'arra, Mis muudo hirmutab; Küil saan so abbi nähha.

140.

Dalet will ich dir geben 2c.

Wisl: Ma pñan teigest hingest 2c.

MA tahhan jätta mahha Sind, katowal ilma-
ma, Ei armastada tahha Sind sinno pat-
toga: Hea ello on seäl taewas, Se järrel' iggat-
sen, Ma polle teys seäl waewas, Kui digust ma
siin teen.

2. Te minnoga kui tunned, Oh kallis Jesuke!
Ma pallun, et sa annad Muul' arral' woimuse,
Kui pean tundma wallo, Siis sedda lühenda,
Ni lõppeta mo ello, Et õnnefast süren ma.

3. Mo süddames so nimmi On selge, paistab
ta, Ma pean sinno risti Mo meles lõpmatta, Oh!
näita ennast mulle So werre harwades, Wind rõ-
mustama tulle Mo õnne's tõttades.

4. Mo hinge peida sinna So pühha külesse,
Ning aita sedda miina So auu rigisse; Kõl õn-
nis se on õnne Siin kuis ilma peäl, Kes sinno
süre tulnud, Ning rõõmsast ellab seäl.

5. Mo nimmi panne ülles Se ello kirjasse
Ning pea ommas süles Mo hinge üh lase Seäl
nendega, Kes ommad So rikis auuga, Siis su
ning südda rõõwad So truust litada.

141.

Befiehl du deine Wege 2c.

Wisl: Ma pñan teigest hingest 2c.

Mis waewas sinno süddant, Mis ial nouad
ta, Sell', kes on teige Jõsand! Keif helets
anna

anna sa, Kes pilved, taewa, tuled, Keil hästi
wallitseb; Kii iggal aial tunned, Et so eest mur-
retseb.

2. Sa pead Jäsa ustma, Siis kässi hästi
käib, Ning temma peäle waatma, So to siis kor-
da lääd, Ei aita liad murred, Ei maksa kurbu-
ste, Sest Jummal tahhab paltwet, Siis aitab hel-
deste.

3. Sa, armas Jäsa, tead, Mis kühks tui-
leb meil, So lastele keil sead, Mis hea ning tar-
weis neil, Mis sinna ettewõttad, Keil teed sa
wäggewast, So mele pärrast tõttad Kii tehha us-
sine st.

4. Keil woib sa, Jäsand, tehha, Sest sul on
rohke nou, So to on hästi nähha, So Wiis on
selae au, Kes subad was:opanna, Kii tahhad
heldeste So lastel' abbi anda Siin häddas roh-
keste?

5. Eh' wõttwad wastopanna Kii hopis kuras-
tib, Ei Jummal siiski anna Näl woimust ühes-
gi, Mis temma wõttad ette, Se pead sündis-
ma, Mis tahhad temma mõtte; Peab lorda min-
nema.

6. Mo hing, nüüd loda rõõmsast, Ning oia
julgeste, Kii Jummal sinno häddast Sind peäs-
tab heldeste. Kii wõttad kannatada, Siis tulleb
abbi sull', Ning pead jalle sama So waewas rõõ-
mo kii.

7. Oh! jätta murred mahha; Mis süddant
waewawad/ Ning wõttwad wallis tehha, Et wäg-
ga kurwaks saad. So kühkus polle seada Need
asjad

asjad ilma peal, Kui Jummalal' on teada, Mis
kasuks tulles teal.

8. Keil temma hoiaks anna, Sest keil ta tar-
gast teeb, Siis saad sa immels panna. Kui se keil
lorda laab, Mis temma tootanud, Ning targa
nouuga Se, mis sind kurvastanud, Woib pea
lauta.

9. Eh' wõttab wiwitada Sind täita rõmoga,
Eh' näitab unnustada Sind ärra ehmata, Sest
temma nenda kiusab, Et kohhe wahhele Sind
hädä sisse jättab, Kui hoiaks ühtege.

10. Kui süski temma pole Sa hoiad kindlaste,
Siis nääd sa temma hole, Kui sa ei mõtlege,
Siis temma armust peastab Sind ras'e poorma
alt, Mis ürrikeseks kestab So kasuks üllerwelt.

11. Oh! õnnis sinna olled Sest lites, tänne des
Sa woimust saad ning tulleid Kui auu ehte sees;
Suur Jummal iski annab Sull' rõmo heldeste,
Kes sind so häddast peastab, Sell' laulad rõm-
saste.

12. Oh! wotta lõppetada Keil meie hädda teal,
Meid nõbraid toetada; So helde Issa meel Hoole
kandko meie pärrast, Et meie peafeme Sest kurja
ilma karrast, Ja taewa lähame.

142.

Schau. lieber Gott, wie meine Feind ic.

Wifil: Oh Jummal! wata heldeste ic.

M Jummal! waat kui karmwalad Ja wäga
gewad mull' onmad Mo waenlased, mind
kiusawad, Ning pea ärrawoitwad; Kui mind
so arm ei toeta, Siis kurrat, ilm, ja lihha ka Mind
patto sisse saatwad.

2. Se

2. Se katowal kurrat essite Heal näul arowas
 telleb, Saab pat siis tehtud täieste, Ja süddant
 korowas panned: Ja pettab, aiab wäggise Sest
 pattust teise peage, Ja põrgo sisse wimaks.

3. Marilma wiis on teada kül, Kuis se woib
 aukutada, Et siimal, lihhal, lõrkusfel Ja wal-
 latus woiks jada: Kui wottab Jummal nuhhele-
 da, Ei uksti suda aidata, Jo sõbrus siis on läi-
 nud.

4. Ja süski minno lihha-meel Ei jätta sedda
 mahha, Kust ta saab kahjo kahjo peal, Ja wihs-
 lada ei tahha Marilma tuhja rõmustrust, Ei wotta
 gemma õppetust Kurrati kimpust peasta.

5. Nüüd minna willets allati Se waeno tülli
 tunnen, Se waerwab mind ei paigoti, Waid kus
 ma ial ollen; Se kurrat toffa kihhutada, Marilm se
 lõrwoalt aukutab, Mind lihha kurjast kiusab.

6. Sest sind! tru Jummal! nouan ma, Ei
 woi ma ennast aita, Sest häddast Jēsa peasta
 sa, Jēsusse pärrast peasta! So waimo wägge
 minnule Nüüd anna, et mo waenlaste Nou pea
 hukka lähhaks.

7. So hea Waim suhhatago mind Seestpiddi,
 et teen ilka, Mis kassid, siis ma tunnen sind, Ei
 eksi sinnust ärra: Et kurja wasto pannen ma,
 Mis sinnust mind woib lahjuta Siin ilmas lei-
 tipiddi.

8. Ehl patto himmo saggedast Mo peale kaid,
 kui ellan, Siis aita, et ma ussinast Se wasto
 warsi ollen, Et ial ma ei unusta / Et lähhan sur-
 ma, lohto ka, Siis taewa ellē põrgo.

9. Need wiimsed asiad anna mull', Et meles
 illa pean, Ja seaa patto himmo kii Mo hingest
 ärraajan, Et woiksin ilma hirmo'a So mele pärs
 rast ellada Mo ello aial römsfast.

10. Oh Jummal Jssa! rohkeste So wäaggi
 minnul olgo, Oh Kristus! tulle k'orwasse, So
 woimus mulle tulgo, Hia Waim! ses seas aita
 weil, Uht woimust illa teise peal' So armust
 mulle anna.

143.

Du unbegreiflich höchstes Guth ic.

Wifil: Nüüd surno kehha mattame ic.

MO leigetallim Jesuse, Mo melest olled üllem
 hä, Mul janno on so järrele, Oh! aita, tulle
 le minnule.

2. Ma ollen hiru', kel janno on So järrel',
 Jesus, minno on! So hirwe wötta jotada, Wind
 nödra, Jesus! jahhuta.

3. Ma süddames nüüd k'issendan, Oh kule!
 sind ma ihhaldan, Mo armo hallil! kule sa, Mo
 waese hinge römusta.

4. Se armo wessi pudub mull', Wind tomma
 Jesus! ennesel, Sind minna wägga himmus-
 tan, Et sinnult, Jesus! abbi saan.

5. Mo peioke, kus olled siis? Kus pühha tal,
 mo kallim hüüs? Mis kaero jures hingad sa,
 Mul janno on, mind joda ka.

6. Ei jalsa minna rammoto, Ma k'issendamast
 wässin' jo, Se hirwe warst jahhuta, Mo olled sa,
 so ollen ma.

144. Du

144.

Du bist ja ganz mein eigen etc.

Wifil: Oh Kristus! Lunnastaja etc.

Mo omma sinna olled, Mo armas Jesu'e,
 Kui sa mo sies tuled, Ei müust ma holi-
 ge, Sind minna meles kannan, So omma's en-
 nast annan, Et andsid ennast mull'.

2. Keif sinnota on minnul' Ei n'imas sap ning
 piin, Suur kallis arm on sinnul, Ning meggus-
 sam kui wiin, Oh! walla, Jesus, isse So armo
 minno siise, E pean armsaks sind.

3. Kui wägga olled sinna Mind santi armast-
 tand, Oh! te, et moistan minna, Mi's sa mind
 lunnastand; So waimoga mind sata Sind
 wägga armastama, Et soja ühhe's jaan.

4. Mo süddamest oh! wotta Keif, mis ei tah-
 ha sa, Ja mulle appi tõtta, Et kuria põlgan ma,
 So armo tunda nouon, Ning armastada jouan
 Sind teigest süddamest.

5. Kui helde on so südda Mo wasto allati,
 So arm kül näitab sedda; Kui pattust waerwa-
 ti Mind, siis sa appi tullid, Mo ärrapeastja ol-
 lid, So omma ollen nüüd.

6. Ma püan ikka hoida So armo warran-
 dust, Oh! lasse sinna koiwa Mull' temma walgus-
 tus; Ma tohhan sedda püda, Sind palwesi
 appi hüda, Kül warra, hilia ka.

7. Kui lauta'sin sedda Ma waene süddamest,
 Siis oke's minnul' hädda, Ei rōmo ürrikest;
 So

Eparrast pallun minna Nuud nuties: anna sinna
So armo maista mull'.

8. Mind sinno armo tundma, Oh Jeesus! õpe
peta, Ning sinno pole põorma, Kui ollen efsind
ma; So waimoga mind woia, Mo ello sees mind
hoia, Kui minna lommistan.

9. Sa wähhendad mo wallo, Mind nõdra
linnitad, Sa olled minno illo, Mind waest sa
rõmustad. Mull' õiget usko sata, Se wotta laste
watada, Kui tahhab lõp-

10. Kui tulleb arrajõuda Sõt rariast ma-ilmast;
Oh! wotta sa mind nõuda Kui omma pärrislast,
Siis polle teps mul hädda, Ei olle larta sedda,
Et ühhest lahkume.

145.

Warum betrübſt du dich, mein Hertz ic.

Mõ südda, mi's sa murretsed, Ning mi's sa
ennast kurwa's teid, Ja püad üh a head?
So lotus olgo Jummal teal, Kes leik en lonud
ilma peäl.

2. Ei temma woi sind unnusta, Waid taha
hab armust aidata, Kui ial puhub sull'; Mo
wäggen Jessa iggawest, Se seisab häddas minno
est.

3. Et minno Jessa olled sa, Ei sinno laps jä
ai'matta, Sul on üks issa meel, Gest muld ning
põõan siin ollen ma, Ei lasti Ma peäl rõmo ja.

4. Üks rikkas lodab warra peäl, Mo lotus
Jummal üllewel, Ehk mind kül naer'akse, Ma
tean, us'un lindlaste, Et sa mind toidab rohkest.

M m

5. Elias!

5. Elias! Kes sind toitis weel, Kui suur poud
 oli ilma peal, Kui kallis oli leib? Üks waene leib
 Sidoni maal, Kes oli armas Jummalal'.

6. Ei sei nud sinna sömatta, Gest kaarnad pib-
 did tullesma Ja toitma rohkest sind, Need töid ka
 ohtul / hemiful, Mis oli roaks tarwis sul.

7. Üks Ingel sinno jure sai, Kes wet ning le's
 ba sulle toi Se kaddaka-pu al, Sega sa kaisid pits
 ka tee, Et said he-ehi mä-ete.

8. Ei sanut Daniel, Kui heideti lous
 koerabel, Üks Ingel howis siis, Ei tedda muritud
 nende wäest, Waid praasis terwest ne- de kääst.

9. Jofep Egipti sabeti, Ja wangis pä-rast pe-
 eti, Et lartis Jummalat, Sai wangis sureks
 isfandaks Ja soursesä toitia's.

10. Ka peästis Jummal wäggerwast Kelm
 meest sealt tulle-ahjo seest, Üks Ingel kelis seäl, Et
 tuli ei wöind põllera, Ei juukse karwo kōrweta.

11. Ni rikkas olled Jummal töest, Kui olled
 olnud iggarwest, So peäle loban ma, Oh! anna
 rikkust hingele, Siis minnul on lei' rohkest.

12. Ei ilmast auust holi ma, Mind lasse tae-
 wast pärrida, Mis olled saatnud meil' So kange
 surma walloga, Siis ollen feikist holeta.

13. Keit, mis siin on ma-ilma peal, Kulb, hõb-
 be, sur- linne meel, Au, rikkus, lust ehk rõõm, Et
 pesta se meil' iggarwest, Ei te ka õnsaks hingekest.

14. Sind tannan, Kristus, süddamest, Et ob-
 led reada annud sei Must' omma sanna sees, Oh!
 anna usso kinnitust Ning minno hingel' õunis-
 tust.

15. Au, kitus olgo iggawest So sure helde ar-
mo eest, Ma pallun süddamest, Oh! ärra jätta
mahha mind, Et taemas saaksin nähha sind.

146.

Mein Gott, das Herz ich bringe dir zc.

Wissil: Nüüd on se pääw jo löppinud zc.

Mo süddant annan teigest wäest, Oh armas
Zummal! sull, Sa tahhad sedda minno
käest, Se tulleb m le mull.

2. Sa ütled: anna minnule, Woeg, süddant
me'ehaaks; Ep olle muudo ühtege, Mis sulle rõmo
teeks.

3. Eest, armas Jõsa, annan ka Mo süddant
sinnule; Oh! ärra sedda teota, Arm anna minnule.

4. Kõl südda on täis rõastust, Ja tuhja ih-
halbab; Ep olle temmal waggadust, Waid kurja
armastab.

5. Nüüd ogga muttab ärdaste, Ning kaebab
omma süüd; Mis enne oli temmale Rõõm, se
ta wihtab nüüd.

6. Ja heidab mahha sinno ees, Ning pallub
pelsa peäl, Ja murra langust minno sees, Et pö-
ran pattust weel.

7. Mo korwa südda pehmeks te, Et woiksin
kaebada, Ning wihtada mo kurja tõ, Ning nuts
tes sulleda.

8. Siis lasta mind so worrega. Et südda puha
taks saaks; Ma tean, et olled surnud ja Ma-ils-
ma ning mo ha'ks.

9. Mo nõdra usko kinnita, Et woiksin korwaks
te So surma praie lotoda, Keil satab andeks se.

10. Oh Jesus! anna armust nüüd Mull' õigust, õnnistust; So peale võtta minno süüd Ning patto willeksust.

11. So wäega mind ehita, Sa ilmasita tal! Mind keelisi pattust puhhast, Et kolban Jummalal!

12. Oh puhha Waim! mind võtta ka So sõbraks järgeste, Jesusse parrast olle sa Mo abbiaks allate.

13. Te targaks mind so sannaga Ning armus pallawaks; Mo kurja süddant parranda, Mull' olle õppiaks.

14. Mind õiges uskus kinnita, Et wihtlan karowalust, Et ma ei võtta kartada Ma-ilma teotust.

15. Te, et mo südda kartmatta Siin lotes kannatab; Sest, sa ei jätta abbita, So heldus õppetab.

16. Mo armo, Jesand, puhhast, Et ellan sinno ees, Et silmakirjaks minno to Ei sünni eljades.

17. Te, et ma karowalusseta Keil asjad aian teal, Et ükski ei woi laitada Tõbb, sanno ilma peäl.

18. Te, et ma ollen tassare, Allandil süddamest; Mind tühjast rõnust puhtaks te, Kui efsin, pöran sest.

19. Te, et ma ollen wagga teal Ning tiggeduse seta: Siis on mo ello, mõite, meel So mele parrast ka.

20. Mo süddant võtta honeks ka, Oh Jummal!

mal! ilma sees: Siis selle sees woib ellada Siin
ning seal iggarwest.

21. Ma annan sedda sinnule, Kus tahhad,
panne se; Sest sinno pärrait olleme, So, ei mu
ühhege.

22. Eh! mind ma-ism kül arowatab Sa sanna
kuulda weel, Eh! teisiti mind ahwardab; Ma põk-
gan temma heält.

23. E sünni sedda iggarwest, Sa kurla waimo
pruut, Mind kiusab, ei ma holi sest, Oh Jum-
mal kudetud!

24. Ma-ism! pat! minne omma te, Mo süb-
dant annah ma Sull' anniks, armas Jesuke!
Oh! sedda hoia sa.

147.

Ein Sommer-Lied.

Üks Sui-Paul.

Geh aus, mein Herk, und suche Freud zc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd zc.

Mo südda olgo rõmus nüüd, Et Jummal
sagaab kaunid hüüd Sel rõõmsal suisel ajal,
Waat rohho-aiad õitserwad, Ja illusaste kossu-
wad Nüüd keikis paikus laial.

2. Mets paksust lehte lautab, Ma ruttust roh-
to lõrkistab, On keikil kaunis nähha, Keik lilli-
kessed õitserwad, Ja kaunikessed kaswarwad; Ni
wõrtab Jummal tehha.

3. Keil linnud pessetellewad Ja omma laulo aiawad, Ja Eosa kita puudwad: Jo õpitt, Laggi, leole, Jo tuike, jo warblane, Et meisab was tohuidwad.

4. Saab lanna munne haubunud, Ja päsö-
kenne poegenud, Siis ommad poiad sõotwad:
Kul pödder lergab lergeste, Ja leitab rõõmsast
rohhusse; Keil omma aega teadwad.

5. Jöed, oiad kerul lohharwad, Ja wõsso war-
jul keerlewad, Ja dre tassa joolwad. Kus ig-
ganes on rohho-ma, Ka wainul rõõmsa lauloga
Seäl lapsed laria sõotwad.

6. Need messilased maggusat Met messipuus-
se teggewad, Ja lendwad ümberlaudo: Ka an-
nab Jummal wina-puust So süddamele kinnitust,
Ja jouotumal jouho.

7. Pölb lannab wilja rohkeste, Ja temma sei-
sab paksuste, Tseb iggamehhel rõmo, Et kibetalse
Jummalat Se sure anni jaggajat, Kust tunnust
temma arms.

8. Et tahha minna unnusta, Waid korwast
meles piddada, Mis armas Jummal teinud, Keil
ma-ilm kibab temma tööd, Ka minna laulan se-
da head, Mis meie film on näinud.

9. Ma mötlen, kui on minnul teäl Ni lau-
nis assi ilma peäl Se ello santis põlwes; Mis
saab weel pärrast ollema, Kwi same taewa tullema,
Seäl iggawesses ellus.

10. Mis rõmo seäl weel tunnukse, Kus Jesust
ennast nahhalse, Ja minno korwad kuulwad,
Et mitto tuhhat Kerubim Ja mitto tuhhat Sera-
wim Se Hallelnja! laulwad.

11. Oh! kui ma seal so olleksin, Ja sinno juures
ellaksin, Oh helde Jeesa taewas! Siis saaksin Inge-
li lauloga Sind ülendama rõmoga, Kui saan
ma peasnud waewast.

12. Ei tahha siiski ellades, Sell' ihho mures
kõndides, So k'itmist mahhajätta; Mo südda pes-
as t'annoga, Kus kohhal ial ollen ma, Sind uhte
järke loulma.

13. Oh! aita omma Waimoga, Mo waimo
taewast õnnista Ni warra, kui ka hilla; Mo süd-
da hās'i õitsuga, Se usso suggu lastwago, Kui
su-il lastwad wiia.

14. Oh! wotta mo sees ellada, Mind sulle
heaks puuks istuta, Et woin head wiia landa, Ja
sinno aedas järgeste, Kui launis illus diele, Head
haiso wälgaanda.

15. So Paradisi aiaks sa Mind wallitse, et
halkan ma Ni kaua kui ma ellan: Siis tahhan siin
sind tenida, Ka iggawest seal lõpmatta, Kui sinno
jure tullen.

148.

In allen meinen Thaten ze.

Wifil: Nääb hingwad innimesed ze.

Näe sündko minno assi, Ni päigo minno lassi,
Kui Jummal issi teeb: Kui temma murret
kannab, Ja issi nou must' annab, Kull siis keif
häeti korda läab.

2. Ei minno tö sin kōiba, Keif minno waero
on ilma, Ei malka minno nou, Ni olgo kui ta

tahhab, Kui temma ossa jaggab, Sest olgo tem-
mal' üffi au.

3. Mis põlwe Jummal annab, Mis temma
peale panned, Se on hea minnule, Ei putu min-
nuss wigga, Kui agga sunnib ilka, Mis armsa
Jessa tahminne.

4. Ma temma peale lodan, Ja tedda meles pe-
on, Kes hoiab kurti eest; Kui aaga tedda kardan,
Ja sanna möda ellon, Siis posse hädä ellades.

5. Ja wotko surest armust Mind prästa keigest
pottust, Noid süüks ei arwata: Ei temma kohhut
moista Mo patto peale pea, Waid tahhab moga
kannata.

6. Kui margama ma lähhan Ja jälle üles-
teusen, Kus ollen ialge, Kul hädä, willetsus-
ses, Kul waesusfes ning többes, Seab temmast
rdno hingele.

7. Kui Jummal wõbraks tullib, Ehk risti peä-
le panned, Siis takhan kannata; Ei sa, kui tem-
ma tahhab, Ja kannatust ka annab, Se koorm
mull' raske ollema.

8. Keik temma hoiaks jätton, Kui surren ma
eh' ellon, Kui käsib ialge, Mil aial arwab tem-
ma, Kas hoiu ellik tänna, Ja moistab aega
üffine.

9. Siis olle, südda, rahhul; Mis ial juhtub
sinnul' Siis ära murrekse; Sest sinno Jessa tae-
was Teab nou kul keiges waewas, Suur nou on
to-est temmale.

149.

So wünsch ich nun ein gute Nacht ic.

Nüüd pölgan minna röömaste Mazi'ma tüh-
iad kumbed, Eht se mind waerwab waerwas-
te, Kii Zummal kannab murret. Mazi'ma tö
On tühhine, Ma tunnen jedda tö-est, Ma tun-
nen jedda tö-est.

2. Ü's us, kui pödra hammustab, Se pöbber
wet siis puob, Ni südda abbi himmusaab, Kui
mazi'm furia hüab, Mull' ahhastrust Teeb wanna
us, Se Zummalale laeban, Se Zummalale lae-
ban.

3. Mil minna saan so röömuse, Kus waggab
tänno andwab, Ning laulwab sulle kitusse, Ja
walged rided landwab? Mil wialse Mind taerwas-
se, Et saan sind, Zummal, nähha, Et saan sind,
Zummal nähha?

4. Mo hing on sure wallo sees, Et pran laua
ootma, Ma tunnen waerwa süddames, Ja tahhan
siiski lota, Eht karwalad Mind naerawad Sel
risti-hädda aial, Sel risti-hädda aial.

5. Kus on so Zummal, küsiwad, Kes sulle
oppi töttab? Need sannab, need mind waerawad/
Et minno südda nuttab. Oh! tulle sa, Mo kait-
sia, Mind peästa patto waerwast Mind peästa
patto waerwast.

6. Oh! wöeta mind so rigisse, Mis walmis-
tanud sinna, Et, kus keil pühhad järgeste, Ka sind
woin kita minna, Kus ellawad Ning laulawad
Keil Inglid hulgaliste, Keil Inglid hulgaliste.

7. Mo hing! mi's ennast waewad sa? Oh!
wotta kannatada, Sind Jummal tahheb aida-
ta, Sest tahhan tanno anda. So hadda se On-
drrike, Ning wimal's se rodm talleb, Ning wi-
mal's se rodm tulleb.

8. Ei leik siin tahha kannata, Ei sinno peole
lota, Oh Jummal! armo anna sa, Et woin fult
abbi ota, Muss' muido siin On suur se piin, Kui
sinnota ma ollen, Kui sinnota ma ollen.

9. Kul mitto hadda, willetsust On patto pärs-
rast nähha, Siis tunneme ka ahvastust, Kui wot-
tab hirmo tehha, Nuud tunnen ma, Et raskest ka
Mind monni hadda waewad, Mind monni häd-
da waewad.

10. Masilma rómo wihton ma, Hód, päwad
südda nuttab, Ni laua tahhan palluda, Kui sin-
no abbi tottab, Oh Jesuke! Mind heldeste So
armo labbi aita, So armo labbi aita.

11. Waat! Furroastust on minnul kül, Et
waentane siin liitleb, Suurt meheaiast teeb se
mull', Kui naero wisil ütleb: Kus Jesuken, So
rodm ning on? Woi temma sinnuft holib, Woi
temma sinnuft holib!

12. Mo willets hing, oh! kannata, Oh! kann-
nata, mis waewad Sind, Kül so önnisteggia
Sind teigest kuriast peastab/ Ning heldeste Wiib
taewasse, Seal on meil rómo ota, Seal on meil
rómo ota.

150.

Wohl dem Menschen, der nicht zc.

Wisil: Urta alles, minno sádda zc.

Wnis, kes ei wotta tehha Kurja nouu járrele,
 Ei woi úllekohhut náhha, Pattustest ei holie
 ge; Kes neist pilljaisst póggeneb, Nende seltsist tag-
 ganeb, Uggá kalliks peab sebda, Kui teeb Jum-
 mal targaks sebda.

2. Onniks, kes siin rómo tunneb, Pühha kásto
 oppides; Subdames se ónnek's panned, Ei fest
 lahku eñades: Nenda dítsed, káswab se / Kui need
 Palmipurud kauniste Jóe kaldal ommad olfad
 Hásti laiaist lautawad.

3. Nenda siggid innimmenne, Jummalat kes ar-
 mastab, Sell' keif lomad saatwab ónne, Kunni
 táiest pühha's saab; Temma lehhed kossumab,
 Ning on ilka illusad, Jummal abbiks felle tóttab
 Keikis, mis ta etteróttab.

4. Rebda pattust rómustasse, Teine járg on
 fellele, Temma rómo aetasse Ni kui pórho laiale;
 Kus on pühhad róмога, Siina pattused ei sa.
 Jummal armastab keif waggad, Hulla lah'wad,
 kes on kurdad.

151.

Wohl dem, der in Gottes Furcht zc.

Wisul, kui kardad Jummalat, Ja temma
 nouud armastab, Siis toidab ennast om-
 mast káest, Ja siggid hásti temma wáest.

2. So

2. So naesel ka on siggidus, Kui kobaraid on
wina-puus, So laual lapsed istuwad Kui õlli õl-
fad illufast.

3. Waat! ni suur õn on selle kões, Kel Jum-
mal ikka süddames/ Ei wihha putu temmasse, Mis
tulli pettust ilmale.

4. On tulleb sulle Sionist, Et nääd kui wäg-
ga armolist Jerusalemi keil õnne saab, Ja Jum-
mal tedda üllendab.

5. So ello tahhab jalkata, Et sinna pead rõ-
moga So laste lapsi näggema, Et Israel saab
rahho ka.

152.

Hilf mir, mein Gott, hilf daß ic.

Wisil: Beil sündko ikka nenda null' ic.

Dh! armas Jummal, arwita Sind häddas
tallanouda, Ja süddamest sind ofida, So
armo poleiouda; Dh! lasse mind, Kui ofsin sind,
Mo waewas pea leida, Dh! hallasta Ja arwita,
Mind kura tö eest hoia.

2. Null' anna ommast helbus'est So peale üksi
lota, Ja pattast pöördä süddamest, Ja murrest
rõmo ota, Et nutan nüüd Need patto süüd Ja
rosted eksitused, Et minno laed Ka tewad hääd
Neil, kes on häddalised.

3. Keil lihha himmud kustuta, Et need ei woi-
must wotä, Sind armastama õppeta, Ning ab-
biks mulle tõtta; Mind aita fest Ka süddamest
So sanna tunnistada, Et üksige Mind surmaste
Ei woi sust lahutada.

4. Dh!

4. Oh! õppeta mind tassandust, Ja kela wihs
ha heldest, Ka anna mulle allandust, Et kain so
lärrel järgest; Meist pattust ka Mind puhhasta,
Mis norelt ollen õppend, Mind rõnustea So
Waimoga, Kui murre enne lõppend.

5. Mo usko, armo kaswata, Ning kinnita mo
lotust, Et minno südda lõpmatta So jurest leial's
toidust; Suud tallitse, Et minnule Ei temmast
sünni hädda, Mo ihho ka Ni toida sa, Et him-
mud kelad ärra.

6. Mulk' olgo ilka ussinus Mo tööd ja teggo
tehha, Et tuhhi' au ja karwalus Mind ellades ei
peita; Kiid, kadbedus Ja kimalus, Se minnust
tagganego, Ka warga mrel Ja peija keel, Se kau-
gel minnust lägo.

7. Head nou mind lasse wõtta ka, Ja eksitus-
fest peasta, Ning keikide eest palluda, Ka waestele
head tehha, Et koria ma Woin taggan'da, Ja
keiki' appi tullen, Ni sünnis ka, Mis tahhad sa,
Siis wimal's õnsast surren.

153.

Ach treuer Gott, barmherzig's herr! &c.

Wisil: Oh Jesus! allem abimees, &c.

H helde Jummal! sinmule On armosinne süd-
da, So Issa käest minnule On tulnud rist
ja hädda, Ma tean, et se koormaga Mind las-
sed armust waewa:a. Ei mitte läbbi toihha.

2. Gest se on ilka sinno wiis, Sa karristad
so lapsi, Kui armastad, sa nuhtled siis Keil om-
ma

ma lullimissi, Sa annad kurbdust rómo eest,
 Wiid pörge, peástad pörge seest, Üks wáhetus
 on järgest.

3. Se Pombe on ka sinnule, (So nou on im-
 melinne,) Mis hoietasse ellule, Se surmataße en-
 ne; Se mis peab sama arustud, Saab enne ar-
 rateotud, Ja hopis naeruks pandud.

4. Ei olle meie Jesusse! Muud põlwe ma peal
 olnud, Sa podi enne risti peal, Kui auule sai tul-
 nud: Rist, hädä, waerw ning teotus, Se olli
 temma pärrandus, Kui tah'is taewa minna.

5. Kui nüüd se õige sullane Heal meel tahtis
 kanda Se hädä, mis ma pattune Woin pallo
 wastopanna? Keil temma pühha kannatus On
 minno ello õppetus, Ma watan temma peäle.

6. Oh armas Gummal! se on ka Üks wägga
 raske assi Mo meelst, sedda uskuda, Mis teeb so
 imme kássi, Et se, kes ni saab nuhheldud, Saab
 to-est sinnust armastud, Ei sünni se muß uhze.

7. Kui minna ei woi uskuda, Käl sa woid us-
 ko rehha, Mo lotust üllespidada, Et woin so hel-
 dust náhha; So pühha sanna tootus, Se olgo
 minno rõmustus, Et kuhhogi ei kána.

8. Kui ollen arg, siis arwita, So Waim
 mind õppetago, Et julgest tohhiin palluda, Mo lo-
 tust kinnitago; Kui meie agga ussume, Ja jáme
 kangeß palwesse, Siis pahharet ei woida.

9. Oh! ärra lasse, pallun ma, Kui peab sa se
 nouu, Mind mitte lialt kiusata, Sa tead minno
 joudo; Ei olle puust, ei krowist ka, Waid põrn
 ja tuhk ja muld ja ma, Üks waene inimenne.

10. Oh Jeesus õnnisteggia! Sa kandsid omma rist, Siis aita sidda kanda ka, Mis peäle pannud issi: Sa kuled minno õhkanist, Siis wotta heldest süddamest Mo paltwe heäle wasto.

11. Ma tean, et sinno heide meel Mo peäle armo heidab, Sa pallud taewas üllewel, Kui sinno sanna näitab. Reid nõdro kassi linnita, Ja nõdro to jalgo toeta, Ei kummista siis nemmad.

12. Oh! rögi mülle armsaste Ses raskes kura wastusses, Ning jahhuta mind rõõmsaste Ses fures ahhastusses: Sa olled wariuks kowwaste, Kui liusajaga wõitleme, Ka kui meid pinatakse.

13. Kui ogga se on sinno nou, Et pean kannas tema, Siis soab ükspäinis sinnul' au, Kui wõtsid toetada: Oh! sata mülle kannatust Ja nõdra usso kinnitust, Kui ommal' waesel' lomal'.

14. Oh pühha Waim! mind juhata, Et olen murrelinne; Kui tahhan lialt leinada, Siis ole le abbinne. Oh! minno mele tulleta, Mis rõõmo ilma murreta On taewa rikis ota.

15. Seal saad sa sure armoga Siis nende peäle waatma. Kes taplenud siin surmoga, Ja kawnist ello saasma; Se wasto, tean tõ-est ma, Ep olle ial arwata Keit ilma au ja rikkus.

16. Seal saub ärra fuulmatta, Mis siin meid furwastanud, Se rõõm ja au on lõpmatta, Kui sinna tootanud: Mis külwatakse nultoga, Seal leikatakse rõmoga, Ma ussun, aita! Amin.

154.

Herr Jesu Gnaden Sonne 2c.

Wifil: Oh Kristus! lunnastaja, 2c.

Oh Jesus! armo walgus, Sa tõe õppia, Laes
sinno ello selgust Mull' arrai' paiatada, Mo
süddant rõmustada, Mo waimo uentada, Mo
Zummal! sedda te.

2. Mo pattud andel's anna, Ning aita heldeste,
Ja ärra wihha kanna, Waid sedda murrekse, Et
sa so rahho annid Mo süddamekse panned, Oh
Jesand! kule mind.

3. Mo hingest wälj-aia Adama wanna tö,
Et minna woiksin wata So peäle järgeste, So
ommaks ennast anda, So auuks risti kanda, Et
sa mind lunnastand.

4. Et tunnen sind, mo Jesus! Sa issi õppe-
ta, Sels walgusta mo moistus So pühha son-
naga, Ei ussun sinno sisse Ning jaan so tõe sisse,
Ei holi kurratist.

5. So armoga mind joda, Mo himmud risti
lõ, Et kurja peäl ei loda, Waid woitlen koro-
waste, Mo kurja himmo wasto, Ei nende liggi
astu, Siis illan sinnule.

6. Oh! wotta sinna süta So armo minno sees,
Et ma woin armastada Sind leigest süddamest,
So mele pärrast olla, So ello-tele tulla Siin
ning seäl iggawest.

7. Müüd, Jesand! enna woimust Mis satad
sinno Waim, Ka anna wägge, julgust, Siis ol-
len armo-taim, Seft muido feil mo mötte, Mis
jal wõttan ette, Ei kolba kuhhugi.

8. Sepäts

8. Sepärrast, armas Jummal, Mind armust walgusta, Sest et ma ollen rummal, Mo jüddant uenda, Et ma so jure jowan, So tahtmist tehha nouan, Mind aita wäggewast.

155.

O Jesu, siehe drein ic.

Wifil: Oh! wagga Jummal, Res ic.

JH Jesus! hallasta, Ning aita mind nüüd wäita, Ma tunnen surma so, Mo wam ei ennam jaksä, Mo meel se puab kül, Ei moostu ommeti, Ehl kül mo waene meel Nüüd woutleb allari.

2. Et pörge wäggi teal Ning surm mind linnä peab, Ehl wahhin siin ehl seäl, Mo südda aga ga otäb; Kui seismist himmistan, Siis ollen seäl so Mo wäggi ning mo joud Ei mulle abbi to.

3. Ma kippun, josen kül, Ei ommeti woi leida, Mis sataks rahho mull', Ei woi sest lahti sada, Mis kasso sundminne Mo peäle panneb kül, Ja rammo ellada Ei jowa anda mull'.

4. Sa, Jesus, äksine Woid minno wallo pöörä da, Siis jaksan minna kül, Kus sinna wöttad äita, Kui rammo mitte saaks Mo ello sinnult siin, Siis olleks puudminne Äks äige pörge puin.

5. Sepärrast hallasta, Ja omma armo anna Mo waesel' nätkäsel', Res wöttab lummardaba, Ei enne jätta sind, Kui sa mind önnistad, Ja surma rikkudes Uur ello surmitad.

6. Sa olled lubbanud Mind armsost jabhuta da, Kui südda kawwalust Ei tahha armastobe;

N n

Waid

Waid annab ennast nüüd So holeks leggones
Et woimust sinno arm Saak's ikka minno sees.

7. Siis wotta hopis mind Gest patto ellus
peasta, Kui sa mind juhhatad, Siis anna sanno
kuulda; Oh! ha'ka minnusse, Keil waenlast ka
nta, Et puhtas süddames Sa saak'sid ellada.

8. So woimust näita nüüd, Sa wessi ärra
woitja, Oh! näita kurratil', Et olled ärrapeastja,
Ning woida minno sees, Et minno waenlast
Keil sawad häbbisse, Kui sa, mis tunned, teed.

9. Kui kawa pearwad Need kurtjad kerkistama
Et peab minno rõõm Wel nende kätte jama Oh!
peasta hingekest, Mis sinnu lunnastud, Waub
agga pattudest On alles seutud.

10. Sa olled lahti teind Mo filmad, et woin
näha, Et ei woi ennesest Ma muud kui kurt
teha, Gest tulle appi nüüd, Et toeks armust
ka, Mis sinna tootand, Mis ial tahhad sa.

11. Mo usko kaswata, Siis minnust lahkeb
kurtus, Ning ei sa petta mind Se walle meel ning
moistus, Kui sinno kallis arm Mo lihha surretab,
So furma wäega Mo süddant puhhastab.

12. Keil wastopannemist, Oh Jesus! aita woit
ta, Et talle werre seest Tait woimust woit'sin leida,
Et woit's so tassandus Mind senni kaiseda, Kui
leikist waenlastest Mind wottab peastada.

13. Kui waggew minno sees Sa olled, armad
Jesus, Et saan so sarnat'seks So furma labbi us
tus, Siis ühhes sinnoga Saan rõõms rohkesti,
Sa satad ikka mind Siin ellus eddase.

156.

Herr Jesu Christ, mein Leben etc.

Wisl: Oh Kristus! Lummotaja etc.

Oh Jesus! minno ello, So peäle lodan ma,
Mo hinge rööm ja illo! Mind armust awo-
wita, So armo anna nähha / Et süddames woin
tehha, Mis tahhad igganes.

2. Mo kallis priolenne! Mind wotta armas-
ta, Te, armo tulloenne, Et sind ei wihhasta:
Mo südda jägo sulle, Ja sinna jälle mulle, Sa
leigewillem hea.

3. Siis lela, et mo südda Sust ei woi lahtu-
da, Waid kindlas armus ikka Sind kinni pidada:
Kui sinnoga ma surren, Siis sinnoga ka
pärrin Se taewa õnnistust.

4. Mind lasse järgest jada So külge korwaste
te, Ja sinnust wägge wotta Kui puust üks ofsoke:
Eht surren siis, woi ellan, So pärralt minna
ollen, Mind pea awwita.

5. Sa minno ainus ello, Oh Jesus! üfsine,
Mo õnnistus ka olle, Sind otsin järgeste, Oh!
lasse mind sind nouda Ja se eest ennast hoiva,
Mis sinnust lahhutab.

6. Oh! te, et minna lodan So peäle kindlaste,
So peäle üfsl watan Mo häddas kangeeste; Siis
tahhan sind siin kita Ja seal ka auustada So
awus iggarwest.

7. Oh tulle, Jesus! tulle, Mo õnnistegaia, Ja
olle waggadele üks arrrapeastia; Et surreta mo
lihha, Et waim woiks woinust jada, Kui woite
len sinno wäes.

8. Oh armas Jēsa! kule Mo paltwet ballas-
tes, Maſſ Jēsus appi tulle, Ja pallu minno eest,
Oh pühha Waim! mind akka, Mo süddant iſſi
tdida, Et ilka lidan ſind.

157.

Schütte deines Lichtes Strahlen 2c.

Wißl: Ston Raebab ſures häddas 2c.

SH! mind wokka targaks tehha, Armas õn-
nisteggia, Et ma woin ſo walguſt nähha,
Olle iſſi õppia: Mia ärra pimmeduſt, Anna jälle
waggaduſt, Et ma woin ſo jure tulla, Tark ning
moiſtliik ilka olla.

2. Tühjad mõtlemiſſed ſata Ärra minno ſü-
dameſt, Sinno wäggi woib mind peäſta Nende
karwaluſſe feſt; Mita mind. kui woitlen weel, Et
ſaan woimußt kurtja peal', Eeſt et kiuſatus mind
waewab, Minno ſüddant wägga harwab.

3. Kurjad hirmud tappa ſinna, Mis mo peä-
le tullewad, Sata woimußt, pallun minna, Kui
mo mõtted woitlrowad, Et ſo rahho hädda ſees O-
lel's wäggeto ſüddames, Siis ſind iggal aial tain-
nan, Ning ſo au ka ſurel's lidan.

4. Watto laened lohhiſerwad, Terwad hirmo
minnule, Käſſi, Jēſand! ſiis need idrowad Wail-
ſel's warſi peage; Sinno tõe walguſ ſe Paiſſi
ſelgeſt minnule, Muido rummalak's jään minna,
Kui mind targaks ei te ſinna.

5. Sinno magguſ arm ſe tulgo Minno ſiſſe
uſſerwelt, Sinno wäggi walmis olgo Minno nõbr-
ral

ral südoamel. Jesus! anna minnule Pühha
Waimo rohkest, Et ma woiksin waggats sada,
Sinno mele pärrast tehha.

6. Minno süddant waewatakse, Wotta sebda
rõmusta, Diete mind jahhatakse, Kui teed taewa
näitab sa: Siis mo südda rõõmsaks saab, Tühja
rõmo teotab, Ning ei mõtle selle peale, Mis ei sa-
ta taewa tele.

7. Et ma tühja peal ei loda, Riista keit mo
süddamest, Ei ma neist woi abbi ota, Egga tunda
Jesulest. Minna wägga ihhaldan Jesust sind
ning rõõmsaks saan, Kui ma tõ-este sind leian,
Ee, et sinno pole hoian.

158.

Enfernes euch, ihe matten Bräfee 14.

Oh! tagganege, minno himmud, Neist asjust,
mis on ilma peal, Ning jätta mahha patto-
teud, Mo wassind waim, kel waewa teal; Nüüd
taggane, Oh tühhi tõ! Se ue ello algan ma, Mis
ükski ei woi rikkuda.

2. Keit mäed ja orrud moga laulge, Et teada
saaks mo Jesu au, Kes mul on waewas wägge-
waste Mo ainus hoidja ning mo nou. Keit tüh-
hi teal! Mul teine meel, Se dige aeg on praego-
läes, Nüüd jätta keit, mis ilma fees.

3. Ehl illusaste, haliad wäljad! Kül su-il ennast
näitate, Keit lomad siiski nähha sawad, Et illo
laub peage, Se põlgan ma, Sest walwa sa
Mo südda, kes sa ihhaldad Neid asjo, mis sin-
tadduwad.

Nn 3

4. Kui

4. Kui wõisid enne armastada, Mis sinno
rammo kullutas, Siis ära wotta kurwa's sada,
Kui keeltaks, mis hing armastab; Keit põlga sa,
Et peigmees ka Nuub tahhab, et jääd tassasaks
Ning targa neitsie sarnatseks.

5. Sa, tigge liig-arm, minnust kau, Ning iäta
ta tühjaks süddame, Et wõiksin tund' selle armo,
Keit' pean andma kitusse; Oh! mingo meist, Mis
ennast täis, Ma iättan mahha tühja tö, Ning ei
lan full, Jesuke!

6. Mind patto tõiest lahti kisku, Teist sallata
mist wõrkudest, Waenlaste nou, oh Issand! rika
ku, Te wabba's mind so tallekest: Nuub taggane,
Keit' karowal tö! Mis teggi muile ekstust, Ma
põlgan sinno karowalust.

7. Kui maggus on ü's wabba ello, Mis keie
kist asjust lahti teeb, Kui se ma-ilmma karowal illo
Ning temma hirm meist mahhajaab: Ei holi neist,
Ma lahkun teist, Mo meles oßen kihlatud Ning
Jesu prudiks ehhitud.

8. Mind hoia rahhul, Jesus, itta, Ning ka'nna
murret minno eest, Et pattust null' ei sünni wõig-
ga, Mind peasta tühja himmo läest, Keit' mah-
hajaab, Arm sebda teeb, Et minna ennast unnu-
tan Ning taewa rõmo himmustan.

199.

O GOTT! du frommer GOTT ze.

Oh! wagga Jummal, kes Keit' annid meile ann-
nad, Keit' on, mis ial on, Kes keig' eest mure-
ret ka'nnad, Null' anna terwist, ning Et terwe
ihha

Ihho sees Mul olets puhhas hing Ja digus siid-
dames.

2. Easf, mis mo lohhus on, Mind usfinaste
tehha, Et woiksin ammetis, Mis kaeßid pea näha:
Oh! anna, et ma teen Mo teggo aegfaste,
Ja aita, et mo tö Woiks minna eddase.

3. Mind aita räkida, Mis ikka heaks woib tula,
Ja kela räkimast, Mis tühhi tahhab olla, Ja
kui mo ammetis Ma pean räkima, Siis anna
sannale Täit wägge rõmoga.

4. Kui mul on hädda ka, Siis wotta julgust
anda, Mind aita rõmoga Mo risti loorma kanda:
Mo wihhamehhega Mind lasse leppida: Kui
nou mul tarwis on, Head nou siis anna ka.

5. Ee, et ma keigega Nisuggust sõbrust pean, Mis
ma head ollewad Ja sinnul armas tean, Kui wote-
kad heldeste Mo warra jättada, Siis olgo ärra
fest, Mis sadud kurtjaga.

6. Kui sa mo eale Weel tahhab jätke anda, Ja
monda waetwaga, Mind lassed wannust kanda,
Siis anna kannatust, Mind hoia patto cest, Et
kui ma halliks saan! Ka tunnen auu fest.

7. Kui tulleb ello ots, Siis astu, Jesus, ette,
So risti surma sees Hing sago sinno kätte, Mo
ihhu! olgo maad, Kus waggad maggawad, Kus
nemmad hingades Ei kule mürrinat.

8. Kui huad wimari: Keit furnud, kouske üs-
les! So kassi olgo siis Ka minno hawa küljes,
Easf kuulda omma heält, Mo ihho ärrata, Et
kawnist selletud Saaks taewa feltsi ka.

Jehowa! nimm von mir die Kräfte zu,

GH! wotta, armas Jesus, wasto must, Mis
sinno waimo wäes ma sanud sult, So päre
ralt peab mo süöda ollema, Ei so pruut muide
ial pühhaß ja.

2. Muud sata uel's lomats lastoama Ja jum-
malitus lombes ellama, Et wannu huretaigen
mah'uidab, ja sinno arwi mo süddant uel's teeb.

3. Muul' anna mid uel'sväimis armasta, So
lässi woib mind hosis uenda, Keit minno südda,
minno mötte, meel, Se ohroiw ennast sulle ülle
wel.

4. Ei ilmas pruut mu pealle mötlege, Kui om-
ma peio päle ülline, Ma pean tedda meles pido
dama, Kes ennast muile peiul's annud ka.

5. Ei olle inimenne mötetera, Kus temma ial
on, seäl mötleb ka, Ni sinna, Jesus, keigenülem
hä, Ei ial minno melest ärrala.

6. Uus ello! wotta rammo, wägge ka, Ja lasto
wa ilta umakeelmatta; Se, kes pääro päwalt ilta
uel's saab, Kul Jesus tedda heldest armastab.

7. Ni ehbitakse honet sallata Sell' talle prudite
seäl ellama Ja sinna sisse peio kutsuma, Seäl
omma pruuti armsaß's piddama.

8. Uut waimo suggu annab temma teel, Ja
armastakse temmast lalle seäl: Jo ennam annab,
sedda ennam saab, Kui peigmees süddant pattust
pühastab.

9. Meid wotta sinno pole tommata, Ei munde

ke meie tahha himmusta, Uut innimest oh! Kaitse
armisaste, Et waenlased ei temmal' kurja te.

10. Ni näita ennast, Jeesus, meile ka, Kui on
so pühha nimmi lõpmatta; Sa õige arm ja lange
abbimees, Meid leppita weel ilka Jõsa ees.

11. Sa issa Sanna! Keit' nüüd uks lo, Ja
süddamest se wanna wälja to; Need lunnastud
siis tulgo rõõmsaste Jerusalemma talle pulmale.

12. So honest hüäd omma headiga: Oh pruut!
nüüd süddant mulle walmista, Ja ennast seest ja
wällast puhhasta, Ja joua minno sisse ellada.

13. Oh tulle, Jeesus! mo sees lastwama, Meid
mu peal' ärra lasse rõmusta, Oh! tomma meid,
siis meie josome, Kui puhtad neitsid käime järrele.

161.

Kommt, laßt euch den Herren lehren ꝛc.

Wißl: Sion kaebab sures häddas ꝛc.

Tulge, risti-innimested, Wõlke tarka õppetust,
Kes on Jeesuse lu-liikmed. Einmal' sa
wad õnnistusi; Se, kes Jeesust tunnistab, Süd-
damest ka armastab, Ning kes wõtab waewa
näha. Emma mele pärrast tehha

2. Insad on, kes allanduskes Siin maailmas
ellawad, Ning siin waimo maddaluskes Auusta-
wad Jummalat; Se, kes ennast allandab, Teda
da Jummal üllendab. Kes siin Jeesust meles kan-
nab, Selle taewa riki annab.

3. Insad on, kes kurwastuskes Patto pärrast
leinawad, Ning ka sures ahvastuskes Oma wiga
ka kaebab: Need, kes murrekerwad nüüd, Nuts
wad

wad akka ommad süüd, Neld saab Jummal rõ-
mustama, Nende murrei lõppetama.

4. Onsad on need waggad hinged, Kes keit
hädä salliwad, Ja on pakkameliisid Kurja hea-
ga ta surwad, Andwad andeks keigele, Ei te kuria
ühhele, Neil on nende taesumiseks Maailm nende
pärantuseks.

5. Onsad on, kes tallonud wad D'gust ning
ka tõsist, Üllekoh o rest end hoidwad Põlgwad
ilma warrandust; Kes ei te siin kawwalust, Pe-
tust ahnust, tigg dust, Neld saab Jummal isst
tältma Nende präle armo heitma.

6. Onsad on need armoliisid, Kes ei jätta ait-
matta N id, kes siin on hädalissid, Tewad head
hea melega, Keiddagi ei unusta, P. lwe, to ning
nouuga; Neil saad abbi hädä aial, Neil on
armo kōhto päwal.

7. Onsad on, kes puhastusses Tõds ja san-
nas ellawad, Süddamete ka sinusses Meelt ja
mõtetid piddawad, Kes ma ilma himmustust,
Kurja lihha rotastust Keigest melest teotawad,
Jummalat siin nähha sawad.

8. Onsad on need rahholiisid Kes kōl pea lep-
piwad, Neld, kes on heameeliisid, Kristi armus
ellawad, Kes seal rahho teggewad, Kus on wi-
ha piddajid; N id saab Jummal auustama,
Dumma's lepsiks nimmetama.

9. Onsad on, kes kannatawad Hädda, risti,
kriusust, Ja siin ilmas palaaks sawad Ilmasita
teotust, Neil on helde tasujia, Jummal, nende
kairisa Woib se peäle otsa sata, Armust nende
peäle wata.

10. Aita / armas Jeesand Jummal! Et ma nenda ellan teal, Et ma waene, arg ning rummal
 Onnis ollen ilma peal, Et ma ellan maddelast,
 Pallun sind ka ussinast, Waenlastele andeks annan,
 Sigust ikka meles kannan;

11. Waeste peale armo heidan, Ollen puhhas
 süddames, Rahho ikka talkanouan, Ja sind tenin
 leigest wäest. Alina sinna heldeste, Et ma ussun
 kindlaste; Sinno Waim mind juhhatago, Hu-
 sas ellus kinnitago!

162.

Eins ist noth, ach Herr! diß Eine 16.

Kus on tarwis, armas Jummal! Sebda moist-
 ma oppeta, Ja, mis armastan ma rummal,
 Tühja agga olettea, Gest et se mo süddant siis
 pjab ja waewab, Ja ükspäinist murret ja kur-
 wastust annab; Kui agga se ühhe saan, siis se
 on mull' Kul õnsam ja parram kui ilm, mis on
 full.

2. Kui sa tahhad sebda leida, Ärra õest ilmas
 teal, Minno südda, wotta jouda, Oest sebda ülle-
 wel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes seal ellab,
 Keit head ja keit täielist annet full' annab, Seält
 leitakse suremat, parremat haäd, Seäl on se ük-
 päinist, kus iggawest jääb.

3. Ni kui puhhel' Mariale Alinus ossa õlli se;
 Temma tõttis Jeesusele, Jeesus temma jalgele: O
 õlnud muud himmud ta süddames teada.
 Ükspäinist Jeesuse õppetust kuulda, Mis

ni iggartses, sedda ta sai, Et temmale Jesus ta os
saks siis sai.

4. Nenda üksnes on mo himmo, Jesus! sin
no särrele, Sind ma ihaldan jo armno; Kinki
ennast minnule! Et passo kül peaksid laiat teed
noudma, Siis Jesusse jure ma üksnes saan soude
ma. So sanna, oh Jesus! on ello ja waim, Se
lastwab ning lossus kui terrane taim.

5. Sinno sees keil nou ja tarkus Gallaja seel
petakse, Anna agga, et mo moistus Sedda pan
nets tähhele: Oh! wotta mull' waggadust, allans
dust anda, Ja taewase tarkusse jure mind sata,
Kui Jesus, sind tunnen ning diete tean, Siis mins
na kül diete targaks ka laan.

6. Ei muud Jummalala ees kosba Kui sa, Jes
sus, üllem hea, Gull', oh Jesus! laab keil korda
Sinno pühha werrega; Se labbi on ello ja digus
mull' todud, Se labbi on õnnistus mulle ka sa
bud. Mind ehhitad hästi ja illusaks teed, Kui us
tus sind hoian, kui iggarwest haad.

7. Oh! siis anna minno hingel' Sada sinno
sarnatses, Sinna olled issi temmal' Tehtud ka
pühhitusses: Mis igganes Jummalala elluks on
waia, Se Jesusse labbi keil antakse pea, Si
kadduwest himmusest oh! puhhasta mind, So ello
mull' tulgo, ma armastan sind.

8. Mis ma siis weel ennam tahhan? Sinno
wimmust saab jo kül, Sinno werri, se ma tean,
Wagi taewast lahti mull'; Oht iggarwest lunnas
d ja saatnud, Ja kurrati woimussest olled
muud, Ning täielist wabbadust kinksid
mull'

muul' ka, Muud Abba! ma pallun, so last ai-
ta sa.

9. Täieligne rõõm ja rahho Minno hinge kose-
futab, Mis muul' Jesus, minno ello, Minno taits-
ja walmistab. Sa olled mo maggusam asst, oh
Jesus! Sa olled muul' armas, sa olled muul' ale-
nus, Muud ühtegi alle, mis rõmustab mind, Kui
süna, oh Jesus! kui uskus nõian sind.

10. Muud, oh Jesus! pead sinna Mulle sinus
õllema, Katsu mind, ja te, et minna Ollon kate-
waluseta. Oh wata! kas efsin ma kuriale tele,
Ja sata ning lāna so pole mo meele, Oh! te, et keit
pühkēs sin arwab mo meel, Kui Jesusst saan
kasuks, se tarwis on teal.

163.

Mache dich mein Geist bereit 2.

Wifil: Josand, omma wiha fees ra.

Walmista, mo waim, end küll, Walwa, palwes
olle, Et ei koggematta sul' Hädda peale malle,
Kurratid Waggasid Pühwad efsitaba, Patto
sese sata.

2. Uuga arka ülles ka Patto unneft esmalt,
Kasket nuhtlust tunned sa Muibo warri war-
malt, Kui se surm Wiinne koorm Patto seest sind
leiab, Ning sind kinni hoiab.

3. Arka ülles, Josand, siis Woib sind targaks
tehha, Se on bige usso wiis, Ni saad õnne nahha.
Summal se Heldeste Nenda andid annab, So
est nurret kannab.

4. Wal

4. Walwa, muide kurrat woib Sinno süda-
dant pöördä, Kawwalast so peäle kääb, Et ta
woiks sind naerda. Jummalä Lapsed ka Temma
hirno tundwad, Kui on holetumad.

5. Walwa, et sind wäggise Siin meilim ei
petta, Egga omma seltsisse Kawwalast ei wõitaz
Walwa ka, Et ei sa Woimust sinno peäle Wale-
lewennad jälle.

6. Walwa, muide kurri meel Woib sind ei
stada, Taewa õnnest siin ning seal Hinge lahhus-
tada; Sest ei se Kurja tö Wabbandada wõts-
tab, Kawwalast end pettab.

7. Walwa, agga pallu ka, Sest sa õlled rum-
mal, Kull sind sure armoga Lahri peästab Jum-
mal Pazzo käest, Keigest sest, Mis so südda kae-
bab, Mis so hinge waewab.

8. Südamest kui pallume, Siis ta murret
kannab, Kui ta pole karsume, Siis ta armo an-
nab: Kurratid, Pazzo süüd Nenda kautame,
Woimust ilka same.

9. Hästi küll keil korda lääd, Polle karta hab-
bi, Palludes meil' abbi saab Temma Poia labbi,
Kui meie Pallume, Siis ta murret kannab,
Waimo andid annab.

10. Muud, sepärast walwagem! Habda,
waew on liggi: Pallugem ning õhlagem, Et se
pat ei siggi. Aeg on ka, Jummal se Wõttab
kohhut tõsta, Kurjad hulla moista.

Kristist ning Riisatusfest.

164.

Mag ich Unglück nicht widerstehn 26.

 H! Kurjad kü mind Riisatavad Ning wiha
 karad Mo õige usso parrast; Ma tean
 siiski tõeste, Et peage Mind peastes
 talp fest parrast, Ei olle mo Tru Jummal so
 Mind unustand, Waid armastand, Mo waene
 lased kü rikkab.

2. Mo ablast arwa wenda sa Kui ial ma, Sest
 nõbraks minna Idinud, Mo Jummalast ka hira
 mo naan, Ma siiski tean, Et Jummal hästi teis
 nud. Keil tühaks lüüb, Mis film siin näeb, Ei
 holi ma Alist, ihhust ka. Oh Jummal amia woi
 must!

3. Keil omma aega aiatwad, Sest lebatwad Ma
 hing ning minno sulda, Et sa mind armas Jes
 suken, Mo kallis õu, Ei tahha mahhalatta, Mo
 willekus Ning õunetus Saab sinnule Kui mine
 mule; Sest aita wastopanna.

165.

GOTT, der wirds wohl machen 27.

Wifil: Jesus, rōmestaja, 26.

 Eil teeb hästi Jummal, Ommaks annan
 temmal Ennast iggawest: Emma olleri
 õnub, Ennego ma tükud Emma ihho seest, Ka

on ka hea melega, Mis mul tarwis, Ma peäl annud, Mo eest murret kannub.

2. Keil teeb hästi Jummal, Annab mis on ial Hea ning tarwis mull; Temma ka mind heab, Kattab, hästi toidab Jaggapäwa kül. Kui se surm ning risti, loorm, Hädda wägga peäle tõstab, Saggedast mind peastab.

3. Keil teeb hästi Jummal; Anna kitust temmal, Kui on hädda laes: Kui sul willetsusseb On ning ahbastusseb, Ea on abbimees. Jonas se laes wärresse, Jummal tedda surmast wõttab, Ni sull' appi tõttab.

4. Keil teeb hästi Jummal, Jäka murre temmal On so hädda sees; Kalkiti kui mõtted Hädda sees ning woitled, Jummal abbimees Annab kül siis woimust sull, Et keil hädda allawand, Kui suits tullest laub.

5. Keil teeb hästi Jummal, Kamms ramm mõtumal Annab järgeste. Kes on tuhja lootnud, Temma laest kes ootnud Abbi tõ-este? Hädda sa keil unnusta, Wägga kannata nüüd wähhä, Jummal woib küll tehha.

6. Keil teeb hästi Jummal, Ello jouotumal Annab surma sees, Lõppetab so wallo, Kui siin lõppeb ello, Täewas roõm on ees. Wata se on tõssine: Mis on tulnud ilma peäle, Sähhäb mulla's jälle.

7. Keil teeb hästi Jummal, Woimust kül on temmal Wanna ussi peäl; Temma ommad watab, Waewa läbbi satab Jammelikult teal. Wotta sa heaks hädda ka, Ning keil anna hole's temmal, Keil teeb hästi Jummal.

166.

Kommo her zu mir, spricht Gottes zc.

Eit tulge minno jure nüüd, Kui waawatwad
teid rasked süüd, Se armas Jesus hüab;
Noor, wanna, suur ehk weikine, Mis mul on,
annan sellele, Kes parrandamist puab.

2. Keil minno loorma ländiäb / Ning minno
ikke wottiäb, Need ei nä pörge waewa: Ma ol-
len liggi järgeste, Ja aitan lända heldeste, Et
nemmad sawad taewa.

3. Mis minna teind ning kannatand, Mis äbi
bi ma teid sunnastand, Se on ka teie lohhus; Mis
teie teie, mtölete, Mo mele pärrast rägite, On
Summala ees õigus.

4. Ma ilm kül tahha's õnnistust, Kui pole
le's risti, willestust, Mis waggad kannatawad:
Teist nõu ei olle õmmeti, Need peastwad pörge
töeste, Kes Jesu risti ländwad.

5. Keil loom jo sedda tunnistas, Mis wees
ning Ma peäl ello saab, Et neil on omma waewa:
Kes siin ei tahha kannata, Se peab pörge minne-
ma, Ei se sa mitte taewa.

6. Kes tänna ellab terweste, Woib home olla
többine, Kül langeb surma isse; Kui lillikesed
ladduwad, Ni innimesed surewad, Ei puost
ilmge isse.

7. Ma ilm on arg, et surm on ees, Kui on io
wiinne hädda läes, Siis pattust pörda puab;
Kül armastasse tühja weel, Ei mõtelda ka hinge
peäl, Ehk sagedast surm hüab.

Do

8. Kui

8. Kui temma ei rooi ellada, Siis kaebab sedda nuttoga, Siis tulleb Jummal mele; Ma kardan, se on tuhhi nou, Kes põlgab omma Lõja au, Sell' tulleb nuhtlus peale.

9. Ei rikkus rikkast arwita, Ei nore uhkus toesta, Keil laub wimal's ärra: Ehk olle's sel keil ilma ma ma, Keil hõbbe, rahha kullaga, Keil wottab furma minna.

10. Ei tarka tarkus arwita, Kõik ello keil on asjata; Se lähhab põrgo hauda, Kes holetu on süddames, Ja armo aial ellades Ei tahha Jesust nouda.

11. Mo laps, oh! halla mõtlema, Ning pühk hast sannast oppima, Oh! ärra kardawatwa: Se sanna näitab selgeste, Mil kumbel Jummal heldeste Meid wastowõttab taewa.

12. Keil kurja makske armoga, Ning püüdke waggast ellada, Ehk ilm teid naerab wahwast; Ja käige kitta tee peäl, Kõik Jummal maksab üllewel, Ning nuhtleb kurja rahwast.

13. Kui rõmo-põlwo on teile teal, Au, rikkus, terwis ilma peäl, Siis woimust wõttab lihha; Sest kallis nou on Jummalal, Et peab teid se risti al, Se woib teid waggaks tehha.

14. Kui willetsus on kibbe süin, Weel kibbedam on põrgo piin, Mis sisse kurjad sookswab; Seal tunneb ihho hingega Suurt wallo ilmalõpmatta, Mis kurjad waimud tundwad.

15. Waid sedda rist on waewanud, Sell' taewas rõõm on walmistud; Ei jowa inimenne Keil sedda üllekräida, Ning taewast rõmo arwada, Mis annab Jesulenne.

16. Mis Jummal wandes tootand, Ja Waim
on meile kulutand, Se on üks kindel sanna. Oh!
aita, armas Jესuke! Siit ülles taewa heldeste,
Ning õnša ello anna.

167.

Warum sole ich mich denn grämen? 20.

Mis mo südda ennast waetwab? Mul on se
Jესuke, Kes must tedda wõttab? Kes mind
kelab taewa samast? Jummalala Poiaga Üskus
ellan kindlast.

2. Allasti ma emma ihust Ilmate Tullinge;
Polnud mul siis rikkust: Allasti ma lähhan
ära Surrema, Hauda ka Jättan omma warra.

3. Keil mis mulle warra's pandud, Poše mo
Omna jo, Jummalast on antud; Tahhab ta
keil ärrawõtta, Wõtko ta, Süski ma Tahhan
kita tedda.

4. Kui ma sattun willestusse, Eh! on mul
Habda kü, Ei sa kurwastusse; Kes mind pane
neb ristil kandma, Teab ka, Kuida ta Peab
abbi andma.

5. Jummal on ni sagedaste Rõmustand,
Tahhutand Süddant wäggewaste; Kannas
siis, mis peale panneb, Eru on se Armoke, Jēsa
wõissil nuhtleb.

6. Sadan, ma-ilin, ja keil kuresad Naerada,
Pillada Wägga hästi moistwad; Teško nemo
mad ilka sedda/ Hosi ma, Sest et sa Jummal
nääd mo habda.

7. Keri = innimesse südda Peab ka Ollema Rahhul, kui on hädda: Kui surm peaks liggi sama, Emma meel Peab seal Rahhul ilka jäma.

8. Surretama surm ei tulle, Tombama Peab ka Häddast meie hinge; Surm waid löpetaab keit waetwa, Lahti teed Sedda teed, Wiis meid sabab taewa.

9. Seal ma tahhan rahhul olla, Süddamest Keigest wäest Tanno-laulo laulda: Polle Ma peal biget ello; Urrike, Tuhhine On me-ilma illo.

10. Mis on ilma warrandussest? Perras kuld On jo muld, Waetwab innimessest; Taewas on n:ed kaunid awnid, Kristus se Karjane Sotab seal need hinged.

11. Jesand, sind ma lidan kõrgest, Oled mo, Minna so Omma ollen järgest: Minna jään ka sinno omma'st, Sest ei sa Werrega Ostinud mind so orjaks.

12. Minno omma oled sinna, Jesuke, Sinnust se Kinni hakkam minna. Sind ei ial minna jätta, Sata sa Mind, kus ma Woin so jure jada.

168.

Ach GOTT! wie manches Herzeleid zc.

Wisl: Oh Josa taewa rigi sees zc.

Summal! mitto õnnetus! On siin ja mitto wõlletus! Üks waetwa te ja kitsole On se mis lähhab taewasse, Kui tahhan siina mõttelada, Mo lihha puab elvida.

2. Kust minna majalt abbi saan? Sind, Jesu!

sus, mele tulletan, Sa olled ilka arwitand, Ja minno süddant rõmustand, Ei olle mahhajaetud, Kes sust on abbi otšinud.

3. Sa olled suur ja wäggerw mees, So immet näme mitmes toos, Sa olled Jummal toest 'a üt's innimenne pattota, Ja peastad meid nüüd iggas weest So surma läbbi surma l'äest.

4. Sa olled, Jesus, äksine Mo Jesand Jummal, Tallele, Ma saan so nimmest rõmustust, Kui tulled mitto willetsust; So nimmi kurbdust wähehendab, Kui minno südda kurwa's saab.

5. Ehl ihho, hing kül nõrguwad, Kui luud ja kondid nõikuwad, Siis tean ma, et sinnust weel On rõmo mul siin ilma peäl, Ei woi mo külge pusta Surm, kurrat teige pattoga.

6. Sa, Jesus, olled abbimees, Ei sa mind jätta ellades Siin ilmas ilma ailmatta, Sa tulled omma armoga, Ning olled minno karjane, Mind hoiad ilka heldeste.

7. Oh Jesus! minno rõõm ning au, Mo parras rikkus ning mo nou, Ei sa must nenda räkitud, Kui saan so nimmest rõmustud, Kel ust ning arm on süddames, Se tunneb sedda ennejes.

8. Sepärrast ollen ütelnud: Kui sinnust ei sa rõmustud, Siis olle's parram sündmatta, Kui ilmas alles ellada, Jo ellawalt on surnud se, Kes l'autanud Jesusse.

9. Mo kallis peigmees olled sa, Mo armas Jesus, lõpmatta, Mo kallim warra olled ka Kui rikkus, kuld ning ilma-ma; Kui ma sind mele tulletan, Siis minna warfi rõmo saan.

10. Kui sinno peäle kindlaste Siin lodan, siis woin rõõmsaste Sind palluda, kui hädä lües, Ja tunnen rõõmo süddames; So Waim fest rõõmust tunnistab, Et se uut ello kaswatab.

11. Sewärrast Pannan julgeste Mo ristii sinno järrele, Sels mind, oh Jhsand! linnita, Sest se ep olle kasfota, Kui ennast nenda walmistan, Et ello hästi lõppetan.

12. Mo lihha aita sundiba Ja ellada siin patstota, Mo süddant uskus puhhasta, Siis sulle elon, surren ka, Oh Jhsand! wata, minno meel On jo so jures üllewel.

169.

In dich hab ich gehoffet, Herr! 2c.

SD peäle, Jhsand! lodan ma, Mind ärra jästa abbita, Oh Jhsand! lela häbbi, Ma palun sind, Oh! aita mind So lalli armo läbbi.

2. So kõrwad olgo minno pool, Mind hoidlo sinno armo hool, Mull' appi, Jhsand! tõtta; Käl surren teal, Ehk ellan weel, Mind leigest häbdast peästa.

3. Mind, Jummal! kaitse, atwõita, Ja minno süddant linnita, Et woiksin woimust sada, Kui waenlar: Mind kuriaste Siin puab hulla sata.

4. Mo wäggero Jummal olled sa, Mo ello, minno kaitfia, Se ütleb sinno sanna: Mo abbi mees Mo hädä fees, Kes woib so wasto panna?

5. Ma silm kül puab wallega Mind elstada kallaja; Et kurri waim ei nela, So armoga Nuud atwõita, Keik kurjad nouud lela.

6. So

6. So holeks ennast annan ma, Mo Jummal, ihho hingega, Mind wotta sinno lätte, Kui hädä läes Ning surm on ees, Kui waero mull' tulleb ette.

7. Sell' kolme-aino Jummalal', Kes annab wägge nödramal, Sell' olgo tänno taewas; Se saatto weel Siin ilma peal' Meil' woimust patto waerwas.

170.

Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir 16

Wifil: Oh Jesus! Allen abimees.

So pole, Jesus, küssendan, Sestwägga kurb mo südda, So wägge minna himmustan, Miks wenda waerwad sedda? Weel surem, Jesus, on mo rist, Mis waerwab siin mind hädälist, Kui laebada ma jouan.

2. Mo peäle, Jesus, hallesta So helbe armo pärrast, Mind peästa sinno abbiga Sest kurwas-kusse pärrast, Mo südda mötleb lakkiti, Sest et siin rõmo ühtegi Ei woi ma waene leida.

3. Suur hädä on, mo Jesuke, Mis sees ma waene ollen, So läest, sh minno armoke! Ma abbi sama tullen, Ei olle mul muud abimeest, Kes mind woib peästa hädä läest Kui sinna üksi, Issand!

4. Sa, Jesus, olled üksine Mo lotus, minno ello, Ma annan sinno holele Mo waewa, risti, wallo, Sepärrast, Issand, pallun ma, Mind ärra lätta abbita, Ma lähhan nruido hukka.

5. Oh Jesus! Jummal iggawest, Kes sinno peäle lodab, Sell' tulleb abbi-sinno lääest; Kes sin-
nult armo otab Sell' olled ello ea sees, Ka surma
hädas abbimees, Se peäle ollen julge.

6. Oh Jesus! minno ahvastust Nüüd wata
armo läbbi, Mull' näita omma halla-tust, Et ot-
sin palwest abbi, Mo ohlamissed kule sa, Kui
sõb ja päwad ohlan ma, Et wägga kurb mo
südda.

7. Kui õigel aial surest wäest Mull' tahhad ab-
bi sata, Siis peasta mind leig' hädas seest, Mo
peäle armust wata, Ja lela ärra waenlasi, Kel
woimus lääes et ühhi Ei sa mo peäle woimust.

8. So hol'is, Jesus, annan ma Keit' minno
risti-wennad, Mo ihho omma hingega, Sa õi-
get murret kannad, Neid laitse sinna heldeste,
Mo kurbdust põra rõmusse, Se on, mis minna
pallun.

9. Ei minna issienneses, Mo Jesus, abbi tea,
Kui sa ei olle abbimees Ja mind ei peasta pea;
Kui agga tahhad waewada, Siis aita, et woin
kannata. Ja anna ikka woimust.

10. Oh! anna, et hea melega Ma lähhan sin-
no tele: Kui sinna wottad lakkita Uht risti min-
no peale, Siis te kül waewa ihhule, Ja sata hing-
ge rahhule, Se ellago so jures.

11. Ma ussun, Jesus! süddamest, Et õigel
aial sinna Mind peastad leige hädas seest, Ja
teed, mis pallun minna. Sa olled enne aitmud
minb, Kui minna ollen pallun sind, Sepärrast
ollen rõmus.

12. Mo Jesus, minno willetsus On parrajast
 full' teada, Sa olled minno romustus, Keil woid
 sa hásti seada, Keil sinno holeks annan ma, Te
 wenda, Kuida tahhad sa, So auuks, minno on-
 nek's.

171.

Was fürummer, was für Schmerz ic.

Südda, mis sa murresech? Mi's sa ennast kur-
 waks teed? Kartli' hing ja nödder meel, Oh!
 mi's waene, Oh! mi's waene leinad weel?

2. Et kül ennast kurwastad, Woi sa seft weel
 ennam saad, Murred süddant waerawad, Mis
 need murred, Mis need murred kolbarwad?

3. Murred surretawad sind, Armas laps, et us-
 su mind, Murrest saad sa willetsust, Jätta mah-
 ha, Jätta mahha kurwastust.

4. Ehl kül keil mind jättawad, Sa mind
 Jummal armastad, Minna lodan sinno peal,
 Sinna aitad, Sinna aitad siin ja seäl.

5. Zimmelikkult olled sa Kaitanud mind so ar-
 moga, Kui mind hädda waerwanud, Olled sa,
 Olled sa mind aitanud.

6. Keil so holeks annan ma, Peästa mind ja
 romusta Kurwa hinge minno sees, Issand helde,
 Issand helde abbimees.

7. Zago mahha kurwastus, Jummal on mo
 önnistus, Emma aitad ilka weel, Minne ärra,
 Minne ärra Kartli' meel!

Sest Jummalikkust Tarkusfest.

172.

Her! aller Weisheit Quell und Grund 2c.

Wifil: Oh Jummal Loja, pühha Waim! 2c.

Oh targa mele jaggaja! Ei olle sulle teadmata, Et, kui sa meid ei arowita, Keil meie tö on asjata.

2. Ma ollen waene pattune, Ei kolba ka hea teule, Kui wõttan sind siin tenida, Mo tenistus on kolbmatta.

3. So pühha sanna õppetus, Se on must selge rummalus, Mis hea on liggimesele, Sest ma ei moista ühtege.

4. Mo ello aeg on lühhike, Üks tuul ja aur ja suitsok: Mis ilmas sureks petakse, Sest polle mul ei sügguge.

5. Ehk mul keil annid olleksid, Ei peaks punde ma ühtegit, Mis mul fest keigest abbi saaks, Kui sinno tarkus mahhajaaks?

6. Ehk sa keil asjad arratead, Mis sallajas on, arranaad; Kui sa ei karda Jummalat, Keil, ussu, setta ollewad.

7. Keil innimeste teadmine, Se eksitab meid hirmsaste, Kui nende tarkus sureks saab, Siis keikis paikus kormistab.

8. Kül tarkus monda hukatab, Ahitowel ka otsa saab; Kui sa ei tunne Jummalat, Siis omma hinge kautad.

9. Sind, armas Issa! pallun ma, Mo palwed wõtta armoga, Sest rummalusfest peasta wäl, Et minnise saaks targem meel.

10. Oh!

10. Oh! anna sedda tarkust muul', Mis ikka ole
nub armas sull', Mis so ees on, ja antakse Neil',
Kes sust ormsaks petakse.

11. Ma sedda wägga armastan, Ja temma
pärrast rõmustan, Et ta on leigetullusam, Mo
melest leigeillusam.

12. Se on üls ärrawallitsud, So ennesest ka
sündinud, Ja armo annid temmale, Kui päike
paistab selgeste.

13. Kui filmis silma-pissarad, Siis temma su
meid rõmustab, Kui murre südbant kurwastab,
Siis temma südbant jahhutab.

14. Suur au ja rõõm on temma sees, Ta hoia
hädä, surma eest, Kes tedda nouab ennesel',
Se petaks surmas üllewel.

15. On wäggers sannust, teust ka, Ja Lõsa hea
nou andia, Mis temma nou ja tahtminne, Se
läbbi teada antakse.

16. Mis inimenne sedda täab, Ehk ommast
melest ärranäab, Mis nou sel surel Jummalal,
Mis temma tö on taewa al.

17. Sel inimese hingel ka On ello-maia's
muld ja ma, Ta meel ning mõtted elsiwad Ja ka-
sipiddi iofewad.

18. Mis Jummal teeb ja himmustab, Kes on,
Kes sedda talka saab? Kui sa ei anna tarkusi sest,
Kes isst ellad iggawest.

19. Siis anna tarkust rohkest, Ja jagga om-
ma lapsel, Et se woiks olla minno sees, Ja illa-
da mo sübdames.

20. Kus ial lään ja ollen ma, Eas't tedda olla
min-

2. Pissut neid sel aial õimad, Kes sind teigest
 Südamest Tõllanõudwad, armastawad: Wäes
 timist ja nõdradest Sulle litust walmistakse, Sin-
 no wägge tunnistakse.

3. Jummal parrago! Kõl nãme, Südda tah-
 hab katteda, Et ni mitto tuhhat tõe Walges wõl-
 wad langeda, Holeta, oh innimenne! Olled sa,
 eiks olle imme?

4. Süski, Jõsand! wallitseja, Tahhan armast-
 tada sind, Ma tean, et sa armas Jõsa Wägga
 armsaks pead mind, Lõmba wäggewast so jure
 Mind, et nouan taewa pole.

5. Kallis on so pühha nimmi Mulle, teige rah-
 wale, Se teeb teikis paitus imme, Keiges ilmas
 laiale; Ma ning taewas hõudwad peale: Kitus
 õlgo Jummalale!

6. Jõsand, minno wallitseja, Kallis olled min-
 nule, Sest ma tahhan lauldes anda Ennast sinno
 hõlele, Wõtta mo eest murret lãnda, Mind so tõe
 wa alla panna.

174.

Wår Gott nicht mit uns diese Zeit ze.

Wõsil: Oh Jummal! wata heldeste ze.

Kõli Jummal meil ei õlleks nõud, Se wõgga
 suggu ütleb; Kui puduks temmia murre
 siit, Siis lotus pea lõppeb: Sest nõdrad wõesed
 õlleme, Nõed kurjad süski pealege M. id kuuja
 wad ja põlgwad.

2. Neil on suur wõhha meie peal, Kai Jumi-
 mal

mal neid ei kelaks, Ei jälgi ennam olleks teal,
 Kõl surm meid pea nelaks; Meid nende wiuha
 upputaks, Kui wessi allawutaks, Ei peäseks üks
 Ei ärra.

2. Mu olgo ikka Jummalal, Kes nende kurgust
 peäsnud, Kui linnolenne taewa al On meie hing
 neist peäsnud; Kõis katti, lahti olleme, Meid
 Jummal aitto heldeste, Se ma ja taewa loja.

175.

Wo Gott der Herr nicht bey uns x.

Wifil: Oh riisti rahwas! Kannata ic.

Mui Jummal siin ei kähna hoost, Ei tulle appi
 kõrgest, Kui se ei olle meie poost, Kui kurb
 jad kiuswad järgest, Kui Jummal neid ei pillata,
 Ja nende nou ei kauta, Siis olleme keik hullas.

2. Mis inimeste tarkus teeb, Ei woi meid pel-
 letada, Kõl Jummal sebda ammo nääb, Ja woiß
 neid allandada; Eh! kurbaste nou piddawad, Ja
 kurbad gsjad hakkawad, Siis wõttab Jummal
 keelba.

3. Kõl nemmad wägga mäsfawad, Ning oßs-
 wad meid neelba, Kõl nemmad tappa tahhawad,
 Ei lasse ennast keelba: Waat, nemmad kurbast
 paukuroad, Kui merresäened kühifwad, Oh Jõ-
 sand, wata sebda!

4. Meid woõra usfopiddasaks Needsammad
 nimmetawad, Ja liitwad ennast waggasiks, Kes
 õigust õppetawad; So nimmi Jummal, mis
 on hä, Se peab katma nende tõ, Kõl sinna äre
 pad üles.

5. Need

5. Need keit on pimmedusse al, Ja tahhawad
meid neelda, Au olgo ilka Jummalal, Kes wot-
tab sedda keelda; Kõl Jummal nemmad pillatab/
Ja nende walled kautab, Ei sa need temma
wasto.

6. Oh Jõhand! suna rõmustad Meid, Kellel
abbi waia, Sa tõeks teed, mis tootad, Ei rum-
mal meel se moista, Se ütleb: keit nüüd hukka
läab, Kui Jummal risti läbbi teeb Ueks, kes ar-
mo ootwad.

7. So laes on meie waenlased, Nääd nende
mõtted läbbi, Sull' nende nouud teadawad, Meist
kela patto häbbi; Ei rummal meel woi uskuda,
Et Jummal tahhab aidata Kõl omma abbi tun-
nil.

8. Sa Ma ning taewa teggia, Oh Jummal!
palwed kule, Ning meie süddant walgusta, So
riik nüüd tulgo meile, Et õiges armus ellame,
Ning uskus kindlad olleme, Ehl kurjad nurri-
sewad.

176.

Ein feste Burg ist unser Gott etc.

Meil' tulleb abbi Jummalal, Kes ilka wägge-
gew olnud, Ning haddast wägge-
wast, Mis meie peäle tulnud. Se kurri waenlane
Meid wihtab kurjaste, Ja tulleb sõddima Nüüd
Larwalussega. Ei olle temma sarnast.

2. Keit' meie nou on tühine, Ei moõdu meie
wäggi, Se wõib meid aita õiete, Kes pattust lah-
ti teggi, Kes se on? Küssid sa, Suur Jesus, kos-
tan

tan ma, Se Jssand surest wäest, Se Jummal,
 Kelle Kdeft Keil woimus meile tulleb.

3. Ehl olleß ilm täis kurratid, Kes tahhassid
 meid neelida, Ei Parida meie ühtegit, Käl Jummal
 wottab keelida; Ehl kül on hirmus meel Sel kur-
 jal waimul teal, Ei siiski woimust sa, Sest omma
 sannaga Käl Jesus tedda woidab.

4. Suur Jummal teeb, mis tootab, Ja tah-
 hab Waimo anda, Ehl kurri selts kül ahwardab,
 Ei jowa wastopanna; Ehl woetakse nüüd Meilt
 ihho, rahha/hüüd; Et mingo iggawest, Ei sa need
 Passo sest, Meil' taewa riit peab jäma.

177.

Was kan uns kommen an für Noth zc

Wifil: Oh rieti, rahwas! Pannata zc.

MJs hadda woib meil' sündida, Kui sa meid,
 Jssand, södad Se kauni taewa leitwaga,
 Ning ello weega jodab? Kuisinno Waim meid rõ-
 mustab, Ning meie hinge jahhutab So rohke ar-
 mo läbbi.

2. So pühha nimme auul's sa Käl õiget teed
 meil' näitad, Ei iatka haddas rõmota, Waid issi
 meid sa hoia; ~~Se~~ alleme nüüd julged siin, Ehl
 meil' on kange. Et sa meid tulnud aitma.

3. So sanna, armas oppia, Meid õppetab ning
 nomib, Käl rist meist aiab himmo ka, Et patto
 kurjus lõppeb; Mis muido hingel' tahso teeb, Mis
 läbbi ihho hukka läab, Keil' sedda keled ärra.

4. Laud on meil' siinust ehhitud, Mis meie it's
 ka näme, So sanna roaß annetud, Mis wais
 mus

mus meie söme; Kui tulleb kurrat kiusamo, Siis
woib so sanna rõmusta Meid pühha Waimo
lābbi.

5. So arm so heldest süddamest Nūud tula
leb rohkest meie Siin ilmas ning ka igaawest,
Sa wotad meie peale, Et meie woime ussoga
Siis so au risti pärrida, Kui sinno pärrie rahwas.

6. Meid, arms Jeesus, awwita, Sa woid
meid waggaks tehha, Et meie lindla ussoga So
Jessa woime nähha, Kes sedda puud süddan est,
Sesamata pühha Waimo wāest Nūud laulgo
rõdmjast: Amen.

178.

Es spricht der Unweisen Mund wol 2c.

Wisil: Oh! risti rahwas kannata 2c.

N Sed wallatumad kiitewad: Meil on se õige
Jummal, Ja siiski kurja teggewad, Neist
iggauks on rummal, Ei kolba iel nende tõ, Ei
noua ütski, mis on hä, Sest Jummal põlgab
nemmad.

2. Suur Jummal watis ülleweel Keig' innis-
meste peale, Ning temma tulli katama sealt, Kas
legi omma mele Ning mõttega head ikhaldaks,
Ja Jummalat sin arm, Ja teels, mis tem-
ma lāssib.

3. Ei ütski õige tee peal päind, Keit ollid nurja
lāinud, Ja ollid lihha tahtmist teind, Ning tuhja
waewa nāinud: Ei ütski head sõõd teinud teal,
Ja siiski mõttesid need weel, Et Jummal sedda
hidab.

4. Kui laua need on aummalad, Kes tühjad
 lombed liitwad, Ja minno rahwast loormawad,
 Ja lahjust lasso pühdwad; Neil polle usko süs-
 dames, Ei holi palwest hädda fees, Waid taht-
 wad ennast aita.

5. Eest lahhe wahyl nende meel, Sepärrast
 nimmad kartwad, Kul Jummal abbiks waggas-
 del, Kes temma sanna kuulwad: Head nou need
 kurlad põigawad, Mis waggera ütleb, naerawad,
 Et temma rõõm on Jummal.

6. Kes waggadele ilma peal Nüüd peab abbi
 saotma? Kul Jummal heidab armo weel, Ning
 tulleb wangid peästma; Ta Poia läbbi sidda teeb,
 Eest iggaul's suurt rõõmo näab, Kes temma abbi
 stab.

179.

Wie schön leuchtet der Morgenstern &c.

Nüüd paistab melle kauniste Se koido-stiht ni
 selgeste, Se Jese wõssokenne, Kes Lawes
 rist on sündinud, Ja kunningaks meil' kinkitud
 Ja priuks, Jesukenne! Helde, Selge, Armokene
 ne, kaunistenne olled sinna, Sinnust ei woi jada
 minna.

2. Sa olled, S. üffine Mo hinge rõõm
 ning melehä, Kes mind on peästnud isse; Sa ol-
 led minno rõõmustus, Eest sinno armo-õppetus
 On maggusam kui messi. Gõda, Gõda, Hosian-
 na, taewamanna, minno hinge; Sinnust püan
 minna õnne.

3. Mo sidda, Jofand, sitta sa So kalli armo
 tulle

tullega, Et minna ormsaks pean Sind, minno kallist Jesukest, Ning armastan ka liggimest, Et minna ustus tean, Et sa Nenda Armastades, wa mistades ormsaks liitmaks, Teed mind taewa osfalissaks.

4. Kõõm tulleb mulle Jummalast, Kui sinno silmad ülleroast Mo peale heldest waatwad. Oh Jesus! minno õnnistus, So sanna ning so kannatus Mo süddant jahhutawad: Sulle Mulle Arrapeastias römustajaks, nõbder ollen; Sulle minna woõdraks wullen.

5. Mind, Isand Jummal, iggawest Sa olled teigest süddamest So Poegas armastanud; Poeg kihlas mind ni heldeste, Sa on se peig, ma prubi ke, Ni wägga römustatud. Nenda Nenda Mure ret kannab, ning ka annab taewa mulle; Au ning litus olgo sulle.

6. Oh! löge kannest, mängiad, Ning lauloge, keit laulajad, Head rōmo luggu peale, Et minna omma Jesukest Nüüd armostajest süddamest Woin tulletada mele. Lau'gem, Tehkem Römustamist, auustamist koesiale, Surele au kurningale.

7. Nüüd wägga rōmus ollen ma, Ning tahhan Jesust tännada, Kes on mo ainus warra, Se tahhab mind ka armsast. Mit ülleroõrta taewasse, Ja peästa häbdast arra. Amen, Amen, Sulle taewast, peästa waewast, Jesukenne, Sind ma otan armokenne.

Herr, deine Treue ist so groß 2c.

Wisl: Oh! ristirahwas, kannata 2c.

H Jesand! suur on sinno arm, Se tull b
immet's panna, Et olleme siin muld ning
põrm, Sa wottad murret kanda, Ehk kurjus kes
tab allati, Meid siiski kaitset pealegi; Ei tahha
hukka sata.

2. Pat wottad woimust kurjaste, Sa neäd
keik tiggedussed, Mis tehha'se siin pahhaste, Sa
tead keik willersussed, Käl kaswata'se patto süüd,
Ei olle rahho neik müüd, Kes sinnust taggane
wad.

3. Meid nuhtled sinna hirmsaste, Kes õige tee
peält lah'wad, Ning ommas ellus järgeste Se
laid tee peäl kaimwad, Ning patto porris ot'wad
Suurt rõmo, ilka teggewad, Mis tahhab kurri
sudda.

4. Keik loom sepärrast ehmatad, Ja õh'ab lah
ti sada, Käl pitki filmi ihhaldad, Et waewast peä
sels ärra, Mis taewast ial leitak'se, Mis ma peäl
alles nähha'se, Sa muttab sedda kurjust.

5. So peäle siin adame, Ei tahhad palwet
kuulda, Ning sinnust abbi otame, Oh Jummal!
wotta pöörda, Kes julgest patto teggewad, Ning
õnsaks sada mõitewad, Kui pörge pole iot'wad

6. Sul, Jummal, olgo halle meel, Sa olled
armastanud Keik kurjad, kes sind ilma peäl On
wägga kurwastanud. Suur wäggi olgo sanna

tees, Et hattaks nende sübdamesi, Kes kowwa
on kui kowwi.

7. Sa, armas Jssand, murretse, Et tundwad
sõggedadke, Et on so ikke lebioke Ning magaus
pattustel, Kes tundwad omma patto süüd, Ning
noudwad sinas heldust nüüd So Poia surma
pärast.

8. Keil, mis sa koggund ennesel, Neid wotta
õnnistada, Ning anna, mis neil pudub weel Neid
õige teie sata: So heldust, hoolt ning wägge ka
So lastel' anna teada sa, Kes sinno armo oot
wad.

9. Kõl omma peäle mõtlewad ü's karlane
ning issa, Sa ennem kui need mollemad, Ei sin
na mõtle kurja; Sest sinno peäle lodame, Oh!
juhata meid armsaste, Kui sinna ial arwad.

10. Siin sinno wõssub olleme, Sest rõmus
meie südda, Et armo palka heldeste Sa meile tah
had anda; Meil on se lotus sübdames, Et näme
sind so walgusses, Kus Tal meid wottab hoida.

181.

Es woll' uns GÖt genädig seyn &c.

Gummal! tulle ar- ja, Ning omma õn
ne anna, Meid taewa pole juhata, Et
moistame so sanna, Et sinno tööd siin tunneme
Ning woime waggad olla, Ei Jesus pagganates
le Woib ärrapeastjaks tulla, Et nemmad pattust
põõwad.

2. Ma ilm sind, Gummal, auustab, Ja kudas
siano nouu, Ning sures rõmus himmustab Sini

laulda siano auu, Et olled kohtomoistia, Kes moi
 must pattult wöttab, So sanna hoiab, toidab ka
 Keil rah wast, et se töttab Siin udes ellus laia.

3. Keil rah was, Jummal! tännago Sind ma
 peal head tödd tehhes, So sanna waggi lastwago
 So auuks meie nähhes. Oh Issa! Poeg! meid
 önnista, Sind süddamest Keil kartwad, Oh püh-
 ha Waim! meid rõmusta, Sind waggad auus-
 tarwad, Sest laulgem rõõmsast: Amen.

182.

Ach Gott! vom Himmel sieh' darein ze.

O Jummal! wata heldeste, Sul olgo halle
 südda, Kui pissut pühhaid leitakse, Neil
 waestel on suur hädda; So kallist sanna naer-
 takse, Ja tuhja wallet ustakse, Se õ ge ust on
 lõpnud.

2. Ei olle nende õppetust So pühhas kirjas
 nähha, Need wotwad järgest wallatust Ja usi
 lasto tehha; Se tahhab sedda, teine teist, Ja üs-
 sigi ei koiba neist, Keel libbe on, meel tigge.

3. Need tuhja usso õppiad, Oh Jummal! lülka
 mahha, Need on kül kõrged hoopliad, Mis käs-
 sid, need ei tahha; Keil woimus on nüüd nende
 laes, Meid arwab teie iggamees, Kes woib
 neid õppetada?

4. Sest ütleb Jummal taewa seest: Ma tah-
 han üllestousta, Mo lastel polle abbimeest, Meid
 tahhan issi peasta; Ma kulen nende palwe heält,
 Mo sanna peab ülleroelt Neil ilka woimust saata
 ma.

5. Kui seitsemel korral hõbbe, kuld, Laab selget's
 sulle

tulle labbi, Ni usf, kui tunneb risti tuld, Saab
selget's ka, et habbi Ei allati ja temmale, Kes rist
ti alt ei taggane, Waid teeb, mis Jummal tah
hab.

6. So fanna hoia puhtas'e Meil', armas
Jummal, ikka, Meid kaitse, Jofand, heldeste, Et
meie ei sa wigga, Need kurtjad wägga figgwad
Seal, kus need walle-oppiad Siin ma peal palfo
makswad.

183.

Zion Plage mit Angst und Schmerzen 26.

S Zion kaebab fures haddas Tuittes ommal
Jummalal, üttestes: ma ollen waewas
Ning ka kause risti al. Sion, selle pärrandus,
Kennel on leif wallitus, On ni tühja's, alwats
läinud, Kes on sedda immet näinud?

2. Jummal, kes mul tootanud Omma abbi
hadda sees, Se on mind nüüd kurtwastanud Ning
ei seisa minno eest. Oh! Kas sa ni järgeste Mo
peal olled wiyhane? Et's sa tahha armo heita, Ja
kui ennemuiste aita?

3. Sion, sinna teigearmsam, Kostis Jofand
furest wdest, Nüüd sa oll. teigekurbsam, Agga
ota, minno ldest Peab sulle tullema Rahho, rõmo
Waimoga, Jatta nüüd leif murret mahha, Wihe
kada sind ma ei tahha.

4. Emma lombel tahhan minna Jal sind ei
annusta, Minno mele pead sinna Jäma ilmalop-
matta; Ja kui peat's emma ka Omma last unnu-

tama, Süski pead sa mo meles Oüema ning
miano Ülles.

5. Ürra lasse nüüd sind petta Vahharetti tiages
dusti, Kes ei moista muud kui tehha Hirno sulle,
katwalust. Minno meles olled sa, Sinno nime
me tunnen ma, Hoost ma tahhan so eest kanda,
Sulle õnnistusse anda.

6. Sinno peale ilka watan, Sind ma kannan
rüppe sees, Omma rõmoga ma pean Ülles sind,
so abbimees. Hadda egga willetsus, Sodan
egga kiusatus Ei sa minnust lahjutada Sind,
oh! wotta kannatada,

184.

Erhalt uns, Herr, bey deinem Wort 26.

SO sanna meie kinnita, Oh Jummal! meid
neist awwita, Kes tahtwad lüüda üllewelt
So Poia omma järle peält.

2. Oh Jesus Kristus! näita sa M'is omma
wägge lõpmatta, Easf sinno rahwast ellada, Et
temma sind woiks tännada.

3. Oh Pühha Waim! meid rõmusta, Aht
meelt so rahwal' anna ka, Meid surma tunnilt
awwita, Ja ello siss' wihata.

4. Kuid kurdad nouuo tühiaks te, Mis meie
wasto petakse, Kuid nende kätte maksad sa, Kuid
jätwad pattustpõõrmatta.

5. Süis pead moistma nende meel, Et sinna,
Jummal, ellad wael, Ja omma rahwast awwita
lad, Kes sinno peale lodawad.

185.

Verleih uns Frieden gnädiglich 26.

Meil' anna rahho armoga, Oh Jummal!
 meie aial, Kes meie eest woib söddiba,
 Ep olle üksti maijal / Kui üksnes sinna Jummal.

2. Last' meie Ma-Ballitsejal' Head wallitsust
 ka olla, Et woime rahho temma al Ja hinge tois-
 dust sada, Sind, armas Jummal! karta. Amen.

— — — — —
 Länno ning Rituse Laulud.

186.

Was Lobes soll'n wir dir, o Vater, 26.

Mis litust woime, Jesand! sulle anda?
 So tööd ei ükski woi käl immeks panna.

2. Sa olled meie biget tähte teinud, Sest
 meie olleme so armo näinud.

3. Sa olled War'o merres upputanud, Ning
 ommal' rahwal' kõrbes leiba annud.

4. Sest meie woime sinno armo nähha, Et sine
 na toidab hinge ning ka lehha.

5. Et pidbid näitma meil' so imme läe, Siks
 olled rikkunud Ittide wäe.

6. Ning olled armo-seadust meie annud, Oh
 õnnis! kes se hästi meie pannud.

7. Oh Issa! kindla's sawad sinno sannad,
 Sa õigust, kohut meie ilka annad.

8. Neil' wanail' sinna, Jssand, appi töttod
Ning sure auga sinna woimust wöttod.

9. So nimmi, se on kallis, pühha, hirmus,
Kes sedda kardab, sell' ei pudu tarkust.

10. Au, ritus, tänno, Jssa! sulle olgo, Ning
ma peäl, nenda kui seal taewas tulgo.

187.

Du, meine Seele, singe x.

Wisl: Ma püan teigest hingest re.

MO hing, head launid laulud Nüüd laula
rõõmsaste Sell, kes keil asjad lonud, Kel
woimus järgeste: Ma tahhan, Jssand, lita So
rohke armo teäl, Ning sulle tänno anda, Kunni
ma ellan weel.

2. Oh innimesed! õpp'ge, Mis teile kasso teeb,
Ning ärge armastage, Mis wiimaks hulla läbb;
Oh! ärge ennast lootke Siin sure wode peäl,
Neist obbi ärge ootke, Kui suits on nemmad teäl.

3. Keil innimesed läh'wad Siit ilmast nops-
peste, Hing lahkeb, ihhud sawad Siis nullaks,
põrmuksle; Surm wöttab tühiaks tehha, Mis
seati targaste, Siis igamees woib nähha, Kui
sant on innime.

4. Oh! õnnis, kes sin watab Nüüd üksnes
Jesu peäl, Keit temma hõleks annab, Saab kass-
so sin ning seal: Kes Jessus armastawad, Kes
sürem warrandus, Need rõõms ello sawad, Ei jä-
neil' kurtawastust.

5. Kes polle sõgge, rummal, Wõib pea arwa-
ta,

ta, Kui wäggeto meie Jummal, Se näitwad lo-
mad ka: Ma, taewas, linnud, tähhed, Mis meie
silma ees, Keik weiksed, kallad, wähhed, Mis jões
ning merre sees.

6. Ei ühhelegi liga Se armas Jssand te, Kes
ustlik on ning wagga, Head annab temmale, Ta
toeks teeb heal meel, Mis temma tootab, Kell' li-
ga sünnib, sellel Kul abbi walmistab.

7. Ta mitto lombed teab Meid peästa surma
kest, Ja toidab, kaitseb peästab Meid sure nälia
käest; Kes waesed on ning sandid, Meid södad il-
lusast, Kes ollid kaua wangid, Meid peästab sage
gedast.

8. Kes rummalad siin ommad, Meid Jum-
mal walgustab, Kes nõdrad, rammotumad
Meid temma toetab; On selle söbber ilka, Kes
tedda armostab, Ei sattu sellel wigga, Kes tedda
himmusiab.

9. Ta aitab waesed lapsed, Teeb head neil
woobrastel Ja kuleb lesse paltwed, On mehhe asse-
mel; Kes agga wiiklab tedda, Siis nuhtleb kure-
jaste, Keik temma maad ning kooda Ta pillab
laiale.

10. Ma ollen wagga rummal Sind kita diete;
Sa Runningas ning Jummal, Ma die sarnane;
Et süski ma peäl ollen Nuud sinno lapsok, Sest
minna kitust julgen Siin anda sinnule.

188.

Nun lob, mein' Seel, den HErrn ic.

Mhing, oh! rõõmsast kida Nuud omma hels-
de Jummal, Mis head sull' wõtnud näis-
ta,

ta, Mo südda ärra unnušta: So pattud andel's
annab, So wigga parrandab, Sind ommas
sülles kannab, So hädda wähhendab, Sind hee
ga rohkest täidab, Ning uel's lomaks teeb, Käl
omma digust näitab, Et hädda mahhajaab.

2. Et temma lohhus pühha On, sedda meile
kulutab, Et löppeb temma wihha, Se temma hel
dus tunnistab, Ning temma orin on rohke Ja
halle temma meel, Meid äkkitselt ei nuhile, Meid
arraid aitab teäl; Kes tedda hästi kartwad, Meil'
temma head teeb, Kui laugel maast on taewad,
Ni pat neist ärralääd.

3. Kui ommad lapsollessed üs's dige issa armast
tab, Ka nenda innimesed Se helde Jummal loss
surad; Meid temma tunneb armoo, Et põrm ning
tühhine On meie ello rammo, Ning rohho sarna
ne; Kui tulest mahhaskullub üs's leht ning diele,
Ni pea ärralahlub Siit ilmast innime.

4. So arm, oh Jessa! taewast, Se lestab
üksnes kindlaste, Meid peastad sinna waewast,
Kes sanna kuulwad kowwaste, Kes hoidwad sin
no seadust, Sa Jummal! wallitsed, Gesti, Inglid!
andke litust Sell', kes suurt immet teeb, Ja au
ustage tedda, Sa auuks tenige, Mo hing ka peab
tedda Keil liitma järgeste.

5. Au, litus Jhesal' olgo, Gull' Poial' pühhal'
Waimul' ka, Keil meie kassuks tulgo, Mis sine
na wotnud toota; Et meie sinnult abbi Siin jul
gest lodome, Ei meile tulle häbbi, Kui armo otas
me; Meil' südda, meel ning mötte Sind noudu
kindlaste, Amen! Käl same läcte, Mis ial pallus
me.

189.

Nun dancket all' und bringet Ehr ic.

Wisl: Nääd Jummalale auustust ic.

Nüüd kiitõs teigest süddamest Keil innimeste
heäl Sind, kedda taewas iggawest Ka kiitõs
wad Inalid seal, Ka kiitõwad Inglid seal.

2. Oh! laulgem sell' l, kes keil nääd, Sell' su-
rel' Jummalal, Kes suri asso ikka teeb Ja immed
taewa al, Ja immed taewa al.

3. Kes emma ihust järgeste Meid ülespidda-
nud, Ja, kui ei woinud üksige, Meid armust
aitanud, Meid armust aitanud.

4. Et temma küs on wihhastud, Woib siiski
armasta, Soab pea jälle leppitud, Teeb head, ei
nuh'le ka, Teeb head, ei nuh'le ka.

5. Ta rõmustago heldeste Meest, mõtted, süda-
dant ka, Ja saatto ärra kaugele, Mis meid woib
kurwasta, Mis meid woib kurwasta.

6. Ta endõs rahho ellada, Siin ma peäl jul-
geste, Ja õnnistago lõpmatta Keil meie kätte tõ,
Keil meie kätte tõ.

7. Ta arm ja helbus olgo siin Meil' osaks ig-
gawest, Keil waeto ja murre, rist ja piin, Se taga-
ganego meist, Se tagganego meist.

8. Ni kaua kui siin ellame, Ta meie ainus õn-
n, Kui ellust ärralahkume, Meil temmast osja on,
Meil temmast osja on.

9. Kui meie südda lõhki lääd, Meid panne
hingama, E meie silm seal Jesust nääd, Kui
lähme maggama, Kui lähme maggama.

190.

Jehowa! dein Regieren macht zc.

Jummal! suur on sinno tó, Et meie un-
nustame, Mis muudo sureks peakse, Kui
mele tulletame; Kui üpris suur on sinno au Ning
palso üllem sinno nou, Kui nende nouud ommad,
Kes ma peal wallitsewad.

2. Kes wallitseb ni targaste Kui sinno, wäggete
Jummal! Kes ial on so sarnane, Ehk palso maad
on temmal; Keik surelikud ilma sees, Need kum-
mardawad sinno ees, Keik suremad on orjad, Ni
kava kui sa tahhad.

3. Kui kangel so wald ullatab, Ep olle ükstei
mootnud, Mis so film ial selleiab, On sinno or-
jaks tehtud; Se surem herra ilma peal On su-
rem wõlakinne teal, Keik nored ning keik wannad
Sult omma toidust sawad.

4. Sa moistad kohhut öiete, Kui tahhad öi-
gust näita, Sa Jssand nuhtled kangeste, Ka tah-
had armo heita, Keik peab lorda minnema, Kui
tahhad kätte tassuda, Ehk sinna kangest nuhtled,
Ehk armolinne olled.

5. Keik sinno tó laab eddasi, Ei ühtegi sa nurja
So nou ei lähhá taggasi, Sa ei woi tehha kurja.
Sa hoiad, kaitseb heldeste, Keik toidad, sead tar-
gaste, Keik, mis sa teed, on öige, Se olgo suur
ehk weike.

6. Sind, Jummal! kidan järgeste, Et moistad,
mis on olaus. Dnnis, kes tunneb tõeste, Mis on
so lapsse kohhus. So alwem orri ollen ma, Mo
peale,

peale, Issand hallasta, Mind wõta õppetada,
Et woin sind kumardada.

7. Ma ennast allandan so ees, Mind wõta,
armolenne! So armo hõel's hõdda sees; Eht õl-
len maõlenne Kõl sinno wasto armata, So sara-
nane ma polle ka, Sa siiski armo heidab, Mull'
waesep' heidust näitab.

8. Ma ollen waene pattune, Mull' tulleb karta
hirmo, Ma siiski kidan rõõmlaste So õigust ning
so armo; Sa pakkud armo minnule, Ma julgen
tulla sinnule! Mind wõta waggals tehha, Siis
lõppeb sinno wihha.

9. Mo armas õnnisteggia Kõl pallub mo eest
ikka, Se peale julge ollen ma, Et parrandab mo
wigga. So Poia parrast kinkid sa So armo
mull', so riki ka, Mis sinna, Issand, sead N. L.,
kõdda armsaks pead.

10. Ma annan wasto, mis on mul, Ei sinna
kõdda põlga, Mo südda õlgo õnnik's sull', Eht ene-
nesest ei kõlba; Kõl so Põrg kõdda ehhitab, Ning
usso lõbbi parrandab. On temma hoon' mo sõi-
da, Siis sa ei põlga kõdda.

11. Weel hõia, kaitse, murrette, Weel ikka ar-
mo heida, So ikke al mull' õrgeste So rahha rõ-
mo näita, So allam ollen rõmogo, Mo wend on
Jesus lõpmatta, Eest saan ma awulisset's So rigi
õsfallisset's.

191.

Nun dancket, alle, Gott &c.

Wifil: Oh! wägga Jummal, kes &c.

Oh! wõtkem Jummalat Suust, südamest
nuud

nuüd kita / Kes suri asjo teeb, Ja temmale au näis-
ta, Kes emma ihhust jo Meil' teinud paljo hääd,
Ja praego hoidwad weel Meid temma armo laed.

2. Se armas Jummal nüüd Ka wotko mur-
ret lända, Meil' rõõmsa süddame Ja kallist rahho
anda, Ja pidbago meid Ka Siin ülles armsaste,
Ja wotko häddast teäl Meid peästa heldeste.

3. Nu olgo Issale, Sell' sure Jummalale, Ja
temma Poiale Sell' auu kunningale, Sell' püh-
hal' Waimul' Ka, Kolm-ainul' algmissest, Kes oli
li, müüdi on, Ja jääb Ka iggawest.

162.

Herr Gott, dich loben wir etc.

Sind, Jummal! Iidame,
Sind, Issand! tänname.

Sind, Jummal Issa iggawest,

Keil' maailuu Iidab süddamest:

Sind taewa wäggi auustab,

Et sinno nimmi litust saab,

Sind kiitwad, Issand, Kerubim,

Ka laulwad sulle Serawim:

Pähha on meie Jummal!

Pähha on meie Jummal!

Pähha on meie Jummal!

Se Issand Sebaot.

So wäggi sure auuga

Käib ülle taewa, ülle Ma.

Kalsteiskümmend Apoktolit

Ja keil' need pühhad Prohwetid,

Ned kallid Martrid löpmatta
 Sind kiitwad sure healega.
 Keil sinno ristit rahwa keel,
 Se kibab sind sin ilma peal.
 Sind / Jummal Jssa, suresti wdest,
 Ka Noega meie abbimeest,
 Sind, puhha Waim, kes römustad,
 Keil auustades kidarwad.
 Oh! Jesus Kristus taewa seest,
 Sa Jssast sind nd iggarwest,
 Ei põlgnud neitsi ihho sa,
 Kui tahtsid ilma lunnasta.
 Sa olled surma rikkunud,
 Keil uskjad taewa foggonud;
 Sa istud Jssa kõrgel kael,
 Keil au on sinmul üllewel.
 Sa moistad diget kohhut soäl
 Ni ellawa kui furno peal.
 So sullasid meid arowita,
 Et lunnastand meid werrega.
 Last taewas sada rōmo maad
 Keil, kes so sisse ussurwad.
 So rahwast, Jesus! arowita,
 So pärrandust la õnnista,
 Oh! hoia sedda armoga,
 Ning taewa sisse üllenda.
 Sind, Jummal, meie kibame,
 Sind iggapäwa tanname,
 Oh! hoia, Jssand abbimees,
 Meid kurja ning la patto eest,

Oh! wotta, Jssand, hallasta,
 Ja leiges haddas arwita,
 Oh Jssand! aita heideste,
 Et sinno peäle lodame,
 Keik meie lotus olled sa,
 Oh! ärra jätta abbita,
 A M E N.

195.

Lobe den Herren, den mächtigen etc.

Wotta nüüd Jssandat, wäggewat kunningast
 kita, Oh! minno hingeste, ärra nüüd aega
 teps wita. Oh! minno meel, Aia kül laulusid
 peäl! Nu Jummalale ka näita! Nu Jummalale
 ka näita!

2. Kida nüüd Jssandat, kes on keik targaste
 seadnud, Kes sure hõlega wäggewast ikka sind
 saatnud, Sind hoiab ka, Menda kui himmustad
 sa; Eks olle sedda sa tunnud? Eks olle sedda sa
 tunnud?

3. Kida nüüd Jssandat, kes sind on kauniste
 lonud, Kes sulle terwist on annud, sind armoga
 jootnud: Kui hadda kül Olli, siis Jummal on
 sull' Abbi ka rohkeste tonud, Abbi ka rohkeste to-
 nud.

4. Kida nüüd Jssandat, kes sulle siggidust ann-
 nud, Kes selgest armust sind Jummalala lapses on
 pannud: Mõtle se peäl, Kes leigewäggewam
 keal, Kes kui üks isä sind kannud, Kes kui üks
 isä sind kannud.

5. Kida

5. Kida nüüd Jesandat, Kida hing Jummalala
nimme! Mis ial ligub, se kükko, sest temma teeb
imme! So walgus ta; Sidd' ärra unnusta sa,
Sest üttele kites nüüd Amen, Sest üttele kites nüüd
Amen.

Surmaß ning Allestous-
misfest.

194

Weil nichts gemelners ist, als sterben ic.

Wißt: Kes Jummalat ni lassob tehha ic.

Si wiinne tund sin keikil tulleb, Siis
tulleb kord ka minnule; Mis muud se
peäle tarwis lohhab, Kui walmistama
aeglaste; Kui enne surma surraße, Siis surmas
ma ei surrege.

2. Uht õnsa surma tunni sada, Ei se ep olle
meie tö, Et woiksin ennost walmistada, Siis
tahhan tehha targaste: Ma nouan talla s-dda
meest, Kes annab õnnist tunnikest.

3. Se on mo armas Jesus issi, Kes omma elo
lo minno eist On ärraannud, innimesi Keik luno-
nastanud surma kaeßi, Kes omma werre, surmaga
Null' annab õnsast lohkuda.

4. Oh helde Jesus! wõtta ikka Mind kehwa
meles

meies piddada, Ja minno jure, patto wigga Oh!
wotta hopis löppeta, Ei häddas ma muud möt-
lege Kui sinno peale üfsine.

5. Null' anna aegfast pattust pöörda, Ja sur-
retada pattud ka, Ja uskus sinno pärralt sada;
Oh! öppeta mind surrema, Et igga silma-pillmis-
sel Ma sarma peale möiten teäl.

6. So kätte, armas Jësand! minna Nuud
annan omma hingekest, Se ommaks holeks wote-
ta sinna, Ja pärril sedda iggateest; Oh Jësus!
wotta armsaste Mo waimo ülles taewasse.

7. So arm mind hästi walmistago, Ni kui
so mele pärrast on, Mo usko rohkest lastwatago,
Mo walgus, Kõlp ja minno kroon: Keil pattud/
kurjad waimud ka Nuud kauta so wäega.

8. So hawad olgo minno warri; Mind kos-
futa so sannaga, Mind wiimselt sago sinno werri
Ja Jësa heldus aitama Et woiksin õnsast lahku-
da, So kulgess rahhul hingada.

9. Ehk siis mind Jummal ärratõttaks, Kui
temma tahhab igganes, Mil tunnil moga ärratõ-
taks, Ei karda surma ellades; Ta arm ja Jësu
werri ka Wand sadab hästi surrema.

195.

Ullenthalben, wo ich gehe 2c.

Wifil: Sõdda, wis sa murretesed? 2c.

Sõitõs paikus, kus ma seisan, Kõnnin, istun
ellil maggan, Jhhaldan ma, Jësus, sind,
Kes sa ollud, Kes sa ollud praßinud mind.

2. Palo

2. Palso waewa ollen näinud, Jim on tülli
mulle teinud, Kui nüüd, Jummal! käsib sa,
Ehhan ilmast, Ehhan ilmast lahkuda.

3. Kui ma Jesu jure tullen, Jggawest seal rõs
mus ollen: Siis wast õnnis ollen ma Keige Ingo
li, Keige Ingli seltsiga.

4. Süddamest pean rõõmsaks sama, Kui
mind Kristus uendaba Wõttab ning wiib tae
wasse Ellama, Ellama seal sureste.

5. Jesust lidab su ning südda, Taewas arusa
tades tedda, Seal ma laulan lõpmatta Pühha
Ingli, Pühha Ingli seltsiga.

6. Üllemllo on mul taewas, Seal ma volle
pattro waewas, Oh! Kui õnnis ollen ma Keige
Ingli, Keige Ingli seltsiga!

196.

Witten wir im Leben sind 2c.

Westel selle ello sees Üks surm on meil ikka,
Oh! kes siis on abimees, Kui on hirmus
wigga? Sa Jssand otse üksi. Meie hirmus eksi
tus, Sest on meile kurwastus. Pühha Jssand
Jummal! Pühha wäggero Jummal! Pühha hel
de õnnisteggia! Jggawenne Jummal! Ürra anna
sada Surma hädas hukka meid. Kurieison!

2. Kesket surma hirmsaste Põrgo haud meid
Eiusab: Kes meid sest teeb wallale? Kes sest hirm
must peastab? Sa issand aino üksi. Sinna
armust hallastab, Kui on raske meie pat. Püh
ha Jssand Jummal! Pühha wäggero Jummal!
Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal!

Urra põrgo wallo lial: hirmutago meid. Kurie-
leison!

3. Kesket põrgo hauda ka Meie pat meid wae-
wab; Kus ſiis peab minnema? (Kes ſeſt waewast
aitab?) So lure, J̄sand, u^ſſi. So werd rohkeſt
wallati, Meie ſuwo ka ma^l eti. Puhha J̄sand
Jummal! Puhha waegew Jummal! Puhha hel-
de õnniſteggia! J̄ggawenne Jummal! Urra ana
na ial Uſko arratoppeda! Kurieleison!

197.

Wenn mein Stündlein vorhanden iſt 2c.

Wiſil: Oh Jeſus! Allen abbinneſ 2c.

SLi ſurma tund on uſſe ees, Mind ka^ſſb ita
maſt jouda, Siis olle, Jeſus! abbinneſ,
Mo hinga wotta nouda: Kui minno hing on lele
peal, Siis looko ſinno peale meel, Ja andko leiſ
ſe holeſ.

2. Mo paktud omma loormaga Muſt tewad
lange hädä, Ei neid woi ülleſarwata, Ei kare
da ſiis ſi ſedda, Eſt ſinno ſurma malleſtus On,
Jeſus, minno linnitus, Se minno hinga peä-
tab.

3. Ma olen, kui ma uſtus tean, So ihho, lu
ning lihha, So lülge minna lārgest jään, Ei kare
da ſurma wiſha. Kui ſurren, ſulle ſurren ma, Sa
olled rõmo ello ka Muſt ſurma läbbi ſaatnud.

4. Et ſurnuſt ülleſtousnub ſa, Ning ſurma
ühialſ teinud, Ei hauaſe woi jada ma, Eſt
taewa olled, läinud; Kus olled ſa, ſäl pean ka
So

So jures illa ellama, Eest ma siit lahkun rõõms-
fast.

5. Niid tahhan julgest rõmoga! So sure, Jee-
sus! minna; Ei üksi mind woi ärrata Kui, ar-
mas Jeesus, sinna. Eest maggan haudas rahho-
ga, Sa üksi woid mind ärrata Ning taewa siise
sata.

198.

Hertzlich Lieb hab' ich dich, o Herr.

MA armastan, oh Jummal! sind, Et ärra järe-
ta mahha mind, Mo peäle armo heida.
Mind teit masilm ei rõmusta, Ei holi ta:waft
minna la, Kui agga sind woin leida. Eh! min-
no südda lohkeb kül, Sa olled siiski abbiks muil,
Mo õn ja hinge linnitus, So werri on mo lunn-
nastus. Oh Jeesus! Mo abbimees! Mo abbi-
mees! Mind peasta ärra habbi seest.

2. So ande, Jeesand! on se la, Mis ial ma
woim nimmeta, Kui ollen siinust sanud. Oh!
anna armo tenida Sind, liggimeest ja eanast la
Sega, mis olled annud; Ja teta walle-õppetust,
Ning kurratide kawwalust, Mo hädda sees mind
rõmusta, Et woin heal meel kannata. Oh Jee-
sus! Mo Jummal sa! Mo Jummal sa! Mind
surma häddas rõmusta.

3. Ma pallun, Jeesand! süddameest, Oh! las-
se omma Ingliseest Mo hinge taewa landa, Ja
wõtta minno ihhule, Kui maetakse hauasse, Head
hingamist la anda. Mind wümsel päwal ärras-
ta, Siis tullen ma sind näggema, Oh Jummal!

sure ouu sees. Sind kuitma sinno järle ees Oh
 Jefuse! Oh kule mind! Oh kule mind! Ma tahs
 han ikka kuta sind.

199.

Herklich thut mich verlangen 2c.

Wisil: Kuts pean wastowódma 2c.

MA püon keigest hingest Üht önnist ofsa nüüd,
 Et tu leb hädda kangest, Sest nouan ärra
 siit: Mo lust on ärramiina, Oh Jefus! wotta
 mind Sest kurjast ilmaji sinna, Kus Ingliid kiit
 wad sind.

2. Sa olled lahti ostnud Mind pattust, pör-
 go wäest: So werri on mind peästnud Keil min-
 no wäenlastest: Se peäle minna lodan, Ei karda
 minna teps, Ma sinnult armo otan, Sest olen
 önnis laps.

3. Ehl maggus kül on ello, Surm wägga
 wihha muul, Et tinnast tulleb wallo, Ning
 teeb muul haiget kül: Mo hing siit siiski töttab,
 Sest surm muul kassuks jääd, Et Jefus hinge
 wöttab, Kus temma rõmo nääd.

4. Ehl mädaneb se ihho Siin mulla pörmo
 sees, K il Jefus selget's tehha Woib sebda ärrates;
 Siis temma peab paistma Kui päike selgeste,
 Ning Jummalä ees seisma Seäl taewas rõm-
 faste.

5. Ehl ilm mind kassit's jäda Weel seie ellama,
 Mis ial temmal teada, Muul wälk'is anda ka,
 Suurt au ja rikkust, rahha, Ei holi minna sest,
 S. si se jääd minnust mahha, Ei kesta igjawest.

6. Ehl

6. Eht lahkuma kül pean Ma ommaist sobrust
siit, Et kurwaks sawad, tean, Mul rõõm on siis-
ki nüüd, Et teine teist ka same Seal rõõmus näg-
gema, Ning lahkumatta jame Siis taewas ella-
ma.

7. Eht waesed minnust jäwad Mo lapsokessed
kül, Ja nende willestused Siin tewad woewa
mull: Ma surren siiski meel, Neid annan Jum-
malak, Se hoidko issa kumbel Neid omma war-
jo al.

8. Mis murretsete teie, Mo lapsokessed, siis?
Eks Jummal jä weel seie? Kel on se issa wiis,
Et temma toidust annab Neil' waeste lastele,
Ja teie eest hooht kannab, Kui tedda kardate.

9. Teid õnnistago Jummal, Mo armokessed,
nüüd, Ma annan teid keil' temmal', Kes kannud
teie süüd: Kül same kokkotulla Seal taewas ülles
wel, Kus meil woib ilka olla Als hea ning rõõmus
meel.

10. Nüüd pallun minna: anna Mull õnnist-
tunnifest, Mo Jesus! taewa koõna Mo waese
hingekest, Ja anna sedda ello, Mis olled saa'nud
sa So raske surma wallo Ming werre higgiga.

11. Oh! wõtka kinnitada Mind, armas Jesu-
te! Oh wõtka kaswatada Mo usko heldeste,
Et minna woilen kindlast, Siis minnust õppetud
Woin minna laulda rõõmsast: Nüüd keik on
lõppetud.

200.

Christus der ist mein Leben &c.

Mo ello Kristus isse, Mo lasto surrema,
Q 9 5

Sell

Suu' annan hingetesse, Siis onsañ lahkun ma.

2. Suur himmo on mul miina Siit ilmast
võmoga So sure, Keitust! siina So riki pärrima.

3. Ma ollen woinust sanud Mo hädda, wae
wa sees, Et mind on leppitanud Mo Jeesus, abbi-
mies.

4. Kui tohtwad linni miina Mo filmad, lör-
wad, keel; Siis, Jeesus, luse sinna, Kui miina õh-
kan weel.

5. Kui südda, meel ja mõtte Kui künal lustu-
wad, Siis wõtta mind so lätte, Kui sinna too-
tad.

6. Kui, Jeesus! tahhad sedda, Et pean lah-
kuma, Siis lõppeta keel hädda, Kui lahhan sur-
rema.

7. Last mind so külge läba Kui ussil lapsokk,
Mo illo nenda seada, Et saan siit taewasse.

8. Kus allati woin lita Sind Kristust Jeesu-
ga, Ja pühhal' Waimul' näita Suurt au- seäl
lõpmatta.

3. Herr JESU Christ, wahr'r Mensch ic.

MO Jeesus, Zummal lihha sees, Mo iggawens
ne abbinnes, Sa surrid mo eest risti peäl,
Eest olli Jeesus heide meel.

2. So surma ja so werre wäest Must' tulgo
armo sinno läst, Siis kui ma hallan wõrkuma,
Ja woitlen lange surmaga.

3. Kui ennam film ei selleta, Kui lörwad tupa
ei

ei tule ka, Kui hakkab kangel's minnema Mo keel
ja südda lõhkema.

4. Kui ühtegi ei tunne meel, Ning abbita jään
ilma peal, Siis tulle appi, Jesuke! Mull' tolims
sel orjal heldeste.

5. Mo ello waewa wõhhenda, Mo surma
wallo lühhenda; Keit kursad waimud hirmuta,
Mo jure ja so waimoga.

6. So hõlets annan hingekest, Kui temma
lahkub ihho seest, Se ihho olgo mulle sees Siin,
Lunni wiimne pääw on läes.

7. Siis ärrata mind haura seest, Ja wasta
kohus minno eest, Mo pattud arra malleta,
Mull' rõmo armust anna ka,

8. Kui ommas saaryas kulutad, Ja wandes
mulle tootad: Ma ütlen tõest sulle se: Kes sanna
kuleb korwaste,

9. Se peased minno kõhto seest, Ei nä ka sur-
ma iggawest; Eht surreb inimeste ees, Se süski
ellab taewa sees.

10. Sest minna tahhon kangeft wäest Siis
tedda lista surma läest, Ja wõtra taewa ellama,
Siis peab temma raiinoga,

11. Seal järeest rõmus ollema; Meib Jesus
siina arwita, Keit pattud rikku armoga, Ja aita
rõmo obata.

12. Kui ello hakkab lõppema, Siis Jessand, us-
ko linnita So sanna kuulda kindlaste, Et woime
surra õnsaste.

Nun laßt uns den Leib begraben.

Nüüd furno lehma mattame, Ja ussume keit
kandlaste, Et wiimfel päwal römoga Ea
jälle kouseb ellama.

2. Müüd temma on, ja mullaks saab, Sest
Jummal jälle ärratab, Kui furnud ning la illas
wad Keil lehto ette tullewad.

3. Hing ellab ilka Jummalas, Kis temma peä
le hallastas, Ja wottis Poia werrega Siin ted
da pattust puhhasta.

4. Keil temma murre, waeto ning piin On
õnfa otta sanud siin; Ea kandis risti ilma peäl,
On furnud, ellab siiski weel.

5. Hing ellab ilma waewata, Se lehma mag
gab rahhoga, Ei karda ennäm willestust, Saab
wiimfel päwal römustust.

6. Siin olli temma risti al, Seäl ellab ta
nüüd Jummalal, Müüd lõpnud ärra temma
waeto, Ja temma paistab kui se päätö.

7. Müüd jättem tedda maagama, Ja lätki
koiu rahhoga, Meid, armas Jesus! walmista,
Sest surm meil' tulleb nenda ka.

8. Meid, helde Jesus, awwita Sest kurratist
ning pattust ka, Meid peästsid omma werrega?
Mu olgo sulle lõpmatta!

Her Jesu Christ, ich weiß gar wohl re.

Wisl: Oh Jesus! allem abbinnees re.

Oh Jesus! minna tean kül, Et surm mind ärr
ranou

tanouab, Mil wiſil egga tulleb mull' Ning mil-
lal temma ſouab, Eitea Ma peäl üſſige. Sa mois-
tab ſedda üſſine, Ea taad mo wiſiſt orſa.

2. Et ſinnuſt mul, kui teab ſa, So pühha
Waimo labbi Suur roöm on, feſt nüüd pallun
ma, Et põra minnuſt habbi; Ma uſſun töeſt, et
peſnub ſa Mind pattuſt omma werrega, Ning
mull' ſo riki ſaarnud.

3. Ma pallun ſind, oh Jefeſe! Te targaks
minno mele, Et ſedda uſſun kindlaſt, Kui hädda
tulleb peäle; Et ſinnuſt abbi oran ma, Kui hing
ſiit wõttab lahſuda Seſt ihhuſt taewa po'e.

4. Kui on ſo mele pärraſt ſa, Mind laſe häſ-
ti minna Hea mele ning hea mõtlega Siit ilmaſt
taewa ſüna. Et minna uſſus roõmſaſte Ja om-
maſ wodiſ õnſaſte Woin ſilmad kinnipanna.

5. Waid kui ſa kuſki wõtja peäl, Eh! maial,
kuſ on ſedda Ning karko többi, nalia heäl Ja wee
ning tulle hädda, Mind armuſt tahhad wõtra ſiit,
Siis ärra arwa wannad ſüüd, Mis ellus enne
tehtud.

6. Ja kui ma wõttan nõdrufeſt Siis ennaf
kurjaſt näita, Eh! rägin tuhja nõdrat peaſt, Siis
wõtta armo heita; Seſt ſedda teen ma teadmatta,
Ei mitte omma melega, Et meel on nõdraks lai-
nub.

7. Oh! anna ſurma wallo ſees Mul ſaunid
kõmbed olla. Et minno hing ſa rõmo täis Woiks
ſinno jure tulla, Ja et woiks ſüdda wallota So
armo labbi lõhkeſa, Kui künalt kuſtutaſſe.

8. Ma õmmeti ei tahha ſind, Mo Jefeſand! õp-
peta-

petada, Mis ſurma ſinna panned mind, Mil tah
had löppetada; Waid uſſun, et ſa töeſte, Oh
Jeſus! mind wiid taewaſſe, Kus poleſ ial ſurren.

9. Eſt minna hea melega Nuüd annan en
naſt ſulle, Et ſurm mul' tuſſeb kaſſoga, Ning ſa
tood ello muſſe: Käl minno ihho häddata Sel
wiimſei päwal auuga Eſt ſurma unneſt touſeb.

204.

Auf meinen lieben GOTT 26.

Oh Jummal! ſinno peäl Ma oſſen julge teäl,
Sa woid mind atowitada, Mo waewa wähe
hendada, Käl löppeb minno hädda, Kwi tahhad
keelba ſedba.

2. Eh! waewaawad mind nüüd Mo raſked'pate
to ſüüd, Ma tahhan Jeſus! lota, Ning ſinnuſt
armo ota; So holeſt ennäſt annan, Eh! ſurren
ma, eh! ellan.

3. Eh! ſurm mind ſurretab, Surm mulle kaſſe
ſuſſ ſaab, Siin Kristus on mo ello, Mo hinge
kaſſim illo, Se ikka murreſt kannab, Ning ſurmas
ello annab.

4. Oh Jeſand Jeſuke! Meid peäſſid helbeſte,
Sind riſti lülge podi, Se labbi önnie todi; Sa
löppetad keil waewa, Keil waggad ſatad taewa.

5. Nuüd Amen öſſe töeſt Ma ütſen ſüddameſt,
Meid laſſe armuſt ſiina So jure taewa miina,
Et meie woinne ſärgeſt So nimme lita lörgeſt.

205.

Ach! wie elend ist unser Zeit etc.

Wisil: Oh Jesus! illem abbimees etc.

OH! mitto waewa ilma sees Käib meie ello peale, Se peab katsma iggamees, Ja tullema mele, Et keigeparram ello teal On willestus ja waewa heal, Üks häddalinne assi.

2. Udama pat ja rasked süüd, Need tewad meie le hädda, Oh Zummal! anna meie nuüd, Et woime moista sebda, Et olleme keil jölledad, Ja hädda sees ka söggedad, Se on üks waene luga gu.

3. Mo Zummal, sinnult ülleroelt Mo süüda abbi otad, Oh! kule omma rahwa heale, Mis sinno peale lodad; Meid aita omma Waimoga, Meil' õnfa otfa walmista So Poia parrast, Amen.

206.

Kom, sterblicher, betrachte mich etc.

Wisil: Oh! risti rahwas, kannata etc.

OH surreli! mind malleta, Mis olled, olite minna: Mis olled sa, ma ollin ka, Mis ollen, kül saad sinna: Ma läksin eel, sa tulled ka, Siis ärra olle ustmatta, Surm tulled toest sulle.

2. Oh! walmista ja surre teal Sell' ilma hlmu mul' ärra, Ja mõle ilka surma peal, Sest tema ma tulled pea; Nuüd tänna sai kord minnule, Ehk hõne tulled sinnule, Kes teab ehk tänna shto.

3. Siis

3. Siis ärra wotta mö telda: Ma ollen noor,
 kül aega! Surm tohhab keifi korrista, Ei karda
 noort, ei wanna, Kül pea jouab wiimne aeg, Kes
 korristab find ning ka keif. Se peäle itka mötle!

4. Kül kurri on, et monni mees Keif sed-
 da alwaß panned, Ja omma õnnistusse eest
 Ni pißut murret kannab, Ei tahha sedda uskuda,
 Mis iggapääw ndab filmaga, Et woib ka norele
 furra.

5. Sa naerad surma, olled tuht, Ja eest end
 ärrapaded, Ei mötle, et sa iggapuhk, Kui hingad,
 hinge heidad; Sa arwad hawa kaugele, Kui on
 üks sammo h uale, Ja surma poves kannad.

6. Mul on hea terwis, ütled sa, Woin hästi
 süa, jua! Kes teab, ehk kirsto-peggia On te peäl
 kirsto tua. Surm annab lätte peekrelest, Surm
 keikab leiwä pällolest; Et walmista siis furra.

7. So ello on kui suits ja waht, Kui lummi,
 leht, me-wahha, Kui warri, hein ja kuinud roht,
 Mis niidetakse mahha. Keil koggematta tulled aeg,
 Et Jummalaga jättad keif. Jo läks! siis rah-
 was ütled.

8. Kui ellad, ella nenda ka, Et õnfaste woib
 furra, Kül surm find sinno teadmatta Woib älkist
 ärramurda. Oh mötle! mötle! peage, Üks ai-
 nus filma-pilkminne Wiib iggawest find ärra.

9. Ehk sinna olled walmistand Ehk wahhest
 ollematta, Ni kui surm teisi lämmatand, Ni on
 sul peäsematta; Ni kuida sinna surred teal, Ni
 sinna touseb jälle seäl, Se olgo järgest meles.

10 Oh! ärra wotta mörtelda, Ei pollege weel
 häde

hädä! Kui haiget's saan, siis pöran ma, Kui Jummal kuleb sedda. Eh! pead ilma többeta Siis ilmost ärraminne; Kes siis sind waest woib aita?

11. Kes patto teed laib rõmoga Ja lodab armo peäle, Seäl nuheldakse armota, Ei peäse pör-gust jälle; Siis enne surma surre sin, Et sull' ei tulle pörgo viin, Kui Jummal lohut moistab.

12. Oh surma wasto walmista! Ja mõtle: Kui müüd peaks Se armas Jummal tullesma Sel tun-nil sulle woibraks; Kas saaksid õnfast surrema? Ja wotta Jesust palluda, Siis surm sull' elluks tulleb.

13. Kui Jummal sure auuga Sel wiimisel pä-wal tulleb, Siis saad sa taewas ellada, Sest surm siis ärralõppeb. Oh inimenne walmis-ta! Et surm woiks hädä kauta, Ja wiimse peä-le mõtle.

207.

Ah! Heben Christen, seyd getroft ze.

Hristi rahwas, kannata, Mis kardad sinna hädä? Eh! Jummal wõttab hirmuta, Oh tunnistagem sedda! Se muhelus on meil õige müüd, Et meil on wägga paljo süüd, Kes woib teil sedda keelä?

2. So holeks ennast anname, Oh! armas Jõsa taewas, So surest abbi otsime, Müüd nou ep olle waewas; Sest meie waene ello teäl Ei olle müüd Kui nutto heäl, Seäl odetakse rõmo.

3. Siis iwwa sadab wiiskõest, Kui langeb mul-la fiske, Kui müüd saad latnud inimest, Siis sadab

Rr

sadab

sadab Jefus isse Gesti pormust tedda auuste Ja
iggawesse ellusse, Mis ammo walmistatud.

4. Mis surma parrast ehmatad, Ehl olgo noot
ehl wanna? Se surm teil rahwast surretab, Se
on üks iõe sanna. Oh! wägga õnnis on se mees,
Kes usso, pühha ello sees Siin ellab, surreb õu-
rast.

5. So hinge ning so ihho rest Käl Jummal
hole kannab, Käl temma peastab hädda seest,
Ning Inglid hoidjaks annab, Käl temma armo-
tiwaga Sind wõttab folkakorjada Kwi kannab
õmmab poiad.

6. Ehl walwame ehl maggame, Siis Jõsand
murret kannab, Kristusse parrast olleme, Kes
meile wõimust annab. Surm meile sai Abama
läest, Meid Kristus peastab hädda seest, Gesti
Jõsandat niid lütkem.

Ich hab' mein Sach Gott heimgestellt 26.

SO holeks annan ennast ma, Oh Jummal!
ihho hingega, Kwi pean wael siin ellama,
Heats arwan ka, Et sünnib mull', mis tahhad sa.

2. Mo ello aeg Jummalala wäes, Mo surma
tund ka temma läes, Mo juukses, Jummal, loed
sa, So tahtmatta Si ainust neist woi ladduda.

3. Siin ilmas on rist, hädda, waew, Mo ello
on kui merres laew; Mis meie ilmas ellame On
ürrike, Kes tart on, wõitleb korwaste.

4. Üks muld ning porm on innime, Ta tulleb
em

massto kaitenud. Ma pallun, et mo pattud andeks annad, Ning ka sel päwal mo eest murret pannad.

2. Gest, Issand! Keil ma sinno lätte pannen, Mo ihho, hinge, Keil so holeks annan, So pühha Ingel olgo iggal aial Mo jures keikis paikus siin ning maial, Et kurri waim, kes karwoal on ning pahha, Ei mitte wõimust woi mo präle sada.

3. Meil' armsa rahho iggal aial hoia, Meid ihho tarwidusseks ilka toida, Keil' rööbi meie maast ja linnast aia; So sanna argo olgo meile woia, Meil' jätka wõlla, Jummal! nälja kela, Et tühhi meid ei waewa egga nela.

4. Ma pallun teige inimeste pärrost, Keil' ennamist, kes risti rahwa arrust, Ja teige rest, kes suggulased ommad. Eht olgo siin eht wooral maal needsammad, Keig' kahjo rest neid wõtta armust hoida, Ja lasse neid so abbi ilka laida.

5. Kes murves, haigueses so pole hüüwad, Ning wangis sinnust, Issand, abbi püüwad, Neid jowa sinna rõmestada armust, Ning wõmaks ka neid vedsta teigest waewast. Keil' pattusid, oh Issand! pöwa sulle, Ja meie surmas meile appi tulle.

218.

O Gott! ich thu dir dancken zc.

Wifil: Ei lahku minna sinnust zc.

Ma tannan, armas Issa, Sind teigest sübdamest, Et sa mind wõtnud hoida Se kuria waimo eest, Et ta sel õsel ka Ei wõinud kahjo tehha,

teha, Waid ollen sanud nähha Se päwa rah-
hoga.

2. Mo Jummal, Päitse tänna Mind keige häbe-
da eest, Keik kurtja kela ärra, Mis kurtja rahwa
läest Woiks tulla ussinast. Ning hoia patto häb-
bi, Ning äkki surma többe, Bee, tulle. kahjo
eest.

3. Oh! wõtta kinnitada Mo hinge ihho ka, Et
omma tööd woin teha Heal meel rõnoga, Ning,
mis mo kohhus weel, Keik asjad nenda aian,
Et patto tö eest hoian, Senni kui ellan teäl.

4. Null' awna ka mo näggo Mo ello otsani,
Ning õnnista mo teggo, Mo tö ning ammeti. Et
õlleks ennesel, Ning et täiks mulle anda Neil
waestel, kennele waia Siin öäla ilma peäl.

5. So pühha Waim mind saak'o, Et mõtlen
taewa peäl, Mo mele tulletago, M's on seal ül-
lewel; Ja aitko armust ka, Et rikkust ma ei noua,
Waid et ma woiksin louda Sind Jummal! ot-
siba.

6. Mind häddast peästa ärra, Kui tahhad, ello
fets, Ning anna sedda warra, Mis maksab sinno-
es, Ja hinge rikkaks teed, Siis woin ma rahhul
olla, Eh! ihho passjo waewa Ning waesust ilmas
nääd.

7. Oh! wõtta otsa teha Mo ello peäle siin,
Eest mulle tulled nähha Nulud hädda, rist ning
piin. Kui lahhan hingama, Siis te, et õnsast
surren, Ning jälle illestoufen So risti. rah-
woga.

219.

In dieser Morgenstund will ich dich zc.

Wisil: Mis ol ed sinna, armas Jesus zc.

MA tännan, armas Jumma', Jäsa taemas,
Sind warra hoomsel ommas sures waemas
Keig' armo eest, mis sa mul' wötnud nära,
Sind lahhan lita.

2. Mind olled emma ihhusi ettetonud,
Ning ristimises so lapses ues lonud,
Ja wöttad minnust omma Poia labbi
K'it patto többi.

3. Weel peälegi so Waimo annad mulle,
Kes ello aial juhhatad mind sulle,
Et oppin sinnust, Jummal! abbi ootma,
So peäle lootma.

4. Mind olled illa isä kornel totnud,
Ning omma armo mulle heldest näitnud,
Kui willetsus mul' waewa joudis sata,
Sa wo sid aita.

5. Sa käftid ommad puhhad Ingrid tulla,
Selsammal ösel minno kaitsead olla,
Et hädda mind ei olle hirmutanud,
Ei ärratanud.

6. Oh Jäsand! minno südda, su ning möt.e
So armo lidad keige ilma ette,
Mis keikis paitus ma saand sinno w'est,
Ning rohkest k'äst.

7. Ma pallun: eddespidi weel mind jata,
Ning tannapaaw mind ermolikkult wata,
Es

Et

Et kurrat ei woi omma wõrko wõtta,
Mind waest ei petta.

8. Et, et ma ollen, kui mo lohhus, wagga,
Et ma ei noua patto himmo tagga,
Et, mis mo kurri südda pulab tehha,
Ma sättan mahha.

9. So hõlets, Jesand! wõrta warra, hüla,
Hing, ihho, sõbrad, suggu õõsa, wõlla,
Ning mis sa mulle armast oll' annud,
Ja cesaks pannud.

10. Hea põlw' neil' wannemille il'la olgo,
On, terwis, rahho me'e male ti lgo;
Meist lela ärra, Jesand! J'Eu läbbi
Rahjo ning häbbi.

11. Mull' anna tänna sinno wägge nähha,
Et omma tööd ma jouan hästi tehha,
Et ma so mele pärrasi il'la ollen,
Ja pühhasi ellan.

12. Ja wõimselt anna heldust mulle taewast,
Kui tulled aeg, et lahkun teigest waewast,
Et Jesu surma peäle rõõmsasi surren,
Ning taewa pärrin.

13. Siis on mo hingel' õige kasso tulnud,
Ning ollen hästi siin ma: ilmas õinud,
Seält ollen minna õige õnne leidnud,
Siin kurja woituud.

14. Oh Jõsa, Poeg ning Waim! mull' anna
sedda,
Et õnsasi lõppeb leil' mo rist sa hädda,
Ee, et se leil', mis pallutakse minnullt,
Ma saaksin sinnullt.

220.

Dancf sey dir, grosser Gott ic.

Wifil: So nimmiel lähän nääd ic.

MA tannan, Jummal, sind So sure armo eest,
 Mis minna uest soand So heldest subba-
 mest, Et olled kahjo eest Mind tanna õse hoidnud
 So tiroa warjo al, Et pääms mull' jälle loimud.

2. Ma waent pattune, Kui ulmin moggama,
 Siis õlleks kurrat mind Kull woinud hullada,
 Waib sinno Ingli hool On temma waeto pans-
 nud, Et ma so kituseks Ni wapraks jälle sanud

3. Sest on mo kohbus nüüd, Et minna aar-
 nian sind, So armo lidan ka, E. hästi hoidnud
 mind. Oh Issand! kule sa Mo hing: õhlemis-
 si, Ning ärra pelga ka Mo laulo paatumissi.

4. Laef omma Ingli mind Mo matas kait-
 seda, Et minna omma tööd Teen ilma pattota:
 Neid laesi hoida mind, Kui minna lähän wal-
 ja, Et kurja ma ei nä, Ei hädda egga nalga.

5. Et sünniks minno nou Ning tö so kituseks,
 Ning minno kasuks siin, Seal iggaweseks heaks
 Siis wõtko sinno Waimi Mind õige tele sa: a,
 Et illo otsani Woin julle truuks jada.

6. Ja kui ma praaksin So wasto eßsima Ning
 sinno armo tööd Sull' makema kirjaga: Siis
 te, et kahheisen, Ning sinno prale loban, Keit par-
 to wihtan ka, So lae: keit abbi otan.

7. Kui tanna wiimne tiind Mull' praaks õ'ema,
 Et hinge heidaksin, Siis laef mind rõmoga Ning

rahul minna siit; Oh! kanna issi hole, Et Jesu
labbu ma Eään julgest taewa pole.

221.

Jch danck' dir schon durch deinen ze.

MA tannan sind, Et olled mind, Oh Zummal!
armust hoibnud Se ó sees keige kurja eest,
Et pääw mind terwest leidnud.

2. Kui pimmedus Ning ahhastus Mind ósel
kinnitatsid, Kui waewasid mind patto süüd, Siis
mulle abbi saatsid.

3. Ma pallun sest Sind süddamest, Oh! anna
andeks mulle Mo sured süüd, Mis minna nüüd
Ning enne teinud sulle.

4. Sel pääwal ka Mind wotta sa So arms
läe alla, Et waenlase keik karwal to Ei tulle
minno kallal'.

5. Mind suhhata So Waimoga, Keig' patto
teft mind hoia, Et minno to woiks järgeste So
mele pärrast olla.

6. Mo hing ning meel' Ja mis mull' weel, Keik
sinno holeks wotta, Oh! hoia mind, ma pallus
sind, Mull' appi, Jesus! totta.

7. Et minno peal' Se kurrat teal' Ei ial wois
must leia, Ta kurja küi woib tehha mull', Kui
sinna mind ei hoia.

8. Nüüd olgo au, Kel on keik nou, Sell' Jhs
sal' ning sell' Poial', Ning pühhal' Waimul'
Zummalal', Sell' Ma ning taewa loial'.

Wach auf, mein Herz; und singe zc.

Mõ südda! ärka üles, Ning lida Lõja laul-
des, Kes keik head meile annab, Ning mure
ret ilka kannab.

2. Kui õsel tahtsin mata, Siis kurrat wõttis
wata, Et temma saaks mind neelda, Waid Jum-
mal wõttis leelda.

3. Edest, Jõsa! kui ta püdis Mind neelda
ommas küsis, So holes olin minna, Mind hoide-
sid / Jõsand, sinna.

4. Sa ütlib: wõtta mata, Mo laps, ma tah-
han sata, Et päwa jälle ndhha Ning omma töö-
doid teha.

5. So sanna sain nüüd lätte, Sest pääw on
tulnud ette; Waew minnust ärjalainud, Mind
olled ues teinud.

6. Se rest ma sind nüüd tannan, Suurt au ka
sulle annan, Sull' ohworin õhkamissi Ning pühhi
pallumissi.

7. Neid ärra wõtta laita, So Waimoga mind
ajta, Sa tead, et mull' ei olle Muud annet anda
sulle.

8. Mind wõtta ilka wata, So Ingliga mind
sata, Kes selle päwa ülle Mind wõttab omma
sulle.

9. Mo tööd lass korda miäna, Ning õnnista
keik sinna, Ma annan sinno lätte Keik, mis ma
wõttan ette.

10. So õn, se jägo mulle, Mo südda honeks
sulle,

sulle, So sannaga mind toida, So jure taewa aita.

223.

Aus meines Hertzens Grunde 26.

MD süddamest ning melest Ma nuuh sel hor
mitul Sind tannan leigest wäest Ja kune
ni ellu mull. Oh Jummal taewa sees! Sull
tänno, litus olgo, Keil sinno auuks tulgo So
Pöeggä Jesuuses.

2. So armo ollen maitsnuh Ma tänna öse
töest Se? sinna olled kaitshud Mind mon' a lah
jo eest. Sind pallun minna weel: Mull' wöotta
and:ks and'a N:ig mitte tahhel' panna, Mis ma
teind ilma peal.

3. Oh! armust tänna hoia Mind kuisa wais
mo eest, Et temma süüd ei leia Mo sannast egga
töest; Mind peasta patto wäest, Ning hoia tulle,
södda, Wee, wang' pölwö, habda, Ning ätti
surma eest.

4. So hoiels warra, hilja, Ma annan ullemad,
Mo ihho, hinge, willa, Naest, laosed, wannes
mad, Keil annan, Is'and, sull' So lätte suggu
wossa, Ning keil, mis on mo ossa, Mis olled
annud mull'.

5. So Ingli lasse olla Mo jures alloti, Ning
haddas apoi tulla, Et kurrat ühlegi Woi lahjo
tehha mull', Ei ihho, hinge wö ta, Ei ta mind
kuiast peeta, Ehk temma kiusab käl.

6. So hoiels ja so lätte J:äb, armas Jume
mal, nuud K:il, mis ma wöotan ette, Sa annad
and:ks

andeks süüd; Sust tulles ilma peal Keil rõmuse-
tus siin roewas Ja wiimselt ello taewas, Te, kui
sa tunne' teäl.

7. Nüüd Amen minna laulan, Ei 'arda uhe-
tegit, So h'ale's, Jummal/ annan Mo nou ning
teag sid; Te, et keil teggo teen Kui risti-innimenne,
Ning anna taewast õnne, Et ma sest kasso naän.

224.

Erhebe dich, o meine Seel 2c. ?

Wissl: Nüüd, risti-rahwast, laulage 2c.

Müüda! olle walmistud, Et pääw nüüd
säile paistab, Se Jesand olgo auustud,
Kes Israeli kaitseb; Sind Jummal unneft ärra-
tab, Kui temma Waim sind walgustab, Ja
sind hea töle sadab.

2. Keil lomad walgel liguwad, Ning ehitas-
wad töle, Keil linnud laulo aiawad, Ning tõste-
wad rõõmsast heale: Sa innimenne, mõtle ka, Et
pead Jესust tännama, Ja taewa pole waatma.

3. Siis läkki tööd nüüd teggema, Ja toudkera
Jesandale, Kes meid on jätnud ellama Siin au-
uks Jummalale, Et temma arm ja hallastus,
Kui lõpped patto pimmedus, Ei olle tuhja meile.

4. Pääw lähhab päwa särrele, Ning m'ie aeg
lääb otša; Siis aita, Jummal, truisse, Et lib-
ha meid ei petta, Oh! anna meile rõmoga So
mele pärrast ellada, Oh! õnnista ning aita.

5. Mis lohhus on, sa õppetab, Ust watab sine
no peale, Kui läh'ine, kus sa juhhatad, Siis ana

na joudu meile. Oh! armwita, et keikisike Saaks
teh'ud sinno tahtminne, Ni kui so fanna näitab.

6. Sind, armas Jummal, pallun ma, Et
woiksin keigist wäest So fanna möda ellada, Et
tulleb sinno käest; So laps d sebdä palluwad, Kes
waimist uest sündiwad, Ning süddamest sind
karkwad.

7. Ust olgo minno walgustus, Gest mulle
wäggi tulgo, Mo ehreks sago allandus, Arm üle
l'm tö mull' olgo; Siis saab muli' tarkus öiete,
Kui sinno armo fulgeste Mo su ja südda kibab.

8. Ja minno sure löpmarta, Sa selge taewa
paistus! Ja mind hea öle walmista, Siis on
mo südda rõmus, Et saaksin sure auuga Mo sile
maga sind nähha ka, Sa iggarwenne walgus!

225.

O Jesu! süßes Licht, nun ist die Nacht 2c,

Wisl: Oh! wagga Jummal, Kes 2c.

S läinud möda nüüd, Päätö paistab meile jäle
le, Oh Jesus, minno rõõm! Mo walgus!
paista mulle; Ma arkan unnest jo, Mo südda
walmis ka, Oh! tulle Jesuke, Mind helgest jah
huta.

2. Sa tahhad andid mulle, Mis on mul wae
sel anda? Oh! ärra põlga mind, Ma tahhan
murret l'anda, Et ihho hing ja waim Woiks jä
da sinnule Sel päwal anniks ka Ning ehroiks
ül'sine.

3. Et Jummal! et mo hing Woiks sinno om
maks

ma's jada; So arm, so kallis arm, Se rõmus-
tago tedda; Mo waim, se olgo ka So parralt
igaawest, Ning sago walgustud So waimo sel-
gu: fest.

4. Mo ihho olled sa Jo illufaste lonud, Ja
sedda ilmale So emmoks honeks tonud: Siis ele
la sinna seäl Ka temmas löpma ta, Et ihho, hing
ja waim Jaab ühhi's sinoga.

5. Niid ollen minna so Mo rided selga pans-
nud. Ja ollen ihhule Ta latted waimistanud: Oh!
parreminne weel Mo hinge ehita, Ust, digus,
pühhi'sas On temma ehie ka.

6. Arm, tarkus, allandus On sinno Waimo
anded, Ka puhtus, kannatus, Neid minno üm-
ber panned; On need mo sul dames, On need
mull' annetud, Siis ollen illufam Kui kullast eh-
hitud.

7. Sel päwal lasse mind Sind minno mee-
les kanda, Ja leigest süddamest Sull' tänno, Kie-
tust anda: Siis minno werre waem Käl hästi
otsa saab, Kui südda, keel ja meel Sind, Juma-
mal, auustab.

8. Mo mõtted, sannab, tööd Niid wõtta õn-
nistada, So Waimo waega Mind järgest juh-
hatada, Et keelst, mis ma teen, So nimmi sü-
rels saab, Kui laulan rõõmsasti: Mind Jesus
arwitab.

226.

Der Tag vertreibt die finstre Nacht 2c.

Määt aia ab ärra sedda ööd, Oh ristis rahwas
tehke tööd, Ning kiitke omma Eosa.

Es s

2. Keit

2. Keit Inglid laulwad lõpmata Ning kiitwad
hulgal Jummalala, Kes wallitseb keit asjad.
3. E. keit, keit innud Jummalala Nüüd kiit-
wad sure healega, Kes sõdab neid ning larteb.
4. E. taewas, merri ning se ma, Keit kii road
omno Jummalala / Ning terwad temma tahmist.
5. Waat, omma wissi lárrele Keit lomad k. ite
wad jargeste, Ning auustawad Eoia.
6. Oh innimenne! mötle sa, Et sul on meel
ning moistus ka, Sepárrast olle ussin.
7. Sels lodi sind ka Jummalast Ta sarnatses
ni illu. it, Et piddid tedda turdima,
8. Ning armastama süddamest, Ja suga kiite
ma iggarweit, Et ellad temma armust.
9. Keit head sa öüled sanud keit, Mis temma
ikka teinud sull, Sepárrast kida tedda.
10. Siis walwa, pallu ussinast, So ello pea
kassinast, Ning olle ikka walmis.
11. Sest aeg on sinnul teadmata, Mil Kristus
peab tullesma, Sepárrast ota tedda,
12. Ning ella temma seabusfes, Ja karda ted-
da süddames, Keit hea eest tedda kida.
13. Ning ütke: Issand iggarweit! Sind tän-
nan minna keige eest, Mis öüled mülle teinud.
14. So Woia Jesu nimme sees, Kes sinnoga
saab iggarweit Au, tanno Ingli hulgast.
15. Oh! aita, et ma nenda ka Nüüd süddamest
woin tannada Sind iggal aial, Amen.

127.

Jch danck dir, lieber H. Erre re.

Siis, Issand, tannan minna Nüüd keigest
sind

süddamest, Et tänna öse sinna Mind hoidsid kaks
 so eest; Suur pimmedus mind kattis, Ma ollin
 hädä sees, So arm mind päästa wöttis, Oh
 Jummal! minno abbimees!

2. Se eest ma tahhan taewas Ning siin sind
 kannada. Oh Jesand! wotta waewas Mind tän-
 na aidata, Sel päwal mind ka wata So armo
 filmaga, So Waimoga mind sata, Et ellan us-
 kus pattota.

3. Et ma ei eksi ärra So tõe tede peält, Ning
 kurrat mulle kärke Ei tõsta siit ehk seält. Ma pal-
 lun Jesu labbi, Mo südda walmista, Ning om-
 ma pühha abbi Se waeko mulle läkita,

4. Se õige usso anna, Oh Jesus! minnule,
 Siis tahhan mele panna Sind kita järgeste;
 Oh! wotta andeks anda Mo süüd ning pa'ito tõ,
 Mis sinna wõtsid kanda Mo eest ni üpris hel-
 beste.

5. Mull' õiget lotust sata, Mis häbbiks mind
 ei te, Ning tõssist armo anna, Et wihamestele
 Head minna woiksin tehha, Ei otsi kasso sest,
 Siis sinno film woib nähha, Et teen, mis tahhad,
 süddamest.

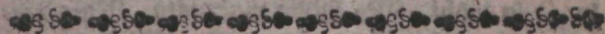
6. Lass' mind so kallist sanna Ma-ilmas tun-
 nista, So orlaks ennast anda; Ei wõta kartada
 Ei rahha eggä wägge, Mis pörab sinnust mind,
 Siis ma ei olle sõgge, Waid õppin hästi tunde-
 ma sind.

7. Te, et se pääw mull' lõppeb So nimme ki-
 tussels, Et minno südda õppeb, Mis sinna kidad
 hädaks. Mo hinge, ihho hoia, Ning wilja wälja
 peäl;

peal; So õnnega mind täida, Te, mis sind pal-
lub minno heäl.

8. Siis tahhan, Jeesus! kita Sind keige arms
eest, Mis sa muul' wõtnud näita Keil' minno
ello sees. So ihhoga mind sõdad, Keil' head teed
sinna muul', So werrega mind jodad, Eest annan
minna tänno sull'.

9. Mu olgo sinnul' kõrgest Ning kitus otsata,
Sind tännan minna järgest, Oh! aita armoga,
Et õnsast ärralah' me Siit kurja ilma seest, Ning
wima's lahti same Et tiggedusse waimo läest.

Õheto Laulud.

228.

Werde munter, mein Gemüthe 2c.

Näa ülles minno südda, Meled ette as-
tuge, Kütte Jummalat ning sedda, Mis
ta head teind minnule, Et ta keige pä-
wa sees Mitme sure hädda eest Mind on hoid-
nud, ja on keelnud, Et mind kurrat polle neel-
nud.

2. Kitust, tänno laulan sulle, Armas Jeesa,
süddamest, Et mo tõ on siggind mulle, Et sa kei-
ge lahjo läest Ja mind monda patto eest Olled
hoidnud ommast wäest, Waenlased keil' pelletae-
nud, Et ma polle lahjo sanud.

3. Si

3. Ei woi tarkus ärrateada Sinno sured im-
metööd, Ei woi ükski ärramoista, Mis so kässi
teinud head; Sinno arm on raakmatta, Meot-
matta ja otsata, Nenda sa mind juhhatanud, Et
ma polle kahjo sanud.

4. Tanna pääw on möbalainud, Pimne ö
nüüd jouab ta, Jubba pääw on Lõsa lainud,
Mis meid keil woib rõmusta. Kõssa! aita armo-
ga, Ja mind hästi walgusta; Sinno surest ar-
must praego Minno sädva sojaks sago.

5. Jõsänd! anna andeks armsast Keil mo ras-
ked patto süüd, Need kui loormawad mind hirmo-
sast, Need mind wägga rikkund nüüd, Et mind
kurrat hirmoga Põrgo tahhad lükkada, Sest woid
sa mind üksi peasta, Minno sü test armust kosta.

6. Eh! ma ollen sinnust lainud, Tullen siiski
taggasi, Sest so Põeg on rahho teinud, Kui seäl
tedda waewati, Ei ma salga omma süüd; Ug-
ga sinno helbus nüüd On weel surem kui keil
pattud, Mis mo ello aial tehtud.

7. Oh sa wägga hinge walgus! Oh sa auu
paistus ka! Sulle annan ennast uskus. Nüüd
sel dõl ning lõpmatta. Armas Jummal, mulle jä,
Et nüüd pimmedus on ka, Ja ni wägga kurb mo
südda, Rõmusta so armust sedda.

8. Peasta kurja waimo wõrgust Mind ja
pimmedusse läest, Kes mind mitmel õsel põrgust
Hirmutawad kangest wäest: Lass, oh! tõe wal-
gus sa, Mind sind mitte kauta, Kui mo sees sa
olled ikka, Siis mo hing ei karda wigga.

9. Kui mo silmad läh'wad linni, Ning so
uimwad

uinwad maggama, Peab minno südda senni
 Sinno pole walmama, Sind mo hing hea meles
 ga Unnes nähko lõpmatta, Et se ial sust ei lahku,
 Unnes se so pärrast jägo.

10. Lasse mind nüüd maggusaste Tanna õse
 maggada, Kurja eest mind wäggewaste Kaitse,
 Katta õnnega; Jhho, hinge, keik mo hääd, Wan-
 nemiad ja mis sa naäd, Sobrad, waenlast, perres
 rahwast Hoiä sinna, Jssand, wahwast.

11. Pühha Waimoga mind woia, Hädda;
 Lahjo kela weel, Hirno eest mind õsel hoiä, Kau-
 gel olgo waeno heäl; Kela tuld ja wessi wood,
 Katto, äkki surma tööd, Et ma patto sees ei sur-
 re, Siis mo hingest lahkus müre.

12. Oh suur Jummal! kule heldest, Mis so
 laps nüüd pallund sind; Jesus! õppeta mind sel-
 gest, Mis on hea nina aita mind; Pühha
 Waim, mo abimees! Olle wäggers süddames,
 Kule nüüd mo palwe sanna, Mis ma pallun, sed-
 da anna.

229.

Ach mein Jesu! sieh ich trete re.

Ammas Jesus! sind ma pallun, Pääro on õs
 ja minnemos. S on peäle tullemas, Siis so
 palle ette tullen; Wotta pühhas tehha keelt, Süd-
 dant, kassi, mõited, meest.

2. Minno aeg lääd uesinaste, Ni kui wessi
 mõnab teä, Ja kui laub tule heäl, Ni need pä-
 wad nobbedaste Warjo kombel laddurwad, Al-
 list arwalemmawad.

3. Urs

3. Umas Jesus! minna egga Ollen, Jummal parogo! Nenda wägga holetõ; Sind ma nouan pissut tagga, Monni pääto lääb diete, Et sa mele tullege.

4. Minna pean habbenema Sedba üllekrätkides, Mind sa hoiad murretes, Ja mind kaitset õõd ja päwa, Et ma märka tännada, Et ma olen moismatta.

5. Nuud on pääto jõ läinud möda, Pimme õ on nähha jõ, Mulle omma walgust to, Sull' on minno wigga teada; Armas sõbber, alle sa Pime medas mo walgus ta.

6. Anna mulle tarkust ilka Omma päitwi arwata, Wotta mo sees elada, Siis ei sunni mulle wigga; Teed sa walgust meitele, Siis ei õ meil' kurla te.

7. Oh! siis walwa, Jesu'enne, Anna armõ minnule, Ja mind hoiä warjule, Kaitse min', mo armõ'enne, Sata süddant walwama, Et kul uurt maggama.

230.

Ein ruhen alle Wälder 26.

Nuud hing' wad innimesesed, Mets, weifsed, linnokessed, Keit ilm on maggamas. Oh! kouse, meel ning mõite, Nuud ülles, wotta ette, Mis Lõla meie pärrast an.

2. Kus on nuud päike jänud? Se on lo Lõla läinud, D asfemele saab; Et mingõ, sest mo siise Mo päike Jesus isse Mulla kouse, kes mind walgustab.

3. Pääro möda minna joudnud, Müüd on need
tähhed noudnud Mil' toewast paistada: Ka
nenda woin ma olla, Kui Jesus kusub tulla Mind
waest siit taewas ellada.

4. Se ihho mata tahhab, Ning ribed ärras
heidab, Se surma tähhendab; Käl pärrast saab
mo lehma Sigusse kibe nähha, Misga mind
Kristus ehhitab.

5. Se Pea, jallab, Käed On rõõmsab, et
müüd näwad, Et tö on lõppenud: Sa rõõmsaks,
südda! taewas, Seal saad sa leigest waewast
Ning patto loormast peäste'ud.

6. Mo ärrawassind lehma! Tööd posse eni
nam t'ehha, Müüd wõta maggada; Se aeg
kul jouab tulla, Mis sul wõib walmis olla Seal
muldas asjet hingada.

7. Mo silmad raskes lah'wad, Maggama
waril i'awad, Kus jääb hing ihhoga? Need em
ma hõlkes wõtta, Mui' wassel' abbiks tõtta, Sa
Jesra li hoidia.

8. Mind tiwa alla wõtta, Oh Jesus! hästi
katta So kanna, woiok, Kui kurrat tahhab
neelda Mind, lasse Inguud keelda: Se lapse
jätta rahhu e.

9. Kä teil', mo armad, olgo Hea õ, ning argo
tulgo Teil' hadda waewajaks; Head und teil'
Jummal and'õ Ning wodi ümber pangõ Teil'
Ingli wägge kaitstaks.

231.

Nun sich der Tag geendet hat ic.

Müüd on se pääro jo lõppenud, Et päike pais-
tage,

tage, Keit maggab, mis on wässiud Ning teis
nub raske tö.

2. Sul, Jummal! polle hingamist, Ei magga,
uimra ka, Waid wihtad itka pimmedust, Et wals
gus olled sa.

3. Mo peäle mõtte, Jssand! nüüd, Et pimme
õ on ka, Null' anna andeks minno süüd, Mind
Laitse heldeste.

4. Oh! Kela minnust kurratid So, Ingti
wäega, Ei larda ma siis ühtegit, Waid ollen
Lahjota.

5. Ma tunnen kü mo patto süüd, Mo peäle
Laebab se, So Poia arm on siiski müüd Mind
peästnud ideste.

6. So Poeg on minno wahbemees, Kui lohto
ette saan, Ei sa ma hukka ellades, Kui loies
Kummardan.

7. Se peäle lähhan wõdise, Ning uimur mago
gama, Sest Jummal walwab järgeste, Sest ma
ei kurwaks sa.

8. Keit tühhi mõtte taggane, Ning minne
omma te! Sest Jummalale annan ma Nüüd
honey's süddame.

9. Kui wiimine on s' samma õ Se waetwa els
lo sees, Siis sada sa mind taewasse, Et ollen siro
no ees.

10. Ja nenda ellan, surren ka, Oh Jummal!
sinnule; Mind ellus, surmas aita sa Keit haddast
waewastle.

232.

Ach! bleib bey uns, Herr Jesu Christ zc.

Wifil: Oh Kristus! walgus olled sa zc.

Oh Jesus! meie jure sä, Gest pimme jouab,
ning on d, So sanna selge künala Meil
arra lasse kustuda.

2. Sel wiimsel kural aiale Meid hoia ustus
kindlaste, So Saakrament ning sanna heäl Siin
oigo ilka puhhas meil.

233.

Christe! der du bist Tag und Licht zc.

Wifil: Mo Jesus, Jummal lihha sees zc.

Oh Kristus! walgus olled sa, Sul pimmes
dus on teadmatta, Sa meie süddant wals
gusta, Ning ihe tele juhata.

2. Sind Jummal! meie pallume: Meid hoia
dsei kindlaste, Ning kaitse keige hädda sees, Oh
Jesa! helbe abbimees.

3. Keit rasled unned kauta, E' jame ilma kaba
jota, Se lihha olgo himmota, Et ellame siis mura
reta.

4. Kui sllmad säwad maggama, Siis sag' süb
da walwama, Oh! kaitse mad so kaege Ning
pauo löiesi peästa ka.

5. Oh! risti-rahwa kaitfia! So abbi meile
lakteita, Meid peästa keige hädda seest So puhha
wie hawa wäest.

6. Se raske aega mäalleta, Mil minna woits

len pattoga, Se kurtwa hinge rōmusta, Oh Jesus
õnnisteggia!

7. Au olgo taewa Jesale, Au terrina aino
Poiale, Au pūhhal' Waimul' olgo ka Nuud jaro
geste ning lõpmatta.

234.

Der Tag ist hin, mein Jesu, bey 10.

Maadō lõppeb nüüd, Ja, armas Jesus, mulle,
Ei ei mo pot Mul' hinge koormaks tulle;
Kui pimmedus Mind wāga kurtwastab, Suis
murre's mind So walgus rōmustab.

2. Sull' olgo au, Oh keigefurem Jummal!
Sa moistad kail, Ma ollen wāga rummal; Sa
aitad, et Tõ hästi lōrda lādb, Ning et ta sūn uht
rōmust oifa nādb.

3. Ma kaeban sull, Et pat mind hirmsast ripp,
nūd, Et waggodus On minnust õrralõpnūd. Kūl
sinna nādb, Süddame-tundia, Ning nuheld ka
Sa lohtomoistia.

4. Oh! wõtta nüüd Mul' armust andeks on-
da, Ei suda ma So hirmsa wihha kanda; Ma
kähhe sen, Ma kānan taggasi, Ei lāhha k. So ju
reji l' hõõgi.

5. Oh! kaitse mind, Sa Jeraeli hõidia? Ning
kurrati Ja patto arrawoitia! Kui pahharer Mind
wõtiad kiu-ara, Mo hing kēst ka puob hullara.

6. Ei uinu sa, Kui minna wāssina meogon,
Ei hinga ka, Kui minna mahhōlōngen, Oh! toia
mind / Oh! arra patto süüd ka mälletu, Eest et
pāāw lõppeb nüüd.

Et 2

235. Der

Der Tag ist hin, mein Geist etc.

Wiss! Oh letnagem! ning taebagem etc.

Nädro löppeb teel, Mo waim ja meel Se auus
päwa otab, Mis meid patto waetwast siis
Onsast lahti peästab.

2. Jo õ on ka, Mo jure ja, Mo Jeesus, kallis
walgus; Aia patto pimmedust, Olle minno sel-
gus.

3. Jo päike läks, Mis sobud seks, Oh õige
päike Jeesus! Paista sinna lõpmatta Rõõmuks
minno waimus.

4. Ku näikse ka Jo tousewad Ning paistwad
pimmeduskes; Oh! et woiksin lõpmatta Kaia püha
hittuskes.

5. Need tähhedke Ni kauniste So auuks taes
was paistwad; Onsad, kes seal taewa sees Kui
need tähhed hiilgwad.

6. Mis liikunud Ning wassinud Muud hingab
maggusaste; Te, et hingam sinno sees, Armas
Jeesus! hästi.

7. Kõl iggamaes Muud hingades Jo püab
rah hul mata; Selle ilma murrinat, Jeesus, otta
fata.

8. Muud tahhan ma Ka murreta Mo wodi
ennast heita, Lasz mo süddant sinno sees, Ar-
mas Jeesus, mata.

9. Oh! waiwa ja, Et woiksin ma So arms
häst

hästi maitsta; Dummad Inglid lakkita, Kes mind wõtnad lakkita.

10. Mis pääro ning õ Ja meie tõ Siin wah-
hest duralõppeb? Kui se wiimne auu pääro Meis
le kätte tulleb.

11. Kui kaub ilma, Mis meie sllun Siin wa-
mas nuttes näimud: Ku ning tähhed paistwad
seal Ennam, kui siin paistnud.

12. Siis lõpmatta Peab nähtama Jerusa-
lemma walgus, Eest se tal on iski seal Selle
liina selgus.

13. Halleluia! Oh! saaksin ma Et õnna rah-
ma hulka, Kus sa järgest laulakse; pöhha! pöh-
ha! pöhha!

14. Ma pallun sind, Oh! wõtta mind, Mo Jee-
sus! waggaks tehha, Et ma seal so walguses
Sind saan ikka näha.

236.

Der Tag hat sich geniget u.

Nädm tahhab Lõla minna, S tulleb lalle peal
Mule wõtta kitust sinna, Oh Jummal! ee-
sa weel Müud õlled piddand alles Meid ihho
hingega; Meid weelgi kanna süles, Et idame
Lahjota.

2. Ep õlle ial nähtud, Mis Ma peal kindlasti
lääd, Mis wägga hästi tehtud, Se siiski hulka
lääd: So peale wõitwad lota Keit rahwas ilma
peal, Ma tahhan, Jõsand, õta Ka abbi sinuult
weel.

3. Sall minna ennast amman Siin kurja ilma
ses,

tees, So hokekskul ma pannen, Mis ial on mo kâes; Gesti kui uls diekenne, Mis pea kuis waks laab, Ka nenda innimenne Kâl pea surma naab.

4. Oh keland! andel's anna Mo ræked post to siid, Mind isjalikkult kâina Ja enno armo nuud, Gesti kui sa tahhad wata Kui suur mo patto wõig, Ei woi ma armo sada, Se surm en minno wõil.

5. Mo peäle armo heida Kristusse parrast nuud, So heidust mulle naita, Kustiuta patto siid; Mind sada, armas Jummal! So pühha Wamoga, Kui ollen tuim ning rummal, Siis isfi õpõeta.

6. Mo ihho, hinge, ello, Mo maia, au ning hiid, Mo weiksed ning mo põllo So hokeks annon nuud. So waggew Jõsa kâssi Mind hoide ko armsaste, Head otõa anna isfi, Et surren õnsaste.

7. Mo hing se tännab kõrgest, Oh! Jummal Jõsa siid, Et olled hoidnuõ jãrgest Ning ka sel pawal mind, Keig' armo eest, eh Jõsa! So nimme kibame, Keig' patto eest mind hoia, Et pühhast ellame.

237.

Christ! der du bist der helle Tag' re.

SE pãdm, oh Kristus! olled sa, Ei pimmedust woi sallida, Gesti Jõsast meie paistad ka, Ning olled tõe õppia.

2. Sel õjel, Jõsus, arwõita, Et kurrat mind
ei

ei hirmuta, Ja last mind hästi hingada, Ning
jāda ilma kahjota.

3. Et küll need filmad moggawad, Siis olgo
hinged waltwajad, Meid laitse sinno lāega, Et jād
me ilma häbbita.

4. Ma pallun, Jesus abbimees! Mind hoia
kurja waimo eest, Kes pūab hinge minno lāest, Et
temma ei sa ossa sest.

5. Ma ollen sinno pārrandus, Mis saatnud
on so kannatus, Et tulli sinno Jēsa lāest, Kes
mind sull' kinkis iggawest.

6. Last sinno Ingliid tulla ka Meid sinno lap-
si kaitsema, Meil' anna pūhhad hoidiad, Kes kure
rati eest l' isewad.

7. Siis moggame nüüd murreta, Et Ingliid
omnad melega, Ning wōttame keil tādada Se
Kolmesaino Jummal.

288.

Mein Augen schließ ich tzt in Gottes rei

SO nimmel lahhen nüüd, Oh Jummal! mago
gama, Et ihho wāssinud, Ja tahhab hinc
gada; Ei sebdā tea ma, Kes homikut saan nāho
ha, Eh! surm woiks tādāna weel Mo peäle otša
tehha.

2. Sepārrast līdan sind, Oh Jummal! sübdā
mest, Et olled hoidnud mind Sel pāwal kahjo
eest. Last mind nüüd mādāeta, Mis sa mull' ol-
led teinud, Kui kurrat neelma mind On ümbers
lāudo lāinud.

3. Oh Jēsand! kela weel Keil pōrgo kiusatus,

Et 4

Kut

Kui püüdroad kurratid Siin tehha karowalust.
Kui heidan maggoma Sel õsel asfemele, Siis
õlgo ihho, hing So armo rüppes idle.

4. Mo süddant wallitse Siin meles püddada,
Et minna maggades Ei kurla himmusta; So
inglid wõtta ka Mo wodi ümber panna, Ei
lahjo ma ei sa, Meid minno holdjaks anno.

5. Kui lassed homi^{ul} Mind ülesärlada,
Siis aita, et ma sind ka moistan tännada.
Muud jägo kõrwale Keit tühiad murred pans
dud, Sest hingamisse^s on Se unni meile antud.

6. Ja kui ma peaksin Sel õsel surema, Siis
lasse sütti mind, Mo Jeesus! ellada, Et ma
woin iggawest So ture õnsast sada, Ja hästi
surmas ka Mo ello lõppetada.

Sõma Laulud.

239.

Danck't dem 3. Ehren, denn er ist sehr re.

Südde Jummalat, kes on ni helde, Ning
kelle arm on kallis, suur ning selge.

2. Kes kui üks armolinne riikas Jum
mal On roga annud omma waese^l lomai^l.

3. Sest laulge süddamest ning melest temmal^l:
Aiu, kiti^s õlgo sulle, armas Jummal!

4. Kes sa meid kui üks helde Jõsa wotad, Ja
roga, rided omma lastel^l satad.

5. So

5. So õigust hästi moista, melle anna, Ning
 Jäsa! sinno peäle lotust panna.

6. Jeesusse sinno armsa Poia labbi, Kes on se
 wahhemees ning ainus abbi.

7. Oh Jäsa! aita meid, et woime tulla So
 riki ning so pärris-lapsed olla.

8. Sest sinno pühha nimmi lidetäse, Ja
 nenda rõõmsast Amen laulatäse.

340.

Lobet den Herren, lobet zc.

Summalat kiitke, Jummalat kiitke, Ja sure's
 tõstke, Oh! se on kaunis Jummalale laul-
 da, Jummalale laulda, Hea on se litus ning ka
 armas kuulda, Jummalat kiitke, Jummalat
 kiitke.

2. Et loulge wastast, Et loulge wastast Jä-
 sandal' rõõmsast, Ja kiitke julgest Jummalat
 kalli auu, Jummalat kalli auu, Sest ta on wäga
 ning teab ilka nouu. Jummalat kiitke, Jums-
 malat kiitke.

3. Täewa al temma, Täewa al temma Woib
 pihwed sata, Ning annab wihma, millal tahhab,
 male, Millal tahhab, male, Et rohhi lastwad kõr-
 ges mäe peäle. Jummalat kiitke, Jummalat
 kiitke.

4. Kes keigel' lihhal', Kes keigel' lihhal' Keil roh-
 test annab, Et weis'ed temma armust sõmist sa-
 wad, Armust sõmist sawad, Ka nored kaarnad,
 kui need küssendawad. Jummalat kiitke, Jums-
 malat kiitke.

5. Ei kolba temmal', Ei kolba temmal', Mis
suur ning rummal, Ja põlgab luid, et need kül
langed ommad, Need kül langed ommad, Ning
armastab, kes temma peale lootvad. Jummalat
kiitke, Jummalat kiitke.

6. Tännage tedda, Tännage tedda, Kes meie
Loja, Sest ello hallikas keeb temmast ülles, Keib
kül temmast ülles, Keib armo-annid same temma
süllest. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

7. Oh J sus Kristus! Oh Jesus Kristus!
Sa õn ning tarkus, Nüüd anna armo omma
waesel' rahwal, Omma waesel' rahwal, Et igga-
west sind kiitvad iggal aial. Jummalat kiitke,
Jummalat kiitke.

241.

Auf! meine Seel, danck' deinem HErrn x.

Wisl: Uud põlgan minna rõõmsaste is.

Mõ südda, tänna Jummalat, Kes so peäl ara-
mo heidab, Keib keib head annid tullewad,
Kui omma wägge näitab. Oh südda! tedda auus-
ta, Ja temma heldust lida, Ja temma heldust
lida.

2. Sind temma mulloft walmistas, Ja dis-
g'ks, pühaks teggi, Kui sinno peäle hallastas,
Ja sinno hõdda näggi. Oh südda! tedda auus-
ta, Ja temma heldust lida, Ja temma heldust
lida.

3. Et ter mo Poeg sili patto test Ka surma ara-
raanti, Kes turja waimo woimussest Sind peab
tis

tis armust lühi; Eest, süda! teoda auusta Ja
temma heldust lida, Ja temma heldust lida.

4. Sind wõtris temma armasta Ja ommaks
lapses tehha, Et taewast woifsid pärida Ja tem-
ma fuurt on nähha; Oh südda! tedda auusta,
Ja temma heldust lida, Ja temma heldust lida.

5. Ma ilm on kaunist walmistud, Ja sinno
õnnets lodud, Ja targast ülesehhitud Ning wala-
ge ette todud. Oh südda! tedda auusta, Ja tem-
ma heldust lida, Ja temma heldust lida.

6. Kall lofalsed siin orjavad Ja luultwad sin-
no sonna, Mis tahhad, nemmad teggewad, Eest
litust Eosai' anna. Oh südda! tedda auusta, Ja
temma heldust lida, Ja temma heldust lida.

7. Ma kannab willa, wina ka, Ja rohto töb-
be waasta, Ja ellajaid kül otsata, Ning hõbb dat
ja kulda. Oh südda! tedda auusta, Ja temma
heldust lida, Ja temma heldust lida.

8. Weesoiad, urked, järwed, jöed, Need tois-
dust sulle pakwad, Neist Perlid, kallid kinnwid
saad, Need kalso wälja andwad. Oh südda!
tedda auusta, Ja temma heldust lida, Ja temma
heldust lida.

9. Tuul sinno ümber loatsutab, Et ellad, kos-
sud, hingad; Seal lindubele pessa saab, Kus me-
leheaks full' lendwad. Oh südda! tedda auusta,
Ja temma heldust lida, Ja temma heldust lida.

10. Pääw paistab warra homikul, Ja rõmu-
tab so mele, Ku, tahhed näitwad ennast full' Ja
paistwad õsel jälle. Oh südda! tedda auusta, Ja
temma heldust lida, Ja temma heldust lida.

11. Sind pühhad Inglise teenivad, Need kannad
 ged kannahed, Sind hoidmas on need nobbes
 bad, Kus ial ligud, lähhad. Oh südda! tedda
 auusta, Ja temma helbust lida, Ja temma hel-
 bust lida.

12. Se taewas omma warraga Keit temma
 au ja illo, Se on so pärralt lõpmatta, Ja temma
 rõõm ja illo. Oh südda! tedda auusta, Ja
 temma helbust lida. Ja temma helbust lida.

13. Eks se ep olle armo to? Oh mötle, innis-
 menne! Mis Jummal teinud sinnule, Se on keit
 immelinne. Oh südda! tedda auusta, Ja temma
 helbust lida, Ja temma helbust lida.

14. Weel teeb ta sulle suremat: Ta tahhab
 andeks anda, Misga sa tedda wihhastad, Kui
 wõttad armo nouda; Siis pöra pattust, innis-
 me, Ning lida tedda ifka, Ning lida tedda
 ifka.

15. Ni armas olled temmale, Sind ommas
 süles kannab, Ning armust ennast sinnule Ka
 armsaks Issaks annab; Kuis tedda woin kül-
 tannaba, Ja temma helbust lida, Ja temma hel-
 bust lida?

242.

3. Err God, nun sey gepreises 26.

Niud litus olgo sulle, Mo Jummal, idrgeste,
 Et olled annud meile Peatoibust rohkesti,
 Et fest so armo name, Se peale kindlaks jame,
 Et olled Jummal sa.

2. Eh! meie roga wõtnud Niud lihimmona,
 Mis

Mis läbbi meil' eh' tõtnud So nuhtlus wihta
ga; Oh! lasse siiski sinna So wihta moidas
minna, Et ma'knud on so Poeg.

3. Oh! wõtra nenda toita Se hinge sinno
wäest, Ning Kristuses la hoida Keik' suggu pats
to eest, Et uskus kindlaks lah' me Ning ilka hime
mustame So armo pärrandusi.

243.

O Vater aller Frommen! 2c.

4. O nimmi pühha olgo! Oh armas Jumal!
mal! mei', So riik' la meile tulgo, Mis
rahhad, sündko weel, Ja leiwa jätko anna, Weil'
pattud süüks ei arwa, Ning peasta kurbast
meid.

244.

Singen wir aus Herzens Grund 2c.

Nüüd laulgem suust ning süddamest, Ning kiita
kem Jeesust keigest wäest, Kes toidab meid
ma- ilma peäl, Ja nüüdki näitnud armo weel,
Kes meile annud heldeste Peatoidust kui mu loa
male, Ja süa, jua rohkesti.

2. Kui orjast kiitkem tedda nüüd, Kui meie
Lobhus ammogi, Ning moiskem selle armo
lõõd, Kes innimesel' teinud hääd, Et hingest,
lihast, nahkast, luust On kokkopandub targast
noust, Eest tulles Lõsar' auustust.

3. Kui innimenne ello saob, Ja ennast eemalt
ligutab, Seal omma emma ihho sees On wale
mis leit so temma es., Eh' lapsok' küll weikine,
On

On temmal keik jo rohkest, Ja tulles terwelt
ilmale.

4. Suur Jummal ehhitab se Ma, Ning las-
seb keik sesti lastwada, Keik mäed ja orrud mäe-
jaks teeb, Et wiis neist rohkest rohko söbb: Keik
suggu wiisa mullast toob, Keik toidust Jummal
armsast loob, Mis innimenne söbb ning toob.

5. Weest kalso, wehhi pütakse, Ning laua
peäle wiakse, Need linnud munne munnewad,
Neist pallo poege handurwad Neid innimessti tois-
tada; Need härjad, lambad, sead ka, Keik las-
seb Jummal saggida.

6. Sest tänname ja pallume, Et pühhas-
t Waimust õppime, Et sedda hästi moistame,
Ja meie pärrast ellame; Suurt Jummalat siin
litada Ning taewas ilmalõpmatta, Naud laul-
gem Amen tännoaga.

245.

Nim laßt uns GOTT dem HERRN zc.

Naud wõikem Jummalale Suurt tänno ans-
da jälle, Kes meid ni hästi footnud Ning
tarwidasteks footnud.

2. Meil' ihho, hinge armab, Ja se eest mure-
ret kannab, Need sammad hästi hoiab Ning il-
ka rohkest toiwab.

3. Sell' ihhu' toidust sabab Ja hinge hästi wa-
tab, Eh' meie sisse sawad Kul pattust surma
hawad.

4. Sells arstiks Kristus antud, Kes issi el-
luts

luis pandud, On ristil peale podud, Sest meile õnne todud.

5. Se saakrament ning sanna Woib hädä wästo panna, Kui õige usl on tõest Meil' puhha Waimo wäest.

6. Meid Jesus pattust pedstab, Ning uel's elluks tõstab, Sest meile müüd on teada, Mis õn on taewast leida.

7. Sind pallume weel ilka, Keil kurja meis test lülka, Keil rist' last' heaks meil' miina, Si kurja mõile siina.

8. Meid sada tõe tele, Meil' anna rõõmsa meele Sind, Issand! Kira kõrgest So Poia läbbi järgest.

246.

Vater im höchsten Thron: x.

Wisl: Oh Jummal! sinno peäl x.

Sõ Issa taewa sees! So Poia Jesusest Sa emma heldust näitad, Et ihho hinge toidab. Sa Issa murret kannad, Ning toidust meile annad.

1. Mis ellab fures wees, Keil kuival hing on sees, Keil sigitad ning toidab Sa ello neile hojad. Sa Issa murret kannad, Ning toidust meile annad.

2. Sa rahwast õnnistad, Ning pattust puha hastad, Se läbbi omma Poia, Et rahhul some roga. Sa Issa murret kannad, Ning toidust meile annad.

3. Keil usklikele Müüd sedda armo te, Si

Et nemmad roga wõtroad, Ja sind sepárrast
 Piitroad. Sa Jõsa murret kánnad Ning toidust
 meile annad.

5. Meil' anna tännoga So andi wõtada,
 Et ihho ei sa waewa Mis kelaks nouda taewa.
 Sa Jõsa murret kánnad Ning toidust meile
 annad.

6. Weel, Jõsa! sedda te, Mis sünnib issale,
 Et meie hinged sõdad So armoga ning jobad.
 Sa Jõsa murret kánnad Ning hinge toidust
 annad.

247.

O Gott! wir danken deiner Güte zc.

Wifil: Nääd, roei-rahwas, laulage zc.

S Jummal! meie tänname So sure helde
 armo, Et sa meid toinud särges. Ning
 sõbinud meie ihho; Sa pead murret meie eest
 Ning jaggab leikil' rohkest läest, Mis meile tar-
 wis lähäd.

2. See' hinge' anna toidust ka, Kui olled ih-
 hul' annud, Ning sõda omma sannaga, Et se
 saak's sehutatud, Ning rammo wõrtaks ussi-
 nast, Ja lastaks so sees wággewast Kui life
 sinno kúkses.

3. Sull' Jõsal' taemas olgo au, Meid olled ara-
 mastanud, Se on sul olnud kallis nou, Et sa
 meid lunnastanud So Poia lalli werrega, Sell'
 olgo tanno lõpmatta, Ning ka sek' puhhal' Wai-
 mul'.

248.

Den Vater dort oben ic.

Hadda Jesa korges Wötkem kita järgest, Kes
kui Jummal söötud meid, Et nüüd saime
kõhho täit, Kes ka omma Poia Meile lätkitanud
on, Kes on õnne toja.

2. Üttelgem nüüd tõest: Olgo teigest wdest Au
ning tänno sinnule Jggawesse Jõsale! Kes sa
ennast näitnud Meile ning hea willaga Nüüd
meid rohkest täitnud.

3. Wotta wasto, Toja! Omma aino Poia
Läbbi tänno, anna nüüd Ander's meie patto siüd,
Wotta litust sulle, Armas õnnisteggia, Te, mis
pudub meile.

4. Ütsige ep õlle, Kes sin tasfuts sulle Keit
head, mis sa armsaste Teimud meile waestele,
Kes jouab so ette (Gest ei keit so omma on)
Tasfudus so lätte.

5. Jõland meile tõtta, Paulo wastowotta,
Anna meile sedda tead, mis meil ial pudub weel;
Te meid pattust puhkats, Et so meile pärrast sin
Ellame ning kaewas.

— — — — —

Hadda Nial.

249.

Wenn wir in höchsten Nothen se.

Lli meil on püsti hadda läes, Ei õlle rann
mo meie wäes, Ei nou, ei abbi lussagi,
Eht myrretseme allati.

Uu

2. Eist

2. Siis meie ainus rõõm on se, Et meie kolkos-
tullemel, Ja pallume suist Jummalast: Meid pääs-
ta ristil koorma alt.

3. So pole silmad tõstame Ja patto pärrast
nuttame, Oh! anna andeks meie süüd, Oh! ärra
nuhtle wihas nüüd.

4. Kui neile armust tootab, Kes süddamest
sind palluroad So Poia Jesu nimme sees, Kes
meie õn ja wahhemees.

5. Sepärrast, Jõsand, tullemel, Keil hädda
sulle kaebame, Et meil ei olle abbimeest, Kes
peästaks ahhastusse seest.

6. Oh! ärra arwa meie süüd, Meid pattust
peästa armust nüüd, Ning usko häddas linnita,
Meid leiges waewas arwita.

7. Et meie woime rõmoga Sind pärrast se
rest tännada, Ja sinno sanna kuulda teal, Sind
kita siin ning allewel.

250.

Wend' ab deinen Zorn, lieber Gott 26.

Meil, armas Jummal, põra omma wiha,
Ning ärra wõtta hirmsaste meid peksta,
Meid ärra nuhtle waljust, Jõsand, sinna!

Kuid armo anna.

2. Kui tahhaksid sa patto palka anda.

Kes jouaks sinno wiha hirmo landa?

Keil, mis sa lonud, wõttaks hukka miina,

Kui nuhtled sinna.

3. Need rasked süüd meil anna andeks armust,

Ning

Ning kohto peäle woimust sago heldus,
 Gest se on sinno wiis, et armo heidad,

Meid armsast hoiab.

4. Käl olleme muld, põrm ja patto mädda,
 Meid waesi waewab la surm, nõbrus, hädda,
 Kas peame nüüd meie hulla sama,

Armota jäma?

5. So Poia rasket risti-hädda wata,
 Kes werrega meid wöttis lunnastada,
 Ma ilma heaks la temma külge lahti

Oddaga tehtii?

6. Meid, Jäsa! ärra lasse hulla miina,
 Jesusse pärrast armo meie anna,
 Et woime sinno aww riki tulla,

So jures olla?

251.

Nimm von uns Herr, du treuer Gott re.

Dh armas Jummal! awwita, Ja kela rasket
 nuhtlust la, Mis arwamatta pattoga Meil'
 keikil peaks tullesma, Meid hoiä soa, tulles eest, Ja
 tõrwe, kalli aia sees.

2. Suallused kül olleme, So hallastust nüüd
 pallume, Kui õiget palka tahhad sa Meil' meie
 tõ eest tasuda, Siis lähhäks hulla ilma-ma Ni
 mitme sü ning pattoga.

3. Meid, Jäsand, armust awwita, Ning rõms
 meie läkita, So armo näita wäggewast, Ning
 ärra nuhtle nobbedast. Meid waesi heldest ar
 mastä, So raske wihha kauta.

4. Miks öllä sa ni kangeste Nüüd meie pedle
 wihe

wihhane, Sul, Jesand! polle teadmatta, Meid
mulla, põrmo ollera, Kul sinna tinned selgeste,
Et meie nõbrad olleme.

5. Pat on meid rikkumb kurbaste, Ning kura
rat waetwab korwaste, Jlm, meie lihha werre-
ga Meid itka wõtwab kiusada, Et hädda naad
sa üksine. So hõlets ennast anname.

6. So Poia peäle mõtle ka Ja temma harwad
mälleta, Kes saaknub omma surmaga Meil kei-
kil' woimust lõpmatta/ So armo peäle lodame,
Ning sinno heidust otame.

7. So kägega meid juhhata, Keil maad ning
lõnnad õnnista, So sanna anna selgeste, Ja kura
rat seikõ kaugele, Oh! anna õnnist tunnilest So
järe sada iggarwest.

252.

Du Friede. Gärst, Herr Jesu Christ 26.

Oh Jesus! rahho andia, Kes olled abbimees,
Sa olled armo satia, Kui meil on hädda
käs, Sest hõlame Iduud kindlaste So taewast
Jesfa appi.

2. Suur sõa hirm meid hirmutab, Et häda
das ellame, Voi meie Ma muust abbi saab Kui
sunnult üksine, So Jesuga Meid leppita, Et wi-
has meid ei nuhela.

3. Oh! mõtle, Jesand Jesus, müüd, Et olled
abbimees, Ning kustuta keil patto süüd, Ja aia
ta hädda sees; Oh! anna sa So sanna ka Weel
ennam rahhui kuulda.

4. Sul on küi lohhus ilma peäl Meid nenda
nuhhele

mihhelba, Waid, Jesa! wotta siesti weel Meid
jälle armasta, Ja aita nüüd Ning anna süüd
Keit andeks heldest armust.

5. Suur willekus ning waero on seal, Kus
Kait keit arrasööb, Waid seal on hirmsam häd-
da weel, Kus mood keit mahhalööb. Ei möt-
telba, Ei holita, Mis heaks ehl õigeks tulleb.

6. Ei ausast ellust holita, Keit õigust põitakse
So fanna ei sa kuusbud ka, Waid seida laitaakse,
Oh! peästa nüüd Ning aia siit Keit kurja södda
arra.

6. Nüüd meie süddant walgusta So armo
Waimoga, Et se ei nallaks armata, Ja hing ei
lahjo sa, Oh Jesuke! Sa üksine Woid se keit
korba sata.

253.

Litania/

ehl

Palwe ning Eest-palluminne
Keigesugguse hädda sees.

Kirje,	eleison!
Kriste,	eleison!
Kirje,	eleison!
Kriste,	oh kule meid!

Jesand Jummal, Jesa taewas,
Heida armo meie peäle!

Jesand Jummal Poeg, massima õnnisteggia,
Heida armo meie peäle!

Uu 3

Jesand

Jesand Jummal pühha Waim,
Heida armo meie peäle!

Ole meie armolinne,

Anna armo, armas Jesand Jummal!

Ole meie armolinne!

Aita meid, armas Jesand Jummal!

Keige patto eest

Hoia meid, armas Jesand Jummal!

K iae eelstusse eest,

K iige kurla eest,

Kurrati kawwalusse ning pettusse eest,

Kurla eelilisse surma eest,

Katko ning kalli aia eest,

Goda ning werre-arrawallamisse eest,

Kio, määsamisse ning waeno eest,

Eulle ning wee-kahjo eest,

Kahhe ning kurla ilma eest,

Siggawesse surma eest.

Omnia pühha sündimisse läbbi

Omnia surma woiklemissse ning werriße
higgi läbbi,

Omnia risti ning surma läbbi,

Omnia pühha üllestouemisse ning
taewaminnemisse läbbi,

Meie wiimses habbas,

Wiimsel kohto päwal,

Meie waesed pattused pallume:

Kule meid, armas Jesand Jummal!

Wallitse ning hoia omnia pühha

risti-poggodust,

Pra kull Püskopid, oppetajad ning

Hoia

meid,

armas

Jesand

Jummal!

Aita

meid,

armas

Jesand

Jummal!

Kule

meid,

armas

kull

<p>Keik muud, kes rahvast töö tele juh- hatawad sinno õnjalsteggia fanna ja pühha ello sees,</p>	<p>Jesand</p>
<p>Hoia keige walle, usso ning pahhan- dusse eest,</p>	<p>Jummal!</p>
<p>Sada keik eksiad ja ärraalksitud õige tele,</p>	<p>Kule</p>
<p>Talla kurrati meie jalge alla,</p>	<p>meid,</p>
<p>Lätkita truid tõteggjad omma leikus- kussele,</p>	<p>armas</p>
<p>Anna omma waimo ning wäggi san- nale,</p>	<p>Jesand</p>
<p>Alita ning rõmusta keik kurwad ning arrad,</p>	<p>Jummal!</p>
<p>Sada keikile kunningattele ning wals- litsesjattele rahho ning ühte meest,</p>	<p>Kule</p>
<p>Anna meie üllema Wallisesjale ning temma sõa wäele ikka wõimust om- ma waenlaste wasto,</p>	<p>meid,</p>
<p>Ning hoia meid omma waenlaste eest</p>	<p>armas</p>
<p>Turki rahwa ning Paarosti Jummalala teotamisse, hirmsa tapmisse ning häwõitamisse eest,</p>	<p>Jesand</p>
<p>Juhhata ning kaitse meie Ma ning liin- na lohto wannemad,</p>	<p>Jummal!</p>
<p>Õnnista ning hoia meie kihheltõnda ning koggodust,</p>	<p>Kule</p>
<p>Sada abbi keikile, kes häddas ning waetwas on,</p>	<p>Jesand</p>
<p>Anna keige raskejallatsile ning immes- rajile rõmoliikto saggu ning siggidust,</p>	<p>Jummal!</p>
<p>Hoia ning kaitse keik lapsed ning töö- bised,</p>	<p>Peade</p>

Peabta lahti keik ilmašuta wangid,	} Kule
Kaitse keik lesed ning waesed lapsed,	
ning murrekse nende ette,	} meid,
Heida armo keikide inimiste peäle,	
Anna andeks meie waenlastele, kes	} armas
meid kiusawad ning teotawad, ning	
põra neid pattust,	} Issand
Wilja wälja peäl anna ning hoia,	
Ning kule meid armolikkust,	} Jummal!
Oh Jesus Kristus! Jummal! Poeg,	
Heida armo meie peäle!	
Oh sinna Jummal! tal! kes maš ilma pattud	
kannab,	
Heida armo meie peäle!	
Oh sinna Jummal! tal! kes maš ilma pattud	
kannab,	
Heida armo meie peäle!	
Oh sinna Jummal! Tal! kes maš ilma pattud	
kannab,	
Anna meile iggawest rahho!	
Kriste,	oh kule meid
Kurie,	eleison!
Kriste,	eleison!
Kurie,	eleison!
Amen!	
Issand, ärra muhete meid mitte meie pattude	
pärast,	
Ning ärra mašja mitte meie kätte meie kurja tš	
pärast,	
Jummal, anna rahho omma male,	
Armo ning õnne keikile seisustele,	
Amen!	

254.

Ach Herre! du gerechter Gott x.

Wiff! Oh! ristirahwas, Pannaia ic.

H Jummal, olge tassuja! Kui raste on so
 wihha, Mis üpris sure witsaga Kdib ille
 keil se lihha, Kui taetwas {
meile finni jääb
wihma liaste
}
{
Ja meile sure poua teeb,
Meil' waestet' annab järgeste,
} Keil lomad sa
 wad kurwaks.

2. Ei meie kela ommad süüd, Oh Jessa! an-
 deks anna, Ja anna kindlat lotust müüd, Meid
 armolikkust Panna; Last' {
wihma
kuiwa
} tulla rõmo-
 ga, Kui pallub murret meie. Ma So pühha
 nimme pärrast.

3. Oh! möttele, Jessand, meie peäl So kalli nime
 me auuks, Meid waesi aita ikka weel, Meil'
 olle häddas nouuks, Mis tootad, ei walleks jä,
 Sa aitad ikka rohkeste, So seabus seisab kind-
 last.

4. Ei suda woograd jummalad Meil' waestet'
{
wihma
kuiwa
}
 anda, Sa õnnistad keil meie maad
 Sa aitad murret Panda, Sul on keil woimus
 üllewel, Ja meie jures ilma peäl; Meid aita ar-
 mas Jummal!

Onnistaminne.

255.

Mein GOTT und Vater, segne mich 2c.

Mind, Jummal Jessa! Onnista.
 Oh Poeg! mull' hoia armoga,
 Mis sinna mulle annud;
 So pallet mo peäl walgusta.
 Oh pühha Waim! so wäega
 Mo ello sago kaitstud.
 Müüd pallun sebba allati:
 Mull' olgo rahho otsani!

Wainne Laul.

256.

Amen! GOTT Vater und Sohne 2c.

Amen! au Jessal' olao, Ning Poial' litus
 tulgo: Amen! au Jessal' olgo, Ning Poial'
 litus tulgo! Waim kinnitago uskus, Meid us-
 kus: Waim kinnitago uskus, Meid uskus, Meid
 tehko õnsaks, Amen! Meid tehko õnsaks, Amen!

2. Amen! kül sa woid tehha, Et same Kris-
 tust nähha: Amen! kül sa woid tehha, Et same
 Kristust nähha: Kui temma pilwes tulleb, Kui
 tulleb: Kui temma pilwes tulleb Kui tulleb
 Meid taewa wõtma, Amen; Meid taewa wõt-
 ma, Amen.

3. Amen!

3. Amen! rõõm olgo meile, Ning kius Gummalale: Amen rõõm olgo meile, Ning kius Gummalale: Keik tulge ühte kollo, Keik kollo, Keik tulge ühte kollo, Keik kollo, Nüüd diges uskus, Amen: Nüüd diges uskus, Amen.

4. Amen! surm ei te hirms, Gesti Kristus annab ello: Amen surm ei te hirms, Gesti Kristus annab ello: Kes esinast hauda pandud, On pandud; Kes esinast hauda pandud, On pandud: Nüüd ellab ikka, Amen: Nüüd ellab ikka, Amen.

5. Amen! hing Jäsa kidad, Waim Kristust tundma sadab: Amen, hing Jäsa kidad, Waim Kristust tundma sadab: Se aikko meid keik ühte, Keik ühte: Se aikko meid keik ühte, Keik ühte, Seäl teises ellus, Amen: Seäl teises ellus, Amen.

Esimesenne Register ehk

Juhhataja/ mis näitab/

Mis sagguse lehye küljest need
Laulud leitakse.

A.

A Kõa üles, minno südda,	284
Alta, Jeesus, torba minna	26
Amen, au Jeesal olgo	314
Armas Jeesus! arwita	108
Armas Jeesus, rõmustaja,	123
Armas Jeesus! sind ma pallun,	286
Au, litus olgo iggawest	101

E.

Ehk kurtjad kül mind kiusawad	207
Ei ilmaht holi ma,	162
Ei lahtu minna sinnust	163
Ei ma muud sin ilmaht tahha	31
Ets se olle arm ja helbus	119
Ei kätte Jummalat,	296
Et mōda lāimud pimme d	268
Ei wõimne tund sin keikil' tulteb	243

H.

Helde Jeesuse! Sinno sagguske	32
Herodes, mihs sa ehmatad?	49
Hinge peise, Helde Jeesuse!	33

J. Jeesus,

Roid. 16. xī. 1928.

